

Országgyűlési Napló

***Jakab István, dr. Latorcai János
és Sneider Tamás***
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Hiszékeny Dezső,
Schmuck Erzsébet, dr. Szűcs Lajos***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	8865
A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	8865
Dr. Pintér Sándor belügyminiszter, a napirendi pont előadója	8865
Felszólalók:	
Firtl Máttyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8869
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8872
Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8876
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8880
Dr. Vadai Ágnes (független)	8884
Dr. Pintér Sándor belügyminiszter	8888
Ágh Péter (Fidesz).....	8892
Dr. Schiffer András (LMP).....	8895
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	8900
Demeter Márta (MSZP)	8903
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	8907
A kéményseprő-ipari tevékenységről és az ezzel, valamint a tűz elleni védekezéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	8910
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	8910
Felszólalók:	
Dr. Simon Miklós , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8912
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8914
Dr. Rubovszky György , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8918
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8920
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	8925
Németh Szilárd István (Fidesz)	8930
Volner János (Jobbik)	8932
Sallai R. Benedek (LMP)	8935
Heringes Anita (MSZP).....	8936
Boldog István (Fidesz)	8937
Sallai R. Benedek (LMP)	8938
Szilágyi György (Jobbik).....	8938
Boldog István (Fidesz)	8942
Szilágyi György (Jobbik).....	8943
Korózs Lajos (MSZP).....	8944
Heringes Anita (MSZP).....	8945
Szilágyi György (Jobbik).....	8945
Pócs János (Fidesz)	8950
Szilágyi György (Jobbik).....	8951
Egyed Zsolt (Jobbik)	8952
Sallai R. Benedek (LMP)	8953
Szilágyi György (Jobbik).....	8954
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	8955
Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	8956
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	8956
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8957
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8958

Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8959
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	8959
Egyed Zsolt (Jobbik)	8962
Magyar Zoltán (Jobbik).....	8964
Sallai R. Benedek (LMP)	8966
Magyar Zoltán (Jobbik).....	8967
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	8968

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	8969
--	------

V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	8969
--	------

Felszólalók:

Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8971
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8972
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8973
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8974
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	8977
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	8979
Sallai R. Benedek (LMP)	8980
Dr. Szakács László (MSZP).....	8981
Magyar Zoltán (Jobbik).....	8982
Csenger Zalán Zsolt (Fidesz).....	8985
Magyar Zoltán (Jobbik).....	8986
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	8986
Pócs János (Fidesz)	8988
Magyar Zoltán (Jobbik).....	8989
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	8990

A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	8990
---	------

V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	8991
--	------

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8992
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8994
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8995
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	8998
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár	9001
Kepli Lajos (Jobbik)	9004
Dr. Szakács László (MSZP).....	9005
Sallai R. Benedek (LMP)	9007
Bartos Mónika (Fidesz).....	9010
Kepli Lajos (Jobbik)	9010
Sallai R. Benedek (LMP)	9011
Kepli Lajos (Jobbik)	9012
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	9013

A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	9015
--	------

V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	9015
--	------

Felszólalók:

Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9016
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9016
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9016

Napirenden kívüli felszólaló:

Kepli Lajos (Jobbik) 9019

Az ülésnap bezárása 9022

Az ülésen jelen voltak:

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
13. ülésnapja
2015. március 18-án, szerdán
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Schmuck Erzsébet és Földi László)

ELNÖK: Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm a páholyokban helyet foglaló, rendvédelmi feladatokat ellátó szervezetek vezetőit, munkatársait. Azt kívánom, hogy az ő kedvüknek is megfelelő és a feladatok ellátását biztosító törvényhozásra készüljön föl ma az Országgyűlés. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet jegyző asszony és Földi László jegyző úr lesz a segítségemre.

Soron következik **a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/3783. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Pintér Sándor belügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy társadalom életében az egyik legfontosabb érték a rend. A rend megadja a hétköznapi nyugalomát, a társadalmi békét, biztosítja a társadalmi fejlődés, az egyéni boldogulás feltételrendszerét.

A rend kialakításának elengedhetetlen eleme a célkitűzéseket biztosító rendvédelmi szervezetek kiépítése és működtetése. De a legjobban felépített szervezet sem működhet jól képzett, elkötelezett személyi állomány nélkül. A szervezet csak akkor képes a feladatát hiánytalanul ellátni, ha a személyi állománya meg tud felelni az új kihívásoknak, a folyamatosan növekvő követelményszint teljesítésének, a tudáson és tapasztalaton alapuló eredményes feladatellátásnak, ha vannak jól képzett, évtizedes gyakorlati tapasztalatokkal rendelkező munkatársai, ha a pálya vonzó a fiataloknak, akik biztosítják a folyamatos utánpótlást, ha munkatársainak és családjuknak megfelelő létbiztonságot nyújt, és biztosítja a mindennapos megélhetés anyagi feltételrendszerét.

A Magyarország Kormánya által benyújtott T/3783. számú, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvényjavaslat ezeknek a feltételrendszernek a megalkotásáról és törvényben garantált biztosításáról szól.

A törvényjavaslat célul tűzi ki a kiszámítható és motiváló előmeneteli rendszert és az új illetményrendszert, a hivatásos állomány anyagi megbecsülésének növekedését. Egyben elindítja a közigazgatási

reform egyik alap gondolatának, a közszolgálati hivatásrendek közötti foglalkoztatási összhangnak és az átjárhatóságnak a megteremtését is. Az elérendő célok között szerepel a közszolgálat vonzerejének növelése, a kiváló képességűek bevonása az ország közigazgatási, rendészeti irányításába.

A javaslat elkészítése több lépcsőben történt. Nagy figyelmet fordítottunk a hivatásos állomány és az érintett szakmai, érdek-képviselői, érdekvédelmi szervezetek, köztük a Magyar Rendvédelmi Kar igényeire, javaslataira. Az alapok kidolgozásába bevontuk a teljes személyi állományt. Valamennyien kérdőív kitöltésével, illetve saját gondolataik megfogalmazásával járulhattak hozzá a javaslat elkészítéséhez. 16 ezren tettek javaslatot, több mint 16 ezren töltöttek ki kérdőívet és mondtak véleményt a törvénytervezet előkészítéséhez. A javaslat formálódása során 14 érdek-képviselői szervvel és a Magyar Rendvédelmi Karral többször is egyeztetünk, javaslataikat figyelembe vettük. Tisztelt Országgyűlés! Ezek a javaslatok, ezek a vélemények beépültek valamennyien a törvénytervezetbe.

A törvényjavaslat hatálya kiterjed a rendőrség, a Terrorelhárítási Központ, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv, a büntetés-végrehajtási szervezet, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, az Országgyűlési Őrség, a Nemzeti Védelmi Szolgálat és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományára.

Az új előmeneteli rendszer célja, hogy kettős előmeneteli utat biztosítson: tegye lehetővé a parancsnoki, az egyre magasabb beosztáshoz való eljutást, másrészt viszont biztosítson egy adott szakterületen belüli szakmai előrehaladási és elismerési lehetőséget. Az egyik a parancsnoki vezetői képességek kiteljesítéséhez nyújt szabad utat, a másik út a szakterületek kimagasló művelését ösztönzi, elmélyült szakismeret megszerzését inspirálja és egyben honoralja is.

Az előmeneteli rendszer megvalósításával egyidejűleg változik a rendfokozat szerepe is. Az új szabályozás megtartja az egyes rendfokozatok elnevezését és hierarchiáját. A jövőben a rendfokozat kötődik a betöltött szolgálati beosztáshoz. A beosztás elfoglalásával egyidejűleg az adott beosztáshoz kötődő rendfokozat viselésére is jogosult lesz a kinevezett. Ha alacsonyabb beosztásba kerül, akkor a kapcsolódó rendfokozat viselésére nem lesz jogosult. Így egyértelmű lesz a beosztási és a rendfokozati hierarchia, egyértelművé válik az előljárói, vezetői, parancsnoki viszony.

Ezentúl megszűnik az automatikus előmeneteli rendszer. Csak az idő előrehaladása miatt sem beosztásban, sem rendfokozatban nem haladhat előre senki. Valamennyi előmeneteli lépés feltételhez, vizsgáláshoz, képzettséghez és teljesítményértékeléshez kötött.

A jövőben tisztí kinevezést csak az kaphat, akinek felsőfokú iskolai végzettsége van, és a törvényjavaslatban jelölt nyelvek valamelyikéből államilag

elismert nyelvvizsgálóval rendelkezik. A magasabb rendfokozat elérésének feltétele is a sikeres rendfokozati vizsga lesz. A vezetői megbízások meghatározott időre fognak szólni. A helyi és a területi vezetők öt évre nevezhetőek ki. A kinevezés azonos szolgálati helyen egyszer öt évvel meghosszabbítható, de csak akkor, ha az irányított terület legalább jó teljesítményt nyújtott és ezt megfelelő módon értékelték.

Tisztelt Országgyűlés! Amikor az életpályáról szóló törvényjavaslat kidolgozásához kikértük a kollégák véleményét is, szinte mindenki új illetményrendszer kidolgozását kérte vagy javasolta. A kormány ezt a kérést, javaslatot kiemelten vette figyelembe a törvényi koncepció meghatározásánál. Elképzeléseink kialakításánál azonban figyelembe kellett venni az ország gazdasági teherbíró képességét is. E két elvárás figyelembevételével úgy döntöttünk, hogy 50 százalékos mértékű átlagos béremelésre teszünk javaslatot, amelyet évenként eltérő arányban, 2019. január 1-jéig kell megvalósítani.

Ennek az iránymutatásnak eleget téve készült el a törvényjavaslat új illetményrendszere. Célunk az, hogy az illetmény egyidejűleg tükrözze a szolgálati beosztási értéket, a szolgálati tapasztalat értékét, a hivatásos állományhoz való tartozás megbecsülését és egy adott időszakban nyújtott teljesítmény elismerését.

(9.10)

Ez a teljesítményelismerés a munka értékelése alapján lesz meghatározva, nem épül be a bérbe, egy évben kétszeri juttatásban valósul meg.

Az új rendszer megszünteti a korábbi pótlékrendszert, így a korábbi harmincféle egyéb pótlékból mindösszesen ötöt tartunk meg. Fontos kiemelni, hogy a korábbi pótlékok jelentős része az adott terület alapilletményébe beépül, nem vész el, azok, akik ebben a pótlékban részesültek, a későbbiekben vagy a beosztási illetményükben, vagy egyéb módon, az illetményükkel a megfelelő anyagi javakat megkapják.

Az új illetményrendszer bevezetése több ütemben történik: 2015. július 1-jével átlagosan 30 százalékos mértékű, ezt követően, 2016. január 1-jétől évente 5-5 százalékos mértékben fog emelkedni. Így - mint korábban jeleztem - 2019. január 1-jével teljesül az átlagos 50 százalékos béremelés. Szeretném megjegyezni, hogy ilyen jelentős béremelést utoljára 2000-ben, az első Orbán-kormány idején kapott a hivatásos állomány.

Annak garantálása érdekében, hogy az új illetményrendszer minden hivatásos részére biztosítson jelentős, elfogadható illetményemelést, a javaslat állománycsoportonként meghatározza az illetményemelés mértékét 2015. július 1-jével, így az alapfeladatot ellátó beosztotti állomány esetében a 30 százalékos mérték minden esetben el kell érnie.

A nem alapfeladatot ellátóknál ez 25 százalékos mérték, kötelező lesz, és a vezetői parancsnoki karnál pedig 15 százalékos határoztunk meg. Szeretném hangsúlyozni, hogy ez azért történt, mert korábban a parancsnoki vezetői állomány bérénel az adótörvények változása már egy bizonyos reálbér-emelkedés-növekedést jelentett. Tehát itt most a második, harmadik lépcsőben lesznek a parancsnokok abban a helyzetben, hogy jelentősebb béremeléshez jussanak a 15 százalék felett, de a parancsnoki gondoskodás ezt el kell hogy viselje. Szeretném hangsúlyozni, hogy a jelzett mértékek a garantált mértéket jelentik, tehát ennél július 1-jét követően lehet több egy-egy embernek a bére, de kevesebb emelést senki nem fog kapni.

További változás, hogy megszűnik az illetménykiegészítés. Ezeket a lehetőségeket az új illetményalapnak és a teljesítményértékelésnek kell átvenni. Továbbra is lehetőség lesz viszont a jubileumi jutalom elnyerésére és a jubileumi jutalom kiadására.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatban több új jogintézmény is bevezetésre kerül. Létrejön a becsületbírórság. Ez egy új jogorvoslati fórum lesz, amely három esetben alkalmazható, amikor a parancsnoki eljárásban a szolgálati viszony megszüntetéséről döntöttek. Itt fegyelmi fenytésként, méltatlanság miatt, minősítési alkalmatlanság miatt születhetett ilyen döntés. A becsületbírórság ezt felülvizsgálja. A becsületbírórság döntése a későbbiekben kötelezi a parancsnokokat, a munkaadói jogot gyakorlókat.

Tisztelt Országgyűlés! Létrehozzuk a hivatásos állomány volt tagjaiból a tartalékos állományt. Ezzel az állománnyal biztosítani kívánjuk a határozott időre való visszatérés lehetőségét az időlegesen megüresedő beosztásokra. Sok gondot vesz le ez a parancsnokok válláról, és egyben lehetőséget nyújt azoknak a kollégáknak, akik szeretnének visszatérni időszakosan a rendőri, a hivatásos állomány kötelékébe.

Gondoltunk a fiatalokra is. A megfelelő utánpótlási lehetőséget látjuk bennük, ezért a Nemzeti Közszerületi Egyetem tiszti képzését érintve, ahol korábban nem kaptak megfelelő ösztöndíjat, ösztöndíj-emeléssel, ingyenes egyenruha-ellátással és más előnyökkel kívánjuk még vonzóbbá tenni a hivatásos pályát, a tiszti hivatást.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot, támogassák javaslataikkal, támogassák szavazataikkal. A törvényjavaslat tárgyalásakor és a szavazáskor jusson eszükbe, hogy a törvény azokról szól, akik életük kockáztatásával is vigyáznak az ország rendjére, lakóira, önkre és az önk családijára is.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, annak is első körében - a házszabályi

előírásoknak megfelelően - a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Firtl Máttyás képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt üdvözli a belügyminiszter úr által beterjesztett törvényjavaslatot. Az előttünk fekvő T/3783. számú törvényjavaslat előkészítése során, mint ahogy elhangzott, részletes szakmai egyeztetés történt a szakmai szervezetekkel, a szakszervezetekkel és mondhatom azt is, hogy a frakciókkal.

A rendvédelmi szervek hivatásos állományú dolgozóinak jogállását rendező új szabályozás megalkotásával 2015. július 1-jétől megkezdődik az ezeken a területeken foglalkoztatottak többlépcsős bérfeljesztése is: Magyarország 2015. évi központi költségvetése tartalmazza a fegyveres és rendvédelmi életpályarendszerek bevezetéséhez kapcsolódó többlet személyzeti juttatások, valamint az azokhoz kapcsolódó, munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adók fedezetét.

Az életpályamodell mintegy 64 ezer fő hivatásos állományú tagot érint, akik részére rendszerszintű, összesen 50 százalékos bérfeljesztésre kerül sor öt évre elosztva, mint elhangzott. Ebből 2015. július 1-jei hatállyal átlag 30 százalékos mértékű illetményemelés valósul meg, ezt követően pedig az állomány tagjai 2016-tól 5-5 százalékos mértékű emelésben részesülnek 2019. január 1-jéig.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én úgy gondolom, hogy ezt a törvényjavaslatot régóta vártuk, és pártállástól függetlenül azon vagyunk, hogy a rendvédelmi dolgozók megbecsülése, életpályarendszere megvalósuljon, és valóban az a megbecsülés, ami őket illeti, megtörténjen.

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek feladat körében kiemelt szerep hárul a hivatásos állományra, amelynek szolgálati jogviszonya a vele szemben támasztott fokozott követelmények miatt más közszolgálatban állók foglalkoztatási viszonyához képest önálló szabályozást igényel.

A szervezeti rendszerében modern és átlátható, eszközrendszerében erős és hatékony államszervezet kialakítása a XXI. század egyik legnagyobb kihívásai közé tartozik. A 2010-es országgyűlési választásokat követő évek kiemelt közjogi feladatai közé tartozott a közhatalmi eszközrendszerben erős, de mindennapi tevékenységében szolgáltató állam megteremtése, egy olyan államé, amely - szakítva a korábbi gyakorlattal - az egyén helyett a közjót, a nemzetközösség érdekeinek szolgálatát tartja szem előtt.

A nemzeti közösségi érdekek szolgálata azonban csak egy szilárd közjogi alapokon nyugvó jogrenden alapulhat. E szilárd jogrend alapja az Alaptörvény,

amely többek között a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek alkotmányos helyzetét, működésük alapvető szabályait is rendezte. Az Alaptörvény szabta keretek között a szolgáltató állam szervezeti és intézményi oldala már kiépült, az államszervezet hatékony működését szolgáló személyzeti, közszolgálati rendszer kialakítása és rendszerszintű működtetési feltételeinek biztosítása ennek a kormányzati ciklusnak a feladata.

(9.20)

Amikor a frakciónkkal egyeztetett miniszter úr, akkor feketén fehéren megfogalmazta, hogy a rendvédelmi szervezet minden egyes tagja a magyar Alaptörvényre teszi le az esküt, és ebből fakadóan pártállástól függetlenül kell hogy tevékenykedjen. Éppen ezért tudom azt mondani, hogy a jelenleg beterjesztett törvény szerint - mint ahogy az előbb is mondtuk - pártállástól függetlenül mindannyiunk felelőssége és kötelessége a rendvédelmi szerveknek a lehetőséget megteremteni.

A Hszgt. 1996. szeptember 1-jei hatálybalépését követően 86 alkalommal változott, illetve módosították, ami a szerkezet belső koherenciáját, egyúttal az alkalmazhatóságát is jögerősen megbontotta, gyengítette; különösen az elmúlt négy év döntéseiből fakadóan, hiszen ekkor hoztuk meg azokat a döntéseket, amelyek alapján a szolgálati nyugdíj megszüntetése és új jogintézmények bevezetése került sorra. Mindez azt eredményezte, hogy egy új törvény létrehozása szükséges, ami jelentős kihívás. Úgy látjuk, hogy ez a törvénytervezet támaszkodik az előző fogalomrendszerére, a hivatásos szolgálati jogviszony sajátosságából fakadó jogintézményekre, ugyanakkor új szemlélettel, szerkezeti, társadalmi és tartalmi újításokkal kíván az elvárásoknak eleget tenni, a civil foglalkoztatási törvényekben újraszabályozott elemek tekintetében megpróbál összhangot teremteni, az alapvető jogok korlátozása tekintetében - mint mondtam - az Alaptörvényhez igyekszik igazodni, a jogviszony-létesítés, -módosítás és -megszüntetés szabályozását, továbbá az előmeneteli rendszert átláthatóbb rendben szabályozza, és a már nem alkalmazott jogintézményeket megszünteti.

Szó volt az új illetményrendszeréről. Még egyszer mondom, a Kereszténydemokrata Néppárt természetesen támogatja és üdvözli, hogy az új illetményrendszer létrehozása megtörténik, hiszen ezzel - mint már elhangzott - a jelenlegi bonyolult illetményrendszer megváltozik, és elismeri a munkakörök értékét. Ennek megfelelően három fő elemből áll az illetmény: a beosztási illetmény, a szolgálatiidő-pótlék és a hivatásos pótlék. Ezek az illetményelemeken felül a szolgálatteljesítés speciális követelményeihez igazodóan a pótlékok száma, a korábbi közel harminc pótlék - mint az már szintén elhangzott - csökkentésre kerül. Az idegen nyelvi pótlék megmarad, és a

törvény foglalkozik azokkal a veszélyességi területekkel, ahol meg kell tartani a pótlékrendszerrel. Ilyen a nagyfrekvenciális és ionizáló sugárzásnak, mérgezésnek, valamint a biológiai kórokozásnak kitett munkahelyek védelme. Az itt dolgozók kiemelt védelmének a biztosítása érdekében természetesen külön pótlék jár. És külön pótlék jár a preferált településeken szolgálatot teljesítőknél. De természetesen hozni kell az éjszakai pótlékot, valamint a készenléti pótlékot.

A teljesítmény elismerése évi egyszeri teljesítményértékelés alapján évi két alkalommal kifizethető. A törvény bevezeti a rendvédelmi illetményalap fogalmát, amit a központi költségvetésről szóló törvényben állapít meg úgy, hogy az nem lehet alacsonyabb, mint az előző évi rendvédelmi illetményalap. Az illetményrendszerrel érintő további változás, hogy megszűnik az illetménykiegészítés, a szervezeti hierarchia magasabb szintjén betöltött szolgálatirendbeosztás nem lesz önálló illetménnyel elismerve, miután a szervezeti hierarchiából fakadó különböző elvárások, munkaköri követelmények beosztási illetményben kerülnek elismerésre.

Az új illetményrendszer magasabb illetményt biztosít a hivatásos állomány tagjai részére. A kormány döntésének megfelelően új besorolás szükséges, amely szerint további egyéni korrekciós intézkedésekkel a hivatásos állomány valamennyi tagja részére biztosított lesz az átlagos 30 százalékos mértékű illetményemelés. A részletekre nem térnek ki, mert azokat miniszter úr már megfogalmazta, de fontosnak tartjuk, hogy az illetményemelés mértéke a hivatásos állomány tagjának rendszeres illetménye alapján kerül meghatározásra. A javaslat tételesen meghatározza, hogy mit kell a rendszeres illetményalap szempontjából figyelembe venni.

Nagyon fontos az új előmeneteli rendszer is, amire miniszter úr az expozéjában is utalt. Az automatikus előremenetel ezzel párhuzamosan megszűnik.

A rendfokozat szerepéről is szó volt már. A rendfokozatnak a beosztási hierarchiával való összekapcsolását nagyon fontosnak tartjuk az elkövetkező időben. Elhangzott és mi is fontosnak tartjuk, hogy a törvény foglalkozik a becsületbíróóság intézményével.

A Kereszténydemokrata Néppárt részéről fontosnak tartjuk a tartalékos állomány képzését. Itt már megfogalmazásra került és külön üdvözljük, hogy azok, akik részt vesznek a Nemzeti Közszerződési Egyetem alapképzésén, hallgatói jogviszonyban álló ösztöndíjasként a rendvédelmi szervezet tisztjelölti állományába kerülnek - ezt tehát nagyon fontosnak tartjuk -, a szolgálatteljesítés során önálló intézkedésre nem jogosultak, ellenben jogosultságot szereznek ösztöndíjra, kollégiumi elhelyezésre, térítésmentes ételmezésre, ruházati ellátásra, tanszer-támogatásra, egyes költségtérítésekre és szociális juttatásokra. Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy a rendvédelmi pálya, a közszolgálati pálya egyfajta előnyt tudjon élvezni, illetve egyfajta olyan lehetősé-

get jelentsen a fiataljaink számára, hogy minél többen jelentkezzenek erre a pályára.

Aztán fontosnak tartjuk azt is, amivel a törvény foglalkozik, hogy az Alaptörvénnyel összhangban megjelenik az arányosság és a szükségesség elvének érvényesítése a szolgálatteljesítések kapcsán, ami a tulajdonjog gyakorlásának a korlátozására is vonatkozhat, valamint az interneten való véleménynyilvánítás pontosítását a technikai ellenőrzés vonatkozásában. Ezt azért tartjuk fontosnak, mert aki a rendvédelmi pályára jelentkezik, annak tudnia kell, hogy parancsfüggelmi viszonyban teljesít szolgálatot, itt pedig azokat kell végrehajtani, teljesíteni, és azoknak az elvárásoknak megfelelően kell a későbbiekben eljárni. Mint már elhangzott, külön foglalkozik a szakmai köztestület, a szakszervezet és az érdekvédelmi szervezetek különválasztásával. Ezt is fontosnak tartjuk a Kereszténydemokrata Néppárt részéről, és üdvözljük, hogy ezzel külön foglalkozik.

Végezetül azt is fontosnak tartjuk megállapítani, hogy a törvény foglalkozik a hivatásos életpályával összefüggő egyéb jogosultságokkal, a jubileumi jutalommal, az egészségügyi szabadsággal, a felmentési idők mértékével, a nyugdíj előtti rendelkezési állománnyal, a könnyített szolgálattal, a tartalékállománnyal, a szeniorállománnyal, valamint az előnyben részesítéssel és a kölcsönösség biztosításával a három hivatásrend közti átjárásban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Mint ahogy a felszólalásom elején is elmondtam, most is azt tudom mondani, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója nevében üdvözljük a betervezett törvényjavaslatot, és arra kérem a parlament többi frakcióját, valamint képviselőtársaimat, hogy támogassuk és jó szívvvel ajánljuk valamennyi képviselőnek ezt elfogadásra és megvitatásra. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Demeter Márta képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjai szolgálati jogviszonyának szabályait jelenleg az 1996-ban elfogadott Hszt. tartalmazza. Az elmúlt közel húsz évben a Hszt. megszámlálhatatlanul sok módosításon ment keresztül, ennek az lett a következménye, hogy a szabályozás belső koherenciája teljesen megszűnt, ellentmondásos és mára elavult rendelkezések tömegeét tartalmazza.

Már régóta napirenden van egy új szolgálati törvény megalkotása, ami ezek alapján egyértelműen szükséges volt. Tudható az is, hogy a Belügyminisztérium 2010-11-ben már tárgyalásokat kezdett a szakszervezetekkel ebben a kérdésben. 2014 őszén

került újra napirendre egy új szolgálati törvény kidolgozása, és az első tervezetet 2015 januárjában tették közzé a kormány honlapján. A szakszervezetekkel történő egyeztetés eredményeként ezt a közzétett tervezetet már most több ponton finomították, ami szerintünk mindenképpen dicséretes.

(9.30)

A benyújtott javaslatban számos korábban megfogalmazott aggályt kiküszöbölt a Belügyminisztérium. Tehát nagyjából ezek az előzmények.

Engedjék meg, hogy elsősorban a pozitívumokat emeljem ki felszólalásom elején ezzel a törvénytervezettel kapcsolatban. Hiszen mindannyian tudjuk, hogy a rendvédelmi szervek milyen fontos feladatot végeznek, és tudjuk azt, hogy a hivatásos állomány, illetve a rendvédelmi szervek teljes állománya élethivatásának választja ezt a szakmát, és ezt természetesen Magyarország biztonságáért, a magyar emberek biztonságáért, családjaik biztonságáért teszik. Éppen ezért rendkívül fontos volt, hogy megfelelő megbecsülésben részesüljenek ezért a munkáért és azokért a kockázatokért, amiket vállalnak.

Alapvetően a cél az, hogy egy olyan törvényjavaslat szülessen, amiben konszenzus van. Az MSZP is azt szeretné látni, hogy egy olyan törvényjavaslat kerül majd zárószavazásra, amely egyébként mindenki részéről támogatható. Egy olyan javaslatra van szükség, amely megfelelő megbecsülést, megfelelő életutató, előmeneteli lehetőséget, és hangsúlyoznám: mindenképpen jogbiztonságot és létbiztonságot biztosít az állomány számára. Hiszen ők is akkor tudják ellátni mindennapi feladataikat, akkor tudnak erre koncentrálni, akkor hatékony a rendvédelmi szervek működése, ha az állománynak megvan a jogbiztonsága, létbiztonsága, ami megfelelő keretet biztosít munkájukhoz. Ez a törvény évtizedekre fogja meghatározni a lehetőségeket és a működést, tehát nekünk is az a célunk, hogy egy olyan javaslat kerüljön terítékre, ami támogatható.

Elsősorban elmondanám a pozitívumokat, utána térnék rá arra, hogy számos módosító javaslatot fogunk a törvényjavaslathoz benyújtani. Ebből azokat a markáns elemeket emelném ki, amelyek beépítését a javaslatba mindenképpen várjuk ahhoz, hogy az általunk is támogatható legyen.

Alapvetően üdvözljük azt, hogy a régóta ígért illetményfejlesztéshez megfelelő kereteket biztosít ez a javaslat, és azt, hogy már az idejű költségvetésben megtalálható - bár a Miniszterelnökségnél, de megtalálható - a forrás az illetményemelésre. Nagyon reméljük, hogy meg fog valósulni, mert ennek már mindenképpen ideje volt. Ez abszolút üdvözlendő.

Azt is üdvözljük, amit már kiemelttem az elején, hogy a minisztérium többkörös egyeztetést folytatott az érdekvédelmi szervezetekkel, és volt többpárti egyeztetés is a témában. Azt mondom, hogy bár a

többi területen is fellelhetőek lennének a kormányzat részéről a hasonló jellegű szándékok.

Az is tény, hogy ahhoz a tervezethez képest, amit januárban láthattunk a kormány honlapján, jócskán javult a törvényjavaslat. Az a felvázolt új előmeneteli és illetményrendszer, amit láthatunk, mindenféleképpen előrelépést jelent a jelenleg hatályos szabályozáshoz képest.

Még egypár konkrétumot engedjenek meg a pozitívumok kategóriájában. Az, hogy a meglévő inkoherenciát szabályozza a javaslat, és megfelelő kereteket biztosít a működéshez, abszolút üdvözlendő. Egyébként az is, hogy garanciákat láthatunk a javaslatban ahhoz, hogy az illetményfejlesztés ne maradjon el.

Szeretném még kiemelni a tartalékos-nyilvántartást, amiről az előterjesztői beszédben is hallhattunk. Ez mindenképpen előremutató, és fontos az, hogy a visszavétel lehetőségének megteremtése legyen.

Tehát ezek voltak alapvetően a pozitívumok. Akkor most engedjék meg, hogy elmondjam, melyek azok a javaslatok, melyek azok a jelenleg meglévő elemek a törvényben, amelyekkel nem értünk egyet, és amelyek kijavítását mindenképpen várjuk.

Az egyik az, hogy nem biztosítja a törvény a hivatásos életút méltó lezárásának lehetőségét. Tudjuk azt, hogy a kormány 2010-2014 között megszüntette a szolgálati nyugdíjrendszert, ezzel rengeteg hivatásos, volt hivatásos állományú, a rendvédelmi szervek állományában, a honvédségnél dolgozót hozott rendkívül nehéz helyzetbe. Megfosztotta őket a nyugdíjas státustól, az ellátásukat járandósággá alakították, és még egy 16 százalékos levonással is terhelték, ami a mindenkori személyi jövedelemadó mértékének megfelelő levonás. Ezzel a mai napig nem értünk egyet, a mai napig elítéljük ezt a lépést.

Tény az, hogy tartalmazott a régi szolgálati nyugdíjrendszer igazságtalan elemeket, de az is tény, hogy azokat az embereket, akik egyébként nem jókedvükből mentek el szolgálati nyugdíjba, hanem többségükben egészségügyi okokból, illetve létszámátcsoportosítások, leépítések következtében, ilyen megalázó helyzetbe nem lehet hozni. Ezt mondjuk a mai napig, és ez nagyon elítélendő lépés volt. A jelenlegi javaslat tartalmazza egy biztosítási rendszer felépítését. Erről a biztosítási rendszerről egyelőre még szinte semmilyen konkrétumot nem lehet tudni, de valamilyen formát a hivatásos életút méltó lezárására mindenképpen ki kell találni.

Az is tény, hogy az önálló feladat-végrehajtás és a felelősségvállalás ösztönzése helyett a javaslat továbbra is a militarizált működést állítja előtérbe és a felsőbb utasítások ellentmondásmentes végrehajtását. E tekintetben különösen nagy probléma a vezetők teljes kiszolgáltatottsága, hiszen látjuk azt, hogy ők bármikor indoklás nélkül felmenthetőek, és a törvényjavaslat szerint még a rendfokozatukban is visszavetik őket. Mindenképpen szeretném hangsú-

lyozni, az tény, hogy egy nagyon üdvözlendő lépést, mint az illetményemelés és ennek garanciái, tartalmaz a törvényjavaslat, mégsem gondolom azt, hogy ez felhatalmazás lehet arra, hogy ennek farvizén szigorításokat és jogkorlátozásokat próbáljanak meg lenyomni az állomány torkán.

További konkrétumokat szeretnék említeni, amelyeket kifogásolunk. Tartalmaz a javaslat egy olyan bekezdést, amely szerint „a rendvédelmi szerv a hivatásos állomány tagját a hivatásos szolgálati viszonyal összefüggő magatartás körében, e törvényben meghatározott feltételekkel, erre szolgáló technikai eszköz igénybevételével is ellenőrizheti”. Ennél a bekezdésnél „a hivatásos szolgálati viszonyal összefüggő magatartás körében” egy rendkívül tág meghatározás, illetve az ellenőrzés módszerei nincsenek megjelölve. Mindenféleképpen elvárás részünkről, hogy rögzítve legyen a törvényjavaslatban az, hogy pontosan milyen szolgálati feladatellátás során lehetne ellenőrizhető az állomány, és pontosan milyen eszközökkel. Enélkül ez a bekezdés véleményünk szerint nem maradhat így.

Egy másikat szeretnék idézni: „Az országos parancsnok és az országos főigazgató közjogi szervezet-szabályozó eszközzel megtilthatja, hogy a hivatásos állomány tagja internetes felületen magánszemélyként való megnyilvánulásakor, magánvélemény nyilvánításakor a hivatásos állományba tartozására vonatkozó adatot hozzon nyilvánosságra.” Véleményünk szerint ezt a bekezdést mindenféleképpen törölni kell, hiszen azok a cselekmények, amelyek fegyelmi felelősség körébe tartoznak, egyébként jelenleg is szankcionálhatók. Nem értjük azt, hogy miért lenne szükség ilyen korlátozásra.

Szeretném hozzátenni, hogy az állomány tagjai jelenleg is átesnek kifogástalanéletvitel-ellenőrzésen, nem gondolom, hogy egy ilyen vizsgálat során ne derülne ki, ha valaki olyan véleményeket fogalmaz meg vagy fotókat alkalmaz internetes felületeken, közösségi oldalakon, amelyek egyébként nem méltóak a rendvédelmi hivatáshoz. Tehát azt gondolom, hogy azoknál, akik az állomány tagjai és szolgálnak, vajmi kicsi az esélye, hogy ilyen tartalmakat töltenek föl, vagy olyan véleményeket fogalmaznának meg, amelyekbe ilyen szempontból bele lehet kötni, vagy az a rendvédelmi hivatásra bármilyen negatívum lehet.

(9.40)

Úgy gondolom, inkább hasznos az, ha közösségi oldalakon, internetes felületen a rendvédelmi szervek állományáról, a személyekről tudják azt, hogy ők egyébként rendőrök, a katasztrófavédelemnél dolgoznak, mert ez is a társadalmi megbecsülést növelheti, a presztízt növelheti. Érthetetlen, hogy olyan tartalmakat, mint például egy tiszt eskütétel, miért ne tölthetne fel valaki az internetre, miért ne lehetne

erre büszke. Azt gondolom, hogy azok az emberek, akik itt teljesítenek szolgálatot, igenis büszkék a hivatásukra, és büszkék arra, amit csinálnak. Előfordulhat egy ilyen szabályozás esetén, hogy ha ez benne marad a törvényjavaslatban, hogy az országos parancsnok esetleg olyan tartalmakat is megtilthat, ami közvetlenül egyébként nem befolyásolná negatívan a rendvédelmi szervek megítélését, vagy fegyelmi vétség lenne esetlegesen.

További kifogásolható elem az, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatok állományát rendszeres poligráfós ellenőrzés alá vetnék. Ezt egyébként rendkívül túlzónak tartjuk. Ha poligráfós ellenőrzésről van szó, akkor véleményünk szerint ez maximum az új belépők esetén vagy egy felmenő rendszerben jöhetne szóba, és azt mindenképpen szeretném hangsúlyozni, hogy megfelelő érdekképviselő működése esetén. Mert hogy egyébként azt is tartalmazza a javaslat, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatoknál működhessenek érdekképviselői szervezetek. *(Sic!)* Ez is egy érthetetlen pont. Azt gondolom, hogy nem lehet nemzetközi példákra hivatkozni, hiszen ha megnézzük Magyarországon, a magyar kormány jelenlegi működését, akkor azt gondolom, nem összehasonlítható sajnos nyugati példákkal a dolog. Az, hogy évtizedek óta jól működnek az érdekképviselői a nemzetbiztonsági szolgálatoknál, egyértelműen bizonyítja, hogy ennek a további fenntartása teljesen jogos elvárás. Azt is szeretném hozzátenni, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatok érdekképviselője eleve korlátozott, hiszen eleve korlátozottan fordulhat az állomány bírósághoz, tehát semmiképpen nem tartjuk indokoltnak, hogy náluk megszűnjene az érdekképviselői szervezetek.

Szeretném kiemelni a túlszolgálat kérdésének rendezését is. Itt úgy néz ki a javaslat, hogy ez szabadságban lesz megváltható a jövőben. A jelenlegi Hszt. szerint ezt pénzben lehet megváltani. Az egyértelmű, hogy hatalmas teher lenne ennek a változásnak az azonnali bevezetése. A többpárti egyeztetésen is felmerült, hogy várhatóan 2018-ig még a jelenlegi szabályozás fenntartása szükséges mindenféleképpen. Jelenleg a törvényjavaslatban nem szerepel dátum. Tehát azt mindenképpen elvárnánk, hogy ennek a változásnak a bevezetése konkrét dátumszerűen szerepeljen a javaslatban. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen, akkor innen fogom folytatni. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka következik, Kósa Lajos képviselő úr. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! 2010-ben, amikor a Fidesz-KDNP az ország kormányzását átvette, akkor a rendvédelmi szervezetekkel kapcsolatban több vállalásunk is volt. Az első az,

hogy megszüntetjük azt a rendszert, hogy a rendvédelmi szervezetek dolgozói különböző nyugdíjkorhatarhoz kötve mentek nyugdíjba, mert rendkívül káros volt mind a működésre, mind pedig az állomány összetételére nézve ez a rendszer. Azonkívül rendkívül igazságtalan is, hiszen tudjuk, hogy aki a kordévezményes nyugdíjak eltörlése elleni küzdelem egyik élharcosa volt, ő pont egy újságíró tulajdonképpen, és semmi sem indokolja, hogy pont egy újságíró beosztásban valaki, mondjuk, 45 éves korában menjen nyugdíjba, éppúgy, ahogy adott esetben egy, az utcán szolgálatot teljesítő rendőr.

Ezen túlmenően az is indokolta ezt, hogy egy belső felmérés szerint a rendőri pályának vagy a rendvédelmi szervezeti pályának a legvonzóbb volta a korai nyugdíjba-meneteli lehetőség volt, ami azért abszurd egy kicsit, mert ha végső soron megkérdezzük, hogy tulajdonképpen miért is választottad ezt a pályát: hát azért, hogy mielőbb abbahagyhassam a munkát. Nem az, hogy a közszolgálat, a rendvédelem, a polgárok biztonságának a szolgálata - és ez látszott az állomány kortábláján is. De tudtuk, hogy ez nagyon komoly feszültségeket okoz, ezért azt is vállaltuk, hogy természetesen, ahogy a költségvetést és az ország gazdaságát rendbe tesszük, és mód nyílik rá, természetesen a béreket is a rendvédelmi szervezeteknél rendezni kell, hiszen 2000 óta érdemi bérfelállítás ezekben az ágazatokban nem történt.

Az ország - a kormány vezetésével - áldozatos négy év után elmondhatja, hogy talpra állt a szocialisták által előállított katasztrófából, a költségvetés rendezett, a gazdaság növekszik. Most van az a lehetőség, hogy a béreket rendezzük, és ennek az ígéretnek megfelelően, hiszen ezt még Pintér Sándor belügyminiszter mondta a 2010-es évek elején, most ő az előterjesztője annak a törvénynek, ami tulajdonképpen pontot tesz az átalakítás végére, mert itt van az a bérfelállítás ebben a törvényben, amit mi akkor bevállaltunk. Köszönjük szépen a rendvédelmi szervezetek dolgozóinak azt a türelmet és azt a bizalmat, amit többé-kevésbé megszavaztak nekünk, várva egyébként ennek a javaslatnak az elkészültét. Nagyon örülök annak, hogy ennek az ígéretnek is eleget tudunk tenni.

Átlagosan a bérfelállítás durván - ha az ötéves bérfelállítási folyamat a végéhez ér - 50 százalékos lesz a jelenlegihez képest. Természetesen a különböző beosztásokhoz és rendfokozatokhoz kötötten ez változik, hiszen az alapfeladatot ellátó tiszthelyettesi, zászlósi, tiszti állomány esetében ez 30 százalékos többlet lesz mindjárt az első lépésben, aki nem alapfeladatot lát el, az 25 százalékos, de még a vezetők esetében is 15 százalékos lesz. Külön előnye ennek a rendszernek, hogy sokkal átláthatóbb és tisztább rendszer, hiszen megszünteti a javaslat azt a harmincfajta különböző pótlékot, aminek az áttekinthetése még a bárszámfejtő számára sem volt különösebben egyszerű, és négy kategóriához kötötten fogalmaz meg pótlékokat, ami fizethető.

Egy nagyon fontos kérdés ugyanakkor, hogy tudjuk, hogy a rendőri állomány bizonyos feladatok ellátásához vagy a rendvédelmi szervezetek állománya bizonyos rendkívüli esetek előfordulása esetén nem elegendő ahhoz, hogy normál munkaidőben lehessen elvégezni a feladatokat, és ezért nagyon gyakran kerül túlmunkára sor. Az európai uniós általános munkaügyi szabályozás azt mondja, hogy ha túlmunkát rendel el a foglalkoztató, akkor azt egyébként a túlmunkát végzőnek szabadidőben ki kell adni. Erről szól egyébként az előterjesztés is, ami a parlament előtt van.

Ugyanakkor lehet látni és tudni, hogy ahhoz, hogy a szabadidőt ki lehessen adni az esetlegesen elrendelt túlmunkák után, a jelenlegi állományhoz képest 3-4 ezer közötti létszámnövekedésre lenne szükség, aminek az elérése nyilvánvalóan idő, hiszen ezeket az embereket ki kell képezni, fel kell tölteni az állományt. Mi ezért úgy látjuk, egy olyan kompromisszumos javaslatot tesz a frakció az előterjesztéshez, hogy bízzuk a rendvédelmi szervezetek dolgozóinak a döntésére, hogy ők mit kérjenek. Tehát az átmeneti időben, 2018-ig, amikor majd az állomány olyan mértékben lesz feltöltve, hogy ez a túlmunka-elrendelés esetleg nem jár már jelentős feszültségekkel, addig mondjuk azt a törvényben is a dolgozóknak, hogy ha túlmunkát rendelnek el, akkor döntsék el ők, hogy az általunk meghatározott feltételek mellett kifizetik, kifizettetik maguknak ezt a túlmunkát, vagy pedig azt kérik, hogy szabadidőben adjuk ki nekik a túlmunkát.

(9.50)

Akkor, azt gondolom, hogy részint nem sérül a dolgozók döntési szabadsága, mert nyilván különböző élethelyzetek vannak, van, akinek jól jön az, ha azt tudja mondani szabad akaratából, hogy igen, szívesen elvégzem a túlmunkát, engem fizessenek ki érte az előre meghatározott rendben, vagy pedig olyan élethelyzet is elképzelhető, amikor azt mondja, hogy én szeretném ezt a túlmunkára eső részt szabadságban kivenni. Úgy gondolom, hogy 2018-ig meg lehet teremteni a költségvetésben azokat a feltételeket, amik adott esetben szükségesek az elrendelt túlmunkák kapcsán, hiszen nem tudjuk előre megmondani, hogy lesz-e tavaszi árvíz, ősszel lesz-e olyan helyzet, amikor a rendvédelmi szervezetek dolgozóit nagyobb számban kell igénybe venni, mindig lehetnek olyan haváriahelyzetek bevándorlással kapcsolatban, nagy sportrendezvényekkel kapcsolatban, egyéb ügyekkel kapcsolatban, amikor egyébként túlmunkavégzésre kell kérni a munkatársakat, de az ő szabadságukra legyen bízva az 2018-ig, hogy egyébként ezt kifizetjük-e nekik, vagy pedig adjuk ki szabadságban.

Nagyon fontos, hogy rendbe teszi ez a javaslat azt a kicsit keszkesza helyzetet, hogy a mostani rendszerben a rendfokozat és a beosztás jelentős

mértékben eltért egymástól, tehát nem volt szinkronban, és aki ismeri ezeket a hierarchizált szervezeteket, tudja, hogy adott esetben jelentősebb feszültséget, de minimum érhetetlen helyzeteket teremtett az, ha a beosztás és a rangfokozat nem tart szinkront egymással, mert adott esetben nem mindenkiről látszik eleve, hogy milyen beosztásban van - a rangfokozata azonnal látszik -, és ez megtévesztő lehet. Ezt a javaslat kezeli, és köti egy bizonyos beosztási rendhez a rangfokozatokat, így ezt a kuszaságot is egyszerűbbé teszi.

Nagyon fontosnak gondoljuk azt, hogy ez az egész rendszer egy olyan életpályamodellt teremt meg, ami valóban nem teszi érdekeltté a rendőröket vagy a rendvédelmi szervezetek dolgozóit, ha jól végzik a munkájukat, ha a karrierjük szépen halad, vagy szeretik ezt a munkát, szívesen eltöltik ezzel az időt vagy dolgoznak ebben, hiszen valamifajta torz viszonyrendszer miatt idejekorán elhagyják ezt a pályát. Ez a javaslat pont ösztönzi egyébként a rendvédelmi szervezetek dolgozóit, hogy nyugdíjas korukig töltsék be ezeket az állásokat, hiszen a bérpótlékok kapcsán az életkorhoz kötött bérpótlék olyan exponenciálisan emelkedik, hogy 50 év fölött kifejezetten jelentős lesz ennek az ösztönző hatása.

Ha belegondolunk abba, hogy a mai viszonyok mellett egy 50 éves ember általános egészségügyi feltételek mellett is - hát hogyha még egyébként figyel az egészségére - tulajdonképpen ereje teljében van, tapasztalt, már kellő rutinja van, van még előtte aktív 15-20 év, van neki ambíciója, kiteljesedhet a pályája, teljesen abszurd volt az a korábbi rendszer, ami tulajdonképpen azt eredményezte, hogy a rendvédelmi szervezetek dolgozói állományának az átlagéletkora 30 és 35 év között mozgott. Tudjuk azt, hogy nemhogy a legjobb korban lévő, hanem a messze alatta lévő korban lévők, akik még nem is kellően tapasztaltak, már elhagyják a pályát. Ez azt jelenti, hogy minden szervezetnek, amely különböző okok miatt - leginkább a szocialisták által teremtett, abszolút torz és beteges érdekeltségi rendszerek miatt - így eltorzul, a teljesítménye még akkor is rosszabb lesz szükségszerűen, ha egyébként a benne dolgozók kellő rutinnal és lelkiismerettel végzik a feladataikat. Ez az életpályamodell és ez a rendszer ezt rendbe teszi. Még így is jó 5-10 évbe telik, amíg a jelenlegi 35 éves átlagéletkorról az állomány átlagéletkora felmegy 40-45 évre, ami már egy sokkal egészségesebb korfát eredményezhet.

Mindenesetre az, hogy a rendvédelmi szervezeti életpálya vonzó, illetményrendszere átlátható, kiszámítható, helyes módon ösztönzi az embereket, ez önmagában is egyébként a rendvédelmi szervezetek teljesítményét erősítheti vagy növelheti minden változatlan feltétel mellett. Ezért nagyon fontosnak tartjuk, hogy a belügyminiszter úr előterjesztésében ez a javaslat itt van a Ház előtt.

Szeretnénk kérni a kormány kompromisszum-készségét a túlmunka kifizetésének ezen kombinált

és a dolgozók szabadságára vagy választására apelláló rendszere mellett, hozzáteszem, hogy való igaz, rögzíteni kellene a törvényben azt, hogy ezt meddig tartjuk fenn, azért, hogy az átláthatóság és a kiszámíthatóság meglegyen. Ez egyfajta kényszert is jelent persze a kormány számára, hiszen ez azt is jelenti, hogy ha 2018. december 31-ig tartjuk fenn ezt a rendszert, és utána a fő szabály az, hogy ki kell adni a rendvédelmi dolgozóknak a túlmunkára a szabadidőt, ez azt jelenti, hogy nagyon komoly, legalább 3-4 ezres létszámfejlesztési kényszere van a szervezetnek.

Ráadásul azt is látni kell, hogy ez a rendszer csak akkor tartható fenn, ha egyébként a költségvetés rendben van, és a magyar gazdaság jól teljesít, a növekedés legalább 2-3 százalékos, hiszen lehet tudni azt, hogy például az életkorral kapcsolatos ösztönzőrendszer miatt, ahogy az állománynak egy egészségesebb korstruktúrája előáll, az bizony nagyobb költségvetési kiadással jár, mint a jelenlegi, amikor az állomány viszonylag fiatal, és az állomány viszonylag kevés része kaphatja meg az életkorral progresszíven emelkedő pótlékokat. De mi azt gondoljuk, hogy amennyiben ezek a folyamatok, amelyeket közös erőfeszítéssel elértünk, tartósak, akkor igenis ez a modell finanszírozható a költségvetésből.

Ezért én kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a javaslatot. Nagyon örülünk annak, hogy a kormány ezt beterjesztette, és még egyszer szeretném megköszönni a rendvédelmi dolgozóknak azt a kitartást és azt a bizalmat, ami lehetővé tette, hogy eljussunk idáig.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Mirkóczki Ádám képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Előljáróban én is szeretném megköszönni azt a lehetőséget, hogy a Belügyminisztérium ismét biztosított lehetőséget - hasonlóan a nemzetbiztonsági törvény megalkotásának folyamatához -, hogy elmondjuk már előzetesen kritikáinkat, és e tekintetben bízom abban, hogy a korábbi gyakorlathoz hasonlóan kellően rugalmasak és konstruktívak lesznek nemcsak a különböző pártok szereplői, hanem maga a kormányzat és a minisztérium is, és valóban sikerül egy olyan formába önteni ezt a nagyon komoly fajsúlyú javaslatot, amelyet minél több párt tud majd jó szívvel támogatni.

Mi alapvetően a célokkal, az elérendő és kitűzött kritériumokkal - hogy is mondjam - egyetértünk, fontosnak és szükségesnek tartjuk, és nem halogatható tovább ez a javaslat, viszont számos olyan elem van, ami mellett úgymond nem tudunk szó nélkül

elmenni, bízva abban, hogy mi is számos módosító indítvánnyal jobbá fogjuk tudni tenni ezt a javaslatot.

Az első ilyen, amelyet szinte minden hozzászóló részben vagy egészében érintett az előttem szólók közül, a szolgálati nyugdíj kérdése. Azzal mi maximálisan egyetértünk, és úgy gondolom, a magyar társadalom döntő hányada - ha nem teljes egésze - egyetértett, hogy az a gyakorlat nem volt járható, ami a szolgálati nyugdíjak elvételét megelőző időszakban volt, hogy boldog-boldogtalan idejekorán, ereje teljében el tudott menni nyugdíjba.

Viszont mi úgy gondoljuk, hogy az, amit az előző ciklusban a kormány e tekintetben tett, az pedig egy picit a ló túloldala, tehát hogy egy az egyben megszüntette ezt a rendszert, és nem tett különbséget különböző speciális feladatok vagy munkakörök között. Mi azt gondoljuk, hogy ez a javaslat, bár próbál most korrigálni ezen, de még mindig nem elégséges szinten.

(10.00)

Mi is azt gondoljuk, hogy aki szolgálati állományban van, de irodai munkát vagy semmifajta veszélyességi fokozattal nem bíró munkakört lát el, ott nem kell ilyen lehetőségeket és ilyen indokolatlan kedvezményeket biztosítani, viszont a végrehajtó állomány azon része, akik kifejezetten veszélyes munkakört látnak el, kifejezetten nehéz fizikai vagy éppen pszichés terhelés alatt vannak - és itt beszélhetünk akár a tűzoltókról, akár a rendőrség különböző alakulatairól vagy osztályairól -, ott meg kellene adni azt a lehetőséget, főleg hogyha egészségkárosodás vagy olyan komoly trauma, akár fizikai, akár pszichikai eset áll fenn, ne adj' isten egy-egy szörnyűség kapcsán, akkor legyen meg az a lehetősége, hogy a kormányzat ezt olyan módon is honorálja vagy honorálhatja, ami korábban megvolt. Tehát egy 20-25 éves tényleges szolgálatellátás és olyan speciális területen történő szolgálatellátás után, ami korábban is megvolt.

Ugyanakkor látunk erre törekvéseket, de talán itt még egy picit át lehetne ezt gondolni, viszont azzal egyetértünk, hogy a korábbi gyakorlatnak nincs helye, hogy visszatérjen.

Említették az előttem szólók, talán az MSZP vezérszónoka a különböző szabadságjogok korlátozását. Itt sok minden beleférhet ebbe, a megfigyelés, a technikai megfigyelés. Nekünk talán ezzel van problémánk; ez mintha egy indokolatlan Nagy Testvérnek vagy állami terrornak is felfogható lenne, ami önkorlátozáshoz vezet, vagy éppen frusztrálhatja az érintetteket. Ezt azért szeretnénk tisztába tenni, hogy ezt pontosan miért és hogyan képzelik, akár technikailag, akár anyagilag, akár humánpolitikai szinten, hiszen egy-egy megfigyelési esetben mindig az a nagy kérdés, hogy ki őrzi az őrzőket. Tehát itt jó lenne tudni, hogy részben ezek a technikai feltételek

majd hogyan fognak kinézni, és részben milyen célból és kik által fognak ezzel élni vagy adott esetben visszaélni.

Vannak benne túlzások. Tehát azt, hogy most a saját mobiltelefont vagy bankkártyát nem lehet használni, ezt indokolatlan túlzásnak tartjuk. Ugyanakkor azzal, hogy az egyenruhás állomány vagy a szolgálatban lévő végrehajtó állomány, mondjuk, ne politizáljon és ne a közösségi hálón fejtse ki bizonyos, akár pártpolitikai, akár nem tudom, milyen véleményét, ezzel egyet is lehet érteni. Az ő feladatuk nem ez; én azt gondolom, hogy magánszemélyként azt csinál mindenki, amit akar; amikor szolgálatban van, akkor mi nem látunk abban kivétnevalót, hogy az ilyen - hogy is mondjam - kommunikációtól vagy cselekedetektől tartózkodjanak.

Ami a családbarát részét illeti a javaslatnak, ebben azért kritikusak vagyunk, és egyébként az ötpárti egyeztetésen is beszéltem róla. Nekünk van afelől aggályunk, én hiszek miniszter úrnak, ha ön azt mondta, hogy ezt felmérték, és ez a napi gyakorlat, hogy lehetőség van a napi háromórás utazásra is, tehát a munkába menet és a munkából való hazatérés esetén a másfél órát szabja meg a javaslat - mi ezt egy picit soknak érezzük. Főleg egy olyan munkakörben, ahol a szolgálatteljesítés fizikailag is, pszichikailag is komoly igénybevételt jelent, ott ez nem egy családbarát megoldás, hogy még három óra hosszát utaztatjuk a szolgálattelvőt.

Tehát mi azt gondoljuk, hogy ezen talán lehetne némi rugalmasságot elvárni önöktől, és mondjuk úgy, hogy ezt két órára vesszük vissza, tehát egy-egy óra, talán az is elég lehet. Majd meglátjuk, hogy ez hogyan sikerül.

Az sem biztos, hogy szerencsés, hogy a szabadságnak csak a 25 százalékával rendelkezhet a dolgozó. Ez 10 nap. Egy nagycsaládos szolgálattelvő vagy állománytag esetében az évi tíz nap, itt alapesetben azt gondolja az ember, hogy ha elmegy egyszer nyaralni az illető, akkor ez pont elég. Viszont azért hangsúlyozom szándékosan a nagycsaládot, hogy számos olyan eset van, nem várt élethelyzet, amikor ne adj' isten a gyerekekkel vagy valamelyik gyermekkel vagy családtaggal, férjjel, feleséggel történik valami, és akkor már kényszerből muszáj a szabadságához hozzányúlni. Tehát mi azt gondoljuk, hogy itt is ez a 25 százalék kevés; ha mód és lehetőség van rá, akkor azt kérjük, hogy ezt gondoljuk át vagy gondolják át önök is, és esetleg egy picit bővítsék ezt a százalékot.

Amit miniszter úr az expozéjában is elmondott, hogy kiből lehet tiszt és milyen elvárások vannak, itt egy teljesen jogos megkötés a nyelvtudás és a nyelvvizsga, viszont ahogy említettem a hétfői egyeztetésen is, mivel a javaslat taxatívén sorolja fel a különböző nyelveket, mi ott látunk hiányosságokat. Ezt itt is elmondom, hogy a jegyzőkönyvben is rögzüljön, és ne felejtjük el, bár hozzáteszem: módosító indítványban be fogjuk nyújtani. Tehát például ha valaki most spanyol vagy olasz nyelvvizsgával rendelkezik,

akkor a jelen javaslat szerint nem lehet tiszt, hiszen a taxatív felsorolásban például ez a két nyelv nincs benne. Úgyhogy ezt mi úgy gondoljuk, hogy mindenképpen korrigálni szükséges.

Fennmarad egy korábbi, bevett gyakorlat egyes vezetők vagy köreik esetében - és most nem szándékozom feltételezni a rosszat, de hallottunk már ilyenről -, ami különböző visszaélésekre adhat lehetőséget, és jogbizonytalanságot okozhat az állományban, hogy nagyon sok részletkérdés majd rendeleti úton lesz szabályozva, például a béremelések tekintetében is, ami nagyon fontos és nagyon előremutató, de jelenleg forintosítani nehezen tudjuk. Tehát a százalék az rendben van, viszont kézzelfogható számokat egyelőre nem látunk, és nem tudunk azzal számolni. Ezért itt is egy picit óvatosságra intenék, hogy pontosan forintosítva ez ma mit fog jelenteni az alapfeladatokat ellátó állomány részéről és a nem alapfeladatot ellátó állomány részéről.

Az illetmény kapcsán szó volt, és szinte mindenki szívesen, és előttem Kósa elnök úr is, hogy legyen lehetőség egy ideig választani, hogy a kifizetéssel oldja-e meg az illető a szabadságát vagy éppen csúsztatással. Én itt egy másik dologra szeretném felhívni a figyelmet, és ez érthető, bár nem találjuk benne, hogy ez tényleg 2018-ig szól-e vagy 2018-ban lép-e majd hatályba, de ez a javaslat, illetve amit miniszter úr is elmondott az ötpárti egyeztetésen, hogy azért van erre szükség, és azért tolják ki majd önök 2018-ig, hogy addig 3200 ember legyen kiképezve és ezáltal feltöltve az állomány.

Itt azért ez arra rávilágít, hogy amit öt éven keresztül vagy az elmúlt években mondtunk kritikát, hogy a rendőrség állománya helyenként és területenként nem mindenhol feltöltött, és hiányosságokkal küszködik, ez most itt van. Ez pontosan erről szól, hiszen a bűnügyi területen, és kifejezetten a bűnügyi területen, ahol sok az ügy és kevés a munka - ha úgy tetszik -, a rendőr, ott bizony, hogy ha ez nem 2018-ban, hanem holnap lépne hatályba, akkor össze is omolhatna a rendszer, hogyha nem lehet pénzen megváltani a túlmunkát. Tehát itt azt gondolom, hogy a minisztérium is elismerte ezzel, hogy azért még nincs minden rendben. Nincs ezzel baj, csak amikor mi is kritizálunk, akkor azt gondolom, hogy látható, hogy van alapja.

Amit még szeretnék kiemelni - és ez mindenképpen pozitívum -, az a lakhatási támogatás szabályozása. Ez eddig nem volt és nem ilyen formában. Mi azt gondoljuk, hogy ha életpályamodellről beszélünk, és a hivatást kiszámíthatóvá és egzisztenciális szinten vonzóvá akarjuk tenni, akkor ez egy nélkülözhetetlen lépés, és ez mindenképpen dicséretes és támogatandó.

Amin sajnos nem változtat vagy nem kellő mértékben a tervezet, ez még talán a Gergényi-időszakra is visszavezethető, az ő nevével fémjelzett, hogy a hivatásos állomány tagjai egyes esetekben úgy érezhetik, hogy nem védi őket semmi. Hiszen akkoriban

állandósult az a gyakorlat, hogy ha a rendőr vagy egy rendőr, mondjuk, valamit elkövetett, ami például nem feltétlenül bűncselekménnyel függött össze, akkor a szolgálat ellátása alól fel lehetett függeszteni, és most is ez van, hogy 18 hónapra lehetőség van a felfüggesztésre.

(10.10)

Ez azért probléma, mert ezen időszak alatt a jutatókól és az illetményektől eleshet. Tehát itt azért, hogyha megint visszatérünk a családbarát kérdésre, akkor ez kisgyermekes rendőrök esetében okozhat némi problémát. Tehát hogyha itt lehetne konkrétan módosítani és pontosítani azt, hogy mely esetek vagy mely konkrét esetek azok, amikor 18 hónapig is akár egy rendőr felfüggeszthető, akkor azokat tegyük meg. Tehát ne hagyjuk olyan gumiszabályokat vagy olyan rugalmassági elemeket, amikor egy-egy feljebbvaló - hogy is mondjam - szabadon dönthet arról, hogy most felfüggeszt-e adott esetben egy kollégát vagy sem. Ez lehet, hogy látszólag nem egy fajsúlyos dolog, de majd az érintetteknek ez, azt gondolom, egy nagyon komoly és életbevágó kérdés lesz, ha ilyen helyzetbe kerülnek.

Tehát összességében a javaslatról az mindenképpen megállapítható, hogy előremutató, a jelenlegi vagy a már hosszú évek óta kialakult tarthatatlan helyzetet próbálja kezelni. Számos olyan módosító indítványunk lesz, amely az elhangzott kritikákat próbálja valamilyen szinten orvosolni. Én abban bízom, amivel kezdtem is, hogy ha a korábbi nemzetbiztonsági törvény tárgyalása során folytatott gyakorlatot fogjuk követni, és fogják önök is követni, akkor azt gondolom, hogy ez nem kétharmados támogatottsággal fog bírni, hanem lényegesen nagyobb. Mi a magunk részéről a konstruktív hozzáállást tudjuk garantálni és biztosítani.

Arra kérek én is mindenkit, hogy kizárólag szakmai alapon közelítsen ehhez a kérdéshez, aztán meglátjuk, hogy ez majd hogy sikerül, vagy milyen végeredményt fog szülni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség az elsőként jelentkezett független képviselői felszólalásra. Ennek megfelelően megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak, 15 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy abban nincsen közöttünk vita, hogy a rendvédelmi szervek dolgozóinak anyagi, erkölcsi és szakmai megbecsülése mennyire fontos. Éppen ezért ironikus, már-már bántó volt, amit a kormánypárti képviselőktől némi amnézia után hallottam.

Miniszter úr az expozéban azt mondta, hogy ne felejtjük el, hogy ezek a kollégák bennünket és a családjainkat is megvédik. Miniszter úr, bennünket erre nem kell emlékeztetni, mi ezt tudjuk, hiszen az itt ülők mindegyike tudja, és a magyar polgárok nagy többsége, aki egyébként a törvényeket betartja, szintén tudja.

A kormánypártok képviselői a megbecsülésről beszéltek a rendvédelmi dolgozók kapcsán, és valóban ellenzéki képviselőtársaim itt említették megbecsülés gyanánt, ahogy önök megbecsülték egyébként a rendvédelmi dolgozókat, a szolgálati nyugdíj ügyét, amelyet egyébként ellenzékben még vehemensen védtek, amikor az akkori kormány meg szeretne volna csinálni a belső reformot, majd megérkeztek kormányra, és olyan kedves szavakkal illették a rendvédelmi dolgozókat, mint Kádár-huszárok, mint Gyurcsány rendőrei. Én nem szeretem ezeket a kifejezéseket, nem is nagyon szoktam használni, hogy Orbán rendőrei vagy Pintér rendőrei, mert helytelenek tartom; mert azt gondolom, hogy ők a magyar polgárok érdekében tevékenykednek, a rendőrök a rendvédelmi szervek dolgozói, ők Magyarország rendőrei.

De ha már a megbecsülésről beszélünk, képviselőtársaim, azért önök voltak azok, akik elfogadtak egy semmisségi törvényt egy olyan ember javaslatára, aki aztán ajándékkul megkapott az Alkotmánybíróságban egy pozíciót, önök pedig nyilván a törvényjavaslatban nagyon világosan kimondták, hogy a rendőr hazudik - mindezt politikai indíttatásból, miniszter úr.

Nagyon fontos az illetményrendszer, nagyon fontos a jogbiztonság. De azért én szeretném azt is világossá tenni azoknak, akiknek még lehetőségük van hallgatni a parlament ülését és a magyar választópolgárok számára, hogy önök a megbecsülést akkor tartják fontosnak, hogyha egyébként mindenkit, akiről úgy gondolják, hogy el kell takarítani az útból, eltakarítottak, beülnek a kormányzati pozíciókba, majd ebből a pozíciókból oktatnak bennünket arról, hogy ne felejtjük el, hogy egyébként a rendőrök milyen munkát végeznek.

És nyilvánvaló, azért volt itt egy 2006-os őszi, annak a jegyzőkönyveit végigolvasva igen érdekes dolgot tapasztalunk, képviselőtársaim. Az akkori ellenzéki képviselők, mostani kormánypárti képviselők nem a rendőrök oldalára álltak; hozzáteszem, nem is a köztársaságéra. Milyen megbecsülésről beszélnek önök, képviselőtársaim? Milyen megbecsülésről?! Kádár-husár? Hazudik a rendőr? Elvonjuk a szolgálati nyugdíjat - és most benyújtanak egy törvényjavaslatot, amely törvényjavaslat az illegitim Alaptörvényre hivatkozik. És illegitim az Alaptörvény, mert nem versengő politikai nézetek jó kompromisszumaként született meg, hanem az önök diktátuma. Az önök diktátuma! Itt ellenzéki képviselőtársaim beszéltek már olyan kérdésekről, amelyeket lehet és kell módosítani.

Szerintünk az egész ebben a formájában, különösen azért, mert az Alaptörvényre alapoz, és kimondja, hogy itt 2010 után indult el minden jó... - Kósa képviselő úrnak szeretném mondani, hogy áldásos tevékenységüket tapasztalja már meg egyébként az országban. Az, hogy önök milyen áldásos tevékenységet végeztek, kérdezze már meg a rendvédelmi szervek dolgozóit vagy azokat a volt rendvédelmi dolgozókat, akik az önök áldásos tevékenységének a következtében egyébként sokkal kevesebb jövedelemmel rendelkeznek, mi több, egy jelentős részük fogta magát, és elhagyta az országot. Nagyon fontos az önök áldásos tevékenysége, csak éppen nem a választópolgárok számára, hanem a saját környezetük számára.

A szolgálati nyugdíj ügye ebben a törvényjavaslatban sincsen elrendezve. Nincsen elrendezve! Nem ad megoldást arra, amit egyébként önök is pontosan tudnak. Persze, könnyű azzal jönni, képviselőtársaim, hogy mert aki az irodában ül, az miért kap szolgálati nyugdíjat. Az a probléma, képviselőtársaim, kormánypárti képviselőknél mondom, hogy önök úgy gondolták, hogy akkor vágnak. Rögtön vágnak, nem gondolkodnak! Nem foglalkoznak azzal a rendőrrel, aki az utcán van, nem foglalkoznak azzal a tűzoltóval, aki egyébként kihúzza a balesetet szenvedetteket az autóból, nem foglalkoztak azokkal a rendőrökkel, akik baleseten helyszínelnek, azokkal a tűzoltókkal, akik tüzet oltanak, és még tudnám sorolni. Mert abból indultak ki, hogy milyen jó, hogy megint a rendvédelmi szervek dolgozóival szembe lehet fordítani a civil világot. Szeretnék gratulálni. Ebben remek - remek! - munkát végeztek. Az önök áldásos tevékenysége ebben kiváló volt.

Ami a szabadságjogokat illeti, szerintem a rendőri állomány és nyilván nemcsak a rendőri, hanem a rendvédelmi állomány is tisztában van azzal, hogy amikor egy ilyen hivatást választ magának, akkor a szabadságjogai korlátozásra kerülnek. Ezért és emellett, hogy a szabadságjogai korlátozásra kerülnek, nyilvánvalóan, ahogy az esküből is következik, ugye, a fegyveres szerveknél az életük feláldozásával, a rendvédelmi szerveknél az életük kockáztatásával hajtják végre ezt a feladatot.

De az nem azt jelenti, képviselőtársaim, hogy ezeket az embereket behajítjuk a rendszerbe, az életüket kockáztatják, az alapszabadságjogaikat megnyirbálják, és egyébként cserébe ez a közösség, amit úgy hívnak, hogy haza, nem ad semmit. Szeretném mondani, hogy a szolgálati nyugdíj egyébként ennek a kompenzációs rendszernek a része volt, és nem csak Magyarországon. Tehát aki ismeri a nemzetközi világot, az pontosan tudja, hogy ez része annak a juttatási rendszernek, amivel egyébként a haza és a hazában élő állampolgárok közössége, no meg persze a mindenkori kormányzat megköszöni ezt az áldozatos munkát.

Természetesen, amikor szabadságjogok korlátozásáról van szó, önöknek ez nem szokott gondot

okozni. Ezt tapasztaltuk már nemcsak a rendvédelmi szervek dolgozóinál, hanem az átlag választópolgár szintjén is, tehát ez nem okoz önöknek gondot.

(10.20)

Itt sem abból indulnak ki, mint ahogy eddig is tapasztaltuk, hogy a rendvédelmi dolgozó, szolgáljon bár rendőrként, tűzoltóként vagy éppen bv-sként, alapvetően jó ember a szó jó értelmében. Rögtön abból indulnak ki, hogy tuti biztos, hogy ezek az emberek a Facebookon - a Facebook került előtérbe, de nyilván vannak más internetes felületek, Twitter, Instagram, és még lehet sorolni - rögtön olyat fognak tenni, és azért tegyük bele, korlát nélkül, és nélkül azt, hogy egyébként ezt lehet korlátozni. Tegyük bele a törvénybe, ez az önök álláspontja. Mi lenne, és akkor ez egy hatalmas nagy újítás lenne az önök rezsimjében, ha abból indulnának ki, hogy az emberek úgy általában jók, hogy a rendőrök, a bv-sek, a tűzoltók, még egyszer sorolhatnám az összes rendvédelmi szerv dolgozóját, alapvetően hűséges akar lenni, nem önökhöz, hanem ehhez a hazához és mindahhoz, amit ez a haza megtestesít. Ha ebből indulnának ki, azt gondolom, a szabadságjogok korlátozása tekintetében is máshogyan gondolkodnának.

Képviselőtársaim, az mindig nagyon jó, amikor egyébként fizetésemelés van. Annak mindig mindenki örül. Nyilván az egész törvényjavaslat eköré épül fel, és már előre látom ennek a kommunikációját, hogy aki ezt nem szavazza meg, az nem támogatja a rendvédelmi dolgozók juttatásainak emelését. Ez nyilván nincs így, de ismerjük - hogy mondjam -, ez a politikai része ennek a dolognak. Azért szeretnék emlékeztetni és nyilván a minisztérium is emlékszik arra, hogy az egykulcsos 16 százalékos adó az állományban jelentős problémát okozott. A miniszter úr az expozéjában tulajdonképpen, de majd kijavít, ha nem így van, félig-meddig elismerte, hogy a vezető állomány a 16 százalékkal jól járt. Tehát ki járt jól a 16 százalékkal? Az, aki sokat keresett, a legfelsőbb kör. Azt már nem tette hozzá, csak én teszem hozzá, hogy nyilvánvalóan az járt rosszul, aki alacsonyabb beosztásban van.

Azért ne feledkezzünk el arról, hogy bármennyire is áldásos volt, ahogy azt Kósa képviselő úr mondta, a Fidesz tevékenysége, mégiscsak becsúsztott egy 27 százalékos áfa, és mégsem olyanok itt a gazdasági viszonyok és mégsem olyan jó itt az élet, mint ahogy azt elmondták. Nyilvánvaló, hogy a bérkompensációról majd akkor lehet hosszú távon beszélni, ha ennek valóban látjuk minden évben a költségvetésben meglévő összegét. A Belügyminisztériumnál látjuk ezt, tehát nem a Miniszterelnökségnél, egyéb helyen, hanem konkrétan a Belügyminisztériumnál. És nyilvánvalóan látjuk, hogy okoz-e a rendszeren belül bérfelesztést, hogy valójában megtartják-e önök a szavukat. Mert ebben azért nem olyan jók. A propa-

gandában, az áldásos tevékenységben nagyon jók, de abban, hogy a szavukat megtartsák, nem annyira.

Elhangzott, hogy ez egy szigorúan zárt hierarchikus rendszer, és ebben valóban nincs is közöttünk vita, de azért nagyon fontos, hogy nem droidok ülnek a rendszerben. Ne tessenek ma már úgy gondolni a rendőrré, vagy éppen a bv-sre, a tűzoltóra, hogy neki az a dolga, hogy ha kiadják a parancsot, akkor ész nélkül, gondolkodás nélkül csinálja ezt. Nyilvánvalóan a törvényjavaslatban is van erre utalás. De azért ők is csak emberek, tisztelt képviselőtársaim! Nekik is vannak érdekeik, amelyeket képviselni kell. Az teljesen nyilvánvaló, hogy a Mussolini-féle mintára megalkotott MRK nem alkalmas erre a feladatra. Önök nem annyira támogatják ezt a szakszervezeti dolgot, különösen akkor nem, ha abban fideszesektől eltérő politikai nézetű emberek ülnek, de az MRK, amely az állam által fenntartott szakszervezet, semmi más, nem alkalmas arra, hogy képviselje ezeknek az embereknek az érdekeit, még akkor sem, ha egyébként nagyon szép papírokat tudnak írogatni. Nem alkalmas! Azt elfogadom és tudomásul veszem, szerintem azzal nem is volt probléma, hogy egy ilyen rendszerben a szakszervezeti működés szabályozása fontos, hiszen itt egy olyan területről van szó, amely a nemzet biztonságát, az ország rendjét érinti. De azért a szakszervezettől eljutni odáig, hogy egy Mussolini-féle hivatásrendet dobunk össze - azt gondolom, hogy azért valahol vannak átmenetek, és talán érdemes lett volna ezen elgondolkodni.

Összességében a bérfejlesztés szabályozása, nyilvánvalóvá tétele, az eddig nem létező jogbiztonság, ezek pozitív dolgok. De az, hogy ez a törvényjavaslat, amely emberi életeket határoz meg, egy olyan Alaptörvényre építve, amely - még egyszer mondom - a mi politikai álláspontunk szerint illegitim, mert nem versengő politikai nézetek jó kompromisszumaként született meg, hanem az önök kizárólagos nézeteit képviseli; egy olyan törvényjavaslat, amely számára természetes, hogy a rendvédelemben dolgozókat az MRK az, ami képviseli, egy olyan törvényjavaslat, amelyet megelőz az önök elmúlt négyéves magatartása a Kádár-huszártól, a szolgálati nyugdíj megszüntetésétől, a „szolgálati járadékos” kifejezés elfogadhatatlan bevezetésén át, a semmisségi törvény megszavazásáig, a rendőrök megalázásáig... - egy ilyen törvényjavaslat nem támogatható.

A Demokratikus Koalíció képviselői éppen ezért ezt a törvényjavaslatot és az összes többi javaslatot nem fogják támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Miniszter úr kért szót. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Azzal szeretném kezdeni, hogy továbbra is lehetőséget biztosítunk a konzultációra és a javaslatok befogadására. Tehát kész a Belügyminisztérium hivatásos állománya, kész a Belügymi-

nisztérium teljes személyzeti vezetősége arra, hogy az önök javaslatait áttekintse és megnézzük, hogy azok miként, milyen módon illeszthetők a jelenlegi törvény szövegéhez, a törvény elveihez.

A másik dolog, amit mindenféleképpen szeretnék elmondani, hogy egy pártpolitika-semleges szervezetről van szó most, amikor erről a törvényről beszélünk. Miután pártpolitika-semleges szervezetről van szó, arra kérem a tisztelt képviselőket, tisztelt frakciókat, hogy ennek megfelelően tevékenykedjünk, ennek megfelelően szóljunk hozzá, ennek megfelelően alakítsuk a törvény szövegét.

Egyes kérdésekről rögtön elmondanám a véleményemet, amely a későbbiekben sem fog jelentősen változni. Először is a szolgálati nyugdíj kérdése: szeretném a fogalmat pontosítani. Nem a hivatásos állomány rendes nyugdíjáról van szó. Nem arról van szó, hogy elérte a felső nyugdíjkorhatárt, ami öt évvel kevesebb volt az általános nyugdíjkorhatártól, hanem arról van szó, hogy a 25 éves szolgálat után, vagy ezt megelőzően egészségügyi problémák miatt kérte a szolgálati nyugdíjba helyezését. E lehetőség használata, felhasználása odavezetett, hogy 2010-ben szinte nem volt 40 év feletti rendőr az állományban. Ez odavezetett, hogy jelen pillanatban is mindössze száz olyan kollégánk van, aki meghaladta a 60 esztendőt. Odavezetett, hogy a középréteg elhagyta a szolgálatot, és más területen próbált boldogulni. Tehát úgy szeretnénk, mint ahogy a bevezetőmben is mondtam, ha meglenne az a középréteg, amely tagjainak megfelelő felkészültsége, tudása, ereje van ahhoz, hogy elvégezze a feladatot, és ahhoz, hogy oktassa a fiatalokat.

Ugyanakkor nem egyértelmű az, hogy mi eleresztjük azoknak a kollégáknak a kezét, akik a későbbiek során a hivatásos szolgálatra alkalmatlanná válnak. Hisz ne felejtjük el, hangsúlyoztam a bevezetőben, hogy átjárhatóságot biztosítunk a köztisztviselői, kormány-tisztviselői pálya felé, és e kollégáknak mi helyet kívánunk adni akkor is, ha már a hivatásos szolgálatra valóban alkalmatlanok. Nem akarjuk eleresztetni a kezüket, a köz szolgálatában meg akarjuk őket tartani.

(10.30)

Fölmerült annak a kérdése is, hogy indokolás nélkül fel lehet-e menteni egy vezetőt, egy parancsnokot. A jelenlegi jogszabályok alapján is több területen van ilyen, hisz a kormány-tisztviselői vezetőket is fel lehet menteni. Ha egy civil területen fel lehet menteni, egy olyan fokozott igénybevétel és olyan fokozott elvárásokat mutató életpályában, mint a hivatásos állomány, úgy gondolom, hogy nem lehet enyhébb jogszabály, nem lehet enyhébb követelmény, mint a más területeken, igenis itt is indokolás nélküli felmentéssel továbbra is élni kell.

A különféle ellenőrzési kérdések, a hivatásos állomány ellenőrzése, hogy milyen technikai eszkö-

zökkel lehet. A hétköznapjainkban ez más foglalkozási ágaknál természetes. Természetes, hogy egy pénztáros fölött kamera van, természetes, hogy figyeli a kamera, hogy a pénztáros hogyan és milyen módon végzi a feladatát. Természetes az, hogy a pénztáros nem vihet be a zsebében készpénzt, nem folytathat olyan tevékenységet a munkavégzése során, amely veszélyezteti a feladatának az elvégzését. Én úgy gondolom, hogy ezeknek az ellenőrzési pontoknak az átemelése a hivatásos szolgálatba semmi szín alatt nem jelent olyan korlátozást, amely az Alaptörvénybe ütközne.

Az internethasználat kérdése. Kérem szépen, mi egyetlenegy kollégának se szeretnénk az internethasználatot megtiltani, nem szeretnénk benne korlátozni. Mi egy dolgot szeretnénk: az internet használata során magánéletében ne hivatkozzon hivatásos rendfokozatára, hivatásos beosztására. Ezt szeretnénk elérni, azért, mert ennek több veszélye van. Legelőször is egyes veszélye az, hogy a büntető törvénykönyvbe ütköző cselekményt valósíthat meg, ha nem figyel oda, és olyan véleményt mond esetleg a parancsnokáról, olyan véleményt mond a közösségről, amelynél szolgál, amely ennek a felvetését indokoltá teszi. Tehát ez az egyik része.

A másik része az, hogy az egyén ne használja föl ezekben az esetekben a hivatásos állományát biztosító szervezet tekintélyét, ő a saját nevében végezze ezt a feladatot, és ne éljen vissza esetlegesen a tekintéllyel. Én azt gondolom, hogy minden hivatásos állományú jó ember, de meg akarom előzni azt, hogy ezekbe a hibákba beleessen. És természetesen az is hozzátartozik, hogy ne csak hogy ne használja fel a tekintélyét a szervezeteknek, de ne is rombolja azt. Tehát én úgy gondolom, magánemberként azt tesz, amit szeretne, de ne hivatkozzon a szervezetére.

A poligráfós vizsgálat kérdése is felmerült. Kérem szépen, egy titkosszolgálatnál, akinek esetleg olyan megbízása van, hogy közvetlenül, hosszú időn keresztül nem ellenőrizhető a tevékenysége, nem ellenőrizhető az sem, hogy más titkosszolgálat valamilyen módon megkönyvézte-e, nem ellenőrizhető az közvetlenül, hogy a feladatát úgy hajtotta végre, ahogy lejelentette, természetesen normálisnak tartjuk azt, hogy ez egy vizsgálattal ellenőrizhető legyen, és ez a vizsgálat éppen lehet egy poligráfós vizsgálat is.

A túlszolgálat kérdése. Az, hogy a rendőrség létszáma az általános feladatokra jelen pillanatban elég-e vagy sem, egy nehéz kérdés. Nemzetközi összehasonlítások alapján végeztük el a magyarországi közrend, közbizalom megítélésével együtt a rendőri létszám számítását. Azonban, hogyha minden településen folyamatosan szeretnénk létszámot biztosítani, és azt szeretnénk, hogy ne kelljen túlórázni a kollégáknak, akkor a korábban megállapított és feltöltött létszámhoz képest újabb rendőri létszámra van szükségünk. Ez az eddigi számítások szerint mintegy 3200 fő. Ahhoz, hogy ezeket az új kollégákat fel tudjuk venni, ki tudjuk választani, megfelelően fel

tudjuk őket készíteni és megfelelő képzésben tudjuk részesíteni, időre van szükség. Ezért kérjük azt, hogy a túlmunka kifizethetősége fennmaradjon. Hogy ezt elvégezzük, úgy gondoljuk, hogy a jelenlegi rendszer felhasználásával 2018-ra tudjuk befejezni. Ezért kérjük azt, hogy kifizethető legyen a túlóra, természetesen figyelembe véve az egyén elvárását, hogy ő szabadidőben kéri ennek a kiadását, vagy pedig hogy a kifizethetősége megtörténjen.

Az, hogy milyen terheket ró jelen pillanatban a bűnügyi állományra egy-egy kérdés: ha azt vesszük, hogy 2010-ben 450 ezer bűncselekmény volt az országban, 2014-ben viszont már csak 310 ezer, azért egyrészt az utcai szolgálat, a bűnmegelőzés már csökkentett ezeken a terheken. Remélem, hogy a későbbiekben is csökkenni fog a terhe a bűnügyi munkásainknak, a bűnügyi kollégáinknak.

Sok-e a másfél órás utazás? Úgy gondolom, hogy erről külön kell majd egy vitát nyitnunk. Meg kell nézni, hogy egy fővárosi agglomerációból mennyire ér be egy átlagmunkás, átlaghivatalnok is. Ennek a figyelembevételével kell majd a megfelelő egészséget megkötnünk.

A szabadság 25 százalékaival rendelkezik a dolgozó. Ez az, hogy a parancsnok akarata ellenére is a 25 százalékot akkor vehesse ki, amikor ő akarja. Ilyen jellegű probléma ez idáig nem volt. Jelen pillanatban sem vélem azt, hogy a későbbiekben ez gondot okoz akár a parancsnoknak, akár az egyéneknek, hisz ez csak kiemelt esetekben, egy árvízi helyzetben, egy kiemelt illegális migrációs esetben okozhat valamilyen gondot vagy problémát, amit idáig a parancsnoki kar mindig megoldott.

Hogy kiből lehet tiszt a nyelvvizsga révén, ennek az áttekintésére készek vagyunk. Úgy gondolom, hogy itt az Európai Uniónak is vannak olyan nyelvi elvárásai, amelyeket teljesíthetünk. Kérem, hogy ezt majd az egyeztetés során tekintsük át.

Az eljárás soráni felfüggesztéseknél szeretném azt mondani, hogy egyet kötelezővé tettünk: az 50 százalékos bért ilyenkor kötelező jelleggel ki kell fizetni, hisz nyomorba egy családot se dönthetünk. Ennek ellenére én azt gondolom, hogy a felfüggesztésnek továbbra is helye van. Lehet, hogy az időtartamát felülvizsgáljuk, de azt gondolom, hogy enélkül nem lehet a kellő fegyelmi helyzetet fenntartani és az objektív döntést meghozni túl rövid idő alatt.

Végezetül szeretnék szólni a szavahihetőségről. Azt gondolom, hogy sem a belügyminiszter, sem pedig a Belügyminisztérium szavahihetőségéhez az elmúlt időszakban nem fért kétség. Tehát azt hiszem, hogy az általunk kimondott szó hiteles.

Elhangzott az is, hogy szembe kívánjuk fordítani a rendvédelmi dolgozókat a civil világgal. Kérem szépen, nem kívánjuk, nem szeretnénk, és az ellenkező érdekében tevékenykedünk. És eredményesen tevékenykedünk, mert ha megnézzük azt, hogy a civil világ hogyan ítéli ma meg például a rendőrök tevékenységét és munkáját, azt látjuk, hogy a közvéle-

mény-kutatások alapján a Magyar Tudományos Akadémiát követően a rendőroket tartja a legkompetensebb, a munkájukat a legjobban elvégző csapatnak a civil lakosság, a civil polgárok. Tehát én azt gondolom, hogy rossz az az értékítélet, amely azt gondolja, hogy bárkit is bárkivel szembe fogunk fordítani, és rossz az az kiindulási alap, hogy a civil lakosság, állampolgárok nem ismerik el a rendőrség vagy a hivatásos állomány eddigi tevékenységét.

2010-ben az első szakszervezetek érdek-képviselési fórumán azzal fordultak hozzám, hogy hozzuk helyre a rendőrség tekintélyét. Én akkor azt válaszoltam nekik, hogy ezt hivatalból a minisztérium, a miniszter nem tudja helyrehozni. A rendőrség tekintélyét önmagának a szervezetnek kell kiérdemelni, önmagának a szervezetnek az eredményes munkával kell elérni. Itt nyugodtan mondhatom, hogy ennek a törvénynek az előkészítése során egyértelművé vált számomra, hogy a hivatásos állomány ezt a tekintélyt megszerezte magának, kivívta magának, és a civil állomány, a civil lakosság ezt el is ismeri.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

(10.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Innen van lehetőség kettőperces felszólalásokra, és innen áttérünk a rendes felszólalásokra.

Először Ágh Péter képviselő úrnak adok szót, aki írásban jelentkezett be felszólalásra, utána következnek a nyomógombos felszólalásra jelentkezőknek a felszólalásai. Parancsoljon, képviselő úr!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy nem kell azon csodálkozni, mindazokat hallva, amiket Vadai képviselő asszony megfogalmazott, hiszen nem tett mást, mint tulajdonképpen a Demokratikus Koalíciónak a panelgyűjteményét mondta fel. Hallhattunk itt Mussolinitól kezdve az illegitim alkotmányig. Ennek kapcsán, azt gondolom, hogy mi az, amit meg lehet jegyezni.

Illegitim alaptörvény, ezt hallhattuk. Mit mutat mindez? Azt, hogy a Demokratikus Koalíció képviselője még most sem tudja tiszteletben tartani mindazt a választási eredményt, ami 2010-ben született. Így kerülhetett sor az Alaptörvény elfogadására, hiszen a parlamenti kétharmad akkor a választók felhatalmazásából jött létre, és ennek köszönhetően lehetett megfogalmazni az Országgyűlésnek egy alaptörvényt. Hogyha a képviselő asszony ezt kétségbe vonja, akkor nem tiszteli a választópolgároknak az akaratát.

Hallhattunk arról is, hogy milyen áldásos tevékenységet folytatott az ön megfogalmazása szerint a

Fidesz-kormány. Hát ennek az áldásos tevékenységnek köszönhetően nőtt a gazdasági növekedés, nőtték a reálbérek, és kialakulhatott egy olyan helyzet, amelynek következtében lehetőség van ágazati béremelésekre, és ennek kapcsán is tudjuk most ezt a törvényt tárgyalni. *(Dr. Schiffer András: Milyen növekedés?)*

És ne felejtjük el azt sem, hogy önök, hogyha már vissza kell mutatni a múltba, önök kontár módon vezették a rendőrséget, kontár módon álltak ehhez a szakmához. Gondoljunk csak arra, hogy önök voltak azok, akik védőfelszerelés nélkül küldték krízishelyzetben az arra hivatott rendőröket, hogy intézkedjenek. Mindez, azt gondolom, hogy jól rámutat arra a hozzáállásra, amelyet önök képviseltek. Önök voltak azok, akik elvették a 13. havi nyugdíjat. De hosszasan lehetne sorolni, hogy milyen tevékenységek voltak azok, amelyek alapján kiállították magukról a bizonyítványt, és mindennek alapján a választópolgárok többször döntöttek az önök sorsáról. *(Dr. Vadai Ágnes: Önökről is fognak...)*

Most azonban, túl a politikai, a képviselő asszony által gerjesztett politikai hangulatkeltesen, azt gondolom, hogy itt az ideje, hogy visszatérjünk arra a szakmai javaslatra, amely előttünk fekszik.

Az előttem elhangzott felszólalók részletesen ismertették a rendvédelmi állomány szolgálati törvényének egyes elemeit, újításait, ezért én ezekre részletesen nem térnék ki. Azonban örülök, hogy személyesen is részt vehetek a vitában, hiszen államtitkár úrral a különböző interpellációs, azonnali kérdéses formákban már többször is beszélünk erről, és nagy kíváncsisággal vártuk azt, hogy mikor kerül be ez a törvényjavaslat.

Mindenki számára világos, hogy a rendvédelmi állomány szolgálati jogviszonyát jelenleg szabályozó törvény módosítása időszerű volt. Az 1996-ban elfogadott, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvényt hatálybalépése óta 86 módosítás érintette, amelyek a törvény szerkezetét, belső koherenciáját megbontották. Különösen az elmúlt négy év kormányzati döntéseiből fakadó jelentős módosítások, például a szolgálati nyugdíj megszünése, szeniorállomány, könnyített szolgálat, továbbá a közszolgálati hivatásrendek közötti átjárhatóságot erősítő jogviszonyi elemek, teljesítményértékelés, tartalékállomány-rendszernek a hivatkozott törvény keretei közé történő illesztése mind kodifikációs, mind jogalkalmazói oldalról jelentős kihívást jelentettek. Ezt mindenképpen rendezni kellett.

A törvényjavaslat támaszkodik a korábbi törvény szerkezetére, fogalomrendszerére, a hivatásos szolgálati jogviszony sajátosságaiból fakadó jogintézményekre, ugyanakkor új szemlélettel, szerkezeti és tartalmi újításokkal kívánja a rendvédelmi pályán dolgozók életpályamodelljét megteremteni. Olyan életpálya-lehetőségeket kínál a törvényjavaslat, hogy a jövőben az ezen a területen dolgozó hivatásos ál-

lomány minden tekintetben megbecsült legyen. Kérdemelt ez a megbecsülés, mert Magyarország függetlenségének és törvényes rendjének fenntartása, az állampolgárok és a nemzet anyagi javainak és biztonságának védelme közszolgálat, amelyet a rendvédelem területén dolgozók látnak el.

Az állomány régóta várja az új életpályamodell bevezetését, amely, ahogy előttem is elhangzott, az állomány és a szakszervezetek bevonásával készült el. Mondanám Vadai képviselő asszonynak, ha itt lenne: voltak egyeztetések a szakszervezetekkel, voltak komoly egyeztetések, sőt még a héten is ötpárti egyeztetés volt a témában.

Az új illetményrendszert már előttem ismertették, de szeretném én is megjegyezni, hogy ez a bérfeljesztés a rendvédelmi feladatokat ellátó állomány számára az eddigi munka méltó elismerése lehet, egyben a pályán történő maradási erőt erősíti, továbbá a rendvédelmi pályát vonzóvá teszi a fiatalok számára.

Egy átlátható illetményrendszer lép az áttekinthetetlen pótlékrendszer helyébe, az eddigi pótlékok nem szűnnek meg, többségük beépül az illetménybe. Az új illetményrendszerrel tényleg elismerhető lesz az adott munkakör értéke, a szolgálati tapasztalat és teljesítmény, továbbá a teljes életpályára biztosítani tudja a fokozatos illetményemelkedést. Az évi egyszeri teljesítményértékelés alapján évente kétszer teljesítményjuttatás lesz fizethető, amely szintén a minőségi munkára sarkall.

A tervezet elfogadásával az új illetményrendszer mellett létrejön az új előmeneteli rendszer is. Az új előmeneteli rendszer azonos elismerést biztosítana az állomány tagjainak, függetlenül attól, hogyha valaki folyamatosan magasabb pozícióba lép, vagy inkább egy adott pozícióból nem szeretne feljebb lépni, de munkáját kiválóan végzi, így mindenki számára biztosítja az elismerést.

Az új előmeneteli rendszer biztosítja, hogy a rendszeren belüli előmenetel esetén elismerje az addig megszerzett tapasztalatokat, garantálva a növekvő illetményt, míg a rendszeren kívülről érkező a munkakör legelső fizetési fokozatában kezd. Így az állomány tagjait ösztönzi arra, hogy a rendszerben maradjanak, és számukra biztosított legyen az előmenetel, akár horizontálisan, akár vertikálisan képviselik el azt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve elmondható, hogy a törvény biztosítja a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának azokat a törvényi kereteket, feltételeket és újításokat, ami által hazánk függetlensége és törvényes rendjének a fenntartása garantálható lesz a rendvédelmi állomány munkája révén.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Schiffer András frakcióvezető úr következik, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem tisztom Vadai Ágnes megvédeni, de azért szerintem a tények érdekében rögzítsük, hogy az, amit az előző ciklusban a rendvédelmi dolgozókkal műveltek, az szervesen illeszkedett abba a társadalompolitikába, ami arról szólt 2010 és '14 között, hogy folyamatosan, ciklikusan - gondolom, ahogy a Habony-művek ezt előírta - kiválasztottak különböző társadalmi csoportokat, azoknak nekirongyoltak, megpróbálták különböző megtámadott társadalmi csoportokkal szemben feszültséget gerjeszteni.

Ez már csak azért is rendkívül izgalmas ezen a területen, mert én nagyon jól emlékszem arra, hogy 2006 véres őszén, amikor fölmerült a gondolat, hogy az a kormány, amelyiknek egyébként Vadai Ágnes államtitkára volt, esetleg kimenő rendszerben megszüntetné a szolgálati nyugdíjat, akkor kipenderült Demeter Ervin és talán Szijjártó Péter, ha nem csal az emlékezetem - de videón vissza lehet keresni -, és kőkeményen kiálltak a rendvédelmi dolgozók mellett, hogy a Gyurcsány-kormány meg akarja őket fosztani a nyugdíjuktól.

Ehhez képest amikor elnyerték a... - hát, Kontrát államtitkár úr rázza a fejét, akkor cáfolja meg. Én erre így emlékszem, megnézhetjük együtt a videót. Az történt, hogy amikor kimenő rendszerben a szocialista kormány meg akarta szüntetni a szolgálati nyugdíjat, akkor a Fidesz kőkeményen tiltakozott, és azt állította, hogy meg akarja fosztani jogos jussától a rendőröket a Gyurcsány-kormány. Ez történt. Majd négy évvel később megnyerték a választást, és nem ez az egyetlen terület, ahol 180 fokos fordulatot vett a Fidesz: hatalmon egészen mást csinált, mint amiről ellenzékben prédikált.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslatnak természetesen van több tiszteletreméltó kezdeményezése. Minket elsősorban három terület érdekel: az egyik az, hogy a hivatásosok szolgálati viszonyának a rendezése miként képes a dolgozói szegénységet legalább ezen a területen visszaszorítani a közszférában, érdekel továbbá bennünket az, hogy a gyesen, gyeden lévők helyzete ebben a szektorban hogyan változik, és végül - és egyáltalán nem utolsósorban -, én ugyan nem kívánom megidézni azokat a történelmi képeket, amiket Vadai Ágnes megtett, de kulcsfontosságú az LMP számára, hogy a szervezkedési szabadságot biztosítsák a rendvédelmi dolgozók számára, nem lehet eltiporni a szakszervezeteket a rendvédelmi szerveknél sem.

(10.50)

Ami a dolgozói szegénységet illeti: érdemes egy picit a konkrét szektortól eltávolodni, és rögzíteni azt, hogy 2008 óta - ez is egy közös bűnünk, 2008, a Gyurcsány-kormány óta - a pedagógusokat és az orvosokat leszámítva nem volt béremelés a 600-700

ezer főt foglalkoztató közszférában. A közszolgálati tisztviselők bérét meghatározó illetményalap 2008 óta nem nőtt, és 2010-2014 között a közszolgálati munkavállalók 60 százalékának, tehát 400 ezer embernek egy fillérrel nem emelkedett a nettó jövedelme. Az adójóváírás eltörlése miatt még a nettó szinten tartás érdekében is bérkompenzációra volt szükség. Ez azt jelenti, hogy a közszféra munkavállalói körében ma közel egyharmados a dolgozói szegénység, a dolgozók 30 százaléka, 186 500 fő kap minimálbért vagy garantált bérminimumot, azaz keres nettó 80 ezer forint alatt.

Az LMP megkéséttnek és lassúnak tartja a rendvédelmi dolgozók béremelését. Mondom ezt azzal, hogy önmagában a szándékot természetesen üdvözölni tudjuk. Szerintünk elfogadhatatlan, hogy a kormány sikerként állítja be a béremelést, amit már négy évvel ezelőtt megígért, és amit már akkor teljesítenie kellett volna. Az egyszeri emelést követő évi 5 százalékos növekedés érdemi javulást nem fog eredményezni a rendvédelmi dolgozók anyagi helyzetében, ráadásul egyelőre az sem biztosított, hogy a teljes átalakítást követően valóban megvalósul-e az ígért 30 százalékos béremelés, mert a pótlékok elvétele miatt ez könnyen ígéret maradhat.

Elfogadhatatlan továbbá, hogy az új szabályozás a jelenleginél is kiszolgáltatottabb helyzetbe kényszeríti a rendvédelmi dolgozókat. Magyarországon minden szinten, így a rendvédelmi dolgozók körében is a munkavállalói jogok erősítésére van szükség, ezért semmilyen olyan javaslatot nem fogunk tudni támogatni, ami ezzel szembe megy. Az LMP szerint az életpályamodell bevezetését össze kell kötni a teljes rendőrségi struktúra átalakításával, illetve a központi rendőrség, valamint az általunk már négy éve követelt közösségi rendőrség szétválasztásával, az utóbbi megerősítésével. Szerintünk valódi megoldást csak egy olyan életpályamodell kidolgozása jelent, amelyik újra vonzó és biztos pályává teheti a rendvédelmi pályát. Az LMP szerint a most bejelentett életpályamodell erre nem alkalmas, így azt támogatni nem fogjuk tudni ebben a formájában.

A következő követeléseket tudjuk megfogalmazni konkrétan az életpályamodell kapcsán. Egyrészt állítsák vissza a szolgálati nyugdíjat. Ma Magyarországon a dolgozói szegénységgel egyenrangú probléma az, hogy a munkavállalók, különösen a közszférában teljes létbizonytalanságban vannak. Helyre kell tenni azt a biztonságérzetet, amit 2011-12-ben szétromboltak. Megszerzett jogokat elvenni nem lehet, és ha önök nem teszik meg, a következő kormánynak 2018-ban az lesz az egyik első feladata, hogy azokat az embereket, akiket jogos jussuktól, megszerzett jogaiktól megfosztottak 2011-12-ben, újra olyan helyzetbe hozza, mintha ez a gyalázat akkor nem történt volna meg.

Bebizonyosodott, hogy a szolgálati nyugdíj eltörlése korábban - az önök szavaival élve - keményen dolgozó, hivatásuk miatt megromlott egészségű em-

bereket juttat méltánytalanul nehéz helyzetbe. Látványosan önök is tisztában vannak ezzel a problémával, mégsem hajlandók a korábbi hibás álláspontjukon változtatni, és kerülő úton közelítik meg ezt a problémát. Az LMP azt várja, hogy a kormány ne egy rossz rendszert próbáljon foltozgatni, hanem állítsa vissza a szolgálati nyugdíjakat, hogy minden rendvédelmi dolgozó számára biztosított legyen a szolgálat utáni tisztas és biztos megélhetés.

Államtitkár úr, nem arról van szó, hogy mi jónak tartanánk azt a rendszert, amikor 41-42 éves, erejük teljében lévő és a legmagasabb képzettségi szinten lévő rendőrtisztek elmehetnek nyugdíjba. Nem ezt akarjuk. Államtitkár úr, nem ezt akarjuk! Az viszont tűrhetetlen egy jogállamban, hogy ha korábbi törvények alapján valaki megszerzett egy jogot, akkor azt utána egy tollvonással el lehet vonni. 45-50 éves embereket, akik abban a hiszemben mentek be például a magánszférába, hogy ez törvényes, önök visszakényszerítik, illetve elveszik a megszerzett nyugellátást.

A következő: biztosítsanak méltányos béreket és munkafeltételeket a nem hivatásos munkavállalóknak is. Jegyzem meg, a dolgozói szegénység a rendvédelmi szektorban pontosan a nem hivatásos munkavállalókat sújtja a legnagyobb mértékben. Közöttük az illetményfejlesztés remélhetőleg tényleg érinteni fogja az alapfeladatok ellátásában dolgozó hivatásos állományúakat, járőröket, vonulós tűzoltókat is. Azonban a munkaviszonnyal, illetve közalkalmazottként foglalkoztatott dolgozók továbbra sem kapnak semmit, sőt a közalkalmazotti státusz megszűnésével tovább romlik a helyzetük. Ezzel a kormányzat konzerválja a dolgozói szegénységet, ezért javasoljuk, hogy az életpályamodell a nem hivatásos munkavállalókra is terjedjen ki.

Továbbá követeljük, hogy ne vegyék el a hivatásosok túlórapénzét. A kormány javaslata szerint mostantól csak szabadidővel kompenzálható a túlszolgálat, ami gyakorlatilag megvalósíthatatlan a jelenlegi létszámmal. Csapdahelyzetbe kergeti a dolgozókat a kormány, aminek a végeredménye az lesz, hogy pluszjuttatás nélkül lesznek kénytelenek több munkát vállalni úgy, ahogy egyébként a legtöbb ember a kizsákmányolás törvénykönyve óta. 2012 óta az a helyzet Magyarországon, hogy a magyar emberek kevesebb pénzért dolgoznak többet. Adjanak garanciát a létszám bővítésre! Az egyes szervek, rendőrkapitányságok feladatainak ellátását a létszámhiány is lehetetlenné teszi, a központi bérgazdálkodás rendszere mindent a pénzügyi szempontnak rendel alá, a szervezet így nem tud alkalmazkodni a valós igényekhez. Azt várjuk, hogy az életpályamodell bevezetése kapcsán a kormány alakítsa át az egész finanszírozási struktúrát, és végre ne a költségekhez rendeljen feladatokat, hanem az ellátandó feladathoz teremtsen meg a szükséges finanszírozást.

Említhetem továbbá a helyettesítési probléma megoldásának szükségességét. Elfogadhatatlan, hogy

a tartósan kieső dolgozók pótlása nem helyettesítéssel, nem fizetett túlórával... - nem oldható meg jelenleg. Jelen pillanatban nyolcszáz hivatásos nő van gyesen, tehát minimum ennyi ember munkáját végzi más ellentételezés nélkül.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Külön szólni kell arról, hogy a jelenlegi szabályozások alapján a női dolgozók, a női hivatásos állományúak között az a választási kényszer van, hogy egy rendőrnő vagy gyermeket vállal, vagy rendőr lesz. Az új életpályamodellben választaniuk kell, hogy rendőrök lesznek vagy anyák. A helyzet úgy áll, hogy a Hszt. elvileg lehetőséget biztosít arra, hogy a gyedről, gyesről visszatérő anyák részmunkaidőben dolgozzanak. A Hszt. 84/A. § (1) bekezdése a következő fordulatot tartalmazza: „...és az eredeti beosztása a beosztás jellegéből fakadóan részszoigálat-teljesítési időben is ellátható”, majd a (2) bekezdés utal arra, hogy „az előjáró az eredeti beosztástól eltérő beosztást ajánl fel”. Ennek a szabályozásnak a végeredménye viszont az, hogy a gyakorlatban több okból is nehezen kivitelezhető, mert a törvényszöveg nem rögzít olyan máshol szereplő kötöttségeket, hogy a felajánlott beosztásnak illeszkednie kellene a besoroláshoz, a végzettséghez, képzettséghez. Mivel a központi létszámgazdálkodás miatt gyakran már a státusz sincs meg, amelyből a kismama szülni ment, ezért nemhogy részmunkaidőben, de teljes munkaidőben sem biztos, hogy újra munkába állhat. Persze, erre is van törvényi rendelkezés, így a munkáltatók be vannak biztosítva arra az esetre, ha a visszatérő anyukák perelnek; utalok a 44. § (3a) bekezdésére, amelyik azt mondja, hogy végső fokon, ha nem fogadja el a megfelelő beosztást, a szolgálati viszonyát felmentéssel meg kell szüntetni.

Tisztelt Államtitkár Úr! 2013 januárjában az ORFK szervezeti átalakítást hajtott végre annak érdekében, hogy egységesítsék a kapitányságok szervezeti felépítését, létszámát. Már itt kitűnt, hogy nem számolnak a rendelkezési állományba került kisgyermekes anyákkal, hiszen az ő státusaikat egész egyszerűen nem számolhatták hozzá a létszámhoz a kapitányságok, így azok a státusok elvesztek. Hová térhetnek vissza ezek az édesanyák? Egész egyszerűen egy olyan szabályozás van jelenleg, amely azt eredményezi, hogy ezek után nem lesz érdemes nőket felvenni, hiszen ha gyermeket vállalnak, nem lehet a helyüket betölteni, sőt még az is megesik, hogy visszavenni sem lehet őket. Szakképzettségükre, tapasztalataikra egész egyszerűen nem lesz szükség, feláldozzák a nagy istenség, a központi bérgazdálkodás oltárán. Ki akarna így rendőrnőket foglalkoztatni? Miközben ráadásul van egy olyan közérdek is, államtitkár úr, hogy történetesen pontosan a női hivatásos állományúak kompetenciáira különösen nagy szükség lenne, mondjuk, a családon belüli erőszak, a gyermekbántalmazási esetek vagy éppen a szexuális erőszak áldozatainak a kihallgatásánál. Itt hívnám fel a figyelmet arra, hogy több évtizedes el-

maradás van ma Magyarországon az áldozatsegítés és pontosan a szexuális erőszak áldozatainak a segítése, kihallgatása terén, hogy megfelelő kompetenciával, empátiával bíró rendőrök végezzék el a szükséges nyomozati feladatokat.

Végezetül pedig szeretnék szólni arról, hogy függetlenül az előbbi aggályoktól és hiányosságoktól, bármilyen ilyen jellegű indítvány, amelyik alapvetően szabja át a hivatásos állományúak szolgálati viszonyát, az LMP számára kizárólag akkor lesz elfogadható, ha visszaállítják a szervezkedés szabadságát a hivatásos állományúak között. Botrány az, amit műveltek, hogy gyakorlatilag megfosztották a hivatásos állományúakat, s nem csak a rendőrségnél, a szervezkedés szabadságától. Szakszervezetekre szükség van a rendőrségnél, a honvédségnél, különös tekintettel arra, hogy ott nem hivatásos állományúak is szolgálnak.

(11.00)

Szeretném arra is fölhívni a figyelmet, hogy az elmúlt negyedszázadban nagyon sok szociális követelést, bérkövetelést akkor tudtak valamennyi kihajtani a hatalomból a munkavállalók Magyarországon, ha a közsféra szakszervezetei a sarkukra álltak. Önök az elmúlt négy évben mást sem tettek, egy nagyon megfontolt társadalompolitikai felfogás, egy orbáni társadalomkép mentén, mint hogy pontosan a közsféra szakszervezeteinek rongyoltak neki, és itt kitüntetett szerepük volt a rendőr-, illetve katonai szakszervezeteknek.

Tehát lássunk világosan! Itt nem pusztán a hivatásos vagy nem hivatásos állományú, de a rendőrségnél, honvédségnél dolgozó emberek szervezkedési szabadságáról van szó. A rendszerváltás után kiderült, hogy sok esetben a kereskedelemben, a termelőüzemekben dolgozó emberek kiszolgáltatottságában is érdemben akkor történik valami változás, ha a közsféra szakszervezetei keményen odacsapnak a mindenkori kormánynak. Nemcsak a Fidesz-kormánynak, az ábaloldali kormányoknak is. Mindig akkor érzett magával szemben erőt a hivatalban lévő kormány, ha a közsféra szakszervezetei kiálltak az emberek jogaiért. Önök éppen ezért nemcsak a sztrájk törvényt módosították, hogy a vasutasok kedvét elvegyék a sztrájkolgotástól, 2010 decemberében, karácsonykor, hanem utána módszeresen nekimentek a közsféra szakszervezeteinek.

Éppen ezért számunkra mindenféle ilyen törvényjavaslatnál a kiindulási pont az, hogy sürgősen állítsák vissza a rendőrségnél, honvédségnél dolgozók szervezkedési szabadságát. Ez nemcsak az ott dolgozó hivatásos és nem hivatásos állományú dolgozók érdeke, hanem minden magyar munkavállaló érdeke. Ebben az országban szociális, bérjellegű követeléseknél akkor tud érdemi eredményt elérni egy munkavállaló, ha a közszférában teljes mérték-

ben biztosított a szervezkedés szabadsága. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Turi-Kovács Béla képviselő úr; őt követi majd Demeter Márta képviselő asszony.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Abban, azt gondolom, valamennyien egyetértünk, hogy a törvény előterjesztése sürgető és nem halasztható volt. Az elmúlt hosszú időszakban kormányról kormányra valamennyi esetben egyetértettek abban, hogy szükség van a rendvédelmi dolgozók erkölcsi- és itt megálllok, mert az anyagot rendszerint elhallgatták - megbecsülésére. Azt gondolom, most azt kell kimondani, hogy szükség van az anyagi és erkölcsi megbecsülésre, éspediglen egyaránt. Az elmúlt időszakban ugyanis olyan lemaradás következett be, ami hosszú távon már kétségessé teheti, hogy az az egyébként nagyra becsült és nagyra értékelhető hűség és odaadás, amit az ezen a területen dolgozók az állam, a nemzet irányába biztosítottak és garantáltak, fenn tartható legyen.

Csak néhány adat, ami talán most itt nem is látszik olyan nagyon fontosnak, de az egyének szempontjából nagyon is az. Egy kezdő rendőrijárőr ma 90 ezer forint nettót visz haza. Ez a rendőrijárőr, aki 90 ezer forintot visz haza, éppen nősülés előtt áll többnyire, fiatal ember, aki az életpályáját kezdi, rendszerint lakása sincs, valahol el kéne kezdeni az életét. És ha mégis becsületes marad, akkor egészen kiemelkedő teljesítményt nyújtott. És amelyik rendőrijárőr már jó ideje dolgozik, az 110 ezer forintot visz haza.

Tisztelt Ház! Ezek nem tartható számok. Ezek olyanok, amelyek mellett egy életvitelt nem lehet megvalósítani. Ezért, azt gondolom, az emelés elkerülhetetlen volt és szükségszerű. Természetesen határokat szab az emelésnek a lehetőség. A kormány most, úgy érzem, elmegy a lehetőségek határáig, azonban arra nagyon ügyelni kell, hogy ne hosszú távra ígérjünk emeléseket, hanem oly módon ígérjük az emeléseket, ahogy azok behatárolható időn belül, ténylegesen megvalósulnak. Azzal is egyetérték, hogy nyilvánvalóan különbséget kell tenni az emelés mértékénél a már az egyébként pillanatnyilag ha nem is jó, de az előbbieknél jobb helyzetben lévő, magasabb rendfokozatban vagy beosztásban lévők esetében. Ez a fajta distinkció az én számomra nem lenne elfogadható, ha nem arról lenne szó, hogy van egy ilyen nagyon erősen lemaradó rétege ennek a társadalomnak. Ezt a társadalmi réteget, amellyel egyébként a közönség nap mint nap találkozik, nem lehet a jelenlegi helyzetében meghagyni. Ez az elsőrendű szempont.

Szeretnék rámutatni, hogy mi, kisgazdák, amikor kormányon voltunk '98 és 2002 között, folyamatosan szorgalmaztuk akkor is, hogy ezek a változtatások következzenek be. Azóta sok minden történt, de

ezek a változtatások meggyőződésem szerint ezeknek a társadalomhoz tartozó rétegeknek nem hozta meg azt a fajta felemelkedést, amit megérdemelnének. Ezért az, hogy ez sürgető és nem halasztható, azt hiszem, nem vitatható.

Tisztelt Ház! Szeretnék rámutatni néhány olyan szempontra, amelyek elsősorban az ellenzéki felszólalóktól, ezen belül is a Jobbik képviselőjében elhangoztak, amelyek néhány részével a magam részéről egyetértek, és azt gondolom, hogy megfontolásra alkalmasak. Ilyen mindenekelőtt, azt kell mondanom, a nyugdíjkérdés. Amikor a törvényhozók itt, ebben a Házban előterjesztenek, és ez most már így van jó néhány éve, valamilyen törvényjavaslatot, akkor buzgón hoznak mindenféle európai és Európán kívüli - ha itt nem találnak - összehasonlító adatokat, olyanfajta összehasonlító törvényeket, amire ezeket alapozni lehet. Azért abban értsünk egyet, hogy a világ döntő részében azokat a szolgáltatókat, akik kifejezetten veszélyes feladatokat látnak el, a világon mindenütt értéklik, és ez a nyugdíjban is megjelenik. Én azt gondolom, ezt meg kell fontolni. Nem arról van szó, hogy a 40-50 évesek menjenek nyugdíjba. Hanem arról van szó, hogy méltányos legyen ez a megoldás, és ha nem is holnap, de legalább egyértelmű legyen az a fajta szándék és ígéret, hogy ennek bevezetésére, a nyugdíjelérés időtartamának csökkentésére sor kell kerülnön. Ez az én meggyőződésem, jöhet, most nagyon valószínű, hogy túlzottan nagy támogatást nem fog nyerni.

Szabadság. Kérem tisztelettel, az a körülmény, hogy egy rendvédelmi dolgozó a szabadságát hogyan osztja be, nyilvánvalóan más, mint más területeken dolgozóknál. Hiszen itt olyanfajta szolgálati feladatok vannak, amelyek nagymértékben kötöttek. Ez a köztársaság azonban azt nem indokolhatja, és egyetértek ezzel, hogy 25 százalék legyen mindössze az, amivel ő rendelkezik. Ennek a felemelésén érdemes gondolkodni, és meggyőződésem szerint módosítóval ezen változtatni.

Áthelyezések. Rendkívül nehéz és kényes kérdés. Egy egész élethelyzetet változtat meg egy áthelyezés. Ezért az ezzel a változtatással történő élés csak kivételes lehet, vagy azért, mert magának az illetőnek is érdeke, és ebben az esetben ez egy teljesen elfogadható és érthető ügy, vagy azért, mert valóban valamilyen szolgálati ok miatt erre szükség van. De akkor ennek, azt kell mondanom, nagyon-nagyon körültekintően és nagyon-nagyon az egyén érdekének figyelembevételével is kell történnie. Itt emberekről van szó, éppen úgy, mint bármely más területen.

És itt hadd szóljak valamiről, ami az én számomra kifejezetten nehezen értelmezhető. Itt folyamatosan rendvédelmi dolgozókról beszélünk. Olyan ez, tisztelt Ház, mint ha az egészségügyön belül folyamatosan orvosokról beszélünk. Aztán összemoszuk a sebészt, a kórházi orvost, meg összemoszuk, kérem tisztelettel, a körzeti orvost. Mind orvos - csak

más és más feladatot látnak el. Ezért azt gondolom, nem kellene végérvényesen szakítani azzal a helyzettel, hogy más egy fegyveres testületnél szolgáló kötelezettsége és más a kötelezettséggel járó fegyelme, más az ott elvárható élethelyzet, és megint más egy másik, de szintén rendvédelmi dolgozó esetében. Ennek nem feltétlenül abban kell megnyilvánulnia, azt kell mondanom, hogy a bérezés milyen lesz egymás között, hiszen ez okozza a legnagyobb feszültséget, hanem egyfajta szabályozási rendszerben. E tekintetben én azt javaslom, hogy nem ma, nem holnap, de minél előbb át kellene gondolni ezt a részét is a dolgoknak. Világos kell legyen, és még egyszer hoznám az előbbi példát, de hozhatom a mérnök példáját is. Kérem tisztelettel, ha azt mondom, mérnök, akkor ez alatt nem azt értem, hogy mindegy, hogy vasútmérnök, vagy hogy az illető házat épít. Mert ez két különböző terület. Mérnök, persze, mindegyik mérnök, csak ezek a mérnökök más és más területen teljesítenek hasznos és szükséges szolgálatot.

Tisztelt Ház! Felmerült, hogy milyen mértékben lehet, és itt erről van szó, a rendvédelmi dolgozók esetében a szabadságjogokat korlátozni.

(11.10)

Ez egy alapkérdés. Amikor valaki ezt az élethivatást választja, nyilvánvalóan tudomásul veszi, hogy bizonyos korlátozások elé fog nézni, és ezeket a korlátozásokat már az élethivatás választásakor jelentős mértékben el is fogadja. Ez azonban nem lehet korlátlan. Tehát akkor, amikor arról beszélünk, hogy milyenfajta ellenőrzések lehetnek, akkor én azzal értek egyet, hogyha az illető tudja, hogy milyenfajta ellenőrzések lehetnek. De egy tisztességes, becsületes és a munkáját alapjában véve egész életén keresztül, annak döntő részében mindig jól végző ember számítson arra, hogy vele szemben nem lehet olyanfajta lépéseket tenni, ami mondjuk, egy bűnözővel szemben teljesen indokolt. Ezért azt gondolom, hogy itt is szükséges a distinkció, át kell gondolni bizonyos kérdéseket.

Tisztelt Ház! Van még egy olyan rész, amire mindenképpen szeretnék rátérni. Hogyan vegyen részt egy rendvédelmi dolgozó a társadalom életében? Mit jelent a társadalom életében való részvétel? Miből van kizárva, mi az, amiben részt kell vennie, vagy indokolt, hogy részt vegyen, mert a magyar nemzet szerves része akkor is, ha rendőr, tűzoltó, ha bármi más ezen a területen belül? Ő is szerves része ennek a nemzetnek. Ezért ezeket a határokat úgy kell meghatározni, hogy azok az alapvető emberi jogai, amelyek mindannyiunkkal velünk született emberi jogok, azok ne sérüljenek. Pártpolitikában ne vegyen részt, ez teljesen indokolt és érthető. De társadalompolitikában? Miért ne venne részt? El is várják bizo-

nyos területeken, egy-egy kistélepülésen el is várják, hogy legyen annak a helyi tűzoltónak valamilyen szava, mondjuk ott, azon a településen. Azt gondolom, hogy ez életszerű, ennek az átgondolása is szükséges.

Pótlékok. Még egyszer a pekuniális részokról is szóljunk néhány mondatot, hiszen végül is lelkiekről már esett szó bőven. Szóval, az anyagiak. Értem én, hogy harmincféle pótlék megszüntetése, öt pótlék beépítése, ez egy roppant jól hangzó és kedvező lépés. Biztos lesznek, akiknek ez kedvező lesz, meg lesz, akinek nem. A mérték a kérdés. Mennyinek kedvező, mennyinek kedvezőtlen? Vajon ez a bér-emeléseket valamilyen negatív módon kompenzálja vagy segíti? Erre nem kaptam választ, és én várom, hogy erre majd nem nekem, hanem az érdekelteknek legyen egy értelmes válasz. Legyen világos, hogy a pótlékok ilyenfajta átszabása az adott szituációban kinek az elsődleges érdeke. Azt gondolom, hogy erre azért kell és azért fontos válaszolni, mert itt nem nagy pénzekről, itt nem százazokról van szó, hanem a megélhetéshez szükséges közvetlen, azt segítő, olyanfajta javadalmazásról, amely nem csökkenhet, hanem szándékaink szerint növekedhet.

Azt remélem, hogy mindez ésszerű javaslat, amelyik be fog épülni ebbe a törvénybe, és ebben az esetben mi, kisgazdák is támogatni tudjuk a törvényt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Demeter Márta képviselő asszony következik, 15 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatnám, ahol a vezérszónoki felszólalásomat abbahagytam, hiszen amellett, hogy elismerésre méltó az, hogy végre az állomány megkaphatja a megfelelő illetményemelését, ami jár neki, és a törvény megteremti ennek a garanciális alapjait, emellett számos ponton kritikát fogalmaztunk meg a javaslattal kapcsolatban. Ezt csak villámgyorsan feleleveníteném: például az állomány technikai eszközökkel történő ellenőrzése, a véleménynyilvánítás szabadságának a korlátozása, a nemzetbiztonsági szolgálatoknál az érdekképviselők megszüntetése, illetve a poligráfos ellenőrzést említettem; és akkor most mondanék még pár sarkalatos pontot, hogy mik azok a törvényben, amik mindenképpen javításra vagy pedig törlésre szorulnak.

Azt szeretném hangsúlyozni, hogy az MSZP csak akkor tudja támogatni a törvényjavaslatot, ha ezek módosító javaslatok befogadásra kerülnek, és megjelennek egy új törvényjavaslatban, illetve ebbe beépítve. Tehát ebben az esetben fogjuk tudni csak támogatni. Nyilvánvalóan az lenne a cél, és nekünk is az szolgálna megelégedésünkre, ha ezek bekerülnének, és ezáltal tudnánk támogatni a javaslatot.

De hadd folytassam a kritikával! Nem rendezi a törvény és nem említi, hogy a 2012. január 1-je után egészségügyi, pszichológiai okokból alkalmatlanná vált és leszerelt állomány sorsát hogyan kívánják rendezni. Megoldás lehet a tervezett biztosítási rendszer előrehozása, de egyelőre még semmit nem tudunk erről a biztosítási rendszerről, csak azt, hogy meg lett ígérve. Hozzáteszem itt, ezen a ponton, hogy a szolgálati nyugdíjrendszer eltörlése egyébként megbocsáthatatlan úgy, hogy semmilyen erkölcsi megbecsülést biztosító javaslatot évek óta nem tudtak felmutatni. Egy biztosítási rendszer bevezetése minimálisan orvosolhatja ezt a helyzetet, de még mindig nem tartjuk kielégítő megoldásnak. Akik 2012. január 1-je után szereltek le, az ő esetükben egyébként javaslat és megoldás lehet az is, és ezt ajánlanám a Belügyminisztérium figyelmébe, hogy legalább azt a szolgálati járandóságot kapják meg ők is, amit egyébként a volt szolgálati nyugdíjasok. Ez a minimum.

Ha már a szolgálati nyugdíjak megszüntetéséről beszéltünk, Kósa Lajos képviselőtársam sajnos nincsen a teremben, de tőle szerettem volna megkérdezni: hogyan várná el azt, hogy emberek olyan körülmények között dolgozzanak 60 éves korukig, mint ahogy dolgoznak például a tűzoltók, akik sokszor emeletre cipelik föl a tömlőket, és hihetetlen füstben töltik a mindennapjaikat, ilyen körülmények között dolgoznak? Hogyan dolgozzanak 60 éves korukig azok, akik napi szinten szerencsétlen közúti balesetek miatt gyerekeket, embereket vágnak ki az autóból, és ezt élük át napi szinten? Hogyan dolgozzanak 60 éves korukig azok, akik mondjuk, a büntetés-végrehajtásban napi szinten gyilkosok között töltik az idejüket, és rájuk kell vigyázzanak, és őket őrizték és rendszabályozzák? Azok, akik 23-24 éves koruktól nyomozók? Azért ezt tőle megkérdezném, hogy ilyen körülmények között ezt hogyan várná el.

A szakszervezeti és az érdek-képviselési szervezetekre visszatérve. Azt említettem, hogy számunkra elfogadhatatlan, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatoknál megszűnnek az érdekképviselők, és egyébként a rendvédelmi szakszervezetek esetén is legalább azokat a jogosítványokat kell biztosítani, amit a munka törvénykönyve a többi szakszervezetre előír. Ezt is mindenféleképpen szeretnénk látni majd.

Még pár összefoglaló kritika. Az egyértelmű, hogy továbbkorlátozza az állomány alapvető jogait ez a törvényjavaslat. Továbbfokozza és parttalanná teszi az állomány ellenőrzését. Még könnyebbé teszi a más szolgálati helyre vezénylést. Azt látjuk, hogy a végrehajtási rendeletek még nincsenek készen. 2015. július 1-jétől a javaslat egyszeri nagymértékű illetményemelését biztosít, de ezek a végrehajtási rendeletek még nincsenek meg, és emiatt nem látható, hogy az állomány tagjainak milyen lesz az új besorolási illetménye. Akinek az új besorolási illetménye jelentősen elmarad a most megemelt illetményétől, az ezen a szinten akár hosszabb ideig is megrekedhet.

2015. július 1-jével mindenkit besorolnak a javaslat szerint, de ezt követően 2018. január 1-jéig a teljes állománynál befagyasztják a fizetési fokozatban történő előmenetelt, még akkor is, ha a várakozási idő korábban letelik. Így viszont 2018 januárjában az állománynak egy jelentős része azonos időben fog előrelépni fizetési fokozatban. Egyébként 2018-ban lesznek majd parlamenti választások.

A túlóra pénzbeni megváltásáról már említettünk pár mondatot.

Azt szeretném kiemelni, mert itt többen kiemelték, hogy alapvetően szerintünk is a beosztást és a rendfokozatot logikusan kapcsolja össze a javaslat, viszont lesz egy nagyon abszurd következménye ennek: az, hogy a hivatásos állomány tagja normál szervezetben belüli mozgás esetén is alacsonyabb rendfokozatba kerülhet, ez pedig teljesen ellentmond a rendfokozat eszméjének és lényegének.

(11.20)

Az is tény, hogy feltűnő, hogy nyitott kérdés marad végig a rendvédelmi szervek közalkalmazottainak a sorsa. Annyit lehet látni, hogy a kormány szándéka szerint megszüntetné ezt az állománykategóriát. Ennek számos kockázata is lehet, hiszen ha a közalkalmazottakat megpróbálják besorolni, akkor mind a speciális szaktudással rendelkezők esetében, mind a középfokú végzettséggel nem rendelkezők esetében jelentős illetménycsökkenés következhet be. A katasztrófavédelemnél 2012-ben végrehajtott átszervezés mintájára karbantartói, takarítói, technikai feladatokat ellátók is akár leépítésre kerülhetnek, és esetleg közfoglalkoztatottakkal pótolhatják őket; illetve az esetleges munka törvénykönyve hatálya alá helyezés mögött is visszas kormányzati szándék húzódhat meg, hiszen a kormány bejelentette, hogy 2016-ban a közszolgálati dolgozók illetményrendezésére is sor kerülhet. A közalkalmazotti bértábla alapja ugyanakkor jelenleg a köztisztviselői illetményalap, így ennek emelése a közalkalmazottakra is kihat. Ha azonban a következő időszakban a közalkalmazotti státus a közszféra jelentős részében megszűnik, akkor így számukra nem kell illetményemelés biztosítani, tehát ez is egy érdekes pont, hogy egyébként nyitott kérdés a közalkalmazottak helyzete és sorsa.

Alapvetően túlzó, hogy a rendészeti szervek munkavállalóival szemben is a hivatásosakra vonatkozó összeférhetetlenségi szabályokat követelnek meg, és jelentős szigorítás, hogy az egészségi, pszichikai, fizikai alkalmatlanság miatt csak akkor lehet felmenteni a hivatásos állomány tagját, ha nincs felajánlható beosztás, illetve azt az állomány tagja méltányolható okból nem fogadja el. A méltányolható ok beemelése teljesen szubjektívvá teszi a felmentési szabályok alkalmazását. Az sem pontosan látható, hogy mi a jogkövetkezménye annak, ha a hivatá-

sos állomány tagja nem méltányolható okból nem fogadja el a felajánlott beosztást. Emellett még maradtak nyitott kérdések, ahogy említettem, a közalkalmazottaknak a sorsát, illetve a végrehajtási rendeleteket mindenféleképpen még a zárószavazás előtt szükséges lenne látni.

Ebből három konkrétumot szeretnék kiemelni. Az egyik a rendvédelmi szervnél rendszeresített szolgálati beosztásokat, azok besorolását, a szolgálati beosztás betöltéséhez szükséges képesítési követelményeket tartalmazó pont, az, amely meghatározza a szolgálati beosztások besorolásához szükséges munkakör-értékelés végrehajtásának a módszertanát és az eljárási rendjét; illetve az, amely az egyes szolgálati beosztásokban a hivatásos pótlék mértékét, a teljesítményjuttatásra jogosultság feltételeit és megállapításának rendjét, valamint az egyéb pótlékokra jogosító szolgálati beosztásokat, tevékenységeket, a pótlékok folyósításának feltételeit és rendjét; és a preferált településeket tartalmazó rendeletek. Ez az említett három végrehajtási rendelet, mindenféleképpen még zárószavazás előtt szükségesnek tartjuk, hogy ezeket meg lehessen ismerni.

Összegezném az eddig elhangzottakat. Alapvetően azt üdvözljük, hogy öt évnyi ígéretes után egyébként végre úgy néz ki, hogy megvalósulhat az illetményemelés, és úgy tűnik, hogy a törvény tartalmazza az ehhez szükséges garanciákat is. Viszont abban abszolút csalódottságunkat fejezzük ki, hogy a törvényjavaslat semmit nem old meg a '89 előtti időkből megörökölt szovjet típusú rendészeti modellen, és ahelyett, hogy az állományt önálló gondolkodásra, feladatmegoldásra ösztönöznél, sokkal inkább a kormányzati utasítások szolgálai végrehajtásának a feltételeit igyekszik megteremteni ez a törvényjavaslat.

Ez szellemében tovább korlátozza az állomány alapvető jogait. Turi-Kovács képviselő úr teljes joggal említette azt, hogy már eleve jogkorlátozásokkal lépnek be a rendszerbe, de azt gondolom, hogy egy illetményemelés ígéretével, annak a megadásával senki a kormányból nem érezheti magát arra feljogosítva, hogy az eleve korlátozott jogokat és sok kötelezettséget további jogkorlátozásokkal spékelje meg.

Tehát mindezeknek a következménye: amennyiben a javaslatban benne maradnak ezek a jogkorlátozó intézkedések, a feladatellátás szakmai színvonalának a csökkenését eredményezi. Tehát mindenképpen azt kérjük, hogy támogassák azokat a módosító javaslatokat, amelyeket be fogunk adni. Semmilyen továbbit, sem a véleménynyilvánítás korlátozását, sem pedig további ellenőrzéseket - az érdekképviselet megnyirbálását egyértelműen elutasítjuk - egyértelmű, hogy nem támogatunk, ezeket vegyék ki a javaslatból.

Mi akkor fogjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot, aminek az alapvető célja egyébként pozitív és előremutató az illetményrendszer, az előmeneteli rendszer tekintetében is, az illetményemelés tekinte-

tében is, mi ezt szeretnénk támogatni, csak akkor fogjuk tudni, ha a módosító javaslatainkat elfogadják. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is nagy tisztelettel köszöntöm az Országgyűlést, a képviselőtársaimat és a nyilvánosságot. Én a vita azon részén képviseltem a kormányt, ami után a miniszter úr a vezérszónoki hozzászólásokra reagált. Én ezeket a reakciókat már nem tenném meg, hanem az azt követően elhangzott hozzászólásokra szeretnék reagálni. Szeretném legelőször is megköszönni valamennyi képviselő hozzászólását, hiszen úgy gondolom, hogy a rendvédelmi feladatokat ellátó szervezetek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló törvényjavaslat történelmi léptékű törvényjavaslat, amelynek most a parlament az általános vitáját tartja. Az a célja a kormánynak, az a célja a Belügyminisztériumnak, hogy egy olyan törvényt tudjunk elfogadni, amely azokat a célokat, amelyeket a törvényjavaslat benyújtásához a kormány kitűzött, elősegíti, nevezetesen: a hivatásos állomány megbecsülése, a pálya vonzerejének a növelése, ezáltal Magyarország és a magyar emberek, a Magyarországon élők közbiztonságának javítása, és ezért köszönöm ezt a nagy aktivitást, amit a vitában tapasztaltam.

Ágh Péter képviselő úr támogató hozzászólását köszönöm. Schiffer András képviselő úr néhány állítására szeretnék reagálni. Azt mondta a képviselő úr, hogy 2008 óta a közszférában nem volt - ezt nem számítva - béremelés. *(Dr. Schiffer András: A pedagógusoknak!)* Én most megmaradnék, képviselő úr - és köszönöm szépen, hogy meghallgat - , a rendvédelmi területnél és a 2010. május 29-ét követő időszaknál, amikor a mi kormányunk hivatalba lépett. Emlékeztetném a képviselő urat és a tisztelt Házat, hogy 2012-ben a hivatásos állományú tiszthelyettesek, zászlósok és törzsszászlósok esetében havi 14 ezer forint kiegészítő juttatást biztosított a kormány, 2014. január 1-jétől pedig további havi 10 ezer forint, tehát összesen 24 ezer forint kiegészítő juttatást kaptak a tiszthelyettesek és a zászlósok a rendvédelmi szféra valamennyi területén, tehát rendőrök, tűzoltók, a büntetés-végrehajtásban dolgozók és valamennyi rendvédelmi területen dolgozók. Szeretném ezt a pontosság és a korrektség kedvéért a képviselő úr figyelmébe ajánlani.

Azt is szeretném elmondani - több ellenzéki képviselőtársam hozzászólásában is felvetette a szol-

gálati nyugdíj kérdését -, hogy a szolgálati nyugdíj visszaállítása nem lehetséges. *(Dr. Schiffer András: 2010-ben nem ezt mondtátok!)* Ez a szolgálati nyugdíj olyan helyzetet idézett elő 2010-re *(Dr. Vadai Ágnes: Most is ez van!)*, emlékeznek rá talán, akik akkor is a parlament tagjai voltak, hogy olyan mértékű létszámfogyás következett be a hivatásos szervezetnél, több ezer fő hagyta el a rendőrséget, a tűzoltóságot, ami fenntarthatatlan volt.

(11.30)

Az, hogy a 30-as éveik végén járó, a 40-es éveik elején járó hivatásosok kikerüljenek a szervezetből, amikor a legjobb szakmai tudással, szakmai tapasztalattal rendelkeznek, azt se a szervezet, se az ország nem tudta elviselni. *(Dr. Schiffer András: 2010 őszén volt.)* Köszönöm szépen, képviselő úr, én meghallgattam önt, hogyha ön demokratának tartja magát, ha meghallgat engem, akkor én azt megtiszteltetésnek tartom és erre is kérem önt. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem vagyunk elég fegyelmezettek!)*

Ami a szülési szabadságon lévő hölgyek kérdéséről érinti, szeretném felhívni képviselő úr figyelmét arra, hogy pontosan ennek a helyzetnek a megoldására hozza létre a törvényjavaslat a tartalékos állomány intézményét. Ha visszajön a szülési szabadságon lévő, akkor biztosítható neki a részmunkaidő, a státusa nyilvánvalóan megmarad, mert a korábbi munkáját a tartalékos állományból visszatérő látja el addig, amíg ő vissza nem tér. Tehát egyértelműen szeretném leszögezni, hogy örülünk annak, hogy minél több hölgy teljesít szolgálatot a hivatásos állományban, örülünk annak, hogy minél többen vállalnak gyereket, a jövőt illetően is számítunk rájuk a munkában, a szolgálatban, és biztosítjuk azokat a jogszabályi feltételeket, amelyek a szülési szabadságról való visszatérésüket lehetővé teszik.

Turi-Kovács Béla hozzászólására is szeretnék reagálni. Azt a kérdést tette fel, hogy a pótlékok átszabása, a pótlékrendszer, a korábbi, közel 30 pótlék megszüntetése kinek az érdeke. Én egyértelműen megfogalmazom, hogy a személyi állomány érdeke, tisztelt képviselő úr, ennek a korábbi pótlékrendszernek a megszüntetése, hiszen ez az új szabályozás növeli az illetményrendszer átláthatóságát, tervezhetőségét és kiszámíthatóságát. Fontos kiemelni, hogy ezek a korábbi pótlékok nem vesznek el, ezek az illetményrendszer szerinti beosztási illetménybe épülnek be, és a pótlékokkal kapcsolatos alapvető garanciális szabályok pedig törvényi szinten kerülnek meghatározásra.

Ami a szakszervezeti jogok kérdéséről illeti, és szintén talán Schiffer András képviselő úr vetette fel, az új törvény szerinti szakszervezeti jogok valóban a szakszervezetekhez, a szakmai érdek-képviselési tevékenységek pedig a Magyar Rendvédelmi Karhoz tartoznak majd. Ez egy egyértelmű disztinkció, egyértelmű

elhatárolás. Úgy gondolom, hogy ezek a tiszta viszonyok is a hivatásos állomány érdekét szolgálják.

Köszönöm Demeter Márta képviselő asszony... *(A Demeter Mártával konzultáló dr. Schiffer András-hoz:)* Képviselő úr, ha megengedi, én a képviselő asszonyhoz beszelnék, és az ön hátát is nagy tiszteletben tartom, de ha helyet foglal, akkor az az ön fegyelmezettségét és elkötelezettségét fejezi ki. *(Dr. Vadai Ágnes: Ez itt nem a rendvédelmi szervezetek MRK-ja! - Apáti István: Ön is gyakran áll háttal nekünk, ugye, milyen rosszulesik?)* Szeretném elmondani... *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úr. Igen tisztelt Képviselőtársaim! A parlamentben a felszólalásnak van egy lehetősége, azzal kell élni. *(Harangozó Gábor István: Ezért kellett volna vitáznia államtitkár úrnak, és nem pedig zárszót mondania!)* Képviselő úr, figyelmeztetem! *(Harangozó Gábor István: Ez nem lakossági fórum, ő pedig azt tart!)* Figyelmeztetem, és ha nem hagyja abba, akkor élek a házszabály adta lehetőséggel, képviselő úr! *(Harangozó Gábor István: Ez nem lakossági fórum!)* Világos? *(Harangozó Gábor István: Világos.)* Köszönöm szépen. *(Apáti István: Őrség!)*

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Én abban bízom, tisztelt képviselőtársaim, hogy az a nexus, ami a törvény előkészítését mind a szakmai érdek-képviselői szervekkel, mind a parlamenti pártokkal kíséri, az a jövőben is folytatódik. Hiszen még egyszer mondom: álláspontunk szerint nemzeti érdek az, hogy egy olyan törvényt tudjunk elfogadni, amely a pálya vonzerejét növeli. *(Dr. Vadai Ágnes: Az szép lesz!)* Sajnálom, hogy Vadai Ágnes képviselő asszony nem hallgat meg engem, és mint a kupi malom, úgy mondja a magáét *(Dr. Vadai Ágnes: Én meghallgatom, egyszerre több dologra tudok koncentrálni!)*, és nem hallgatja végig a válaszomat. Tehát az előmenetelt nem fagyasztjuk be, tisztelt képviselő asszony, azért 2018. január 1-je az első előresorolás időpontja, mert 2014. január 1-jével indul az a továbbképzési ciklus, amelynek teljesítéséhez kötött az előresorolás.

Úgyhogy ezt szeretném elmondani, és még egyszer, tisztelt Országgyűlés, abban bízom, hogy mind a mai vita, mind a benyújtandó módosító javaslatok, mind a tárgyalás további menete hozzájárul ahhoz, hogy egy olyan új törvényt fogadjunk el a rendvédelmi hivatásos állomány vonatkozásában, amely azt a várakozást is beteljesíti, ami a hivatásos állomány részéről megmutatkozik, a társadalom részéről megmutatkozik; kifejezi azt az elismerést, amire miniszter úr is utalt, hogy ma Magyarországon az egyik leginkább elismert és elfogadott hivatásos pályák egyike a rendőri pálya. Úgy gondolom, hogy ez a nagyfokú elismertség a rendvédelmi hivatásos állomány valamennyi részére vonatkozik, és bízom abban, hogy ez az új törvény, ez az új szolgálati törvény

is hozzájárul ahhoz, hogy valamennyiünk érdekében ez az elismertség tovább nő, hozzájárul ahhoz, hogy Magyarország és a magyar emberek nagyobb biztonságban éljenek.

Azt kérem a tisztelt Országgyűléstől, hogy ezt a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **kéményseprő-ipari tevékenységről és az ezzel, valamint a tűz elleni védekezéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/3784. számon a parlament informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Most megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az a törvényjavaslat, amelyet most tárgyalni kezdünk, két alapvető kérdéskört érint. Egyrészt új keretek között szabályozza a kéményseprő-ipari szolgáltatást, másrészt fontos részletszabályokat állapít meg a tűz elleni védekezés tekintetében.

A törvényjavaslat előkészítésével a kormány elsődleges célja a kéményseprő-ipari tevékenység hosszú távú, zavartalan ellátásának biztosítása az emberi élet védelme és a vagyontárgyak védelme érdekében. A jövőben ezért a kéményseprő-ipari feladatokat a lakossági szektorban a hivatásos katasztrófavédelmi szerv látja el térítésmentesen, úgy, hogy a jelenleginél kevesebb alkalommal terheli az ingatlan tulajdonosokat a kéményellenőrzésekkel.

A kéményseprés területén tehát a kormányzat rezsicsökkentési politikája teljes mértékben eléri a célját, a polgárok ingyenesen vehetik igénybe ezt a szolgáltatást. Ehhez azonban a jelenlegi közszolgáltatási rendszert át kell alakítani. A törvényjavaslat értelmében az önkormányzatok településüzemeltetési feladatai közül a kéményseprő-ipari szolgáltatás kikerül, mivel azt a következő évtől az állam közfeladatként látja el.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a kéményseprő-ipari szolgáltatást új, a jelenleginél biztosabb alapokra helyezi azzal, hogy egységes szabályozók és gyakorlat alapján az ország egész területén a hivatásos katasztrófavédelem látja el a lakossági ágazatban a feladatokat. Ezzel a szolgáltatás színvonalában, rendszerességében és a díjtételekben évek óta mutatkozó, helyenként igen jelentős különbségek megszűnnek.

A törvényjavaslat egyidejűleg kiküszöböli a kéményseprő-ipari közszolgáltatásban több megyében felmerült ellátási zavarokat is, amikor a szerződéses közszolgáltató hiányában közérdekű közszolgáltatót kellett átmeneti ellátásra kijelölni. A közszolgáltatás intézményére épített jelenlegi rendszert ezért is kell a működőképesség érdekében átalakítani. Az új norma elfogadásával az élet- és vagyonbiztonság védelme és az elengedhetetlen feladatok elvégzése teljes mértékben teljesül.

A törvényjavaslat kidolgozásakor a kormány ügyelt arra, hogy a lakossági szektoron kívüli kéményseprő-ipari piac megmaradjon a vállalkozások számára, amelyek a gazdálkodó szervezetek tulajdonában, illetve használatában álló ingatlanok esetében biztosítják a szolgáltatást.

A közületi szektorban tehát a piaci szolgáltatók végezhetik a vállalkozói tevékenység keretében továbbra is a kéményseprő-ipari feladatokat. A piaci vállalkozások így továbbra is működőképesek maradhatnak, és eredeti tevékenységüket fenntarthatják.

Az ingatlantulajdonos polgárok egyértelműen nyertesei lesznek az új szabályozásnak, de az új szolgáltatási rendszer kedvez a kéményseprő szakmunkásoknak, -mestereknek is, hiszen az ő szaktudásukra, tapasztalataikra a továbbiakban is szükség lesz, sőt azáltal, hogy a szolgáltatás két irányba szétválik, az irántuk meglévő kereslet is növekedni fog, és reményeink szerint így ez még a bérezési mutatókra is pozitív hatással lehet.

A törvényjavaslat tehát nem elbocsátásokat eredményez, hanem ellenkezőleg: megerősíti a munkaerő-piaci igényt a kéményseprők iránt.

(11.40)

Az állam feladatvállalásával a hivatásos katasztrófavédelmi szerv a kéményseprő szakmunkásokon kívül a kéményseprő-ipari ügyfélszolgálati és egyéb adminisztrációs munkákhoz szükséges kiszolgáló személyzet munkájára is igényt tart. A kormány így a törvényjavaslattal továbbra is megteremti a munkahelyeket ezeknek a szakembereknek, biztosítja megélhetésüket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat hatálybalépésével természetesen az állam felelőssége is növekszik, hiszen azokon a településeken, ahol nem működik piaci szolgáltató, a közületi szektorban is a hivatásos katasztrófavédelem szervének kell elvégezni a kéményellenőrzéseket. Az állami szerepvállalással a kéményellenőrzéseket az eddigieknél szervezettebben, egységesebb gyakorlat alapján végzik majd el.

Kiemelendő, hogy a törvényjavaslat a kéményseprő-ipari tevékenység új rendszerének kereteit határozza meg, a részletes szabályokat kormány- és miniszteri rendelet rögzíti majd, így az ellenőrzés gyakoriságára vonatkozó rendelkezéseket is az új törvény felhatalmazása alapján kiadandó miniszteri

rendelet állapítja majd meg, hasonlóan a hatályos szabályozáshoz.

Az ingatlantulajdonos terheinek csökkenése és az ellenőrzést végző szerv munkaterhének optimalizálása érdekében a jövőben a gázüzemű tüzelőberendezésekhez csatlakozó égéstermék-elvezetők esetében két évente kerül sor a kémények sormunka keretében történő ellenőrzésére. Ugyancsak egységesen két évente lesz ellenőrzés azokban az esetekben, amikor szén-monoxid-mérő berendezés használata kötelező, függetlenül a tüzelőberendezés fajtájától.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat másik, nem elhanyagolható célja a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről, a tűzoltóságról szóló törvény módosítása. A módosítás oka egyrészt a jogharmonizációs kötelezettség teljesítése, másrészt a tűzvédelem szintjének növelése. A törvényjavaslat így beépíti a magyar joganyagba a megváltozott uniós szabályozási eljárásokat is.

A tűz elleni védekezésről szóló törvénymódosítás célja még a tűzoltó-technikai termékek fogalmának újbóli meghatározása annak érdekében, hogy egyes építési termékek ne tartozzanak a tűzoltó-technikai termék fogalmába is. Ezáltal megszűnik a kettős szabályozás az építési termékek forgalmazására, beépítésére, hiszen azok beépítési, így részben forgalmazási feltételeit már az építésügyi tárgyú jogszabály tartalmazza.

A törvényjavaslat egyidejűleg világos különbséget tesz a gazdálkodó szervezetek tűzvédelmi szabályzat megalkotására vonatkozó kötelezettsége, valamint a lakó- és üdülőegységekre vonatkozó tűzvédelmi használati szabályok előírása között. A tűz elleni védekezésről szóló törvénymódosítás új rendelkezése a vállalkozások számára a korábbi szabályozáshoz képest enyhítést hoz, mert a gazdálkodó szervezeteknek a jövőben kevesebb esetben kell tűzvédelmi szakképesítéssel rendelkező személyt, szolgáltatót foglalkoztatniuk vagy külön szervezeti egységet létrehozniuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A támogatásukat kérem a törvényjavaslat elfogadásához. Kérem, hogy támogassák a lakosság számára az ingyenes kéményseprő-ipari szolgáltatás bevezetését, és támogassák azt, hogy a kéményseprőszakmában dolgozók számára stabil munkahelyek maradjanak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalók mondják el felszólalásaikat.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Simon Miklós képviselő úr. 15 perces az időkeret. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMON MIKLÓS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt időszakban a kémény-

seprő-ipari szolgáltatás területén számtalan probléma merült fel, gondolok itt elsősorban az ellátatlansági problémákra. A törvényjavaslat elsődleges célja ezeknek az ellátási problémáknak a kiküszöbölése, továbbá a megváltozott uniós és hazai szabályozás összhangjának a megteremtése. Több vidéki település várakozással tekint a törvényjavaslatra, hogy a kéményseprői szolgáltatást az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság szervezetén belül egyesítsék.

A kéményseprő-ipari tevékenységről és az ezzel, valamint a tűz elleni védekezéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat egyik célja a kéményseprő-ipari tevékenység hosszú távú, zavartalan ellátásának biztosítása, az emberi élet védelme és a vagyonbiztonság megteremtése. Az ezen a területen jelentkező zavarok ugyanis az ellátásban bizonytalanságot okoznak, és ezzel tűz-, illetve életveszély kockázatát eredményezik.

*(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.
Schmuck Erzsébetet a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

A kéményseprő-ipari közszolgáltatást átmeneti ellátás keretében jelenleg öt megyében, Baranya, Győr-Moson-Sopron, Hajdú-Bihar, Heves és Jász-Nagykun-Szolnok megyében 309 településen hat közérdekű szolgáltató végzi, az illetékes katasztrófavédelmi igazgatóságok kijelölése alapján. Ezekben a megyékben piaci közszolgáltató vállalkozás nem található, így látható, hogy jelenleg vannak az országnak olyan területei, amelyeket a piaci kéményseprő-vállalkozások nem fednek le, ezért elsősorban életvédelmi és kármegelőzési szempontokra figyelemmel a jelenlegi rendszer nem tartható fenn.

Ezek az önkormányzatok jelezték, hogy a megbízott kéményseprő-ipari szolgáltató nem tudja ellátni a szükséges feladatokat, az ellátásban ezért fennakadások vannak. Ezek a zavarok az önkormányzatok jogos érdekeit sértik, mert a vállalt szolgáltatást nem tudják biztosítani a lakosság számára, így komoly élet- és vagyonbiztonsági kockázatok merültek tehát fel. Az önkormányzatoktól a törvényjavaslat értelmében a katasztrófavédelem venné át a kéményseprési közszolgáltatást, amely által biztosított lenne a folyamatos munkavégzés. 2015. január 1-jétől az elvégzendő kéményseprő-ipari feladatok köre is bővült, új ellenőrzési feladatok kerültek beépítésre.

A kéményseprő-ipari piac 80-90 százalékát jelentő lakossági szektor tekintetében a szolgáltatás országos szintű lefedése biztosítható egy tervezett 1350 fős szakemberi gárdával a katasztrófavédelem keretein belül. A cél, hogy a kéményseprő szakembereket az új rendszer átvegye, azaz rájuk nézve lényegében csak az változna, hogy máshonnan kapják a fizetésüket, mint eddig.

A kormányunk szándéka, hogy a lakosság rezsi-csökkenéseit a továbbiakban is fenntartsa, így a lakossági kéményseprő-ipari ellátás is ingyenesé válna, ezáltal a rendszeres és kötelező kéményellenőrzés és -tisztítás díjmentes lenne a jövőben, ami a lakosságnak átlagosan ezer-kétezer forintos megtakarítást jelentene éves szinten, továbbá fontos kiemelni azt, hogy ezáltal, akik nehéz anyagi helyzetben vannak, azok számára sem lesz teher a kéményük ellenőrzése, tisztítása.

Így az emberi élet és vagyon védelme jobban garantálhatóvá válik az országunkban a jövőben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónoka. Megadom a szót.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Jó hallani a Fidesz vezérszónokától, hogy a rendszer nem fenntartható, de legalább ne játsszák el, hogy ennek nem önök az okai. Önök hoztak olyan törvényeket, amik által a kéményseprők sajnos ma olyan helyzetbe kerültek, hogy nehezen tudják a cégeiket fenntartani.

Vidéki képviselőként az ember jól tudja, hogy egy faluban, amikor a kéményseprő megy seperni, az emberek már évtizedek óta tudják, hogy ki az az ember, aki megy, abban bíznak és szeretik. Most az a kérdés, hogy mennyire borítják meg önök ezt a rendszert.

A kémények és tüzelőberendezések rendszeres ellenőrzésének és karbantartásának jelentősége az élet- és vagyonbiztonság szempontjából megkérdőjelezhetetlen, ezért a kéményseprés egy kötelezően igénybe veendő szolgáltatás.

(11.50)

Ez helyesen így volt korábban, így van most, és így lesz a jövőben is. Helyes és támogatandó, ha ezt a kötelező közszolgáltatást az állam vagy a helyi önkormányzatok ingyenesen biztosítják a lakosság részére. Ezért egyetértünk a lakossági kéményseprés ingyenessé tételével. Ez a törvényjavaslatban megfogalmazott célkitűzés teljes támogatásunkat élvez. Azonban minden jel arra mutat, hogy a valódi okok a javaslat benyújtására nem az ingyenes közszolgáltatás biztosítása, hanem az egész kéményseprői szektor lenyúlása. Ez egyenesen következik a törvényjavaslat benyújtási körülményeiből is. *(Dr. Simon Miklós felé:)* Ingathatja a fejét képviselő úr, de sajnos így van.

Mert ki hiszi el, hogy a speciális eszközökkel, szaktudással, adatbázisokkal és legfőképpen a szakemberek hiányával néhány hónap múlva majd a katasztrófavédelmi hatóság képes lesz biztosítani az egész országban ezt a létfontosságú közszolgáltatást.

Az adatbázisok átadására ugyan tartalmaz rendelkezéseket a törvényjavaslat, azonban az összes többi előfeltétel megteremtéséről mélyen hallgat.

Kérdéseink pont ezért: honnan szerzik be a szükséges milliárdos nagyságrendű értéket képviselő eszközöket, műszereket és berendezéseket? Mi lesz a jelenleg kéményseprőként dolgozó szakemberek sorsa? Átveszi őket a katasztrófavédelem? (*Boldog István: Igen, igen!*) Ha igen, milyen feltételekkel? Egyáltalán vállalnák a jelenlegi kisipari tevékenységet folytató szakmunkások a munkába állást, a katonai hierarchia logikája szerint működő katasztrófavédelmi szervezetben? Hiszen még a tűzoltók is szenvednek az Orbán-kormány által felállított, a szakmai hagyományait semmibe vevő, örületig militarizált szervezetben.

Márpedig, ha a kéményseprőmesterek és a nagy tapasztalattal rendelkező szakmunkások az új struktúrában nem folytatják a munkát, akkor honnan teremt elő a katasztrófavédelem megfelelő képzett-szerű állományt?

Képviselőtársaim, hiába keressük ezekre a kérdésekre a válaszokat, nem fogják megtalálni a törvényjavaslatban. Mégpedig azért nem, mert az előterjesztők fel sem vetették magukban ezeket a kérdéseket a törvényjavaslat előkészítésekor. Nyilván azért nem, mert komolyan fel sem vetődött bennük, hogy ezeket a feladatokat valóban a katasztrófavédelem fogja ellátni.

Bár a közszolgáltatás biztosítása a törvény szerint valóban a katasztrófavédelem feladata lesz, azonban a feltételek nyilvánvaló hiányát látva alig kérdéses, hogy maga a katasztrófavédelem más cégek segítségét fogja kérni ehhez a munkához. Aligha fog majd meglepetést okozni, ha kiderül, hogy a végző haszonélvező néhány cég, a fideszes új arisztokrácia prominens tagjai lesznek majd, akik busás hasznot remélnek majd ebből. A gátlástalan lenyúlás hosszú távon még elő is segíti, hogy a szolgáltatás árát nem közvetlenül fizeti a lakosság, hanem azt a Fidesz korrupt államgépezete osztja majd vissza az adófizetők pénzéből. Ráadásul lehet, hogy ez még a jobbik forgatókönyv. (*Apáti István: Kikérem magunknak! - Derűltég a Jobbik és a Fidesz soraiból.*) A rosszabbik esetben a katasztrófavédelem valóban maga próbálja majd ellátni ezt feladatot anélkül, hogy ehhez szükséges szaktudás, munkaerő és felszerelés rendelkezésére állna. Ennek következménye a szolgáltatás színvonalának drámai visszaesése, ami a fűtési szezon kellős közepén súlyos tragédiák rémével fenyegethet majd minket.

Még mindenki jól emlékszik, az első, valóban éles helyzetben, a 2013. márciusi országos havazáskor miként mondott teljes csődöt az új katasztrófavédelmi szervezeti rendszer. Hasonló indulási hiba a 2016 januárjában emberéleteket követelő tragédiák sorával járhat majd. Ráadásul a katasztrófavédelem által ellátott kéményseprő-ipari munkát senki nem fogja ellenőrizni, hiszen a tűzvédelmi hatóság is ma-

ga a katasztrófavédelem. Ezeket a félelmeket tovább erősíti, hogy pontosan nem tudjuk, elegendő pénz híján a katasztrófavédelem hogyan fogja biztosítani a szükséges munkaerőt.

Korábban ugyanis pusztán pénzspórolásból kirúgták a takarítóként dolgozó közalkalmazottakat, és helyettük 47 ezer forintért robotoló, munkajogi védelemben alig részesülő közfoglalkoztatottakat alkalmaztak. Még az is előfordulhat, hogy a korábban kirúgott közalkalmazottak között van, aki jelenleg ugyanabban az épületben ugyanazt a munkát végzi, mint pár évvel korábban, azonban most a korábbi szerény közalkalmazotti illetménnyel szemben éhbérrért kiszolgáltatottan. Ez a legszemléletesebb példája annak, hogy mit ért Orbán Viktor azalatt, hogy a jóléti társadalmat a munka alapú társadalommal kell felváltani.

A kormány fogadkozik, hogy a kéményseprőkre nem ez a sors vár. Ígéri, hogy a kéményseprő-ipari munkákat nem közfoglalkoztatottakkal, hanem felkészült szakemberekkel fogják elvégeztetni. Mindenki döntse el maga, hogy a kirúgott közalkalmazottakat és a tönkretett trafiktulajdonosokat, a földbérleti pályázatokon alulmaradt kisbirtokosokat látva hitelt ad-e még a kormány bármilyen szavának.

Mindenesetre több mint rossz előjel, hogy a hatályos 2013. évi CXXXIV. törvény jelenleg is lehetőséget biztosít a kéményseprő-ipari tevékenység ellátására kijelölt közérdekű szolgáltatóknak, hogy közfoglalkoztatottakat alkalmazzanak. Ma még a szolgáltatók nemigen élnek ezzel a lehetőséggel, azonban ez gyökeresen megváltozhat, ha a közfoglalkoztatás gyakorlatával kétes hírnévre szert tett katasztrófavédelem veszi át teljesen a feladat ellátását. Ez azért különösen veszélyes, mert a kéményseprőipar üzése komoly szakmai felkészültséget követel meg, ami nem tulajdonítható el néhány óras gyorstalpaló tanfolyamok elvégzésével.

Ha a katasztrófavédelem mégis ezt az utat választja, azzal nemcsak a szakmai tekintélyét ássa alá, de a magyar embereket is súlyos veszélynek teszi ki. A kéményseprőként dolgozó szakemberek sorsa egyébként is teljesen rendezetlen. A jelenleg működő cégek még a kormány becslései szerint is a piacok 80-90 százalékát elveszítik azzal, hogy a háztartások ellátása a katasztrófavédelem feladatává válik.

A kéményseprők érdekvédelmi szervezetei nyilvánvalóvá tették, hogy a fennmaradó 10-20 százalék egyetlen cég fennmaradását sem teszi lehetővé. Ebből következően 2016-ban feltehetőleg szinte az összes kéményseprő-ipari cég tönkre fog menni, és az egész országban minden fogyasztó tekintetében a katasztrófavédelem lesz a szolgáltató.

Tehát pusztán szemfényvesztés, hogy a törvényjavaslat előterjesztői úgy tesznek, mintha tovább működtetnék a jelenlegi szolgáltatókat. Valójában biztos csőd vár rájuk, kivéve azokat a szerencsés kiválasztottakat, akiket a katasztrófavédelem esetleg bevon majd a feladat ellátásába. Ennek ellenére a

törvényjavaslat semmilyen rendelkezést nem tartalmaz a tömeges csődök kezelésére, emiatt pedig teljesen kilátástalan az ott dolgozó munkavállalók jövője. Nem tudni, hogy a felszámolás alá kerülő cégek mi-ből fogják kifizetni a dolgozóknak járó végkielégítést, a felmentési időre járó juttatást, mi lesz a megkötött tanulmányi szerződések sorsa. Azt sem tudni, lesz-e lehetőségük kéményseprőként dolgozni a jövőben.

Ígéret persze van arra, hogy a katasztrófavédelem majd tovább foglalkoztatja a bedőlt, pontosabban, a kormány által bedöntött cégeknél dolgozó kéményseprőket. Míg ígérekkel tele van a padlás, a benyújtott törvényjavaslatban azonban semmilyen garanciát nem találunk a továbbfoglalkoztatásra. Ami pedig a csőddel szembenező szolgáltatóknál dolgozó adminisztratív és kiegészítő személyzetet illeti, nekik még csak nem is ígérnek semmit, rájuk a biztos munkanélküliség várhat.

Az átmenet kérdései nemcsak a munkavállalók szempontjából, hanem lényegében minden tekintetben rendezetlenek. A jelenlegi szolgáltatóknak több évre szóló, hosszú távú szerződéseik vannak az önkormányzatokkal a kéményseprő-ipari szolgáltatók ellátására. Ezek a törvény erejénél fogva '16 januárjától automatikusan most megszűnnének.

A Fideszt teljességgel hidegen hagyja, hogy ezt követően mi lesz a tisztán magyar tulajdonból álló vállalkozásokkal. Az átmenet kérdéseiről érdemben még csak tárgyalni sem voltak hajlandók a kéményseprők érdekvédelmi szervezeteivel. Ha nem ismer-nénk a trafikmutyi során földönfutóvá tett egykori trafiktulajdonosok sorsát, akkor akár meg is lepődhetnénk a magát nemzetinek nevező kormány magyar vállalkozásokkal szemben tanúsított totális érzéketlenségén.

Ugyanez a nemzeti kormány, amely a magyar vállalkozásokkal még csak tárgyalni sem hajlandó, feltűnően előzékenyvé vált, ugye, a multinacionális cégekkel szemben. Ebből is látható, hogy a hangzatos szónoklatok ellenére a Fidesz sem a magyar munkavállalók, sem a magyar vállalkozók pártján lévőnek nem tekinthető. Egyedül saját gazdasági holdudvaruk és jó partnereik, a minősített multik érdekeit képviseli, főleg manapság.

Félreértés ne essék, nem vitatjuk, hogy az államnak joga van a jelenlegitől eltérő formában megszervezni a kéményseprő-ipari szolgáltatást, sőt a jelenlegi helyzetben a változtatás szükségessége sem vitatható. Kifejezetten támogatható, ha az átalakítás egyik célja, hogy a lakosság számára ingyenes legyen a közszolgáltatás, azonban minden ilyen átalakítást a jogállamiság elvének tiszteletben tartása mellett és az érintett jogos érdekeire figyelemmel kell végrehajtani.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatban lefektetett célokat is meg lehet valósítani tisztességes eljárásban, képviselőtársaim. Azonban annak, amit a kormány a kéményseprőkkel művel, köze sincs a tisztességes eljáráshoz.

(12.00)

Az elmúlt két évben tudatosan veszteségbe taszították a magánkézben lévő szolgáltatókat, most pedig egyszerűen elveszik, kivéreztetik a cégeket, és a piac 90 százalékát maguknak teszik el. Majd miután a cégek tönkrementek és a munkavállalóikat szélnek eresztették, széttárják a karjukat, hogy tetszett volna megélni a korábbi piac 10 százalékából. Ugye, milyen végtelenül cinikus magatartás, ez tisztelt képviselőtársaim?

Az Orbán-kormány eddigi tevékenységét ismerve mindez feltehetően nem a kormányzati dilettantizmus következménye. Nyilván a törvényjavaslat imént ismertetett számos hiányossága sem jogalkotási hiba. Sokkal inkább valószínű, hogy mindez egy jól kifundált terv része, amelynek eredményeként néhány, katasztrófavédelemmel együttműködő vállalkozás zsebelheti be az adófizetők milliárdjait.

Az MSZP álláspontja világos. A kéményseprő-ipari tevékenység újraszabályozása szükséges, de az erre vonatkozó törvényeknek biztosítani kell a következőket: ingyenes közszolgáltatást a lakosságnak, élet-, vagyonbiztonság teljes mértékű garantálását, tisztességes megélhetést a kéményseprésben dolgozóknak, az állami költségvetést nem túlterhelő, költséghatékony szolgáltatást, tisztességes, korrekt elbánást a jelenleg működő vállalkozásoknak. Ezen alapvető követelmények közül a törvényjavaslat egyedül az ingyenes lakossági szolgáltatást garantálja, azonban sem az élet- és vagyonbiztonságot, sem a kéményseprők tisztességes megélhetését nem garantálja, és megteremti egy komplett szektor teljes lenyúlásának feltételeit, és a hasznos fideszes haverok zsebébe irányítja a feltételekkel a pénzt.

Tehát mielőtt a kormánypárti képviselőtársaim félremagyaroznák, az MSZP nem az ingyenes közszolgáltatásra, hanem az újabb fideszes lenyúlási kísérletre és az adófizetők megkárosítására mond nemet, amikor a jelenlegi formában elutasítja majd ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Rubovszky György képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónoka. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném először is leszögezni, hogy a kereszténydemokrata frakció, csatlakozva a dr. Simon Miklós képviselő úr által elmondott állásponthoz, a törvényjavaslatot támogatja és tökéletesen indokoltnak tekinti.

Minden körülmények között szeretném visszatartani azt a fajta támadást, ami az előző felszólalásból.

lásban elhangzott. Ez már mindenben a fekete bárány keresése, amit az MSZP csinál, de hát ez az ő dolguk, nyolc éven keresztül ennek megfelelően muzsikáltak. Van egy magyar közmondás: ki mint él, úgy ítél. Tisztelt Képviselő Asszony! Ez volt az önök mentalitása, ezt mondják most, azért mondják, mert ehhez van gyakorlatuk. (Cseresnyés Péter: *Így van!* - Dr. Simon Miklós tapsol.)

Én tisztelettel két dologra szeretném felhívni a figyelmet, ami az előkészítés során szerintem nem kellőképpen lett kidolgozva. Az egyik kérdés az, hogy ebben a kéményseprő-ipari tevékenységben már két évvel ezelőtt bevezetésre került az, hogy kizárólag határozott időre szóló szerződések jöhettek létre az önkormányzatok, illetve a szolgáltatók között. Igen ám, csak itt vannak olyan problémák, hogy a határozott időre szóló jogviszony keretében számtalan szolgáltató olyan hosszú távú szerződéseket kötött telephelyre, dologi feltételek biztosítására vagy valamire, ami most ezzel a törvényjavaslattal egy tollvonással okafogyottá válik, ott marad a teher a volt szolgáltató nyakán, és nem tud ettől szabadulni. Ilyen körülmények között ezeknek a kérdéseknek a kidolgozása megítélésem szerint nem lehet ennek a törvénynek a tárgya, különösen azért nem, mert ennek az előterjesztését módosító indítványok keretein belül szerintem megoldani nem lehet. Ezért mi azt javasolnánk, hogy egy olyan kiegészítése legyen a törvényjavaslathoz, hogy a határozott idejű szerződések idő előtti felmondásából eredő károk tekintetében, a kártérítéssel és a kártalanítással kapcsolatos kérdéskörben egy külön törvény, külön jogszabály rendelkezzen.

Van egy másik probléma is, amit Heringes Anita képviselő asszony érintett, és ez a kérdés pedig a következő. A tevékenységnek, amit most a szolgáltatók végeznek, becslések szerint - és én ezt elfogadom, mert egyéb adat nem áll rendelkezésemre - mintegy 90 százaléka kerül abba a körbe, amely az ingyenes szolgáltatás területére esne, vagyis lakossági szolgáltatás. Igen ám, de ezek a szolgáltató cégek az önkormányzatokkal kötött szerződések alapján végzik a tevékenységüket. Most kérdem én, és joggal, hogy ha ez a törvény az önkormányzatoktól ezt a hatáskört elveszi, akkor ezek a megkötött szerződések, amelyek alapján a szolgáltatók például a közületi megrendeléseknek megfelelő szolgáltatást biztosítják, milyen alapon fogják végezni a tevékenységüket, ki lép az önkormányzat helyére. Ez a törvényi szabályozásból kimaradt, úgyhogy ezt a kérdést mindenféleképpen rendezni kell.

Ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban én egy olyan módosító indítványt terjesztettem elő, hogy későbbi rendezés biztosításáig jelen törvény alapján végzik tovább a szolgáltatók azt a tevékenységet, amelyet korábban az önkormányzatokkal kötött szerződések alapján végeztek.

Tisztelettel, én nem mondom azt, hogy az általam előterjesztett módosító javaslatok tökéletes megoldások. Én mind a két javaslattal kapcsolatban

csak azt a szándékot szeretném megfogalmazni, hogy figyelemfelhívásnak szántam ezeket a módosító indítványokat. Kérem az előterjesztőt, hogy erre egy jó megoldást találjanak ki, és akkor minden további nélkül ez az egész törvényjavaslat egy kerek, egész törvényként fogadható el, amit mi természetesen igyekezünk megszavazni. Köszönöm szépen a türelmüket. (Dr. Simon Miklós tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezér-szónokának.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Örülök Rubovszky képviselő úr felszólalásának, hiszen érdemi kifogásokat vetett itt fel, és valóban nagyon sok dolog van ebben a törvényben, még ezen kívül is, amit ön elmondott, amelyek szerintem aggályokra adnak okot, és megvalósíthatatlannak lesznek.

Gondoljunk csak arra, hogy kinek ingyenes, kinek nem ingyenes. Mi van akkor például, ha egy osztatlan közös kéménykijárat van, ahol mondjuk, a három tulajdonosból kettő ingyenes, egy meg nem ingyenes, hogyan fogják kiszámolni adott esetben ezeket a díjakat. És beszélhetünk, mondjuk arról, hogy ez az új, önök által létrehozandó állami szervezet vajon milyen eszközöket fog beszerezni és honnan, mert elhangzott itt Simon képviselő úrnál, hogy hol vannak problémák. De az már nem hangzott el, hogy megint csak példákat mondjak, például a Borsodi Kéményseprő Kft.-nél, ahol szintén megszűnt a szolgáltató, majd a miskolci polgármester úgy gondolta, hogy ez valóban egy fontos kérdés, az elmúlt időszakban 300-400 millió forintot tettek bele ebbe a kft.-be. Ebből a 300-400 millió forintból olyan 150-200 millió forint minimum, ami az eszközt jelent. Ezt az eszközt hogyan fogják adott esetben önök átadni? Vagy kidobjuk a szemétké? Mert ha jól tudom, a hatályos törvény alapján 25 millió forint felett közbeszerzést kellene kiírni eszközökre. Ez például egy kérdés.

De nem csak ők raktak bele pénzt. Szolnokon is beleraktak közel 200 millió forintot. Ha azt vesszük, hogy a fővárosnál a rendelkezések alapján csak az elmúlt évben körülbelül 1,5 milliárd forintba került a fővárosnak az a kompenzáció, amit ki kellett fizetni, akkor itt beszélhetünk ezekről folyamatosan, ezek ugyanolyan problémát fognak jelenteni.

Még, amiben reménykedem egyébként a törvénnyel kapcsolatban: remélem, nem jutunk el odáig majd, hogy az ellenzék fölveti ezeket a sejtelmesen, esetleg a háttérben megbújó üzleti érdekeket, és önök eljutnak odáig, hogy majd ezt is, a kéményseprést is mint nemzetbiztonsági kockázatot titkosítani fogják, behoznak egy olyan törvényt, hogy titkosítsuk, nehogy véletlenül itt megtudják a terroristák,

hogyan kell kéményeket söpörni. És látom, Heringes Anita nevet.

(12.10)

Abban is reménykedem, hogy amikor behozzák ezt a titkosítást, akkor nem fogunk úgy járni, mint Paks II.-nél, hogy mondjuk, Heringes Anita nem nyom gombot, és evvel segíti önöket abban, hogy titkosítani tudják Paks II.-t, hiába ő paksi elnök. *(Heringes Anita: Legalább ne ferdítsen, képviselő úr! Szégyen!)* Ennyit talán az előzményekről.

Annyit hallhattunk ismételtén, hogy önök egy szép csomagolásba tették ezt az egész törvényjavaslatot, hiszen beszélnek ingyenességről, az emberi élet védelméről, tűzvédelemről és minden egyéb másról, ami valóban kapcsolódik ehhez a törvényhez, csak nem erről szól igazán ez a törvény.

Arról is vitatkozhattunk már, hogy mennyire lesz ingyenes. Nincs olyan, hogy ingyenes! Persze, a lakosoknak majd elvileg, most önök azt mondják, hogy nem kell fizetni. Dehogynem kell fizetni! Mindannyian fogjuk fizetni ennek a díját, hát ugyanúgy közpénzből kell üzemeltetni, mindannyian, mindannyiunk pénze benne lesz, és ugyanúgy fizetni fogjuk ezeket.

Az is igaz, hogy voltak problémák az elmúlt időszakban a kéményseprő-ipari tevékenységgel kapcsolatosan, már hosszú ideje vannak problémák ezzel. És azt se felejtjük el, hogy az ellátatlansághoz önök nagymértékben hozzájárultak azzal, hogy a rezsielőfizetésnél semmiféle hatástanulmányt nem csináltak, nem nézték meg ennek az ágazatnak a helyzetét, hanem egyszerűen úgy, ahogy van, szinte lehetetlen helyzetbe hozták őket, tehát nagymértékben önöknek is köszönhető a jelen pillanatban fennálló helyzet.

A kéményseprő-ipari tevékenység kapcsán előttünk fekvő törvényjavaslatot egy viszonylag hosszabb folyamat újabb állomásaként értékelhetjük, azonban áttanulmányozva a tervezetet, megállapíthatjuk azt is, hogy még korántsem vagyunk ennek a folyamatnak a végén. Számos olyan rendelkezés található a javaslatban, amely minden túlzás nélkül nevezhető kiforratlannak.

Úgy tűnik tehát, hogy a kormánynak nem volt elegendő ideje az elmúlt közel három esztendőben arra, hogy egy jól átgondolt, részleteiben is megnyugtatóan kimunkált törvényi háttérrel adjon ennek a tevékenységi körnek, amelynek súlyát egyébként nem kell különösebben ecsetelni, elég, ha az évről évre rendszeresen visszatérő, szén-monoxid-mérgezésből adódó sajnálatos halálesetekre gondolunk.

A Jobbik-Magyarorszáért Mozgalom korábban is következetes figyelmet fordított a kéményseprő-ipari szolgáltatás megújítására, ennek szükségességét kellően érzékeltették a tömeges lakossági panaszok, amelyek elsősorban abból a jogos észrevételből adódtak, hogy az egyes szolgáltatók már-már bünte-

tóhatóságként eljárva, sok esetben valós munkavégzés hiányában sarcolták a lakosságot, gyakorta előírtak olyan kötelezően elvégzendő feladatokat, melyeket a velük üzleti kapcsolatban álló iparosok borsos áron végezhettek el.

Mielőtt bárki számon kérné rajtam a konkrétumokat, ki kell emelnem, hogy - ellentétben a kormány jogalkotásra vonatkozó gyakorlatával, amely szerint ellenzéki módosító javaslatot, kerüljön az bármelyik területen benyújtásra, ugye, szinte egyáltalán nem fogadnak el - a Jobbik komoly, kifejezetten lakosságbarát eredményeket ért el például a Fővárosi Közgyűlésben. Ott figyelembe vették a mi javaslatunkat. A kéményseprő-ipari szolgáltatásról szóló rendelet módosítása során beépítésre kerültek az írásos kiértékelésre vonatkozó, illetve a közszolgáltatás elmaradásának esetére a szolgáltatók szankcionálására irányuló javaslatunk. Nem túlzás tehát kijelenteni, hogy a Jobbik határozott fellépése, mint oly sok más esetben, ezen a területen is lépésre készítette önöket.

Ilyen szempontból üdvözljük tehát elszántságukat, és egyben önmagukkal szembeni kíméletlen kritikájukat is. Hiszen ne feledkezzünk meg arról, hogy a belügyminiszter úr a kéményseprő-ipari közszolgáltatásról T/7029. szám alatt 2012. V. hó 11-én nyújtotta be a mostanival teljes mértékben azonos tárgyú törvényjavaslatát, amely a javaslat 28. § (4) bekezdése értelmében teljes egészében hatályát is veszti. Őszintén bízunk benne, hogy a most előttünk lévő sarkalatos rendelkezést is magában foglaló javaslat elfogadása esetén időtállóbbnak bizonyul majd, és nem szűk három esztendőre biztosítja majd a nélkülözhetetlen keretszabályokat. Erre már csak azért is szükség volna, hiszen lényegében a teljes lakosságot érinti ez a kérdéskör.

Az átfogó kitekintés után, kérem, engedjék meg, hogy néhány esettel, és hangsúlyozni szeretném, hogy kifejezetten csak példálózó jelleggel rávilágítsak arra, hiszen nincs annyi időm, hogy az összes olyan problémát fölvessem a törvényjavaslatmal kapcsolatban, ami benne van, rávilágítsak arra, hogy melyek is azok a kritikus pontok, amelyek a hivatkozott időtállóságot, sőt egyes esetekben véleményem szerint magát a végrehajthatóságot is veszélybe sodorják.

Az egyik ilyen rögtön a kormány által kijelölt kéményseprő-ipari szerv. Nyilván önök sem lepődnek meg azon, hogy az Orbán-kormányok történeti gyakorlatából kiindulva mind az ellenzék, mind pedig nyilván a teljes közvélemény kritikusan fogadja a kormány által kijelölt közszolgáltató ötletét, hiszen korábban több szegmens esetében is ízelgethettük azt, hogy milyen is az, amikor önök először államosítanak, majd konkrét vagy kvázi koncesszióba adnak valamely területet. Gondolok itt elsősorban a trafik- és kaszinókoncessziókra, de végső soron a termőföld haszonbérbeadására vonatkozó pályázatokra is.

Egyetlen közös nevező volt valamennyi területen, hogy egy, az önök által a feudális viszonyokra

emlékeztető hűbéresi kör került helyzetbe. Őszintén tartok attól, hogy most sem lesz másképp, hogy önök ezúttal sem kívánnak majd önmérsékletet gyakorolni. Az történik ugyanis, hogy a jelenlegi, kéménysepréssel kapcsolatos önkormányzati feladat- és hatásköröket egyetlen tollvonással áthelyezik az állami feladatok közé, amely feladatra a kormány ugyanezzel a tollvonással kijelöl egy kéményseprőipari szervet.

Komoly kétségeink vannak afelől, hogy az eleddig megannyi kéményseprő-ipari vállalkozás szerepét egyetlen, a kormányzat által majdan valamikor rendeleti úton kijelölt állami szerv képes lesz átvenni. Már csak azért is, mert önök folyamatosan a katasztrófavédelemre hivatkoznak. Ha azt mondjuk, hogy a jelenlegi rendszer - és itt nagyon sok probléma volt ezzel a rendszerrel - rosszul működött, ezt a rendszert a katasztrófavédelem felügyelte.

Ha a katasztrófavédelem felügyelte eddig a kéményseprő-szolgáltatókat, akkor most vajon a katasztrófavédelem hogy lesz képes arra, hogyha egy rosszul működő rendszert felügyelt eddig is és nem tett ellene semmit, hogy lesz képes majd saját maga megoldani ezt a problémát? És ugye, fölmerül a kérdés, hogy vajon innentől kezdve ki is fogja felügyelni a katasztrófavédelmet. Ő fogja saját magát felügyelni abban, hogy hogy látja el a kéményseprő-szolgáltatást? Ez azért eléggé faramuci helyzetet fog előidézni. Nem tudom, hogy nem gondoltak-e arra, hogy esetleg ez összeférhetetlen, hogy saját magukat véleményezzék, saját magukat felügyeljék.

Látszólag könnyebb dolguk lesz az ügylet közvélemény előtt történő eladásával, ezt már mondtam, hiszen - ahogyan írják - a lakosság számára ingyenessé kívánják tenni a közszolgáltatást. Ugyanakkor nem igényel túl nagy logikai képességet annak belátása, hogy ennek a szolgáltatásnak, ennek a kéményseprőmutyinak az árát is az adófizető állampolgárok fogják majd megfizetni különböző adók formájában, amelyek megjelenése csak és kizárólag az önök fantáziájára van bízva.

Azt is láttuk már, hogy ha az adók és díjak kivételéről van szó, nem szenvednek a fantázia hiányában. De ugye, hallhattuk itt önöktől, és gondolom, majd most is azt fogják mondani, hogy a Jobbik itt riogat; hogy például, nem is akarok ötleteket adni önöknek, csak nehogy előálljanak mondjuk, mit tudom én, a füstadó ötletével az elkövetkezendő időszakban, azt fogják mondani, hogy riogatunk. Hát ugyanezt mondták a földdel kapcsolatban is, elhangzott ebben a Házban, hogy a földet soha nem fogják addig megadóztatni, amíg itt a Fidesz-kormány van. Jelen pillanatban adóztatják a földet szerte Magyarországon - és ez ellen önök nem tesznek semmit. *(Moraj a Fidesz soraiban. - Pócs János: Ne hazudjál!)* És ez ellen önök nem tesznek semmit! Sőt, nem is szégyellik azt, hogy hazudtak ebben a Házban, hanem büszkén vállalják azt, hogy igen, mostantól kezdve ezt kell csinálni.

Ezzel együtt a szolgáltatás ingyenes igénybevétele sem lesz egységesnek mondható, hiszen továbbra is fizet majd az, akinek a lakása egyúttal a saját cége székhelyeként, telephelyeként, fióktelepeként jelenik meg. A megkülönböztetés sajátos, és itt nyilván nem az ügyeskedők, adott esetben adóelkerülők helyzetére szeretném felhívni a figyelmet, hanem arra a sok százezer honfitársunkra, akik nem szabad elhatározásukból, nem jókedvükből váltak az elmúlt években úgymond kényszervállalkozókká.

A szabályozás a tervezet szerint éppen az ő helyzetüket kezeli negatív előjellel kiemelten. De aztán - most Rubovszky úr nincs bent, mert ezekre gondoltam, ezekre a jogi dolgokra - mi lesz azokkal a külföldi állampolgárságú magánszemélyekkel, akik Magyarországon lakással rendelkeznek? Nekik is ingyenes lesz? A magyar adófizetők fogják fizetni ezeknek az embereknek is ezt a szolgáltatást? Vagy mi lesz azokkal az osztatlan közös tulajdonú kéményekkel, ahol, mint mondtam, vannak, akik ingyenesen kaphatják meg, vannak, akiknek fizetni kellene ezért a dologért. Ezek nagyon fontos kérdések szerintem.

(12.20)

Azonban nem ez az egyetlen aggályos pont. A jogszabály általános végrehajthatóságát kérdőjelezi meg az a rendelkezés, amely szerint a társasházban és lakásszövetkezeti lakóépületben lévő ingatlanok esetében a társasház közös képviselője, valamint a lakásszövetkezet elnöke nyilatkozik az önálló ingatlanok tulajdoni viszonyairól. Nem nehéz belátni, hogy adott esetben egy több tucat lakást magába foglaló társasház esetében a rendelkezés szinte lehetetlen helyzet elé állítja a közös képviselőket. Nem beszélve arról, hogy sem törvényi, sem egyéb jogszabályi előírás nem rendelkezik arról, hogy a társasházi tulajdonosoknak kötelességük lenne bejelenteni a tulajdonosváltozást. Ilyen kötelezettség 2004. január 1-jéig létezett a korábbi társasházról szóló törvény alapján. A jelenlegi hatályos törvényi szabályozás a társasházakról azt rögzíti, hogy a szervezeti és működési szabályzat előírhatja, hogy a tulajdonostárs köteles a közös képviselőnek bejelenteni a külön tulajdona tekintetében a tulajdonosváltozást.

De mi történik abban az esetben, ha egy társasház szervezeti és működési szabályzata ilyen bejelentési kötelezettséget nem ír elő? Vagy éppenséggel előírja ugyan a bejelentési kötelezettséget, csak a tulajdonosok nem a szervezeti és működési szabályzat szerint járnak el? Másképpen fogalmazva: önök nem tesznek mást, mint egy társasházi szervezeti és működési szabályzat lehetséges rendelkezésére, illetve annak maradéktalan betartására kívánnak törvényi szintű szabályozást alapozni. Meglepő, laikus hozzáállás és felelőtlenség annak láttán, hogy immáron közel öt éve kormányoznak, illetve hogy a koráb-

bi tárgybeli szabályozásuk sem ért meg három évet. Ezzel együtt a tervezet nem szakítja meg például azt a szabályozást, illetve rossz gyakorlatot, amely a kéményseprő-ipari szerv vagy a kéményseprő-ipari szolgáltató és a kéményseprő-ipari vállalkozások közötti összeférhetlenséget lenne hivatott maradóképpen rendezni. Az kerül lefektetésre ugyanis, hogy az adott területen működő kéményseprő-ipari vállalkozásban a kéményseprő-ipari szerv vagy kéményseprő-ipari szolgáltató alkalmazásában álló személy többségi tulajdonában álló cég nem vehet részt.

A jelenleg hatályos törvény indoklása ki is mondja egyébként, hogy az ilyenfajta összeférhetetlen állapot odavezet, hogy „a közszolgálati feladatellátás alkalmával a saját munkáját is minősíthetné a közszolgálat, és nem lenne kizárható az indokolatlan munka generálása sem”. Ha ez így van, márpedig nyilvánvaló, hogy így van, akkor kérdezem én, miért csak a többségi tulajdonlást tilalmazzuk. A 49 százalékos résztulajdon eltűrhető, hogy adott esetben valaki a saját munkáját minősítse, esetleg a saját maga hasznára, s hozzáteszem, az ingatlan tulajdonosának a kárára indokolatlan munkát generáljon? Alapvetően és mindenre kiterjedően kellene tehát tiltani ezt a fajta összeférhetlenséget, ugyanis ez a lehetőség az emberi élet- és vagyonbiztonságot valóban közvetlenül veszélyezteti, amelynek védelme - legalábbis a preambulum szerint - éppenséggel az egyik fő célja lenne a törvénynek.

A jogszabálytervezet átgondolatlanságát és elmentmondásos mivoltát hosszan lehetne még sorolni. Az eddigieket valóban csak példálózó jelleggel soroltam fel. Nem akarom e helyütt az általános vita lefolytatásának íratlan szabályait mellőzni, de egy újabb felszólalásomban fogok majd foglalkozni a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló törvényjavaslatba foglalt módosításai-val. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, az LMP-képviselőcsoport vezetője. Megadom a szót.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném leszögezni, hogy a Lehet Más a Politika elkötelezett híve a rezsicsökkentésnek, csak nem annak, amit a Fidesz csinál, mert ezt nyilvánvalóan nem nevezhetjük annak. Ezt árcsökkentésnek lehet nevezni, meg a szolgáltatók tönkretételének, de semmiképpen nem annak, hogy a rezsik csökkenjen. A rezsik akkor csökkennek, ha a felhasználás mértékét tudnánk csökkenteni. Ez lenne az egyedüli biztonságos megoldás, és ez az, ami hosszú távon megoldást jelentene ezekben a törekvésekben. Azért voltunk következetesek - ezen a héten az MSZP ez irányú javaslatát sem tudtuk tá-

mogatni -, mert minden olyat tudnánk támogatni, ami a felhasználás mértékének a csökkenésével együtt járóan csökkenti a lakosság terheit. Ezt látnánk hosszú távú megoldásnak, mert ez nemcsak a lakosság terheit csökkenti, hanem csökkenti a károsanyag-kibocsátást és az ezzel kapcsolatos energiatermelést is. Az a fajta rezsicsökkentés, amely csak az árakat csökkenti, nem járul hozzá ahhoz, hogy az emberek kevesebbet akarjanak fogyasztani, mert gyakorlatilag az árcsökkentéssel is valami pluszt tudnak elérni.

Azért volt fontos ezt rögzíteni a felszólalásom elején, mert szó nincs arról, hogy az alapvető célokkal ne lehetne egyetérteni, ugyanakkor pártomnak az az álláspontja, hogy az, amit a kéményseprési szolgáltatással és ezen vállalkozásokkal tett a kormány, nemcsak a vállalkozásokhoz méltatlan, hanem gyakorlatilag egy galádság, hiszen úgy döntenek romba vállalkozásokat, ahogy az a kormány saját érdekeinek a legjobb, és nem foglalkoznak azzal, hogy ebben magyar emberek, magyar vállalkozások mennek tönkre, és nem találnak ennél jobb megoldást.

A törvényjavaslat látható célja a kéményseprőszolgáltatás államosítása. Ezzel az Orbán-kormány egy problémát annak megoldása helyett a rá jellemző módon inkább újabb problémák generálásával próbál kezelni. A folyamat természetesen nem most, hanem korábban, a szolgáltatás díjának mesterséges leszorításával kezdődött. Azt a célt, hogy a rezsiköltségeket próbáljuk meg összhangba hozni a jövedelmekkel, az LMP támogatni tudná. Azért volt gondunk elejétől kezdve azzal a fajta rezsicsökkentéssel, amit a Fidesz bevezetett, mert az ugyanolyan, mint az egykulcsos adójuk, hogy aki sokat fogyaszt, sokat használ, annak sokat segít, aki meg kicsit használ, annak kicsit segít. Nem ott jelentkezik a legfőbb haszon, ahol a legnagyobb szükség lenne rá, hanem az egykulcsos adó mintájára, gyakorlatilag akiknek sok ingatlanjuk van, esetleg nagyobb vagyonuk, azok sokkal jobban részesülnek ennek a hasznából. Ez a gond! Ez az, ami miatt nehezen tudjuk elfogadni azt, hogy ez bármilyen formában a lakosság érdekeit szolgálná. A lakosság érdekeit nyilvánvalóan egy olyan rendszer szolgálná, amelyben azok, akik rászorulnak, sok segítséget kapnak, akik meg nem szorulnak rá, azoknak meg nem kell segítséget nyújtani, mert azok nem szorulnak rá.

A kéményseprési díjban a biztonságot fizetjük meg, ami azt jelenti, hogy az önköltség alatti díj, ami nem teszi lehetővé az ellenőrzés körültekintő elvégzését, kockázatot és veszélyt is jelent egyben. Ez egy elméleti következmény, mivel a kormány nem számolt azzal, hogy vannak gyakorlati következmények is. A kéményseprést Magyarországon igen nagy hányadában önkormányzati cégek, illetve kisvállalkozások végzik, pontosabban végezték, mert nagyrészt az átgondolatlan díjcsökkentés nyomán ellehetetlenült. Ennek a törvényjavaslatnak az indoklásában a kormány is elismeri: egész megyék vannak, ahol a kéményseprő-szolgáltatás gyakorlatilag már

nem működik. Ezt a problémát most a katasztrófavédelem által kijelölt közszolgáltatók bevetésével, illetve a szakmai színvonal drasztikus csökkentésével próbálja meg kezelni a kormány.

Azért volt számomra nagyon tanulságos a vezérszónoklatok végighallgatása, mert dr. Simon Miklós vezérszónokként olyan szófordulatokat használt, hogy „sok probléma adódott”. Kérem szépen, nem a Jóisten teremtette ezt a problémát, meg nem a természet, hanem a Fidesz-kormány korábbi intézkedései! Ez úgy lett volna pontos, hogy sok problémát csináltunk ebben a rendszerben. Olyanokat mondott, hogy a működés zavartalan biztosítása, meg hogy bizonytalanságot okoz a szolgáltatások fenntartása, a jelenlegi rendszer nem tartható fenn. Persze, hogy nem, hiszen önök tették tönkre! Azért nem tartható fenn, mert olyan szabályozási körülményeket teremtettek, hogy ne lehessen fenntartani. Legalább annyiban játsszanak tiszta lapokkal, hogy ha elmondanak egy vezérszónoklatban ilyen dolgokat, akkor nem egy ismeretlen, természetfölötti jelenségre utalhatnak, hogy sok probléma keletkezett, meg a zavartalan működés nincs biztosítva - hát ez mind ezeknek a korábbi szabályozásoknak az eredménye! Ezek közvetlen kölcsönhatásban vannak azzal a kialakult helyzettel, amivel most szembesülnünk kell, és amivel a jogszabályalkotás során foglalkoznunk kell.

Az intézkedéssorozatnak már az eddigi mérlege is gyalázatos. Sikerült tönkretenni egy korábban piaci alapon, viszonylag normálisan működő szolgáltatást, kivéreztetni rengeteg vállalkozást, munkanélkülivé tenni korábban kéményseprőként dolgozó, megfelelő szakmai kompetenciákkal rendelkező munkavállalókat. Ők lennének azok a keményen dolgozó kisemberek, akikért a kormány a miniszterelnök úr legutóbbi bejelentése óta állítólag dolgozik. Hogy esetleg hány lakás éghet le, hány ember kaphat szén-monoxid-mérgezést az ellenőrzés elmaradása vagy nem megfelelő végrehajtása miatt, azt nem tudjuk, de talán nem árt emlékeztetni rá, hogy a kéményseprés nem pusztán játék, és nem csupán a kéményseprő láttán való gombfogdosásból áll, hanem itt valóban az életünk és a vagyonunk biztonságáról van szó. Ezt a biztonságot most olyan emberekre bízta a kormány, akiktől mindössze azt várja el a jogszabály kodifikált változatában, hogy ne álljanak kéményseprő-ipari szakterületen végezhető tevékenységek folytatását kizáró foglalkoztatástól való eltiltás hatálya alatt, és ne legyenek büntetett előéletűek. Ezt mondja a kodifikált szöveg, ami azt jelenti, hogy innentől kezdve gyakorlatilag bármelyik cukrász, pék, felszolgáló mehet kéményseprőnek. Innentől kezdve gyakorlatilag egy nyolc általános végzettségű közmunkást be lehet állítani. Ezzel akarja megteremteni a kormány a szakszerűséget! Ez a két feltétel van a kodifikált szövegben, és erről kár vitát folytatni, mert ami előttünk van, az nem a szakszerűséget, nem a további szolgáltatás szakszerű elvégzését szolgálja, hanem egy kényszerhelyzetet teremt, ami-

re bármelyik cukrász meg pék jelentkezhet, mert a jogszabály erre lehetőséget ad.

Amik miatt a leginkább nem szimpatizálok ezzel a javaslattal, azok a vállalkozásellenes szakaszok, amelyek szerint például azokban a lakásokban, ahová bármilyen kisvállalkozás be van jelentve, a jövőben sokkal drágább lesz az ellenőrzés, de ugyanez az indokolatlan megkülönböztetés vonatkozik azokra az otthonokra is, ahol mondjuk, egy civil szervezet, alapítvány vagy egyesület be van jelentve.

(12.30)

Nem tudom, itt bármilyen kérdést teszünk fel a kormány képviselőinek, folyamatosan azt halljuk tőlük, hogy most jön el a kv-knak a Kánaán, gyakorlatilag minden a kisvállalkozásokért fog szólni. Eközben pedig olyan terheket helyeznek a kisvállalkozásokra, amelyet senki másnak. Nyilvánvalóan meg lehet csinálni ezt pesti gondolkodással, mert a pesti emberek azt látják, hogy székhelyszolgáltatók vannak a fővárosban - vidéki településeken ilyen nem találunk -, és egy székhelyszolgáltatónál be van jelentkezve 60 meg 100 cég. Tehát egy helyen van mindegyiknek a székhelye, és akkor itt ez nem jelentkezik. De vidéki térségekben az egyéni vállalkozókat, akik jó része, valljuk be, kényszerállalkozó, aki saját magát foglalkoztatja, nincs más telephelye, nincs más székhelye, még ott is él, azokat pluszterhekkel sújtani semmiképpen nem korrekt, és semmiképpen nincs összhangban azzal, amit a kormány tagjai mondanak a kis- és középvállalkozásokról.

Ugyanígy, ugyanilyen szemtelen dolog szerintem azokat az egyesületeket és alapítványokat büntetni ezzel, akiknek nincs arra módjuk, hogy saját székhelyük, telephelyük legyen. Nyilvánvalóan, ha abból indulunk ki, hogy a Fidesz pártalapítványának erre megvan a módja, akkor ott ez nem jelent problémát. De ha azt nézzük, hogy hány olyan egyesület, alapítvány van, ahol egy-egy lelkes magánember próbál valamit tenni közpénzek nélkül, pusztán felvállal valamit, hogy tegyen a közért, olyan közfeladatot lásson el, ami nincs vagy rosszul van ellátva, ezeket sújtani ilyen pluszterhekkel semmiképpen nem korrekt, és nincs összhangban azzal, amit a kormány folyamatosan ígér.

A kéményseprő-ágazatnak nem a cégek tönkretételére, elsorvasztására, hanem fejlesztésére lenne szükség, a kor követelményeinek megfelelően. Már nem elég a nitrogén-oxidokat, a szén-monoxidokat mérni, ugye, a PM10-szennyezést, sőt az illegális lakossági hulladékégetés nyomán levegőbe kerülő mérgeket is észlelni kellene, ehhez azonban nincs megfelelő felszerelés. Tartunk tőle, hogy a mostani árak mellett nem is fognak ilyesmibe beruházni a megmaradt szolgáltatók.

Egy nagyon fontos észrevétel ez, mert gyakorlatilag már a Parlament falai között is volt alkalmam szót ejteni arról, hogy a kistérségekben az elszegé-

nyedés eredményeként egyre több helyen van jelen a hulladékok illegális elégetése. A kommunális hulladék egy része vegyes tüzelésű kályhákba kerül. Ez egyszerűen tény, erről kár vitázni. Nincs semmilyen intézményrendszerünk, ami ezt mérni tudná. Nincs intézményrendszerünk, ami lehetőséget adna arra, hogy ezt kiszűrje. Gyakorlatilag minden további nélkül lehetséges, hogy egy óvoda mellett, ahol az udvaron vannak a gyerekek, PET-palackok égetésével a levegőt mérgezzék.

Lehet ezt nem komolyan venni, lehet azt mondani, hogy a szegény emberek hadd égessenek, amit akarnak, de ez nem egy hosszú távú megoldás. Pedig hosszú távú megoldásokra lenne szükség ezekben a szolgáltatásokban. Elnézést kérek, hogy nem tudom, kinek az idézete, vagy honnan származik az a mondat, hogy a politikus az, aki négy évre gondolkodik - a rezsicsökkentés ilyen -, az államférfi meg az, aki a következő generációra. Ez a gondolkodás, ami ezeket a szolgáltatásokat hozza létre, hogy majd ezerforintos díjakat elengedünk éves szinten, nyilvánvalóan jó bármilyen kampányfogásnak, de nem alkalmas arra, hogy felelősen gondolkozzunk.

Meg kell valljam, bennünket nyilvánvalóan érdekel az is, hogy az ágazatban dolgozóknak mi a véleményük. Foglalkoztunk azzal, hogy a bennünket - csakúgy, mint feltételezhetően önöket - megkereső Huszár Tibornak és Leikauf Tibornak, a Magyarországi Kéményseprők Országos Ipartestülete elnökének, illetve a Magyarországi Kéményseprőmesterek Szövetsége elnökének mi volt az álláspontja erről. Mert hát én nem hiszem azt, hogy szégyen lenne még a Fidesznek is, ha szakembereket kérdeznének meg.

Itt van az állásfoglalás, amit vélhetően önök is megkaptak. Azt mondja: „A kéményseprő-ipari közszolgáltatásban az elmúlt közel két évben keletkezett zavarok oka egyértelműen a közszolgáltatókat ért, aránytalanul nagy, közel 50 százalékos árbevételkiesést eredményező rezsicsökkentés volt.” Gyakorlatilag ez az, amiről beszéltünk. Egy működő ágazatot, egy működő rendszert ezzel a mesterséges szabályozással, ezzel az erőszakos szabályozással megpróbálták tönkretenni. Nyilvánvaló, hogy ha az lett volna a célja a kormánzatnak, vagy az lenne csupán a célja, hogy államosítson mindent, ennek lennének azért korrekt megoldásai. Az, hogy az első nap leülünk, tárgyalunk a szolgáltatókkal, megmondjuk nekik, hogy ezek a feltételek, tárgyalunk az eszközök átvételéről, az alkalmazottak átvételéről. De nem ezen korrekt játékszabályok szerint zajlik a dolog; tönkretenni őket, gazdaságilag ellehetetleníteni őket - és amikor tönkrementek, akkor jön a katasztrófavédelem, és megmenti a hazát.

Az ellátásért felelős önkormányzatokkal szerződéses jogviszonyban álló egy állami, 8 önkormányzati, valamint 38, kizárólag magyar tulajdonú vállalkozás a rendelkezésükre álló eszközökkel folyamatosan és zökkenőmentesen képesek ellátni az ingyenes lakossági szolgáltatást 2016. január 1-jétől nonprofit

módon, a katasztrófavédelemnek tervezett állami kompenzációra szánt összegeknél alacsonyabb költségvetési kiadással, és legalább változatlan biztonsági szint garantálása mellett. Ami azt jelenti, ha a szakértőknek hihetünk, akiket egyébként megerősít a Napi Gazdaság cikke, ami azt mondja, hogy a katasztrófavédelemnek számításaik szerint 6,5-7 milliárd közötti összegbe fog kerülni a kéményseprő szolgáltatás ellátása, akkor meg kell nézni, mi a közvagyonnal való felelős gazdálkodás. Ha van valaki, aki ajánlatot tesz arra, hogy a meglévő rendszerekkel olcsóbban és jobban el fogja látni, úgy, hogy nem csökken a színvonal, akkor nem is értem, hogy miért nem ez irányba megy egy felelősen gondolkodó kormányzat.

Nyilván, ha végigvesszük ezeket a véleményeket, mindenhol ugyanezt lehet látni. A rezsicsökkentés eredményei ellehetetlenítették a szolgáltatásokat, és a közel 300 éves magyar kéményseprőipar érdekében a törvényjavaslat újbóli, racionális, objektív adatokra támaszkodó megfontolására lenne szükség, ami lehetővé tenné azt, hogy a szolgáltatás ne veszélyeztessen emberéletet, ne veszélyeztessen vagyont, és megvalósítsa azt a célt, hogy könnyebb és jobb legyen az embereknek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Írásban előre jelezte felszólalási szándékát Németh Szilárd István képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Az előttem szólók jelentős részénél nem is értettem pontosan, hogy mit szeretne mondani. Összehordtak tücsköt-bogarat, Tolnát-Baranyát csak azért, nekem az a gyanúm, mert úgy félnék az egész rezsicsökkentéstől, mint ördög a tömjénfüsttől. Tegnap ugyanezt tapasztaltam, amikor a gázellátásról szóló törvényt módosítottuk. Egészen másról beszélnek, riogatnak mindenkit, hogy sokkal rosszabb lesz minden, sokkal többet fognak az emberek fizetni, mert ingyenes lesz ez a szolgáltatás. Most is sokkal többet fizetnek a gázért, mert 26,5 százalékkal csökkent az ára. A számok úgy működnek, hogy egy köbméter gáz 151 forint helyett 113 forintba kerül. De azért ezt nagyon ki fogják fizetni az emberek.

Szóval, ennyi butaságot összehordani szerintem nem érdemes, és nem kell ennyire félni a rezsicsökkentéstől. Szerintem támogatni kell a rezsicsökkentést. Azt mondani, kedves képviselő úr innen, az LMP soraiból, hogy meg kell versenyeztetni a piacot, és aki olcsóbban fog dolgozni, az majd elviszi - ezt tettük! Ezért nem akarnak dolgozni. Ezért van az, hogy ma hat megyében nincs szolgáltatás, 309 településen a nagyon olcsón dolgozó kéményseprők nem akarnak dolgozni. Nem dolgoznak, mert nem éri meg

nekik. Eddig megérte, most nem éri meg. Szóval, az a helyzet, hogy fordítva van a történet. Így lesz sokkal olcsóbb a szolgáltatás ahhoz képest, mint amit eddig kellett fizetni.

Ugye, mi is történt? 2012-ben benyújtották a kéményseprésről szóló törvényt, ezt a törvényt a kijárási emberek járták ki. Ebbe beleraktak szépen mindent. Egyébként az európai uniós szabályozásnak, korszerű környezetnek, mindennek megfelelt, de egy dolgot elfelejtettek: megnézni, hogy ez mibe kerül majd a magyar embereknek. És amikor döntöttünk a rezsicsökkentésről, amikor a gáz, a villany és a távfűtés után azt mondtuk, hogy vannak itt még rezsitételek, amik nem biztos, hogy nagy cégeket vagy nagy multikat érintenek, de ott van még a palackos gáz, ott van a kéményseprés, a szemétszállítás, a csatornatisztítás, a vízszolgáltatás és egyéb - és akkor derült ki, hogy itt nagy baj van.

Ugyanis az országban, a 19 megyében, ha jól tudom a számokat, csaknem 60 ilyen szolgáltató, 54 közszolgáltató végezte ezt a feladatot, 54 féle műszaki megoldást alkalmazva, 54-féle árképletet alkalmazva, és ha úgy tetszik, 54-féleképpen, tisztelet a kivételnek, mert volt nagyon tisztességes cég is, de sarcolva az embereket. Amikor elindítottuk a rezsicsökkentést, és vártuk, hogy bekapcsolódjanak az emberek ebbe a fogyasztóvédelmi ütközetbe, ami közszolgáltatók és a fogyasztók között zajlik, és a fogyasztók javára, a magyar emberek, magyar fogyasztók javára szerettünk volna pozitív döntéseket hozni, olyan leveleket kaptam, a fogadóóráimra olyan információkat hoztak el pont a kéménysepréssel kapcsolatban az emberek, hogy a fülem kettéállt: a pénzt beszedik, de évek óta nem láttak kéményseprőt. Ez még az egyik legfinomabb változat volt a történetben.

(12.40)

Ja, és nem kellett ehhez vidékre menni, ez bizony a nagyvárosokat is érintette. *(Heringes Anita: Ne is menjen, képviselő úr!)* És még sorolhatnám egyébként azokat, amik le vannak fűzve nálam, szívesen megosztom majd Heringes Anita képviselő asszonnyal is, ha érdekli ez a történet.

Tehát a rezsicsökkentést egész egyszerűen nem akarták végrehajtani. Ugyanis, ha a rezsicsökkentés 10 százalékos lett volna, akkor - az a helyzet - nem jártak volna jól az emberek. Pont önök kifogásolták, pont ezekben a padosorokban hangzott el, hogy ez a rezsicsökkentés szemfényvesztés. Ha így maradt volna, tényleg az lett volna a kéményseprés tekintetében. Utána kellett annak a módját megtalálni, hogy az egész ország területén véghez lehessen vinni a rezsicsökkentést, mert először óriási áremelkedések voltak, és ha abból engedünk el 10 százalékot, nyilván az emberek nem kaptak volna. Ezért volt többek

között az óradíj megfelelése, tehát azt mondtuk, hogy nem 4000 forint, hanem maximum csak 2000 forint lehet. Így fordult elő például, hogy Budapesten 44 százalékkal csökkent a kéményseprés lakossági fogyasztói ára.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy e törvényjavaslattal éppen a problémát oldjuk meg. Elhangzott államtitkár úrtól az emberi élet védelme, vagyonbiztonság, kármegelőzés, munkahelyek megőrzése, tehát a kéményseprők átvétele, európai uniós és hazai jogszabály-módosításoknak való megfelelés, modernizálás; minden, amit elmondtak, benne van ebben a törvényben. Ez a törvény lehetőséget ad erre. Lehetőséget ad ezen az egyébként kötelező piacon, mert ez egy kötelező közszolgáltatás. Így könnyű vitézkedni! Ezt mindenkinek el kell végeztetni, elvileg mindenkinek be kell fizetni a pénzt. Itt könnyű azt mondani, hogy ezt, meg ezt, meg ezt, meg ezt, meg ezt, meg ezt még csinálni kell, hozzá lehet tenni, és majd te jól kifizeted. Pontosan ezt akadályoztuk meg ezzel.

Az ingyenessé tétele a legfontosabb ebben a kérdésben. Azt gondolom, hogy azon túl, hogy most megalakul a gáz területen, később a villany és a távfűtés területén az Első Nemzeti Közműszolgáltató, azon kívül ez az egyik legfontosabb üzenete, egyik legfontosabb tevékenysége a magyar kormányoknak, és ha a parlamentben el fogjuk fogadni, a magyar parlamentnek a rezsicsökkentés tekintetében. Ezzel fogjuk valójában a magyar családokat, a magyar háztartásokat és a magyar fogyasztókat védeni.

Úgyhogy én azt javaslom és azt kérem mindenkítől, hogy inkább támogassák ezt a törvényjavaslatot, és szavazataikkal majd legyenek szívesek elfogadni. Köszönöm szépen *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a normál időkeretben bejelentett felszólalások következnek. Megadom a szót Volner János képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi nap folyamán a földgázellátásról szóló törvény vitájában, amikor a rezsicsökkentés szóba került a Fidesz-előterjesztői felszólalásban, akkor tételesen, szó szerinti idézetekkel alá tudtam támasztani azt, hogy 2010 és '11 folyamán a Jobbik fogalmazta meg az Országgyűlésben először azokat a javaslatokat, amelyek a rezsicsökkentésre vonatkoztak. Akkor sehol nem volt még kiejtve sem az a szó, hogy rezsicsökkentés.

Akkoriban jegyzetelt Orbán Viktor miniszterelnök úr, amikor ezeket elmondtam neki, és láthatóan megfogadta ezeket a tanácsokat, megcsinálta a rezsicsökkentést, ha nem is úgy, mint ahogy mi szerettük volna, nem is azzal a határozottsággal, de megcsinálta a kormány, ez kétségtelen.

De mi is történt ezekben az esetekben? A tegnapi nap folyamán konkrét, szó szerinti idézetekkel, az Európai Unió statisztikai hivatalának adataival alá tudtam azt is támasztani, hogy a rezsicsökkentés úgy valósult meg például a földgáz területen, hogy először a kormány felemelte az árat. Miközben Európában 7 százalékos gázárnövekedés volt, Magyarországon 19 százalékos gázárnövekedés, és az ilyen módon feltornászott gázárakból persze hogy elérte a kormány a rezsicsökkentést. Tehát itt valójában arról volt szó, hogy először felemelte az árakat.

S hogy miért fogalmaznak meg ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban aggályokat a kollégáim, Szilágyi György képviselőtársam például, aki ízekre szedte ezt a szakmai javaslatot? Azért, képviselőtársaim, mert pont ugyanezeket az indoklásokat láttuk korábban is más törvényjavaslatok kapcsán, és sajnos szomorú tapasztalatunk van az ilyen törvényjavaslatokkal kapcsolatban. A kormány eddig minden egyes esetben azt mondta, hogy miért bántják ezt a törvényjavaslatot, mi a probléma ezzel, nézzék csak meg, ez egy teljesen ártalmatlan dolog, milyen jó lesz az embereknek. Aztán mit is láthattunk a rezsicsökkentés nevű folyamatnál? Azt láthattuk, hogy a távhőcégeket az adófizetők pénzéből kárpótolja a kormány, évente 50-60 milliárd forint közötti összeggel a rezsicsökkentésből származó veszteségeik miatt.

Mi is történik? Az egyik oldalról kötelezik a szolgáltatókat arra, hogy írják rá a számlalevélre, mennyivel csökkent az emberek számlája, a másik oldalról az adófizetőktől beszédett pénzekkel kárpótolják a cégeket az elszenvedett veszteségek miatt. Kérdezem én: ezzel a rezsicsökkentéssel valóban előrébb van az ország? Én értem, hogy csökken a rezszi, de a másik oldalon sokkal nagyobb mértékben nő az adó. Ha megnézik, hogy mennyi adót fizetünk most és mennyit fizettünk 2010-ben, lényegesen megugrottak az adóbevételek. Lényegesen megugrottak! Óriási lett az adóelvonás ebben az országban. Ebből valósul meg sajnos a rezsicsökkentés.

Hogy példát is mondjak arra, hogy mi miként működött, gondoljanak arra, hogy a szerencsejátékok lehetőségét a kisvállalkozások számára megszüntette a kormány. Mi volt az indoklás? Nehogy már a félkarú rabló nyelje el az emberek pénzét, nehogy már ilyen helyekre dobálják be az emberek a pénzt! Egyet lehet ezzel érteni? Persze! Hát hogyné! Én sem szeretném, ha a félkarú rabló nyelné el az emberek pénzét. Aztán mit láthattunk? Andy Vajna és egy hozzá köthető úriember, ketten birtokolják az összes kaszinókoncessziót Magyarországon. Mi történt? A kisvállalkozóktól elvette ezt a lehetőséget a kormány, a saját nagyvállalkozó, már eleve milliárdos barátai számára pedig kiosztotta ezt a lehetőséget. Kérdésem: működhet jelenleg félkarú rabló Magyarországon? Persze! Csak azt most nem egy kisvállalkozó (*Korózs Lajos: Kormányának hívják!*) működteti, hanem Andy Vajnáknak hívják az úriembert. A fideszes haverokhoz került a pénz, a fideszes have-

rokhoz került az üzleti lehetőség, őket hozta a kormány helyzetbe ezekkel az intézkedésekkel.

Hölgyeim és uraim, erről van szó! Már akkor is figyelmeztettünk arra, hogy az a törvény, amelyet a szerencsejátékokkal kapcsolatban hozott a kormány, egy átmeneti állapot. Ennél a törvénynél figyelmeztettünk arra, hogy ez a törvény is egy átmeneti állapotot jelent, azért, mert most a kisvállalkozásoktól elveszik azt a lehetőséget, hogy kéményseprésként meg tudjanak élni. Higgyék el, ezek nem dúsgazdag vállalkozások!

Nem milliárdos vállalkozókat ismerhettünk meg kéményseprőként, hanem olyanokat, akik maguk dolgoznak, vagy egy-két embert vagy maximum egy-két tucat embert foglalkoztatnak, és kemény munkával, valóban teljesítve az elvárásokat végzik ezt a tevékenységet, és ehhez képest most egy olyan rövid idejű államosításra fog sor kerülni, amikor átmenetileg kivesszük ezeknek az embereknek a kezéből a kéményseprés lehetőségét, aztán majd megint jönnek a fideszes haverok.

Az előbb emlegetett kaszinóügyhöz képest egyébként a trafikügy pont ugyanezt mutatta. A trafikügyben is az történt, hogy a kormány elvonta a dohánytermékek kereskedelmi jogát a kisvállalkozóktól, azoktól az emberektől, akik évtizedek óta ebből élnek - most ugyanez történik az évtizedek óta ebből élő kéményseprő kisvállalkozásokkal -, és kiosztotta a trafiktermékek, dohánytermékek kereskedelmi lehetőségeit azoknak, akik koncessziót nyertek. Tessék megnézni most a térképeket, elérhetőek az interneten, tele van az ország Fideszhez köthető magánszemélyekkel, politikusokkal, nagyvállalkozókkal (*Boldog István: Jobbikosokkal!*), akik lefölték az egész dohánypiacot, mert a részükre osztotta ki a kormány ezt a lehetőséget.

Hasonló egyébként az a helyzet, amikor a kormány hatósági eszközökkel, az adózás testre szabásával hozza helyzetbe például a CBA-t, azzal, hogy kinyírja adópolitikai eszközökkel a konkurensait. Itt zajlik a szemünk előtt. Ezek olyan lépések, amikor láthatjuk, most, ebben a pillanatban zajlik ezen a plenáris ülésen, ezen a vitán a kéményseprők piacának, a kéményseprők megélhetési lehetőségeinek az elvétele. És rövid időn belül bekerül egy nagy állami szervezetbe, ahonnan majd egy év múlva, fél év múlva - ki tudja, hogy mennyi ideig bírnak várni a konkra éhes vállalkozók - ki fogják osztani a koncessziós lehetőségeket.

Aztán nagy, regionális kéményseprő vállalatok fognak alakulni, akikről majd el fogja mondani annak idején a kormányzóvivő - akkor már Németh Szilárd nem lesz a helyén, legalábbis nem fog ebben a szerepben megszólalni -, hogy mennyivel jobb rendszert sikerült felállítani, sokkal jobban működik, nagyobb lesz a biztonság, mennyivel szervezettebben folyik minden. Holott nem történik egyéb, mint hogy néhány ezer vállalkozót kifosztanak ebben az országban.

Ez az, amihez biztosan nem fog asszisztálni a Jobbik. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(12.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Németh Szilárd képviselőtársam szemlátomást nem birkózott meg azzal, hogy értelmezze azt, amit elmondunk, és szemlátomást nehezebbre esett megérteni. Oda akartam neki adni, egy része írásban is megvan, hátha úgy megérti, hogy miről beszélünk, mert az teljes mellébeszélés, amit itt visszavág. Jön azzal, hogy rezsicsökkentés, rezsicsökkentés, rezsicsökkentés, és ezzel nyilvánvalóan lehet szavazatokat nyerni, de valójában arról van szó, hogy becsapják az embereket.

Azt mondja, nem értette, hogy mit akarunk mondani. Nagyon egyszerű: azt mondtuk, hogy ha valamit ingyenessé tesznek például, akkor ha oda be van jelentve egy civil egyesület vagy egy alapítvány, ne kelljen többet fizetni, mert az egyben nem magánház. Azt mondtuk, hogy ne különböztessék meg hátrányosan a kisvállalkozásokat. Erre semmit nem reagált a rezsibiztos úr, tehát ezzel nem foglalkozott. Elmondta helyette, hogy nem akarnak dolgozni a kéményseprők, mert azok mind ilyen lusta emberek, hogy megyéken keresztül nem akarnak dolgozni. Nagyon kíváncsi lennék a rezsibiztos úrra, hogy ha úgy kellene minden reggel bejönnie dolgozni, hogy kapna két nagy pofont, be kellene fizetnie a közös kasszába egy tízezrest, és úgy kellene dolgozni, meddig maradna meg a motiváció. Ilyen feltételeket teremtettek ezeknek a közszolgáltatóknak. És csodálkoznak, hogy nem tudják a szolgáltatást ellátni? Nyilvánvalóan ezen nem lehet csodálkozni.

Lehet azt mondani, hogy magától keletkezett a probléma, de szerintem hazugság. Nyilvánvalóan az önkéntes által létrehozott jogszabályi háttér teremtette ezt a helyzetet. Lehet fogni Horn Gyulára meg a kommunistákra, meg bárkire, de nyilvánvalóan mégsem akkor jelentkezett, abban az átkos nyolc évben, hanem most jelentkezik a probléma, most omlott össze a szolgáltatás. És ez azért van, mert ez a szabályozás ezt eredményezte. Ez a közvetlen ok és okozat törvénye. Csinálok egy rossz szabályozást, akkor annak van egy okozata. Az okozat az, hogy tönkrementek a szolgáltatók.

És jön még a rezsibiztos úr ezzel az ingyenes szolgáltatással. Volner képviselőtársam tökéletesen elmagyarázta azt, amit itt magamnak is felírtam. Persze, hogy lehet ingyenes szolgáltatást csinálni. Ha az Európában legmagasabb áfát fenntartjuk, meg a

munkáltatót terhelő terhek Európában itt a legmagasabbak, akkor nyilván lehet pénzt beszélni. Így lehet odaadni évi ezerforintos meg kétezer forintos szolgáltatást ingyen. Adjuk vissza az embereknek a pénzt. A munkaadókat terhelő járulékokat csökkentjük le, a munkavállalást terhelő járulékokat csökkentjük le, adjuk oda a pénzt az embereknek, és akkor ki tudják fizetni az évi ezer vagy kétezer forintjukat. Ez ennyire egyszerű lenne.

Nem beszélve arról, hogy azzal vádol a rezsibiztos úr, hogy riogatjuk a lakosságot a Jobbikkal, mármint hogy nem a Jobbikkal riogatjuk a lakosságot, hanem a Jobbik riogatja a lakosságot, meg mi riogatjuk a lakosságot azzal, hogy katasztrófavédelem van ezzel. Gyakorlatilag nem mi riogatjuk. Ki hoz létre ilyen szervezeteket, hogy katasztrófavédelem? Hát, önök akarnak mindig megvédeni mindent. Megvédik a magyar pálinkát, megvédik az akácot. Egy folyamatos látens háborúban vannak, folyamatosan, permanensen küzdenek valami ellen, és mindig védik az embereket. Úgy csinálják, mint az amerikai elnökök, mikor lerohannak valami kis kecskepásztor népet, hogy jobb legyen a szavazási eredményük, önök is mindig megvédenek valakit. Most is jön a katasztrófavédelem és megvédi a társadalmat. Persze, hogy megvédik, azért, mert önkéntes kell, hogy megvédje a társadalmat, csak az a baj, hogy a katasztrófavédelmiseket is önök szabályozzák.

Erre lenne szüksége a társadalomnak, csak a rezsibiztos úr már nincs itt, hogy ezt értelmezze, pedig próbáltam volna úgy mondani, hogy megértse ő is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Én is nagyon sajnálom, hogy rezsibiztos úr a felszólalása után rögtön kirohant a teremből. Rezsibiztosként nyilván neki feladata védeni a rezsicsökkentést akkor is, amikor már egyébként ebben a törvényben is látjuk, hogy sok gondot okozott. Nem érti, ugye, a rezsibiztos úr, hogy mit mondtunk. Gondolom, ha elolvasta volna a törvényt, és nem csak a felkészítő anyagot, ami egy oldalban volt a kezében, akkor valószínűleg jobban értette volna, hogy mi miket vetünk fel.

Ő azt mondja, hogy a kéményseprők nem akarnak dolgozni, és hogy az emberek nem szeretik a kéményseprőket, és ehhez nem kell vidékre menni. Németh Szilárd képviselőtársunknak azt tudom erre mondani, hogy ne is menjen vidékre, mert még a végén találkozik a magyar valósággal. Merthogy vidéken egyébként a mai napig megbecsült emberek a kéményseprők, és a mai napig is jól ismerik a kéményseprőket, hiszen 20-25 éve ugyanazok a kéményseprők mennek a falvakba, és szeretik az

emberek, amikor jönnek, bíznak bennük, és ahogy ott még a hagyományok élnek, szerencsét hozónak is tartják őket. Úgyhogy nagyon szívesen leülünk egyébként Németh Szilárd képviselőtársunkkal, és elmagyarázzuk, hogy mi van ebben a törvényben, ha nem sikerült elolvasnia, nem sikerült megértenie ezt a törvényt.

A Jobbiknak pedig annyit szeretnék vissza-reagálni, hogy a kétharmados törvény elfogadásához önök járultak hozzá, és ehhez mélységesen gratulálok. *(Szilágyi György: Melyik kétharmados?)* Remélem, Tapolcán az emberek jól látják majd, hogy önök mennyire játszanak össze a Fidesszel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most egy törvényjavaslat általános vitája zajlik, a választásokkal összefüggő kampánygyűlést meg kérem, máshol szíveskedjenek megtartani.

Tisztelt Országgyűlés! Most még folytatjuk a kettőperces felszólalásokat, megadom a szót Boldog István képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kötelességem elmondani, azt gondolom, hogy Németh Szilárd úr azért ment el, mert bizottsági ülésre kellett mennie. Ezt itt jelezte is, még ha önök nem is hallották, hogy most kezdődött a honvédelmi bizottság ülése, és erre kellett távoznia. Ezért nem tud önöknek felelni. Nekem viszont nem kötelességem megvédeni. Viszont néhány dolgot azért szeretnék elmondani azzal kapcsolatban, amit önök mondtak.

Sallai képviselőtársam, az a helyzet, hogy én úgy tudom, mi egy környékről jöttünk. Ott, a mi környékünkön a kéményseprési díj nem ezer forint éves szinten, ne haragudjon meg; 4 ezer forint fölött volt féléves szinten. Tehát ha jól számolom, akkor nem ezer forint éves szinten, amit megtakarítanak az emberek. Én úgy élek ott, és úgy tudom, hogy szegények az emberek, és igen-igen nagyon sokan nem engedik be az emberek a kéményseprőket. Pontosan azért nem engedik be, mert sokallják ezt a 4 ezer forintot.

Azt gondolom, az, hogy ingyenessé tesszük ezt a szolgáltatást, sokkal nagyobb biztonságot fog adni azoknak az embereknek, akiknek az érdekében ők dolgoznak. Hiszen most már valószínűleg azok is beengedik őket, akik eddig nem engedték be a kéményseprőket, és az ő házaikban is tudnak vizsgáldni. Sokkal nagyobb biztonságban lesznek a kéményseprők is, akik eddig naponta 200-300 ezer forinttal járták az utcákat, amikor szedték a díjakat, és bizony mindig kitették magukat annak, hogy esetlegesen valaki kirabolja őket.

Tehát azt kérem önöktől, hogy a kéményseprők érdekében és a magyar emberek érdekében támogassák ezt a törvényjavaslatot, ez mind a két szervezetnek jó. Jó a kéményseprőknek, egy biztos munkahe-

lyet kapnak, biztonságot kapnak, és jó a magyar embereknek, akiknek pedig ezzel is csökken a rezsiköltségük, nem kell fizetniük egy olyan szolgáltatásért, amiért eddig több ezer forintot fizettek ki éves szinten. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. Csak reagálni szerettem volna Boldog István képviselőtársam felszólalására. Mindent elismerek, tehát jelentős részben igaza van abban, amit elmond nyilvánvalóan. De nem is azt mondtam, hogy ne legyen ingyenes, hanem azt mondtam, hogy mondjuk, a civil szervezetek vagy az egyéni vállalkozások, akik arra vannak bejelentve, azoknak ne kelljen többletet fizetni. Ez az egyik fontos dolog.

A másik pedig az, hogy lehet tőlem ingyenes, meg úgy kormányoz a kormányzó párt, ahogy akar. Önök kaptak egy megtisztelően magas felhatalmazást erre a magyar társadalomtól, de ingyenessé lehet sokféleképpen tenni egy szolgáltatást. Meg lehet tartani esetleg a vállalkozásokat. Ha kompenzálni kell egy szolgáltatást, mert veszteséges, akkor az állam a kompenzációt odaadhatja anélkül, hogy egy új szervezetet kelljen létrehozni, akinek új gépeket kell venni, új berendezéseket, új embereket felvenni. De ha azt mondja, hogy mégiscsak inkább átvesszük, akkor még az is lehetséges, hogy az említett szakasznál, ami a 13., 15. szakasz volt, ahol gyakorlatilag meghatározza azt, hogy kik dolgozhatnak itt, és ahol, ugye, tetszik emlékezni, hogy mondtam, hogy gyakorlatilag bármelyik pék meg cukrász mehet, akkor legyen ez a szakaszban rögzítve, hogy a korábbi vállalkozásokban dolgozott, szakértelemmel és legalább öt éves szakmai tapasztalattal rendelkező - mert akkor elhisszük, hogy át fogják venni ezeket.

Tehát nem a célban vitázom, hanem az eszközben és a megvalósításban, ahogy előhozták ezt a kodifikált szövegben. Egyébként nyilván, mint mondtam, a többiben egyetérték. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kétperces felszólalások végére értünk. Most a normál időkeretben jelentkező képviselőknek adom meg a szót; elsőként Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Boldog képviselő úr, én megértem, hogy esetleg azt mondja, hogy elment Németh Szilárd most bizottsági ülésre. Úgy kellene csinálni akkor ezeket a dolgokat, hogy ne legyen bizottsági ülés, mondjuk, a parlament ülése közben. Önöknek lehetősége van rá, önök alkotják meg ezeket a szabályokat, rezsibiztos úr itt lehetne. Már csak azért is itt lehetne, hiszen rezsibiztos úr elment,

így úgy érzi az ember, hogy nem kíváncsi a véleményünkre; lehet, hogy nem is kell, mert nála van a bölcsök köve, ő a rezsiharcos, ő a rezsilovag, és közben mond olyan dolgokat, amiből az jön le nekünk; hiszen ő itt azt mondta, hogy hol tart ma a kéményseprés, hogy milyen problémák vannak. Csak azt felejtí el, hogy az ő hozzá nem értése is hozzájárult ahhoz, hogy jelen pillanatban ilyen problémák vannak.

(13.00)

És mivel bizonyította be a hozzá nem értését? Azzal például, amit itt mondott. Mit mondott itt Németh Szilárd? Elsírta magát, hogy őhozzá bemennek a fogadóórára, és azt mondják neki ezek az emberek, és hogy mekkora skandalumok vannak, hogy fizettek, de nem láttak kéményseprőt. Hát, ha ismerne ennek a rendszernek a működését Németh Szilárd, akkor nem mondana ilyen butaságot. Hiszen hogy történik? A kéményseprő személyesen megjelenik, ott fizetnek neki, és alá kell írni a papírt, hogy elvégezték a dolgot. Olyan nem lehet, hogy valaki fizet és nem lát kéményseprőt, hiszen a rendszer ezt kizárja. Ennyire értett hozzá Németh Szilárd.

De valóban egyébként, ezzel rámutatott az egyik problémára. Arra a problémára, hogy eddig úgy működtek a kéményseprő-vállalkozások, arra kényszerítették a munkavállalókat, mivel egy bizonyos bér volt az alapbér, a többit pedig teljesítménybérben fizették nekik, hogy mennyi pénzt szednek be a lakosságtól. Tehát ez azt jelentette, hogy nem a minőségi munka felé terelték ezeket az embereket, hanem a teljesítménybérezés felé, ezért olyan megtörtént valóban nagyon sok esetben, mi is tudunk róla, hogy kiment a kéményseprő, kívülről ránézett a kéményre, majd elvette a pénzt „minden rendben volt” jelszóval. Ezen igenis változtatni kellene.

Aztán van még valami: Németh Szilárd úr itt kiemelte a mondandójában a munkahelyek megőrzését, csak éppen egy mondatot nem mondott a munkavállalókról. Gondolom, majd a Fidesz kommunikációs stratégiai le fogják egyébként szűrni, hiszen kihagyta azt a lehetőséget, amiről mostanában beszélnek, hiszen nem beszélt a keményen dolgozó kisemberekről. Mert valóban, egyébként a kéményseprők a keményen dolgozó kisemberek, csak eddig egy szót nem szóltak róluk - mert mi lesz itt a munkavállalókkal? Mi lesz azzal az 1850 kéményseprővel, aki jelen pillanatban az országban van?

Át fogják venni ezeket az embereket? Mert senki nem beszélt egy szót sem erről. Milyen bérért fogják átvenni ezeket az embereket? Milyen szerződéssel fogják átvenni ezeket az embereket? Mennyire lesznek ezek az emberek kiszolgáltatottak, amikor egy olyan cég lesz, ahol kéményseprőként el tudnak helyezkedni? Amikor majd azt fogják nekik mondani, hogy elvállalod ennyiért ezt a munkát, vagy tessék, mehatsz máshova. De nem tud máshova menni,

hogyha szereti a szakmáját, és ezek az emberek szeretik a szakmájukat, nagy részük azért csinálja, mert ebből a munkából egyébként nem lehet urizálni, mint ahogy egyes politikusok itt urizálhatnak.

Ezekkel az emberekkel egyáltalán nem foglalkoznak, semmit nem beszéltek róluk. Én megpróbálok rávilágítani, legalább Boldog képviselő úr hátha elmondja Németh Szilárdnak, hogy hol is tart ez az egész szakma. Ott tart, és odáig is visszamehetünk, hogy ezek az emberek ugyanúgy veszélynek vannak kitéve nagyon sok helyen vidéken, mint például mondjuk a mentősök, a rendőrök vagy bárki más. Mi is okozza ezt a veszélyt? Az okozza ezt a veszélyt, hogy a Horn-kormány törölte el ezeknek az embereknek a közfeladatot ellátó státusát. Tehát még ez a védelem sincs meg nekik, pedig járják folyamatosan a vidéket.

A másik, hogy milyen juttatásokat kapnak. Azért meg lehetne nézni, hogy milyen juttatásokat kapnak, és egy olyan bérezést kellene kialakítani ezeknek az embereknek, ami nem a teljesítményhez, hanem a minőséghez köti az ő munkájukat.

A másik, hogy megfelelő tárgyi eszközökkel vannak-e esetleg ellátva ezek az emberek. Mondok önöknek csak néhány példát, hogy ne legyen esetleg problémája azoknak, akikről beszélek, így még csak a megyét sem említem, hogy hol volt. Adott egy megye, ahol 50-60 kéményseprő végzi ezt a szolgáltatást. Elő vannak írva a tárgyi feltételek, amiket a katasztrófavédelemnek, akikhez most önök majd irányítani akarják ezt az egész szolgáltatást, kell ellenőrizni. Ezek között a feltételek között szerepel az is, hogy minden egyes kéményseprőnek kell hogy legyen golyós kötele. Ez a golyós kötel egy elég fontos szerszáma a kéményseprőnek, ezzel tud megoldani különböző problémákat; tehát mindenkinek kötelező kellene hogy legyen.

Ebben a megyében az 50-60 emberre három ilyen golyós kötel van. Amikor használniuk kellene, akkor telefonálgatniuk kell, hogy éppen mikor, hogy hozzák, és mennyit kell rá várni. A katasztrófavédelem ezt leellenőrizte, és azt mondta, hogy ez neki megfelelő, hogy három van, mert szemet huny ilyen dolgok fölött, és ő fogja majd ezt a szolgáltatást egyébként ellenőrizni, saját magát fogja ezután ellenőrizni, addig, amíg ellenőrzött valakit, addig ez így történt, nem tudom, most hogy lesz.

Ezek az emberek - tehát a munkavállalókról beszélek, a kéményseprőkről - tömegközlekedéssel utaznak, mert nincsenek járműveik. A tömegközlekedésen egyébként ők úgy utazhatnak, hogy a buszsofőröknek a jóindulatából, mert egyébként a munkaruhájuk, mert dolgoznak, az általában koszos lesz, és benne van a szabályzatban, hogy koszos ruhában nem lehetne egyébként tömegközlekedési járműveken utazni.

Aztán beszéljünk arról, hogy például vannak a szén-monoxid-mérők. Ezeket a szén-monoxid-mérőket nem kalibrálják, nincs előírva. Nincs előírva

az, hogy kötelezően mikor kellene ezeket bevizsgálni. Az elemeket ők veszik saját pénzből ezekhez a műszerekhez, hogy dolgozni tudjanak vele. Ezek a dolgok, amiket felsorolt, megmondom őszintén, óriási problémát jelentenek.

Ki kellene alakítani egy olyan rendszert - és ebben maximálisan partnerek lennének -, ami mindenkinek figyelembe venné az igényeit, és egy normálisan működő rendszer lehetne, csak ehhez önöknek nem a bölcsek követ kellene maguknál tartani, hanem le kellene ülni azokkal a szervezetekkel, le kellene ülni, mondjuk, a munkavállalóknak a szakszervezetével, le kellene ülni, mondjuk, a munkáltatókkal beszélni erről az egészről, és kialakítani egy olyan rendszert, ami jól működhetne. Lehetne ez a katasztrófavédelem égisze alatt, csak akkor szigorú ellenőrzés mellett.

Létre kellene hozni, amit már többször javasoltak: úgynevezett mesterkörzetekre bontani Magyarországot, lebontva mesterkörzetekre, és normálisan ellenőrizve az ő munkájukat, az ő minőségi munkájukat. Majdnem nonprofit szervezetként kellene működtetni ezeket a mesterkörzeteket, ez lehetne egyébként az út szerintem, hogy a költségvetés a közszolgáltatás elvégzésére mesterkörzetenként, akár költségvetést kell csinálni, ezt a katasztrófavédelem irányítása és ellenőrzése alatt normálisan lehetne működtetni.

Tehát higgyék el nekem, egyértelmű az, hogy ez a rendszer, amit önök most megpróbálnak megvalósítani, ez sem fog működni, nem lesz jó, és az is egyértelmű, amit Volner képviselőtársam mondott, hogy itt megint becsomagoltak valamit, ugyanúgy, mint a szerencsejátéknál, ugyanúgy, mint a dohánytörvény-nél, és semmi mást nem csinálnak, mint lenyúlják ezt a piacot a saját barátaiknak.

Egyébként érdekes a szerencsejáték-törvénnyel való párhuzam, hiszen ott is és itt is tisztán magyar vállalkozások működtek. Ezeket a magyar vállalkozásokat teszik önök most jelen pillanatban tönkre, és majd lesz - mint ahogy volt és lett - megbízható szerencsejáték-szervező, Andy Vajna meg Szima Gábor, meg lett megbízható dohányelosztó, most majd lesz önöknél megbízható kéményseprő-szolgáltató. De hogy az ki lesz, azt majd önök fogják kijelölni, hiszen egyértelműen biztos vagyok benne, hogy ez az önök köréhez fog tartozni, és az önök baráti köréhez fog tartozni az, aki teljesíteni fogja azokat a feltételeket, amiket majd önök határoznak meg neki, hogy teljesítenie kell ezeket a feltételeket.

Aztán feltettem volna kérdéseket is Németh Szilárdnak, ha itt maradt volna. Önöknek is felteszem egyébként. Megint a munkavállalókról van szó. Ezek a munkavállalók eddig 8 órás kéményseprő-oktatásban részesültek, azután lehettek kéményseprők. Jelen pillanatban - mint mondtam - 1850 kéményseprő van az országban, ha ebből levesszük azokat a személyeket mondjuk, akik nem effektíve a kéményseprést végzik, akkor is a becslések szerint

minimum 1300-1400 effektíve kéményseprő van az országban.

Az önök elmondása szerint ez lefedi egyébként Magyarországon ezt a szakmát, tehát megfelelő számú kéményseprő áll rendelkezésre. Igaz-e az a hír, hogy önök 250 órás gyorsalpalót kívánnak elindítani a kéményseprés oktatására? Ha igaz, akkor ez miért kell? Miért kell az, hogy valaki 250 órás gyorsalpalón kapja meg ezt a munkalehetőséget? Lehet, hogy ezt is azért kell csinálniuk, mert majd ezzel zsarolni tudják azokat a kéményseprőket, akik mondjuk, eddig jól végezték a munkájukat, de nem akarnak, mondjuk, éhbérért dolgozni önöknél, hogy hát ott áll helyetted három még sorban, vagy elvállalod, vagy akkor elmész innen.

Aztán olyan hírek is terjengenek, hogy eddig évente kellett a kémények ellenőrzését elvégezni, önök pedig majd két évente óhajtják elvégeztetni ezt az ellenőrzést. Hát, hol van itt az emberi élet védelme?! Merthogy elhangzott az is, hogy az a mondás, hogy a kéményseprő szerencsét hoz. Tudják, honnan alakult ki ez a mondás, honnan ered ez a mondás? Onnan ered ez a mondás, hogy ahol a kéményseprő járt, ott nagy valószínűséggel nem volt tűz.

(13.10)

Nem keletkezett tűz, mert volt egy kéményellenőrzés. Most önök azt mondják, hogy elég két évente ellenőrizni, mit számít, majd ez lesz. Kérdésem, hogy ezt fogják-e mondani egyébként, mert önök erre nem nagyon adnak választ.

Nagyon sok mondanivalója lenne az embernek. Ha elnök úr majd lehetőséget ad nekem, akkor most nem is használom ki a 15 percemet, és nem kezdek bele, mert úgysem tudnék végezni a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és egyáltalán a tűzoltóságról szóló törvényjavaslatban foglalt módosításait illetően, de ha megkapom a lehetőséget, akkor el fogom mondani ezt is. Mert itt is, ebben a részben is olyan pontatlanságok és - nem is tudom - ésszerűtlenségek vannak benne, amelyeket mindenképpen szeretnék elmondani önöknek, hátha megfogadják a Jobbik Magyarországért Mozgalom javaslatait, és esetleg változtatnak ezen a törvényen. Ettől még nem lesz jó a törvény, ha változtatni fognak rajta, csak esetleg jobb lesz, és fel tudjuk hívni néhány hiányosságra a figyelmüket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásra megadom a szót Boldog István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselőtársam pontosan felsorolta azokat az okokat, amiért változtatni kell. Igen, veszélyben vannak a kéményseprők. Még

egyszer elmondom, nem engedik be bizonyos lakosok a kéményseprőket, nincsenek biztosítva a műszereik mindenhol, nem tudnak közlekedni. Pontosan ezeket mondják el a kéményseprők, amikor leülök velük tárgyalni, mert én le szoktam ülni velük beszélni. Az én körzetemben is megtörtént az, hogy egy ilyen cég fogta magát, és azt mondta, hogy lovak közé a gyepelő, én csódbé mentem, aztán lesz, ami lesz a lakossal, lesz, ami lesz a dolgozóval, és a dolgozók bizony jöttek, hogy ők dolgoznának, ők végeznék a munkájukat, felvennék a fizetésüket, amit már nem kapnak meg, és nincsenek meg a körülményeik. Pontosan ezért kell az, hogy ez a szolgáltatás a katasztrófavédelemhez kerüljön, hogy a dolgozóknak, a kéményseprőknek, akik becsülettel elvégezték azokat az iskolákat, ami ahhoz kellett, hogy tudják szolgálni a magyar embereket, meglegyen a biztos megélhetésük, a biztos állásuk, mindig megkapják a fizetésüket, ne teljesítménybérben legyenek pénzbegyűjtők, hanem azt a szolgáltatást végezzék el, amit ők megtanultak. Azért is kell ez a törvény, hogy a magyar lakosoknak ez a szolgáltatás ne kerüljön pénzünkbe, hogy mindenki beengedje ezeket az embereket a házába, mindenkinek el tudják végezni azt a szolgáltatást, hogy megnézik a kéményeket, megnézik a gázkészülékeiket, vigyáznak arra, hogy biztonságosan tudjanak élni.

Igenis, képviselő úr, a magyar, nehéz körülmények között élő, dolgozó emberek érdekét szolgálja ez a törvény. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Boldog képviselő úr, örülök neki, ha így gondolja, csak akkor az a kérdésem, hogy erről miért nincs egy mondat sem igazán a törvényben. Miért nincs? Mivel garantálja? Önök nem ültek le ezekkel a szervezetekkel tárgyalni. Mi a garancia ezeknek a munkavállalóknak? Milyen garanciát nyújtottak önök ezeknek a munkavállalóknak? Közölte-e valaki ezekkel a munkavállalókkal, hogy mi így képzeljük el jelen pillanatban, ilyen bérezéssel, ilyen szerződéssel, ilyen munkafeltételekkel, így fogunk átvenni benneteket? Hát ezek lennének az alapjai, hogyha van egy piac, ezen a piacon pontosan - és most nem tíz- és százezrekről beszélünk, akikkel le kellett volna ülni -, mint mondtam, 1850 ember van, akár velük is le lehetett volna ülni, de vannak szervezeteik. Leülnek, és azt mondják, nézzétek, mi így képzeljük el - de semmiféle egyeztetés nincs ebben az ügyben! Teljes létbizonytalanság, teljes bizonytalanság van ezek között az emberek között.

Utána megkérdeztem önöktől, és elmondtam azt is, hogy igen, amikor ez a helyzet fennállt - és sajnos

a végső lökést erre a helyzetre egyébként ez az átgondolatlan, erre a területre vonatkozó átgondolatlan rezsicsökkentés adta, tehát nem a rezsicsökkentés ellen vagyunk, hanem az ellen, hogy ésszerűen kellett volna ezt megtervezni -, akkor olyan helyzetbe kerültek önkormányzatok, és ha nézi, engem nem érdekel a politikai hozzáállás, hiszen pont Krizsó Ákos fideszes polgármesterről beszéltem, aki ezt a helyzetet megoldotta, amikor Miskolcon ezzel szembesültek, hogy nem vállalták tovább, akkor 300-400 millió forintot tettek bele azért, hogy ellássák a lakosságot. Ezt pozitív példaként hoztam. De mi lesz most ezzel a 300-400 millió forinttal? Mi lesz azzal a 200-250 millió forint eszközzel, ami jelen pillanatban a Miskolc város tulajdonában lévő, 100 százalékosan Miskolc város tulajdonában lévő Borsodi Kéményseprő vállalatnál van, hiszen a törvények alapján ezt nem tudja átadni hivatalosan, mert nem fogja tudni átadni, hiszen közbeszerzést kellene kiírni 25 millió forint felett.

Pont azokat a problémákat próbálom felvetni itt, amiket közösen kellene megoldanunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a kettőperces felszólalásokat. Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Néhány keresetlen mondatot mondanék két percben. A Heves megyei tüzeléstechnikai vállalat volt az, amely igen magas színvonalon végezte a munkáját éveken keresztül. És ez volt az első olyan cég, amelyik a rezsicsökkentés hatására bedőlt. Tönkretették. Tönkretették a vállalkozást. Hallgatom én Boldog képviselő urat, és látom, hogy igyekszik derekasán helytállni, hogyan védjék meg a kéményseprőket, hogyan védjék meg a kéményseprő vállalatokat, hogyan védjék meg a golyóskötelet, most már mindent meg fognak védeni, de azt nem lehet egyeztetésnek nevezni, ellentétben másokkal. Én leültem például a kéményseprő vállalat szakszervezeti vezetőjével, aki nekem átadott legalább 8-10 levelet. Ezek a szerencsétlenek levelezettek. Emberszámba se vették őket, nemhogy egyeztettek volna velük. Van itt ipartestület, van itt kamara, van itt szakszervezet.

Nem szól ez az egész semmi másról, meggyőződésem, mint arról, hogy a haveroknak kiösszanak most egy olyan vállalkozást, egy olyan szolgáltatást, amelyre az idők végezetéig nagy valószínűséggel szükség lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most szintén normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselőknél adom meg a szót, elsőként Heringes Anita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Igen, ez a baj, hogy most ha a fideszes képviselőtársaktól hallgathatjuk a meséket, hogy véleményük szerint mi is van ebben a törvényben benne, csak hogy nem találjuk, amiket felsoroltam már az előbb is. Hogy honnan szerzik be majd a szükséges milliárdos nagyságrendű értékeket képviselő eszközöket, műszereket és berendezéseket? A költségvetésben nincsen benne. Akkor emelik a katasztrófavédelem költségvetését ehhez, hogy legyen megfelelő eszközüik, vagy majd einstandolják ezektől a cégektől, vagy kapnak érte kárpótlást? Ezek mind nincsenek benne a törvényben. Azt gondolom, az lenne megnyugtató törvény, ha ezekre válaszokat kapnánk. Felvettem, hogy a katasztrófavédelem átveszi-e a dolgozókat, vagy mi lesz pontosan a szakemberek sorsa. Mindenkit átvesznek? Mind az 1850 embert, vagy csak azt az 1350-et, amit a törvényben most látunk? Jelenleg ezek az emberek polgári munkát végeznek, kisiparosként dolgoznak. Mostantól akkor ők a katasztrófavédelem militarizált rendszerében hogyan fognak elhelyezkedni? A munkatörvénykönyv vonatkozik rájuk, vagy micsoda? És a másik kérdés: amennyiben ezek az emberek nem mennek át ebbe a struktúrába, és ezek az emberek, akik több évtizedes tapasztalattal rendelkeznek, szakmunkásként is dolgoztak lelkesen ebben a munkában, nem mennek át a katasztrófavédelemhez, akkor a képzést mikor, hol, hogyan? Hogyan fogják pótolni ezt a mennyiségű embert?

Amíg ezek a dolgok nem szerepelnek ebben a törvényben, addig mi igazán nem vagyunk nyugodtak. Persze mesélni lehet róla, hogy azt hallották a frakcióüléseken, hogy ez majd mind jól meg lesz oldva, amíg ez nincs leírva, addig sajnos manapság már senki nem hisz önöknek. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tényleg a tűz elleni védekezésről fogok beszélni. Egyetlenegy mondat, Korózs Lajos említette Heves megyét. Eger 2014 decembere és márciusa között: most, ebben a pár hónapban 50 millió forintot kellett költenie Eger városának arra, hogy működjön a rendszer. Elvileg itt is kérdés, hogy ebből mennyi ment eszközökre, meg lehetne vizsgálni, és mi lesz ezekkel az eszközökkel.

Ami a törvényjavaslatot illeti - visszatérnék rá -, a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló törvényjavaslatban foglalt módosításai tekintetében a tervezett szabályváltozások indokaként elsődlegesen a jogharmonizáció és a korábbi kettős szabályozás egyszerűsítése került célként megjelölésre.

(13.20)

A deklarált célok természetesen mindannyiunk részéről elfogadhatóak és támogathatóak általánosságban, azonban az előterjesztett módosító javaslat szövege nem tükrözi ezen célokat, illetve az indoklásban megfogalmazott céltól eltérően nem segíti a szabályozási terület átlátható és betartható szabályozását.

(Földi Lászlót a jegyző székben dr. Szűcs Lajos váltja fel.)

A javaslat szerint módosított fogalom meghatározás, amely az építési termékektől el kívánja választani a tűzoltó-technikai termékeket, nem tartalmaz változtatást. A jelenleg hatályos szöveg e két témakört akként határolja el egymástól, hogy mindazok a termékek tekintendők tűzoltó-technikai termékeknek, amelyek nem tartoznak az építési termék fogalmát meghatározó, vonatkozó EU-tanácsi rendelet hatálya alá. A módosítás ezzel szemben a törvény azonos szakasz j) pontjára hivatkozik, ami az építési termék fogalmát definiálja, amely definíció azonban szó szerint megegyezik a hivatkozott EU-tanácsi rendelet fogalom meghatározásával. Kétségtelen tény, hogy a szöveg a tervezett változtatással némileg egyszerűsödik, azonban érdemi joghatás kiváltására alkalmatlan. Az indoklás szerint ezen módosításra azért van szükség, mert a jelenleg hatályos szabályozás szövege szerint egyes tűzoltó-technikai termékeket építési termékeknek is lehet tekinteni, ezért ezen termékek-re kettős szabályozás vonatkozhat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az indoklásban vázolt probléma nem jogalkotási kérdés, hanem jogalkalmazási feladat. Azért tartunk fenn bizonyos intézményeket és hatóságokat, és fizetünk meg abban megfelelő szakmai felkészültséggel rendelkező munkatársakat, hogy azok alkalmasak legyenek a rájuk vonatkozó jogszabályok értelmezésére. A tervezett módosítás lényegesen nem befolyásolja a törvény-szöveg értelmezhetőségét, a jelenlegi szöveg tartalmi rendelkezéséhez képest változtatást nem tartalmaz, ezért álláspontom szerint a módosítás indokolatlan.

A módosító javaslat a jelenlegi gyakorlattól eltérően szétválasztja a tűz- és robbanásveszélyesség szempontjából a termékeket, ideértve az egyes gépeket és berendezéseket és a technológiát. A technológiára vonatkozóan adott új definíció a technológiát a gépek és berendezések rendszereként határozza meg. Az indoklás szerint az új fogalom bevezetésére azért van szükség, mert az új fogalom szerinti technológiák, illetve rendszerek fogalomba hozatala előtt az előzetes tanúsítás nem megoldható, illetve aránytalanul nagy költséggel járna, ezért ezeket ki kell vonni a termék fogalma alól. Az új fogalom szerinti technológiák, illetve rendszerek olyan elemekből állnak, amelyek önmagukban a tűz- és robbanásveszélyes gépek fogalmába tartoznak, tehát a megfelelőségük

tanúsítása a jelenlegi törvényből fakadóan is kötelező és szükséges. Nem értelmezhető tehát a módosító javaslat megalapozottsága, mivel a jelenlegi szabályozás szerint is a megfelelés tanúsítása nem megkerülhető.

A technológiára vonatkozóan külön eddig sem volt kötelező a megfelelés tanúsítása, és a módosító sem teszi ezt külön kötelezővé, az új fogalom meghatározások, új definíciók bevezetése nem szolgálja tehát sem a jogharmonizációs kötelezettséget, sem az egyszerűsítést vagy a közérthetőséget, ahogyan az célként megfogalmazásra került az általános indoklásban.

A következetlen és kusza fogalomhasználat másik példája a tűz- és robbanásveszélyes termékek forgalomba hozatalára vonatkozó új rendelkezés, miszerint abban az esetben, ha nem rendelkezik az adott gép tanúsítvánnyal, úgy a gyártó vagy a forgalmazó által kiállított, vizsgálaton alapuló megfelelési nyilatkozat is elegendő. A megfelelési nyilatkozat fogalmát éppen a jelen módosítás tartalmazza, azonban a fogalom meghatározás nem szól arról, hogy milyen vizsgálatokon kell alapulnia ezen nyilatkozatnak.

A módosító javaslat tehát nem egyszerűsíti és egyértelműsíti a szabályozást, hanem további kusza kikapukat nyit, olyan követelményeket támaszt, aminek nem lehet egyértelműen megfelelni. Ki lesz az, aki megmondja, hogy milyen vizsgálatot kell lefolytatni a nyilatkozat kiadásához? Milyen eredménnyel kell zárulnia a meg nem határozott vizsgálatnak ahhoz, hogy az alapján a nyilatkozat kiadható legyen? Ezek mind-mind olyan fontos kérdések, amikre egyáltalán nem kapunk választ. Elegendő lesz majd hivatkozni valamilyen vizsgálatra, valamilyen eredményre, és akkor már rögtön ki is adhatnak majd egy ilyen nyilatkozatot?

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem alkossunk olyan szabályokat, amelyekről tudjuk már a születésük pillanatában, hogy azok nem betarthatóak és nem betartathatóak. A nem egyértelmű vagy kifejezetten kétértelmű szabályozás a visszaélések és a korrupció melegágya. Állítólag ez ellen harcolunk. A bürokrácia és a korrupció ellen harcolunk minden eszközzel, állítólag, mégis ilyen dolgok lehetnek benne egy törvényben.

További pongyolasága a módosító javaslatnak, hogy a tűzvédelmi szabályzat alkotására kötelezettek köréből kiveszi a jogi személyiség nélküli gazdálkodó szervezeteket és az egyéb szervezeteket. Remélem, hogy ez tényleg csak a jogszabály-előkészítők hanyagságára és nem valami egyéb, mögöttes szándékra vezethető vissza. Nem tehető különbség a szervezetek között a működési forma szerint, mivel az esetleges tüzesetek sem válogatnak közöttük. Fontos azonban megemlíteni, hogy a javaslattal érintett szövegrész valóban szorulna pontosításra, de a módosító javaslat erre nem tér ki.

A jelenleg hatályos szöveg szerint azok kötelesek tűzvédelmi szabályzatot alkotni, akik legalább öt főt

foglalkoztatnak. Arról nem szól a jogszabály, hogy ezen öt fő foglalkoztatása hol történik. Tehát olyan esetben is szükséges tűzvédelmi szabályzatot alkotni, ahol a gazdálkodó szervezetnek, mondjuk - vegyünk egy példát -, három trafikja van három különböző településen, és azokban összesen hat alkalmazottja, akik kettesével váltják egymást a szolgálatban, tehát egyszerre egy helyszínen egynél több alkalmazott sohasem vesz részt a munkavégzésben. Lássuk be, tisztelt képviselőtársaim, lássuk be, államtitkár úr, hogy ilyen terhet indokolatlan volna róni a túlnyomórészt az önök baráti és hűbéresi köréből kikerülő, keményen dolgozó trafikos kisvállalkozókra. Ez egy teljes mértékben rossz szabályozás.

Aggályos a módosító javaslat azon pontja is, ami lehetővé teszi az egyébként jogszabályi előírás alapján létesített, illetve üzemeltetett, beépített tűzjelző és tűzoltó rendszerek és berendezések engedély alapján történő lebontását, megszüntetését. Ha jogszabályi kötelezettség alapján szükséges egy adott épületben tűzjelző és tűzoltó berendezés beépítése, akkor ezen jogszabályi kötelezettséget az engedélyező hatóság nem negligálhatja. Ha olyan eset állna elő, hogy az adott épület rendeltetése, funkciója alapján már nem tartozik abba a körbe, amire a beépített tűzoltó és tűzjelző berendezések beépítése kötelező, úgy felesleges a tűzvédelmi hatóság engedélye, hiszen a kérdésben már nincs hatásköre. A tervezett módosítás jellegzetes példája az átgondolatlan és mindenemű rendszerszemléletet nélkülöző jogalkotási gyakorlatnak.

A javaslat egyik legkevésbé vállalható része az építési termékek tűzvédelmi megfelelési tanúsítványával és forgalmazási engedélyével kapcsolatos türelmi idő meghosszabbítása. A jogszabályi rendelkezéseknek való megfelelésre, az új tanúsítványok kiállítására a jelenleg hatályos szabályozás 2015. július 1. napjáig adott időt a termékek gyártóinak és forgalmazóinak. Az indoklás szerint ezen kötelezettségnek bizonyos gyártók és forgalmazók nem tudnak eleget tenni. Véltetően azért akadtak olyanok, akik megszerezték ezeket a megfelelő tanúsítványokat és engedélyeket, a módosításban foglalt határidő meghosszabbítása tehát azt jelenti, hogy azoknak kedvez, akik a jogszabályi rendelkezésre fittyet hányva nem tettek eleget az ott meghatározott kötelezettségüknek. Ezen gyártói, illetve forgalmazói magatartás következménye várhatóan az kellene hogy legyen, hogy a termékeiket nem forgalmazhatják, szemben azokkal, akik időt, költséget nem kímélve eleget tettek a jogszabályi kötelezettségüknek. A módosítás tehát nyíltan a jogtipró, jogellenes magatartást preferálja, és a jogkövetőt bünteti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez valóban vállalhatatlan. Mi a garancia arra, hogy akik nem tettek eleget két év alatt a kötelezettségüknek, azok a további egy év halasztással már eleget fognak tenni? Vagy jövőre esetleg majd újabb halasztásért fognak lobbizni? Ez egyszerűen azoknak ad lehetőséget, akik

eddig nem próbálták meg teljesíteni ezeket a kötelezettségeket, ők kapnak egy újabb haladékot.

Az ilyen tartalmú módosítások súlyosan aláássák a jogrendbe vetett bizalmat, a törvényhozás tekintélyét. Az azonban egy másik kérdés - mert ez is felmerülhet -, hogy azok a bizonyos jogszabályi kötelezettségek, amiket nem tudtak az arra kötelezettek két év alatt teljesíteni, reális, teljesíthető kötelezettségek-e. Akkor meg kell ezt vizsgálni. Nem meg kell hosszabbítani, mondjuk, ezt a határidőt, hanem meg kell vizsgálni, hogy teljesíthetőek-e ezek a kötelezettségek. Ha teljesíthetőek, akkor azoknak, akik nem voltak hajlandók két éven keresztül teljesíteni ezeket a kötelezettségeket, nem kell haladékot adni.

(13.30)

Ha viszont nem teljesíthetőek ezek a kötelezettségek, akkor nem ki kell tolni még egy évvel, mert akkor egy év múlva sem lesznek teljesíthetőek, hanem akkor változtatni kell rajta. Ezeket mindenképpen meg kellene vizsgálni. Ezzel kapcsolatosan az indokolás semmiféle tájékoztatást nem tartalmaz, ezért is teszem fel kérdésként. Úgy gondolom, hogy a halasztásról hozandó döntés előtt alaposabban meg kellene vizsgálni azokat a követelményeket, amelyek betartását kötelezővé tesszük.

A javaslattal kapcsolatosan összességében megállapítható, hogy annak részei sok esetben kimunkálatlanok, a tervezett módosítások sem az egyszerűsítést, sem a közérthetőséget nem segítik elő. A tervezett módosítások jelentős részének indokai tisztázatlanok, több esetben tetten érhető a jogalkotási munkához nem méltó opportunisták szemlélet, a futószalagszerű törvénygyártási gyakorlat. Ez a törvény, tisztelt képviselőtársaim, véleményünk szerint úgy rossz, ahogy van, éppen ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom szavazatára ne számítsanak ennél a törvénynél.

Önök is tudják, hogy ezt kétharmaddal kell elfogadni. Remélem, hogy az ellenzék képviselői közül nem lesznek olyan képviselők, akik segítő kezet nyújtanának önöknek ahhoz, hogy egy újabb mutyigyanús ügyet hozzanak a Ház elé és fogadtassanak el. Sőt, abban is reménykedem, hogy az önök képviselőinek a soraiban is lesznek olyanok, akik átlátják ennek a törvénynek a veszélyét, átlátják ennek a törvénynek az abszolút átgondolatlan és rossz hatásait, amik majd bekövetkezhetnek, és önöknél sem fognak mindannyian erre a törvényre igen szavazatot nyomni. Tehát én ebben reménykedem, és még talán abban is - bár nem voltak sokan jelen az önök képviselői közül a mai vitán -, hogy sikerült meggyőzni azokat, akik itt voltak, és ha van olyan hatásuk, kimondottan államtitkár úrra gondolok, akkor próbálják meg esetleg megfontolni azt, hogy vonják vissza ezt a törvényt, és ne hozzák a tisztelt Ház elé.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Pócs János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Szilágyi képviselő úr, önök komolyan gondolják ott a Jobbik padsoraiban, hogy nem azért kel föl a nap, mert kukorékol a kakas, hanem azért kel fel a nap, mert a kakas kukorékol? *(Sic!)* Bármilyen törvényjavaslattal kapcsolatban, ha önök nem értik, akkor megpróbálják megmagyarázni, hogy az is baj, hogyha keletről kel föl a nap.

Szilágyi képviselő úr, ha annak idején, amikor a következő választásnak eljön az ideje, és ezt a legutóbbi felszólalását az ön körül induló képviselők le fogják játszani, akkor ön megbukott a választáson, meg a Jobbik is megbukott a választáson. Amikor ön arra buzdítja a parlamentet és a képviselőtársait, hogy ne szavazzanak meg egy olyan törvényt, ami jó az embereknek - persze rossz a Jobbiknak, meg rossz az ellenzéknek, mert nem tőlük származott az ötlet -, akkor önök meg fognak bukni a választáson, de ez legyen az önök problémája.

Önök nem értették a rezsicsökkentést. Önök most sem értik ezt a jelenlegi törvényjavaslatot. De, képviselő úr, nem is önöknek kell érteni. Az emberek értik és érzik a jelentőségét. Lehet, hogy az emberek nem értették apró részletességgel a rezsicsökkentést, hogy hogy fog működni, vagy a bankkonszolidáció hogy fog működni, de ezermilliárdok kerültek vissza az emberek zsebébe a bankkonszolidáció kapcsán. A rezsicsökkentés kapcsán családonként több mint 170 ezer forint került vissza az emberek zsebébe. Lehet, hogy önök nem értik, de az emberek érteni fogják. Az emberek érteni fogják, hogy mit jelent, amikor 5000 forint meg 10 ezer forint volt a kémenyseprés, most pedig ingyenes.

Én elhiszem, hogy savanyú a szülő mindannyiuknak, mert nem önöktől származott az ötlet. De ne próbálják megmagyarázni a lehetetlent! Az emberek egy dolgot fognak érteni és érzékelni: mi, ez a kormány ezzel a törvényjavaslattal tesz az emberek zsebébe az előző kormányéhoz képest, amelyik pedig elvett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ott az MSZP padsoraiban Korózs képviselő úr, az önök szájából az egyeztetés hiánya nagyon hiteltelen, hiszen önök voltak azok annak idején, az önök miniszterelnöke és az önök miniszterei, akik azt hirdették, hogy a békát nem kérdezzük meg, amikor lecsapoljuk a tavat. Ez a kormány egyeztetett. Képviselő úr, hiába legyint, az önök padsorában, az ön szavazatával megválasztott miniszterelnök és miniszterek vallották az egyeztetés kapcsán, hogy nem kérdezzük meg a békát, amikor lecsapoljuk a tavat. Az önök szájából az egyeztetés és az egyeztetés hiánya hiteltelen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Lehet, hogy önök nem, az emberek értékelni fogják, ahogy a rezsicsökkentést eddig is értékelték.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkező Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselő-csoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Pócs képviselő úr, én nem mentem volna bele az ön helyében ebbe, hogy az emberek mit értenek jelen pillanatban és mit nem. Az emberek valóban értik, hogy mi történik ebben az országban. A következő választásokról beszélni meg, úgy gondolom...

A felszólalásommal kapcsolatban ön egyetlen tényre vagy tárgyra nem világított rá, nem válaszolt rá. Tudja, miért? Mert nem is ért hozzá. *(Korózs Lajos nevet.)* A következő választáson ön az, aki nem fog itt bent ülni ebben a parlamentben.

És valóban igaza van, az emberek értik, hogy mi zajlik ebben az országban, ezért ha megnézte volna tegnap a közvélemény-kutatási adatokat, akkor azzal találkozhatott volna, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom mögött másfél millió ember áll már. *(Pócs János: Ez hogy jön a kéménysepréshez?)* Másfél millió ember az, aki minket bízna meg jelen pillanatban a kormányzással, úgy, hogy önök vannak kormányon, hogy a rendelkezésükre áll egy média, hogy 0-24 órában egy hirdetési csatornát tudnak működtetni a Fidesszel kapcsolatban, amit közszolgálatinak neveznek, és így sikerült 1 millió 700 ezer ember támogatását megszerezniük ma. Csak tudja, mi történik még? Eltelik majd egy kis idő, önök ugyanilyen arrogánsak, nagyképűek, ugyanilyen szakmaiatlanok lesznek végig, mint amit tapasztalhatunk, és szépen bele fognak ebbe bukni.

Az, ha önöknek a szakmai felszólalásokra olyan válaszuk van, egyetlenegy mondatot nem mondott a tűzvédelemről, hanem hogy kukorékol-e a kakas meg nem kukorékol, meg felkel a nap vagy nem kel fel... Hát ne haragudjon, Pócs képviselő úr, szerintem ez egyszerűen nevetséges, és még azt mondom, hogy akár a Ház méltóságát is sérti, hogy ön egy szakmai vitában ilyen demagóg felszólalásokkal hajlandó itt megszólalni. Úgyhogy én kérek elnézést az ön nevében azoktól, akik esetleg hallgatták ezt a vitát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsorából. - Korózs Lajos: Szégyen!)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra sajnos nem tudom megadni a lehetőséget Egyed Zsolt képviselő úrnak, hisz frakciónként egy kétperces felszólalásra van lehetőség. *(Jelzésre:)* Normál időkeretben kért szót Egyed Zsolt képviselő úr.

Parancsoljon!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Pócs Képviselő Úr! Én nem szeretném ott kezdeni a felszólalásomat, ahol ön kezdte, a kukorékoló kakasnál meg egyebeknél. Én azt tudom önnek javasolni ez alapján a törvény alapján is és sok más olyan törvény alapján, amit önök próbálnak pozitívan beállítani, és egyébként negatív hatással van az emberekre, hogy menjen el egy kicsit vidékre, és kérdezze meg az ott élő embereket.

Itt gyakorlatilag önök úgy kommunikálják ezt a rezsicsökkentést, mintha megváltották volna a világot vagy megváltották volna Magyarországot. Sajnálatlaltal jelentem önnek, hogy ez gyakorlatilag úgy néz ki a valóságban, és ezt nem én mondom önöknek most, hanem ezt az emberek mondják el egyébként nekem vidéken, hogy önök a bal kézzel lehet, hogy adnak nekik 1 vagy 2 egységet, de hogy a jobb kézzel elvesznek helyette 5-öt, az egészen biztos.

Gondoljanak bele! Ugye, most a kéményseprésrel kapcsolatos törvénynél tartunk. Nem Budapest belvárosában szükséges ez elsősorban, bár itt is szükséges, de ennek tradicionálisan vidéken van jelentősége, ahol adott esetben például az emberek nagy része fával tüzel. Például aki fával tüzel, tisztelt képviselő urak, meg kellene kérdezni, hogy őket hogy érintette az önök által hangoztatott rezsicsökkentés, mert például én is mint vidéken, faluban élő ember, beszélgetek a szomszédaimmal, például a szomszédaim, akik idős özvegyasszonyok, arra kezdenek el gyűjteni már ilyenkor márciusban, hogy például novemberre meg tudják venni a tüzelőt. Tehát ennyire érintette őket a rezsicsökkentés.

Azt még mindenféleképpen nagyon fontos itt elmondani, hogy itt ebben a nagy rezsiharcban, amit önök folytatnak, és itt a kéményseprésrel kapcsolatban is, hogy az embereknek az a véleménye, amikor egy ilyen törvényjavaslat beterjesztésre kerül, az embereknek már nem az jut eszükbe, hogy úristen, milyen jó lesz nekünk, mert 1000 forinttal kevesebbet fogunk fizetni, hanem sajnos már az van a köztudatban, amit már előttem elmondtak többen is, hogy eszükbe jutnak a kaszinók, eszükbe jutnak a dohányboltok. Ezek jutnak az emberek eszébe, hogy úristen, ez kinek lesz megint a boltja, ezzel ki fog megint jól járni.

(13.40)

Mert sajnos az elmúlt öt évben önök ezt keresztülvitték a magyar társadalmon, hogy ha valamit önök pozitívan próbálnak tálalni, tíz emberből kilencnek már az jut az eszébe, hogy mi lehet mögötte. És nekem is az szokott ilyenkor eszembe jutni egy ilyen felszólalás kapcsán, hogy ne fogadd a görögöket, még ha ajándékot hoznak is - tehát gyakorlatilag sajnos ez az önök rendszere.

Én javaslom minden tisztelt képviselőtársamnak, hogy ha egy ilyen törvény előterjesztése az

eszükkbe jut vagy egyáltalán napirendre kerül önök-nél, előtte hallgassák meg az embereket, akik a gyakorlatban élnek a mindennapjaikat. És nagyon fontos, hogy ha az embereknek segíteni szeretnének ténylegesen, itt a hangzatos felszólalások helyett akkor esetleg vegyék napirendre azt a javaslatot, amit a Jobbikkal és Apáti István kollégámmal együtt mi ketten évekkkel ezelőtt szorgalmaztunk, hogy például az alapvető élelmiszereknek az árát csökkentsék le, az általános forgalmi adóját 5 százalékra. Ez segítség lenne minden egyes ember számára, és sokkal jobban örülnének neki, higgyék el, minthogyha esetleg fél évente ezer forintot megspórolhatnak a kéményseprésen, mert ez érinti az emberek mindennapjait. De ilyenkor önök szemérmesen háttal fordítanak a felvetéseknek, kikerülnek a választ, nem beszélnek róla.

Én ebből azt a konzekvenciát tudom sajnos levonni, hogy önöket nem is igazából az emberek sorsa érdekli, hanem a saját propagandájuk érdekli. Én azt mondom Pócs képviselőtársamnak, hogy három évre még ennyire ne menjünk előre, mert a Jóisten útjai kifürkészhetetlenek, és az az út, ami 2018-ig vezet, nem biztos, hogy az önök boldogságával lesz kikövezve.

Úgyhogy én felkérném képviselőtársaimat, hogy tanúsítsanak a nemzettel szemben sokkal nagyobb alázatot, és próbáljanak meg az embereknek a boldogulása érdekében dolgozni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett normál időkeretben Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Pócs képviselő úrral majdnem földiek vagyunk, és én nem akarnám bántani a felszólalása miatt, csak tényleg arra a szemléletre... - csak arra szerettem volna felhívni a képviselő úr figyelmét, hogy mennyire szembetűnő az, hogy ha mondjuk, azt mondja a Jobbik, hogy legyen ingyenes az internet, akkor azt mondják, hogy á, ez hülyeség, ezt nem lehet, ezt leseperjük az asztalról, nem kell. Ha azt mondja akár az MSZP, akár a Jobbik, hogy csökkentsük az áfát vagy az alapvető élelmiszerekét - á, nem, ez nem jó, ez nem segíti az embereket. Jön a Szél Detti kollégám, mondja, hogy csökkenteni kéne a munkaadót terhelő terheket, hogy több pénz maradjon az embereknél - nem is foglalkoznak vele. *(Pócs János: Miért nem tetszettek megnyerni a választásokat?)* Mondjuk azt, hogy támogatni kellene azt, hogy a vidéki lakásoknál minél nagyobb arányban különböző eszközökkel próbáljuk meg az energiacsökkentést elérni, próbáljuk meg támogatni azt, minél nagyobb arányban, hogy a rezsi-csökkentés úgy valósuljon meg, hogy minél több családi házban legyen épületgépészeti, energiahatékonysági fejlesztés, arra is azt mondják, hogy nem jó.

Tehát önök kitalálják azt, hogy kéményseprés, heuréka, minden ember ezért könyörög, hogy kéményseprés legyen, és beállnak 130-an, és akkor egy emberként kiabálnak, hogy ez megmenti a magyar hazát, ettől fog minden magyar szavazó szétesésűzni, hogy a kéményseprés, mert egyébként tüntetnének az emberek a Kossuth téren, valószínűleg százazrek jönnének, hogy a kéményseprésért tüntessenek. De mindenki más, amit mond ebben a parlamentben, az mind butaság, az mind az emberek ellen való vétek, mert csak önök rendelkeznek azzal a tudással, hogy érezzék, hogy az embereknek mi a jó.

Nyilvánvalóan bántó ez a megközelítés, mert abból kellene kiindulni, amiből én kiindulok önnel szemben, hogy minden bizonnal látjuk valahogy a világot, és a legjobbat szeretnénk a magyar választóknak. Ön azt gondolja, hogy a kéményseprés ingyenes tétele az, amivel a magyar választókat a legjobban lehet szolgálni - mi esetleg azt gondoljuk, hogy nem ez az, vannak ennél jobb eszközök.

Gyakorlatilag akárhány eszközt tudok mondani, nyugodtan vállalom az összehasonlítást bármelyikőjükkel, hogyha megnézzük, hogy hány törvényjavaslatot nyújtottam be az elmúlt egy évben, mióta itt vagyok, hány módosítót nyújtottam be, hogy azzal jobbat tegyek - egyetlenegyről nem mondhatom el azt, hogy bármelyik bizottság tárgysorozatba vételt engedélyezett volna vagy módosítót engedélyezett volna.

Tehát azért kérem azt, hogy egy kicsit diszkrétebben kommunikáljanak erről, mert bedobnak egy-egy ilyet, és közben meg fogalmuk nincs arról, hogy esetleg mi az, ami valóban szükséges meg indokolt lenne.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy kettőperces felszólalásunk van: Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak azért, mert Pócs képviselő úr, úgy látszik, nem értette meg, pedig egyszer elmondtam - elmondom önnek még egyszer, hogy érthető legyen.

Nem azt nem támogatjuk, hogy az embereknek ingyenes legyen a kéményseprési szolgáltatás. Elmondtuk azt, hogy ez egy olcsó trükk önöktől, hiszen nem lesz az embereknek ingyenes a szolgáltatás, mert valakinek ki kell fizetni, olyan nincs, hogy valaki ingyen dolgozzon. Támogatjuk, hogy ingyenes legyen, de nem vagyunk hajlandóak, és erre hívtuk föl a szakmai példákon át a figyelmet, de arra nem vagyunk hajlandók, és soha nem fogjuk önöket támogatni abban, hogy ezt tüzesetek vagy szén-monoxid-mérgező halálesetek árán embereknek ingyenes legyen, mondjuk, ez a szolgáltatás. *(Moraj a Fidesz soraiban.)*

Mert mit mondtunk? Azt mondtuk, és azt mondtam önnek is, hogy ezt támogatjuk, hátha most megérti, hogy legyen egy szigorú katasztrófavédelmi felügyelet alatt működő rendszer, állítsunk fel egy rendszert, ami szigorúan a katasztrófavédelem alatt működik. Ezt csináljuk meg úgy, amit már többször javasoltak önöknek is, hogy Magyarországot osszuk fel mesterkörzetekre, és ezeknek a mesterkörzeteknek a közszolgáltatás elvégzésére biztosítsunk költségvetési forrást, mert az a költségvetési forrás lesz az, ami kiváltja az emberek pénzét igazából, és ezt nagyon szigorúan a katasztrófavédelem ellenőrizze.

Azt mondják, hogy ez a rendszer nem ez a rendszer. Nem ez a rendszer! Az a rendszer, hogy önök nyilván létre akarnak hozni egy kizárólag az állam, az önök által meghatározott egy szolgáltatót. A mesterkörzeteknél nem egy szolgáltatóról van szó, hanem ellenőrzésről van szó, és nem tarolják le a piacot. Lehet erre legyintgetni, uraim, lehet ezt semmibe venni, csak maguk az egészek a lényegét nem értik, és a szakmai kérdésekre pedig kakaskukorékolással válaszolnak.

Szakmailag bizonyítsák be azt, hogy a problémák, amit fölvetettünk, azok nem helytállóak, és önök meg tudják ezeket oldani. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettőperces felszólalásra jelentkezett Tilki Attila képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz padsoraiban nagyon sokan ülnek most is olyanok, akik az előző és azelőtti ciklusban, akár korábban is polgármesterek voltak.

Tehát higgyék el - és itt Sallai képviselő úr fölvetésére reagálok -, hogy ez a javaslat, ami itt előttünk fekszik, az egyeztetett az önkormányzati, volt önkormányzati vezetők véleményével. Én nem hiszem, hogy összeesküvés-elméleteket kellene látni. Van egy olyan probléma, amit meg kell oldani, és én úgy gondolom, hogy a katasztrófavédelem egy olyan szerv, amire igenis, ebben a rendszerben szükség van.

Én egy kicsit megdöbbenve figyelem ezt az indulatos választ, ami Szilágyi úrtól folyamatosan érkezik. Higgye el, hogy mi, egyénileg megválasztott országgyűlési képviselők - mindannyian, akik itt vagyunk, ilyenek vagyunk -, mi azért folyamatosan találkozunk nap mint nap a választóinkkal, és egy megalapozott törvényjavaslattal állnak szembe, ahol nem összeesküvés-elméleteket kellene gyártani, hanem el kellene fogadni a javaslatunkat.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kettőperces felszólalásra nincs

lehetőségem, ezért megkérdezem, hogy van-e további felszólalási igény. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem Tasnádi László államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Pogácsás Tibor: Ó nincs itt.)* Jelen pillanatban az államtitkár úr nem kíván reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/3749. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót V. Németh Zsolt úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

(13.50)

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A 2014-ben módosított, az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény legjelentősebb újítása volt, hogy a veszélyes állatok korábban egységes szabályozás mentén kezelt csoportját a különböző fajok tartásának eltérő kockázati szintjére való tekintettel három részre osztotta. Ezek alapján jelenleg a különösen veszélyes állatok tartására szigorúbb előírásokat állapít meg a törvény, mivel azokat kizárólag a tartásukra engedéllyel rendelkező állatkertben lehet tartani. Ennek köszönhetően az emberi életre legnagyobb veszélyt jelentő állatfajok nem kerülhetnek alkalmatlan tartási körülmények közé, hozzá nem értő magánszemélyek gondozásába, ezáltal minimálisra csökken a tartásukból eredő balesetek kockázata. A közepesen veszélyes állatok tartásával kapcsolatosan a törvény a természetvédelmi hatóság engedélyét szabja feltételként. Az elővigyázatosságot igénylő állatok tartása ezeknél enyhébb követelmények alá esik. Esetükben engedélyezettetés helyett bejelentési kötelezettséget ír elő a törvény, amely révén csökkennek az állattartók adminisztrációs terhei, ugyanakkor az e körbe tartozó fajok tartásának nyomon követését és ellenőrizhetőségét továbbra is biztosítja.

A törvény a hatóság munkáját segítő, a veszélyes állatok adatait nyilvántartó országos adatbázis létrehozásáról is rendelkezik. A veszélyes állatokról korábban a jegyzők vezettek nyilvántartást, azonban ezek az adatok nem kapcsolódtak össze országos szintű nyilvántartási rendszerben. Az egyedi jelölés és országos adatbázis által pontos információk állnak majd rendelkezésre, hogy mennyi és milyen fajú veszélyes állat van az országban. Ez a rendszer arra is szolgál, hogy az esetlegesen megszökött állatok

könnyebben azonosíthatók, a tulajdonosok azonnal visszakereshetők legyenek.

Tisztelt Ház! Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításával elérni kívánt cél az alkalmazása során felmerült technikai pontosítások és gyakorlati problémák rendezése. A törvényjavaslat konkretizálja, hogy a veszélyes állatok közül - tartozzon az bármely előbb említett kategóriába - a hullóket, madarakat és emlősöket egyedi azonosítóval kell ellátni annak érdekében, hogy az országos adatbázisban pontos nyilvántartást lehessen vezetni ezekről az egyedekről.

Emellett a törvényjavaslat tartalmazza a felhatalmazó rendelkezések kiegészítését annak érdekében, hogy a felhatalmazás kiterjedjen minden olyan végrehajtási rendelet megalkotására, amelyre a törvény veszélyes állatokkal kapcsolatos rendelkezései miatt szükség van. A javaslat alapján tehát a miniszter felhatalmazást kap, hogy rendeletben állapítsa meg a veszélyes állatok körét, egyedi azonosításuk szabályait, a különösen veszélyes, a közepesen veszélyes és az elővigyázatosságot igénylő állatfajegyedek tartásának, szaporításának, elidegenítésének, szállításának szabályait, továbbá a veszélyes állatok adatait nyilvántartó országos adatbázis működési feltételeit.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezeknek megfelelően kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal és szavazataikkal támogassák az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény módosítását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat az állatvédelmi törvény kisebb módosításait tartalmazza, amelyek leginkább a jelölési szabályokra lesznek hatással. Az eddigi törvény a különösen veszélyes, a közepesen veszélyes és az elővigyázatosságot igénylő madarak, hullók és emlősök számára, amennyiben lehetséges, kitételrel írta elő az egyedi azonosítóval történő ellátást. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy az állatok s a környezetünk biztonsága érdekében is indokolt, hogy ezt a jelölési szabályt egyértelműen és minden esetben törvényi szinten kötelezővé tegyük.

Az élelmiszerlánc-felügyeletért felelős minisztert arra hatalmazza fel a módosítás, hogy a veszélyes állatokra vonatkozó rendelkezéseivel minden olyan tevékenységgel kapcsolatban szabályokat határozhasson meg rendeleti szinten, amelyekkel az állatvédelmi törvény is foglalkozik, és amelyeket előír a

veszélyes állatokkal kapcsolatban. Eddig például a jelölési szabályok részletes megalkotásához sem volt kellően differenciált a felhatalmazás.

Látható tehát, hogy a kisebb technikai és a törvényi szabályozás működése során felmerült egyenetlenségek elsimításáról szól ez a módosítás. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy ezeket a módosító javaslatokat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. A törvényjavaslat a 2012-ben elfogadott módosítással elkövetett tartalmi hibákat próbálja meg javítani. Bárhogy nézzük, ez egy tipikus fércmunkája a Fidesz-KDNP törvényalkotásának. Ezt abból látjuk a legjobban, hogy az általános indoklás első mondatában a veszélyes állatot is egy l-lel sikerült írni; látszik, hogy nagy kapkodásban van a törvénykezésben a Fidesz-KDNP-kormány.

A jogszabály szövegének előkészítője sajnos a jogszabályszerkesztés elemi szabályaival sincs tisztában, ez a törvényben is elég erőteljesen látszik. 2012-ben, a legutóbbi módosításkor azt találta a szövegben írni a Fidesz-KDNP-kormány, hogy a veszélyes állatokat akkor kell egyedi azonosítóval ellátni, amennyiben az lehetséges. Mostanra biztos megnőtt a Fidesz-KDNP bátorsága, hiszen mostantól minden állatra, nem csak azokra, amelyekre lehetséges, kívánnak egyedi azonosítót helyezni.

A jogszabályi szerkesztés analfabetizmusát az is jelzi, hogy a szövegező egyes mondatokat kíván hatályon kívül helyezni. Ez a megoldás kifejezetten ellentétes a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009-es IRM-rendelettel, merthogy az egy mondat nem egy szövegszerkezeti egység, ezért egy mondatot nem lehet ilyen szempontból hatályon kívül helyezni.

A 4. §-ban foglalt megoldással nem lehet egyes mondatokat hatályon kívül helyezni, mint ahogy már az előbb elmondtam. Ráadásul ilyen buta trükközésre sincs szükség, mert a javaslat 1. §-ában a törvény 21. §-át megnyitották, ahhoz akadálytalanul lehetne módosító javaslatokat benyújtani, ezért nem kellett volna hatályon kívül helyezni a másikat.

Ennélfogva elgondolkodtató, hogy ez a törvény egyáltalán alkalmas-e, és az is elgondolkodtató, hogy az igazságügyért felelős miniszter, akinek dolga, hogy ne engedjen ilyen fércmunkákat, ilyen silány termékeket az Országgyűlés elé, mégis beengedte ide. Elgondolkodtató tehát, hogy a törvényt ebben a formában, így lehet-e támogatni.

A javaslattal kapcsolatban kérdésként merül fel, hogy vajon eddig hogyan látták el a veszélyes állatok egyedi azonosítását, ha csak lehetőség volt rá. Kérdés

az is, hogy miként volt lehetséges például az állatkert, illetve állatotthon működése, ha ennek meghatározására a miniszternek nem volt felhatalmazása. Vajon még mit rontottak el ebben a törvényben, és egy év múlva miért hozzák majd újra elének?

Amíg ezekre a kérdésekre nem válaszolnak, és nem tesznek le olyan munkát az asztalra, amely szakmailag is megállja a helyét, addig a törvényjavaslat támogatása nem indokolt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Megadom a szót.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ezen a jogszabálytervezeten a Jobbik részéről nem lesz nagy vita a kormánnyal. A probléma inkább azzal van, amit nem tartalmaz ez a módosítás. Úgy gondolom, illő lenne egy sokkal átfogóbb és minden területre kiterjedő módosítás ezen a területen is. Egyébként ezzel kapcsolatban a módosító indítványaink tesznek is majd kísérletet, és reméljük, hogy a kormány részéről konstruktív hozzáállást fogunk tapasztalni, és elfogadják azokat a kritikákat, amiket egyébként nemcsak a Jobbik mond, hanem számtalan civil szervezettől is érkeztek jelzések.

Ezért is biztatom államtitkár urat, hogy vegye komolyan ezeket a módosítási szándékokat. De úgy gondolom, hogy előremutató ez a módosítás, így a Jobbik fogja tudni támogatni. Nem is akarnám tovább húzni a szót. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Sallai Róbert Benedek képviselő úr, az LMP-képviselőcsoport vezérszónoka. Megadom a szót.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Áttekintettük a jogszabályt, és az a jó hírem van, hogy az LMP frakciója is fogja tudni támogatni ezt az indítványt. Csupán egy nagyon kicsi szakmai módosítást szeretnénk kérni.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Megköszöném államtitkár úrnak, ha ezt nem kellene nekem módosítóként benyújtanom, mert akkor a kormányzati álláspont esetleg a szakmai állásponttal szemben is negatívabb, mint ha önök ezt átgondolják előterjesztőként.

(14.00)

Gyakorlatilag a 3., 4. és 5. §-ra semmilyen észrevételt nem teszünk, azzal nagyjából tartalmilag,

szakmailag egyet tudunk érteni. Az állatvédelmi törvény 21. §-ának (3a) bekezdéssel történő kiegészítésének előterjesztésével kapcsolatban viszont az a problémánk, hogy a gerincesek törzsébe tartozók közül csupán a hullóket, madarakat, emlősöket említi meg, mint egyedi azonosítóval ellátandó osztályokat. Az az álláspontunk, meg kellene gondolni azt, és hasznos is lenne, mivel Magyarországon is nagyon terjednek a kétélűek között a nyílméregbékák és méregbékák, amelyek szintén beletartoznának a veszélyes állatcsoportok osztályába, ha a felsorolásból a kétélűeket nem hagynánk ki.

Megnéztük ennek nyugat-európai példáit, gyakorlatilag van ennek nyugat-európai gyakorlata. Jelen pillanatban azt látjuk, hogy a kétélűeket a tudomány jelenlegi állása szerint, nemzetközi tapasztalatok alapján egy transzponder nevezetű mikrocsippel lehet jelölni kíméletesen. Ezt nyugat-európai állatvédelmi szervezetek is támogatják. Összességében a jelenleg hatályos, a veszélyes állatokról és tartásuk engedélyezésének részletes szabályairól szóló 8/1999. (VIII. 13.), sokféle minisztérium együttes rendelete alapján a hullóknél alacsonyabb rendű osztályt nem nevez meg a gerincesek törzséből. Ez okozza ezt a jogharmonizációs problémát. Ez az, amit orvosolni kellene. Megköszöném, ha előterjesztőként átgondolnák, és esetleg ebből a szempontból módosítanák, mert az minden bizonnyal produktívabb lenne.

Röviden ennyi a jogszabályról az általános vélemény, és kérjük a kormányzatot, hogy segítsen ebben. Ami viszont a témával kapcsolatosan felmerül bennem, bennünk, az ennél egy kicsivel több. Hiszen nyilvánvalóan lehet azt mondani, hogy az Orbán Viktor vezette kormányzásnak tényleges és komoly eredménye lehet az állatvédelmi szabályozás megalkotása, ugyanakkor már most látszódnak ennek problémái. Állatvédelmi szervezetek sokasága jelzi ezt a sajtón keresztül. Azt kértem kollégáimtól, hogy csak az elmúlt két hétből nyomtassák már ki, amit találnak a Google-ban ezekről. Sajnos, ügyek sokasága van itt.

Gyakorlatilag úgy működnek a legtöbb helyen a gyepmestertelepek, amelyek nem tartják be az állatvédelmi törvényt az állatok megölésével kapcsolatban, hogy nem a kétkomponensű, állatkímélő altatót használják, mert erre nincs önkormányzati forrás. Az önkormányzatok nem biztosítanak erre háttérrel. Az állatvédelmi feladatok sokasága úgy hárul első fokon a jegyzőre, hogy nincs hozzá semmiféle normatív forrás, és nem biztosít rá a kormányzat pénzt, hogy az állatvédelmi szabályozással kapcsolatos háttérrel megvalósítsa a jegyző.

Szintén teljesen frissen látjuk azt, hogy pénzbehajtásra is használják az állatvédelmi törvényt. A Népszabadságban jelent meg a hír, hogy 30 ezer forintos büntetésre számíthatott az, aki nem jelentette be, nem csipeltette a kutyáját, ugyanakkor semmiféle végrehajtási ismeretterjesztés nem történt a

lakosság körében. Nyilvánvalóan ez a lakosság érdekeit sérti. Csak fideszes képviselőtársaimnak említtem meg, az előző vitára kapcsán, hogy miközben ingyenessé tesszük a kéményseprést, pár ezer forintot elengedve, itt kutyatartók sokaságát büntetheti első fokon a hatóság úgy, hogy gyakorlatilag nincs is mérlegelési jogköre. Automatikusan kell, a törvény erejénél fogva ezt végrehajtani, ami problémákat vet fel.

Ezzel együtt egy korábbi hírt is láttunk. Volt olyan gyepmesteri telep Veszprém térségében, ahol kennelfestés miatt öltek meg olyan kutyákat, akik között volt olyan, amelyiknek örökbefogadója is volt. Nyilvánvalóan az állattartással kapcsolatos feladatoknak nem tett eleget a rendszer.

Ezeket azért kívántam elmondani államtitkár úrnak, mert véleményünk szerint, illetve az ezzel foglalkozó sajtóból úgy látszódik, hogy jogszabály megalkotása óta van jó néhány olyan tapasztalat, aminek az orvoslására szükség lenne. Állatvédelmi szervezetek kerestek meg engem mint a Fenntartható fejlődés bizottsága elnökét, hogy ezzel foglalkozzunk, úgy, hogy semmi közöm nem volt hozzá, állatvédelmi szervezetek kérését továbbítottam egy állatvédelmi jogásznak, aki állatvédelmi ombudsmanként határozta meg korábbi ténykedését.

Továbbítottuk az ő szakértői megkeresését, de mint azt, gondolom, államtitkár úr tudja, a bizottságok már nem rendelkeznek semmilyen szakértői kerettel, tehát elvonták ezeket a bizottságoktól, ezért a főigazgató úrtól kérelmeztünk ilyet úgy, hogy a kormánypárti alelnök ellenjegyzzi ezt a kérelmet. Megtárgyalta a Fidesz környezet- és természetvédelmi kabinetje ezt az állatvédelmi kérdést, és nem írta alá alelnök úr ezt a kérésünket. Azt mondták, nincs rá szükség, hogy ezzel foglalkozzunk.

Nyilvánvalóan meg fogjuk keresni ennek lehetőségeit, de fel szeretném hívni a figyelmét, hogy a gyakorlat, a mindennapi tapasztalat azt mutatja, hogy néhány pontban módosításra lenne szükség. És ha már erről szó van, akkor hadd említsek meg még két dolgot. Korábban is volt már egy felszólalásom a környezetvédelmi civil szervezeteknek szánt forrásokról. Ez „Zöld forrás” néven ismert, '97 óta az üzemanyagok környezetvédelmi díjától kezdve a KAC-ig mindenféle neve volt, és ez folyamatosan csökkent. Korábban állatvédelmi szervezetek sokasága élt annak a pályázatnak a lehetőségével, hogy ebből alapvető állatmentési tevékenységeket el tudjon látni.

Azáltal, hogy néhány nagy állatvédő szervezet az 1 százalékos bevételeiből nagy reklámhadjárattal tud jól kommunikálni, nem jelenti azt, hogy Magyarország vidéki térségeiben, településeinek sokaságában lenne arra mód, hogy bárki ezzel tudjon foglalkozni. Hihetetlenül nagy szükség lenne arra, hogy ez a forrás újra rendelkezésre álljon, és többek között ilyen jellegű civil kezdeményezéseket tudjon támogatni. Ezt azért említettem meg példaként, mert a parlagfű

esetében egy kormánydöntéssel egy nap alatt a kormányfő támogatásával 600 millió forint fölött került olyan felhasználásra, hogy mehesse civil szervezeteknek ilyen célra. Ez azt jelenti, hogy ha megvan a politikai szándék, akkor meg lehet valósítani ezt az eszközt. Arra kérem államtitkár urat, azt képviselje a kormányban, hogy meglegyen a politikai szándék ezen szervezetek és ezen tevékenységek fenntartására.

Kérem, hogy a javító szándékú módosító indítványt esetleg megfontolni szíveskedjen, illetve biztosíthatom arról, hogy amennyiben ez bekövetkezik, fogjuk tudni támogatni a jogszabályt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót előre bejelentkezett felszólalóként Egyed Zsolt képviselő úrnak.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom elkötelezett híve az állatvédelemnek, és elkötelezett híve annak, hogy Magyarországon meghonosítsuk a felelős és minden szempontból XXI. századi állattartást. Ez a törvényjavaslat, illetve törvénymódosító javaslat, ami a tisztelt Ház elé került, a Jobbik részéről támogatható, de szeretnék néhány észrevételt megfogalmazni az állatvédelmi törvénnyel kapcsolatban.

Itt szeretnék kitérni rögtön arra, amire Sallai Benedek kollégám kitért, a kutyák, egyéb állatok és most a hüllők, veszélyes állatok esetében a transzponderrel történő ellátásra. Ez ugye, gyakorlatilag egy mikrocsip, beültetve az állat bőre alá, és normál esetben, ha a jószág megszökik, vagy valamilyen úton-módon külön kerül a gazdájától, egy másodperc alatt azonosítható egy erre rendeltetett leolvással. Na most, a következő problémák merültek föl.

Itt beszéltek már előttem képviselőtársaim például a kutyák transzponderrel történő kötelező ellátásával, ami egyébként nagyon hasznos és jó dolog volt véleményem szerint. Viszont itt is felmerült egy probléma. Állatvédelmi szervezetek jelezték felém, nagyon sok állatvédő szervezettel tartom a kapcsolatot, hogy elkóborolt jószágokat befognak az utcán vagy itt-ott, ahol lakossági megkeresésre kimennek az állatért, és a következőt tapasztalják. Az állat el van látva mikrocsippel, itt most, ugye, túlnyomó részben kutyákról beszélünk, viszont a mikrocsiphez nincs hozzárendelve a tulajdonos semmilyen elérhetősége. Így a transzponderleolvasón gyakorlatilag egy számsor fog megjelenni, amiből aztán elég nehéz kitalálni, hogy az a jószág honnan jött vagy hová tart.

Erre szeretném felhívni a figyelmet. Ha jól tudom, ennek a csipnek a nyilvántartásba vétele a csipet behelyező állatorvos feladata. Úgy gondolom, itt még lennének tennivalók ezzel kapcsolatban, ne fejeződjön ott be a feladat, hogy az állatba beültették a mikrocsipet, hanem az adatbázisba való bevétel is megtörténjen a megfelelő időben. Most nem hibázta-

tom természetesen ezzel kapcsolatban az állatorvosokat, mert tudom, hogy nagyon sok állatorvosi rendelő milyen túlterhelt, és valószínűleg ezt bizonyos idő után pótolják, de úgy gondolom, ennek üzemszerűen kéne működnie. Tehát amikor például, és most legyen az akármilyen gerinces, hüllő, bármilyen állat, ha belekerül az a bizonyos mikrocsip, akkor annak egy órán belül legyenek felvive az adatai a bázisba, hogy utána könnyen visszakerülhessen ez a jószág a tulajdonosához.

(14.10)

A másik nagyon fontos dolog, amit itt szeretnék megjegyezni, hogy itt államtitkár úr is elmondta a kategóriákat, hogy veszélyes állatok, közepesen veszélyes, elővigyázatosságot igénylő állatok, ez nagyon fontos, hogy megszülettek ezek a kategóriák, és odafigyelünk erre, viszont arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy mint az élet más területein, sajnos itt is elég jelentős a feketekereskedelem. Tehát én biztos vagyok benne, hogy ha valaki most a megfelelő pénzzseggel, a megfelelő helyen megtalálná a megfelelő embert, gyakorlatilag bármilyen állathoz hozzá tudna jutni, és nem okozna semmilyen különösebb problémát. Miskolcon is volt például egy olyan eset tíz évvel ezelőtt, hogy egy Győri kapui családi házból egy tigrist vittek el, mert pont azt tartották, és nem tűnt fel senkinek, hogy az ott sétálgat az udvaron. Ez most persze egy extrém példa volt.

Állatok megszökése kapcsán, mondjuk, ha házi terráriumokból megszökött állattal - ami a legnagyobb riadalmat szokta kelteni az emberek körében -, hüllőkkel vagy például egy méretes kígyóval valaki összetalálkozik adott esetben egy lépcsőházban, az nem biztos, hogy kellemes élmény. Tehát azt kérném a tisztelt államtitkár úrtól és a kormánytól, hogy ezekre jobban figyeljünk oda.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet: én úgy gondolom, hogy nagy részében ez az állatvédelmi törvény, ami rendelkezésre áll itt Magyarországon, és ami most hatályos, az jó. Viszont, ami nem jó, hogy ez az állatvédelmi törvény - bebonyolította az idő - nem alkalmas arra, hogy az állatok védelmét megfelelően biztosítsa, és ez csak akkor fog megtörténni, tisztelt államtitkár úr, ha megtörténik a megfelelő harmonizáció az állatvédelmi törvény és a büntető törvénykönyv között. Ugyanis a mai napig hallunk súlyos állatkínzásos esetekről, mai napig hallunk bizonyos helyekről, ahol kutyaviadalmat tartanak illegálisan, és amíg itt nem történik olyan visszatartó erejű fellépés, és most elmondom azt is, hogy mire gondolok... Például, aki bizonyíthatóan állatkínzást követ el, vagy kioltja egy állatnak pusztán kedvtelésből az életét, azt igenis - én úgy gondolom - letöltendő szabadságvesztéssel kell sújtani. Mert az, hogy egy ilyen beteg lelkű emberre rásóznak adott esetben fél év felfüggesztett, meg tízezer forint pénzbírságot, ez nem fogja visszatartani.

És most itt visszacsatolnék egy picit a kutyaviadalmokra, nem fogja visszatartani a százezer forintos bírság sem, mert egy ilyen viadalon az információim szerint milliós összegek cserélnek gazdát. Tehát ez nem visszatartó erő. És igenis én úgy gondolom, hogy elérkezett az az idő, hogy fel kell ruházni a rendőrséget azzal a lehetőséggel, hogy ha lakossági bejelentésre vagy bármilyen más úton-módon olyan jut a tudomásukra, hogy háziállattal vagy bármilyen állattal nem megfelelően bánnak, ergo éheztetik, kínozzák, legyen meg a rendőrnek a lehetősége, hogy az ott lévő állatot helyben elkobozza a gazdájától. Itt olyan procedúrák vannak, hogy gyakorlatilag mire egy ilyen ügyet sikerül Magyarországon jelen pillanatban végigvinni, az általában az állat kimúlásával végződik.

Én arra kérném tisztelt kormánypartí képviselőtársaimat és tisztelt államtitkár urat, hogy amiket az imént elmondtam, fontolják meg, és végül is visszatérve erre a módosító javaslatra, annyit tudok mondani, hogy a Jobbik részéről ez a módosító javaslat támogatható. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Ezzel a vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk. Most kétperces felszólalásra lenne lehetőség, de nincs jelentkező, ezért normál szót kérők sorában Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem akartam a vezérszónoki körben a mostani mondanivalómat elmondani, hiszen lehet, hogy egy kicsit tágabban értelmezem a jogszabályt. Az ebek csipeztetésével kapcsolatban abszolút egyetértek Egyed Zsolt képviselőtársammal, hogy azért az elmúlt évek gyakorlata megmutatta azt, hogy hogy lehetne finomítani a rendszeren.

Annak nagyon örültünk már akkor, hogy az őshonos ebeknél az ivartalanítással kapcsolatos könnyítés átment, ugye, ez egy jobbikos javaslat volt akkoriban, ugyanakkor az ivartalanítás javarészt elmaradt, és ez főleg vidéken jellemző, ahol sajnos még mindig sokkal nagyobb az ivaros ebek aránya, mint ami az egészséges lenne. Ugyan, hála istennek, nem tartunk ott, mint Románia és néhány balkáni ország, ahol gyakorlatilag a kóbor ebek száma megegyezik a lakosság lélekszámával, de a veszély folyamatosan fennáll. És ráadásul nagyon sok komoly gazdasági kárt okoznak ezek a kóbor ebek, ha mást nem nézünk, akkor éppen, mondjuk, a vadállomány tekintetében, így ösztönözni kéne még inkább az ebtartókat arra vonatkozóan, hogy képesek legyenek felfogni azt, hogy ez az ő érdekük is, hogy megtörténjen az ivartalanítás, és akkor ezen keresztül a nem várt szaporulatnak nyilván megszűnik a lehetősége, és sokkal könnyebb lesz kezelni ezt a problémát.

A kóbor ebeknél egyébként szintén súlyos probléma az, hogy sok esetben nem beazonosítható az,

hogy honnan származnak, így nem is lehet kit megbírságot, ha esetleg sikerül is ezeket az ebeket később befogni.

Annyiból továbbmennék ezen a történeten, hogy ezt már az előző ciklusban elfogadott jogszabály vitájában is elmondtuk, hogy a macskákról keveset szólunk, ha állatvédelemről és az állatok kordában tartásáról van szó. Pedig természetvédelmi szempontból, azt merem állítani, hogy nagyobb gondot okoznak sokszor, mint a kóbor ebek. Itt olyan védett vagy fokozottan védett madarokról, hüllőkről, kétélűekről beszélek, amelyeknek a populációjában komoly kárt okoznak az elszabadult házimacskák. Arról meg nem is beszélve, hogy a fajtatista, teljes, 100 százalékos génállományú vadmacska-populációk szinte eltűntek Magyarországon az ilyen elszökött házimacskák miatt, hiszen kereszteződnek. Így én úgy gondolom, hogy épp itt lenne az ideje - és politikai bátorságra biztatnám a kormányt, amiben a Jobbik is fogja tudni támogatni -, hogy a macskák felé is lépünk ilyen irányba, és igenis kezdjük el rászorítani a macskatartókat arra, hogy vagy rendelkeznek hivatalos tenyésztői papírral, és ez a kvázi kiegészítő foglalkozásuk, vagy pedig ivartalanítsák ezeket az egyedeket. És nemcsak azért, ami a klasszikus példa, hogy a megszületett kismacskák döntő részét milyen körülmények között pusztítják el a tulajdonosok, hanem azon környezetvédelmi, természetvédelmi aggályok miatt is, amelyeket elmondtam az előzőekben. Tehát úgy gondolom, hogy ezt mindenképpen érdemes lenne átgondolni.

Az oktatás szerepére is szeretnék kitérni. Sajnálom azt, hogy ennyire gyerekcipőben jár Magyarországon az állatvédelemnek az oktatásba való beintegrálása. Ezt egészen egyszerűen óvodáskortól el kellene kezdeni folyamatosan súlykolni a gyermekekbe, egészen a felsőoktatásig minden szinten, nyilván a maga minőségében. Jelenleg ez, ahogy látom, ahogy tapasztalom, abszolút az oktatókra, az óvodapedagógusokra van bízva, jó lenne, ha erre valamiféle egységes kormányzati szándék megjelenne, mert csak ez vezethet el végül odáig, hogy egy elfogadható szintre tudjuk csökkenteni ezen kritikus eseteknek a számát.

Illetve egy kérdésem lenne államtitkár úrhoz, amire nagyon-nagyon szeretnék választ kapni, ez a MEOE esete. Gyakorlatilag egy szervezet, kormányzintéktől függetlenül, zsarolja a magyar kormányokat most már sok éve. Ez a törzskönyvezési botrány, azt hiszem, hogy kutyás körökben világhírű, és igazi magyar példa, elrettentő példa. (*Egyed Zsolt: Hungarikum!*) Igazi hungarikum. Jó lenne, ha végre kaphatnánk arra választ, hogy meddig tarthat ez a folyamat, mi lesz ennek a megoldása. Még Budai államtitkár úrral számtalan alkalom volt itt a Házban vitázni azon, hogy ez a zsarolás, amit ez a szervezet a mindenkori kormányokkal szemben elkövet, mikor fejeződhet be és milyen módon. Tudom, hogy vannak kormányzati szándékok is ezzel kapcsolat-

ban. Sok-sok tárgyaláson is túl vannak, de mégiscsak abszurd, hogy ez itt megtörténhet.

Azt már nem is mondom itt a Ház falai között, hogy milyen információink vannak, hogy milyen körök segítik ezt az egyesületet, hiszen, hát fogalmazunk úgy finoman, hogy a szexuális orientáció ezen kutyás körben állítólag elég nagy nemzetközi támogatást biztosít számukra. (*Pócs János: Beteg!*) Egyébként ezt nem én mondtam itt először a parlamentben, úgyhogy jó lenne, ha nem ez alapján dőlné el az, hogy melyik szervezet adhat ki nemzetközileg elismert törzskönyveket Magyarországon, és melyik nem.

Úgyhogy remélem, államtitkár úr, ezekre a kérdésekre is választ kaphatunk végre, mert tényleg elképesztőnek tartom, ami ezekben a körökben most már évek óta folyik Magyarországon. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

(14.20)

ELNÖK: A következő normál hozzászólásra Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csatlakozni szeretnék a Magyar Zoltán képviselőtársam által elmondott szakmai érvekhez. Nagyon sok mindenben tudom azt támogatni, és arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a macskák esetében nemcsak az elvadult és gazdával nem rendelkező állatokról van szó, hanem a házimacskák helytelen tartásának technikájáról is, hogy gyakorlatilag a település széli határokon mindenütt házimacskákkal lehet találkozni. Erről nagyon sok kutatás van már, tehát teljes mértékben csak alátámasztani és erősíteni tudom ennek a problémáját.

Egyvalami, ami még felmerült bennem az előző hozzászólással kapcsolatban, amit szintén szeretnék kérni államtitkár úrtól, hogy ha lenne mód és lehetőség, hogy a kormányban képviselni szíveskedjék. Ez pedig nyilvánvalóan a konkrét jogszabállyal van most újra kapcsolatban, mégpedig a washingtoni egyezménynek, a CITES-nek a magyarországi végrehajtásával kapcsolatos gyakorlatról. Államtitkár úr minden bizonnyal a minisztérium szervezeti rendszerén belül tudja, hogy milyen főosztály és ki foglalkozik ezzel, ugyanakkor gyakorlatilag azt lehet mondani, hogy megszűnt a folyamatos ellenőrzés ezen a területen. Hiába van egy főosztály vagy egy osztály, akinek területe a nemzetközi egyezményekben vállalt hazai kötelezettségek végrehajtása - ugye, itt egy olyan egyezményről beszélünk, ami '73-ban született, tehát most már 42 éves egyezmény, '85-ben ratifikálta Magyarország, és a természetvédelemnek egy kicsivel szebb napjai alatt azért volt rendszeresen arról szó, hogy a végrehajtása és az illegális kereskedelemre, tehát a washingtoni egyezmény által 1-es vagy 2-es függelékbe tartozó fajok keres-

kedelmére legyen folyamatos odafigyelés. Azt lehet tapasztalni szerre az országban, hogy folyamatosan mindenféle fórumokon, állatbörzéken CITES-es fajokat árulnak, és miután nincs arra kialakított szakszemélyzet, aki ezzel foglalkozzon, ez nagyon nagy problémákat jelent.

Ez két feladatot vetne fel szerintem a kormányzatnak. Az egyik nyilvánvalóan az lenne, hogy a természetvédelmi őrszolgálat megerősítése, létszámában érdemben történő bővítése, ami lehetőséget teremtene arra, hogy ezekre a feladatokra is legyenek kapacitások. A másik pedig a konkrétan az ezzel a területtel foglalkozó szakmai szervezetek segítségével. Korábban azért volt arra példa, hogy nemzetközi forrásokból civil szervezetek folyamatosan szemlézték az összes ilyen apróhirdetést és fórumot, ahol ilyeneket kínáltak, és ebből nagyon sok hasznos bejelentés lett, és a kormányzat el tudott járni. Most jelen pillanatban ezeknek a felderítettsége nagyon-nagyon alacsony, mert nincs olyan, aki ezzel foglalkozna.

Nagyon jó lenne, ha államtitkár úr pont ennek a jogszabálynak a végrehajthatósága miatt, ami most előttünk van, tudná azt támogatni a kormányban, hogy az ez irányú célkitűzésekre minél bőségesebben jusson forrás és szándék. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak közben megihletett az előttem szóló. Az eses történethez, a törzskönyvezéshez csak annyit szeretnék mondani, hogy azért is jó lenne ezt a problémát megoldani, mert már lehet hallani, hogy a macskások és a vadászgöreyesek körében is hasonló konfliktusok és rivalizálás kezd kialakulni, tehát jó lenne, ha világos jogszabályok lennének, hogy kikkel köt az állam valamiféle megállapodást, kik azok, akik ilyen jogosítványokkal fognak rendelkezni hazai és nemzetközi fórumokon is.

A CITES-re áttérve: igen, valódi probléma az, hogy például az európai szárazföldi teknősöknél míg korábban ez a rendszer valóban ellenőrzött működött, addig ma, ha bármelyik apróhirdetéses oldalra fellépünk, akkor papírok nélkül rendelkező állatokat tömegével lehet vásárolni. Ez tényleg súlyos probléma.

Talán még egy dolog, ami idetartozik, az a solymászat kérdésköre. Vannak olyan őshonos védett madarak, amelyeknek a tartása köztudott, hogy solymászati körökben megvan, és különböző alfajokkal és hibridekkel fedezik azt, hogy tarthassák ezeket az állatokat, és megvannak rá a szakmai trükkök. Hála istennek, hogy megvannak, mert így tudott ez a szakma vagy ez a hobbi tovább élni és virágozni és világhírét fenntartani. Ugyanakkor jó lenne, ha nem bűnözőként kezelnénk ezeket az

embereket, és különbséget tudnánk tenni a között, hogy ki az, aki valóban kirabolt egy ilyen fészket, és a természetből szerezte be ezeket az állatokat, vagy ki az, aki évek óta, akár már dédszüleitől örökölve vitte tovább ezt a hobbit, mert higgye el, államtitkár úr, tényleg problémák vannak ezen a területen, és szeretném, ha a solymászok körében tudnánk különbséget tenni a természetet károsítók és azok között, akik legális módon szereztek be ezeket az állatokat, vagy féllegális módon, hiszen a jogszabályok még nem teszik lehetővé azt, hogy ez teljesen legális lenne. Szeretném, ha ezeket is tudnánk kezelni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni még a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem V. Németh Zsolt államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban is hadd köszönjem meg ezt a sok értékes hozzászólást, a támogató észrevételeket is és természetesen a kritikusakat is.

Heringes Anita képviselő asszony megcsillantotta a kodifikációs képességeit. Természetesen megvizsgáljuk a felvetéseit. Egy érdemi javaslatot látok vagy kérdést, ez pedig az „amennyiben lehetséges” kifejezés kikerülése. Azért történt ez a változtatás, mert a jelenleg hatályosban ha marad az „amennyiben nem lehetséges” kifejezés, akkor például az ízeltlábúakat is elvileg kötelező lenne ellátni jelöléssel, mert a technika fejlődése folytán már lehetséges lenne a jelölésük. Tehát szükséges a jogszabály módosítása.

Sallai R. Benedek képviselő úr javasolja kibővíteni a veszélyes állatok körét. Itt megjegyzem, hogy például a nyílméregbékáknak csak a természetben levő példányai veszélyesek, ezek tartalmazznak mérget, mivel a táplálékkal veszik ezt magukhoz, így a notifikáció alatt levő rendezettségben sem szerepel a veszélyes állatok körében. Más bővítésnél, például a halaknál viszont nem áll fenn a szökés veszélye, tehát végig kell gondolni. Természetesen átgondoljuk az érveit.

Szó volt itt sok mindenről, nyilvánvalóan tágan értelmezve ezt a napirendet, azonban a kutyák, a kutyatenyésztés területén levő áldatlan viszonyok jó példát mutatnak a legkevésbé sem pártspecifikus viszonyokra. Nem tudom, hogy erre mikor találnak megoldást, de Czerván György államtitkár úr lázasan dolgozik ezen, mint ahogy tették elődei az előző meg azt megelőző meg azt megelőző ciklusokban is. Azt mondom, hogy mi mit tudunk tenni. A természetvédelemért is felelős államtitkárság azt határozta el, hogy legalább a magyar kutyafajták esetén a nemzeti

parkokra bízva, és a nemzeti parkok, egy-egy park vállal fel a kilenc magyar kutyafajta közül egyet-egyét. Valóban magyarázatot kellene adni ilyen áldatlan viszonyok közepette, hogy miért lehet egy ciroksöprűvel elzavarni a kuvaszt, és miért harapja meg a gazdáját a komondor, tehát nem biztos, hogy jó irányba megy jelenleg a kutyatenyésztés; ezt szigorúan magánemberként mondom, de dolgozunk ezen.

A transzponderrel történő jelölés 2013 óta kötelező már a négy hónapnál idősebb ebek esetén, és az országos ebadatbázis így már több mint kettőmillió kutya adatait tartalmazza.

Képviselő úr jelezte, talán Egyed Zsolt képviselő úr; a kérdésére válaszolva: jelenleg is folyik egy ivartalanítási program a menhelyi kutyákra vonatkozólag, és valóban gondot jelent a macskáknál ennek a hiánya.

Mindent egybevetve köszönöm képviselő urak és képviselő asszony felvetéseit, és természetesen a benyújtott módosító indítványokat megfogadjuk, és ezt követően kérem a támogatásukat a jogszabály elfogadásánál is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/3750. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként szintén megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

Öné a szó, államtitkár úr.

(14.30)

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az élelmiszerlánc-biztonság azt jelenti, hogy az élelmiszerlánc nem jelent elfogadhatatlan mértékű egészségügyi és gazdasági kockázatot sem az egyén, sem a társadalom számára. Ahhoz, hogy az élelmiszerlánc-biztonság egyre magasabb fokon valósuljon meg, időről időre szükség van a jogszabályi környezet módosítására.

Az élelmiszerlánc kapcsolatos jogi szabályozás uniós alapdokumentuma az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről szóló 178/2002. EK-rendelet. A rendelet az egészség és a környezet védelme mellett megfogalmazza a láncszemlélet, a kockázatelemzés, az elővigyázatosság, a nyomonkövethetőség fontosságát is. Az élelmiszerlánc-biztonság alapvetően úgy javítható, hogy minél több

veszélyt azonosítunk, és azok kockázatát elfogadható mértékűre csökkentjük.

Az élelmiszerlánc-biztonság egyik kulcskérdése a jogellenes tevékenységet folytató szereplők felderítése. Ennek érdekében a törvényjavaslat - összhangban az élelmiszerlánc-biztonsági stratégiával - a jelenleg széttagolt hálózati struktúra helyett központi kockázatelemzési rendszert alakít ki. Ez egyrészt lehetővé teszi az ismert kockázatok felügyeletét, másrészt az ismeretlen veszélyek és elfogadhatatlan mértékű kockázatok kezelését.

Központilag állnak rendelkezésre ugyanis azok az erőforrások, adatbázisok, az a tudásbázis, amelyek egy országos szintű átlátható kockázatelemzési rendszer alapjait jelentik. Az átláthatóság elvét az élelmiszerek eredete és nyomonkövethetősége terén is érvényesíteni kell. Az élelmiszer bizalmi termék, ugyanis a fogyasztó és az előállító között információs aszimmetria áll fenn. Ez azt jelenti, hogy a fogyasztó számára az élelmiszer minőségével és biztonságával összefüggő paraméterek nem ismertek a vásárlás pillanatában, és ezeket általában beható vizsgálat során sem állapíthatja meg. Meg kell tehát bízni a gyártóban, másrészt a hatósági felügyeleti rendszer hitelességében.

Ezt az információs aszimmetriát kívánja csökkenteni a törvényjavaslat azáltal, hogy bevezeti a fogyasztók tájékozódását segítő minősítési rendszert. A korábbi megyei szint helyett országosan egységes minősítési metodika kerül bevezetésre, lehetőséget biztosítva ezzel többek között a minőségvezérelt közétkeztetés megvalósítására. A javaslat értelmében bővül az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszerben - FELIR - tárolt adatok köre, továbbá lehetővé válik a FELIR és más külső rendszerek közötti adatcsere, amelynek már megvalósult jó példája az EKÁER-rendszerrel való kölcsönös kapcsolat megteremtése.

Tisztelt Ház! Az elmúlt időszak élelmiszerlánc-eseményei bebizonyították, hogy az emberi egészség védelme érdekében biztosítani kell, hogy az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv által az emberi egészséget veszélyeztető események elhárítása érdekében hozott intézkedést elrendelő határozat fellebbezésre való tekintet nélkül végrehajtható legyen.

A gyakorlatban felmerült értelmezési problémák tisztázása végett a törvénymódosítás tartalmazza azt is, hogy az élelmiszerlánc-felügyeleti díjat - összhangban az uniós jog előírásaival - csak az élelmiszerlánc-felügyelet alá tartozó termékekből származó árbevétel után kell fizetni, hiszen ez a díj az élelmiszerlánc felügyeletéhez kapcsolódó hatósági ellenőrzések költségeinek finanszírozására szolgál.

A törvénymódosításban foglalt felhatalmazás kibővítése révén lehetőség nyílik arra a több uniós tagállam által már követett gyakorlatra, hogy a géntechnológiával módosított szervezettől mentes élelmiszer és takarmány előállításának, jelölésének, forgalomba hozatalának és ellenőrzésének szabályait

az élelmiszerlánc-felügyeletért felelős miniszter rendeletben állapítsa meg.

A törvényjavaslat további kiegészítéseket és módosításokat tartalmaz az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében. Így például az uniós joggal összhangban rögzíti a vendéglátó-ipari létesítmény fogalmát.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezeknek megfelelően kérem a tisztelt Házat, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal és szavazatukkal támogassák az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló törvény módosítását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ezért megadom a szót Pócs Jánosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvénymódosítás kapcsolódik a 2013-ban elfogadott élelmiszerlánc-biztonsági stratégiához. A stratégia célja, hogy az élelmiszerlánc-termékek mindenkor egészségesek, kiváló minőségűek és biztonságosak legyenek, valamint azok előállítása, kereskedelme, felhasználása és fogyasztása során az emberek és a társadalom magas fokú tudatosságot és felelősséget tanúsítson. A stratégia ennek érdekében a központi kockázatelemzés rendszerének bevezetésére javaslatot tett, amelynek megvalósítása érdekében a törvényjavaslat lépéseket tesz.

Az élelmiszerlánc-termékek minőségi vizsgálatának eredményei eddig a széttagolt hálózat miatt a rendszerszinten nem voltak összeegyeztethetőek. Továbbá az élelmiszerlánc-termékekre vonatkozó tanúsítványok, a védjegyek, az eredetigazolás az állampolgárok számára átláthatatlan rendszert alkottak. A széttagolt hálózat egységesítése és racionalizálása érdekében központi kockázatelemzési rendszer és állami laboratóriumokra alapozott nemzeti élelmiszerlánc-minősítési és eredetvizsgáló rendszer működését írja elő az előttnk lévő javaslat. Ezek a rendszerek fogják központilag összesíteni az országosan keletkező adatokat, így válhat hatékonyrá az élelmiszerlánc-felügyeleti tevékenység.

Hasonlóan a stratégia által meghatározott célok felé tett lépés a minősítési rendszerek kidolgozásának előírása. Az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv feladatául kapja, hogy vizsgálja és értékelje a vendéglátó-ipari létesítményeket, ezek közé értve a közétkeztetést végző létesítményeket is higiéniai, élelmiszer-biztonsági és élelmiszer-minőségi szempontok szerint, és ez alapján hatósági bizonyítványt adjon ki.

A stratégiához köthető módosítások mellett az uniós jogharmonizáció érdekében is változik az élelmiszer-biztonsági törvény. Jó, ha a fogyasztók

biztonságát és minél jobb tájékoztatását szolgáló európai uniós előírásokat kell beépítenünk a hazai jogrendbe. Az 1169/2011. számú európai uniós rendelet a fogyasztók megfelelő tájékoztatására vonatkozó előírásával hivatkozási alapként kerül a jogszabályba beépítésre.

Az élelmiszerlánc-törvény eddigi alkalmazása során felmerült néhány probléma megoldása érdekében is helyet kap néhány módosítás. Így egyértelművé válik, hogy az élelmiszerlánc-felügyeleti díjat az élelmiszerlánc-felügyelet alá tartozó termékekből származó árbevétel után kell majd fizetni. A többi termékre nem vonatkozik a törvény korábbi módosításakor meghatározott, az ellenzéki képviselőtársak egy része által sokat vitatott díjrendszer, ami a sok kifogás ellenére, úgy tűnik, nem tette tönkre a kereskedelmi ágazatot, ugyanakkor hozzájárult az élelmiszer-biztonság növeléséhez.

Az előterjesztő szükségesnek tartja az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszer adatkörének bővítését is, ami ugyancsak az élelmiszer-biztonsági feladatok hatékonyabb ellátását fogja biztosítani. A javaslat módosításakor egyértelműen a szabályozás jobbítását szolgálják, így kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák azokat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Most megadom a szót Heringes Anitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. A javaslat támogatható, hiszen érdemes mellette megemlíteni azért azt is, hogy elsősorban nem csak a hatósági jelenlét és az újabb adminisztrációs előírás fogja megteremteni az élelmiszer-biztonság feltételeit. A legfontosabb eszköz a társadalmi tudatformálás, a tudatos fogyasztói magatartás bátorítása, a fekete-gazdaság kifehéritésének előmozdítása lenne az egyik legfontosabb cél, azt gondoljuk, valamint a hamisítások visszaszorítása pont abban az időszakban, amikor egyre több esetben észleljük, hogy milyen termékek kerülnek a boltok polcaira, amelyeket itthon állítanak elő.

Azt gondolom, tényleg jó lenne, ha a Nébih-járulékból most már a szolgáltatás is megjelenne mögötte, úgyis az előző költségvetésben önök emelték ezt 6 százalékkal, végre jó lenne valami szolgáltatást is látni, és az embereknek nem azon kéne izgulniuk, hogy a polcra levett termék milyen állapotú, hol termelték, honnan került elő. Azt gondolom, hogy van feladatuk még bőven ebben a törvényben is. Előzetesen ezt támogatni fogjuk, mert látjuk a jobbító szándékot, de ez még vajmi kevés.

ELNÖK: Most megadom a szót Földi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosítása a T/3750. számú törvényjavaslatról az élelmiszerek jelölésére vonatkozó előírások és a hatósági működéssel kapcsolatos rendelkezések vonatkozásában tartalmaz módosításokat. Természetesen ezek a módosítások szorosan kapcsolódnak a 2013-ban elfogadott élelmiszerlánc-biztonsági stratégiához.

Pócs János képviselőtársam már említette felhívásában, hogy az élelmiszerlánc-termékek minőségi vizsgálatának eredményei nagyon széttagoltak, az egész rendszer széttagolt, nem összeegyeztethető, különböző módon vizsgálták ezeket a dolgokat, és emiatt bizony komoly gondokat okoztak a tanúsítványok, eredetigazolások. Ennek egységesítésével olyan új rendszert kell létrehozni, amelynek révén megfelelő információ áll rendelkezésre mind a fogyasztói, mind pedig a hatósági döntéshozatalhoz. Ezért az előírások szerint élelmiszer-jelölés és az alkalmazott jelölési módszer, továbbá az élelmiszerek megjelenítése, formája vagy alakja, csomagolása, bemutatásának módja, kellékei, reklámja nem tévesztheti meg a végső fogyasztót, valamint nem tulajdoníthat az élelmiszernek betegség megelőzésére, gyógyításra vagy kezelésre vonatkozó tulajdonságokat, nem keltheti ezen tulajdonságok meglétének benyomását.

A törvényjavaslat 4. §-a ennek érdekében kiegészíti a meglévő szabályozást, vagyis előírja, mint ahogy említette államtitkár úr is és Pócs képviselőtársam is, a központi kockázatkezelési rendszer működtetését. A hatóságnak különös hangsúlyt kell fektetni a minősítési rendszerek bevezetésére, amelyekkel a korábbi adminisztratív típusú ellenőrzések kiválthatók. Az eddigi gyakorlati tapasztalatok alapján országosan egységes minősítési, metodikai és bizonyítványok kiadása csak központilag kezelhető, ezért a törvényjavaslat kiegészíti a korábbi szabályozást azzal, hogy az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv vizsgálja és értékeli a higiéniai, élelmiszer-biztonsági és élelmiszer-minőségi szempontok szerint a vendéglátó-ipari létesítményeket is. Mindezek hosszú távon hozzájárulhatnak a minőségvezérelt étkeztetés kialakításához, az ügyfelek által elektronikusan intézhető ügyek körét bővítik, és az adminisztratív terhek csökkentését szolgálhatják.

A már korábban említett, 2013-ban elfogadott élelmiszerlánc-biztonsági stratégiában meghatározott célokhoz kapcsolódóan a törvényjavaslat révén bevezetésre kerül az átlátható központi kockázatelemzés rendszere, mint ahogy azt már korábban is említettük. Aztán államtitkár úr is említette, Pócs kollégám is említette az élelmiszerlánc-felügyeleti díj megfizetését, ami tulajdonképpen 0,1 százaléka lesz majd annak az árbevételnek, egyértelműsíti ugyanakkor azt, hogy e szabály alól milyen kivételek lesznek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP frakciója a törvénytervezet elfogadását javasolja a tisztelt Háznak, és erre kérem tisztelt képviselőtársaimat is. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy igen vékony paksaméta került elénk, amikor az élelmiszer-biztonság kérdéséről tárgyalunk, hiszen látható, hogy nem a kormányzat koncepciója van most előttünk az asztalon, hanem végül is egy európai uniós implementációs folyamat keretében a cél az, hogy egységesen Európa minden országában nagyjából ugyanazon keretrendszeren és szabályrendszeren belül próbálják meg szabályozni az úgynevezett élelmiszer-biztonsági kérdésköröket, ahol már komoly problémánk lehet, komoly hiányérzeteink annak kapcsán, hogy itt történtek változások a kormányzat cselekvési programjában, ahogy említette a fideszes vezérszónok is. 2012-ben, '13-ban, '14-ben történtek bizony különböző jogalkotásbeli változások. Rendszerszintű eltérést a korábbi bajokhoz képest ugyanakkor mégsem lát az egyszeri közember.

Tehát mindamelllett, hogy a kormányzati stratégia, az abból fakadó szabályozás hiányzik, most az egyszerűbb utat választják, gyakorlatilag hagyják az Uniónak kitalálni azt, hogy Magyarországon milyen ellenőrzési rendszer folyjon. Mindezzel párhuzamosan az előttünk fekvő papirossal hatályon kívül helyeznek vagy helyeznének számos olyan fontos kérdéskört, amit eddig jól vagy rosszul, de azért Magyarország tudott szabályozni. Hozzám közelebb állna nyilvánvaló módon az az elképzelés, hogy amit lehet, Magyarország még kiegészítő jelleggel szabályozzon. Emlékezzünk csak a jelölési módszerre, a jelölési rendszerre, amivel kapcsolatban 12-féle magyar termék-védjegyes élelmiszer-ipari hulladékot tudtam önöknek itt demonstrálni még 2011-ben, '12-ben, de később is, ahol mondjuk, a Törökországból hozott babérlevélre baromi nagy betűkkel rá volt írva, hogy magyar termék, piros-fehér-zöld, tehát őskáosz volt ezen a területen.

Ne vitassuk el azokat az erőfeszítéseket, amelyek a rendrakás irányában megtörténtek azokban az években, viszont azt látnunk kell, hogy a visszaélések egy része továbbra is fennmaradt, most pedig a magyar kormányzat lényegében mintha lemondana azon jogosítványainak egy részéről, hogy a későbbiekben ezt a területet saját hatáskörben szabályozzuk. Helyette itt van egy európai uniós csomag, aminek értelmében majd Brüsszelben eldöntik, hogy az itteni termékek megjelölése milyen lehet, vagy milyen nem lehet. Ne szídjuk ezt a rendszert teljes egészében, hiszen csak hogy három pozitív példát is mondjak, ha a tápértéket is egy kötelező séma szerint kell

feltüntetni, még ha erre a türelmi idő két év is, akkor azt mondom, hogy a könnyebb összehasonlítás kedvéért főleg különböző civilizációs betegséggel küzdő polgártársaink számára igenis legyen elérhető az a könnyítés, hogy könnyebben férjenek hozzá bizonyos élelmiszerfajtákhoz, könnyebben hasonlíthassák össze azok tartalmát. Ugyanígy az allergéntartalomról történő tájékoztatást az összetevők sorában jól láthatóan ki kell emelni. Ez jórészt így volt eddig is, de nyilvánvaló, hogy finomítandó, pontosítandó ez a rendszer. A nem előre csomagolt élelmiszerfajták esetében is már hasonló tájékoztatás adása elvileg kötelező.

A probléma az, hogy ha azokat az élelmiszerbotrányokat és eseteket vizsgáljuk, amelyek borzolják a kedélyeket, legyen szó húsátcímkezésről vagy különböző mérgező, szennyezett, átfestett, hamisított termékekről, akkor azt látjuk, hogy egy szép hosszú folyamatábrát olvashatunk 2012-ig. Előtte sorakoznak egyébként ezek. Csakhogy 2013-ból, 2014-ből és '15-ből is találunk ilyeneket. Ne mondjuk azt, hogy elérhető egy olyan állapot akár európai uniós szabályok által, vagy ami - még egyszer mondom - hozzám közelebb áll, hazai tisztességes szabályozás által, hogy nem lesznek ilyen élelmiszerbotrányok, hiszen olyan árumennyiség zúdul az európai piacra, hogy darabonként tételesen ezt képtelenség ellenőrizni.

De azt igenis el kell mondanunk, hogy a Jobbik megtette a magáét azért, hogy legalább a szankciórendszer tisztességesebb legyen. Az előző ciklusban nagyon-nagyon kevés jobbikos módosító javaslat ment át. Az egyik Gaudi-Nagy Tamás jobbikos képviselőhöz volt köthető, amelynek értelmében milliárdos nagyságrendű teherrel lehet már sújtani azokat az élelmiszer-ipari bűnözőket, akik tudatosan úgy formálták akár a termékskálát, akár azok összetevőjét, akár az elosztási rendszert, hogy azzal nagyon komoly károkat okozzanak akár a magyar piacon, akár magyar emberek egészségében.

De még egyszer mondom, a Fidesz-KDNP-s felvezetők, vezérszónok által említett szabályozásbeli módosítás után is itt van előttem, mondjuk, egy 2013-as, kissé vicces eset: mintegy 400 ezer tasak átcímkezett, meghosszabbított minőségmegőrzési idejű, jelzésű gumicukor miatt 300 milliós bírságot szabott ki a Pest Megyei Kormányhivatal.

(14-50)

Lehet erre a 300 millióra azt mondani, hogy ez egy tetemes összeg, de még egyszer mondom, egy jobbikos, keresztülment módosító értelmében ez lehetett volna akár milliárdos nagyságrendű és valóban elrettentő erejű bírság.

Aztán látjuk - 2015-ös hír és elemzés van előttem, tehát még egyszer mondom, Pócs képviselőtársam figyelmébe is ajánlom, hogy nem az önk módosításai előtti, az elképesztő dzsungelállapotok köze-

pette tapasztalható visszaélésről van szó, hanem 2015-ről -: átcímkezett, ismeretlen eredetű zöldségeket foglaltak le a hatóságok a nagybani piacon, ahol az átcímkezések, átcsoomagolások már-már nemcsak hogy városilegenda-számba mennek, de valóságos feljegyzések tömkelege áll erről rendelkezésre, mégsem látható, hogy komolyan elejét akarná venni a kormányzat bármilyen intézkedéssel ezeknek. A felelősök ellen egyébként adócsalás miatt indul eljárás, de hogy ennek mi lesz a vége, ez nyilván a homályban marad. Ugyanígy a festett, hamisított marhahússal kapcsolatos botrány is ezen időszakból származik és innen értendő, amikor már elvileg egy szigorúbb szabályozás volt érvényben.

Ugyanígy kivezetésre kerül a származási ország feltüntetetéséről szóló rendelkezéssorozat is, amivel kapcsolatban szintén az uniós jogalkotásra kíván hagyatkozni a kormányzat. Nyilvánvaló, hogy vannak önöknek kötelezettségeik, de van lehetőségük is; nekünk nincs olyan lehetőségünk, hogy Brüsszellel tárgyalásztalhoz ülünk ilyen esetekben. Önöknek lenne akár a folyamatos konzultációra is lehetőségük, nemcsak a szolgai módon történő jogszabályfordításra, -áthozatalra, hiszen nem feltételezem, de ha önök minden területen így járnának el, akkor mi szükség lenne a magyar kormányra? Akkor egy jó fordítóbrigádot kellene felvenni, amelyik a brüsszeli jogszabályokat lefordítja, átülteti, a magyar jónép pedig majd elfogadja azokat. Nyilvánvalóan ilyen világ nem lesz, mert ilyen világban nem szeretnénk élni, és mi, jobbikosok nem hagyjuk; szerencsére egyre többen gondolkodnak úgy, mint mi, a közvélemény-kutatások is ezt bizonyítják. De azt látnunk kell, hogy a veszély valós, hiszen ezen esetben sem látható a nemzeti szabályozásban az a kiegészítéssorozat, ami alapján Magyarországon az élelmiszerbiztonság hosszú távon szavatolható.

És hogy ne húzzam az időt, csak egyetlen példát ragadnék ki. Az előttem fekvő intézkedéssorozat értelmében - mondjuk, nagyon jó a közétkeztetés vizsgálata vagy annak fokozott vizsgálati lehetősége, de - miniszteri rendeleti szintre utalnák egyrészt a borászattal, ez is nagyon fontos, de ami engem most még jobban érdekel, a géntechnológiával kapcsolatos szabályok megalkotását is. Tehát olyan nagyon fontos területeket tennének át miniszteri rendeleti szintre, amelyek minimum ide kéne hogy kerüljenek elénk, de még inkább azt mondanám, hogy az igazi nemzeti konzultáció ezek kapcsán kéne hogy folyjon.

Egyébként lehet átültetni most uniós jogszabályokat, ötleteket, irányelveket, behozhatják önök ezt a magyar jogrendszerbe, de annyit áruljanak el nekem, hogy ha a transzatlanti befektetési megállapodás keresztülmegy - mert mondjuk, a Kanadával kötött, az ratifikálás előtt áll, akkor miért ne menne keresztül annak a kibővített nagytestvére is -, az Európai Uniónak lesz egy 29. tagállama az Amerikai Egyesült Államok személyében, mondjuk, nem lehet már a génmódosított szemetét kitakarítani az euró-

pai piacról vagy távol tartani attól, akkor mégis milyen brüsszeli irányelvet fognak önök átültetni, milyen magyar megoldást fognak kidolgozni arra nézve, hogy Magyarország GMO-mentessége bármi áron, bárkivel szemben, minden körülmények között fennmaradjon. Hiszen ezt szavakban önök deklarálták - aminek én nagyon örülök, ezzel egyetértek, tehát nehogy azt higgyék, hogy a kákán is csomót keresek -, csak azt kérdezem nagy tisztelettel, hogy mégis milyen garancia van arra, hogy ezen nagyon jó szándékú és egyébként alapvetően technikai jellegű, rövid szabályozócsomag mentén nem készül-e a hátunk mögött egy sokkal nagyobb baj, amivel kapcsolatban fideszes képviselő mondta el a magyar parlamentben az erről szóló vitanapon, hogy a transzatlanti befektetési megállapodással kapcsolatban kérnek minket, hogy támogassuk azt. Egészen elképesztő módon nem azt kérték, hogy vita folyjon róla vagy nemzeti konzultáció, vagy kérdezzük meg a választópolgárokat is, mert van olyan fajsúlyos a kérdés; azt mondta fideszes képviselő itt a teremben, hogy kéri, hogy támogassuk azt a megállapodást, amely által az USA élelmiszer-ipari szemezté bezúdulhat Európába, ami által jogokat nyer az Amerikai Egyesült Államok az európai, így a magyar piacon is, de kötelezettségeket nem kap cserébe.

Mindez a magyar élelmiszer-biztonságot ezen rendelkezésektől függetlenül egy évszázadra hazavágná, hiszen még a szakértői becslések szórása is igen nagy a tekintetben, hogy a GMO-fertőzés után mennyivel állítható helyre az eredeti állapot. Van, aki ezt egyébként több száz évre teszi.

Elejét kell tehát venni a hasonló veszélyeknek és problémáknak, nem azt mondom, hogy ezzel a technikai jellegű módosító csomaggal, de azt igenis mondom, hogy rettenetesen hiányolom mind e mellől a kormányzat saját kiegészítő rendelkezéseinek körét, az emögött húzódo stratégiát, víziót - ennek nyomatait sem ismerjük néhány sajtónyilatkozatot leszámítva -, mindemellett hosszú távon pedig azt, hogy Magyarország GMO-mentességének megőrzésével tartjuk meg az egyetlen igazi stratégiai előnyünket, valamint azt is elvárnám önkéntől, hogy deklarálják, hogy erre a megállapodásra semmi szükség nincsen, Magyarország semmi szín alatt nem fog asszisztálni ehhez az áruhához, és fenntartja nemcsak az élelmiszer-biztonságot, de az ország szuverenitását is megőrzi azáltal, hogy a hasonló kísérleteket mindenekelőtt és mindenféle kompromisszum nélkül elutasítja. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon sok mindenben tudom osztani Z. Kárpát Dániel képviselőtársam véle-

ményét. Egyetlenegy dologban egyébként meg kell mondjam, hogy nagyon elégedetlen vagyok az ellenzékkel - akár az MSZP-vel, akár a Jobbikkal -: nyilván az LMP-t nem lehet olyan helyzetbe hozni, hogy nekünk kelljen elmondani azt, hogy ezt egy olyan miniszter jegyezte, akinek a cimborája döghússal eteti a gyerekeket Tiszafüreden. Az LMP nem fog ilyen bulvárszintre lemenni, és nagyon hiányoltam azt, hogy ezt elmulasztották ellenzéki képviselőtársaim, pedig ezt minimum elvártam volna, ha élelmiszer-biztonságról szó esik.

Mindazonáltal azt tudom mondani, hogy a több ponton szigorító feltételekkel megjelenő szabályozást számos tekintetben elfogadhatónak ítéljük. Kifejezetten jónak ítéli az LMP azt, hogy a fellebbezés jogát bevezeti, ez korábban is nagyon szerencsés lett volna, emiatt ezt tudja támogatni az LMP. A nemzeti élelmiszerlánc-minősítési és -eredetvizsgálati rendszert az állami laboratóriumokra alapozva létrehozta. Vannak ezzel kapcsolatban kétségeink, hogy hogyan lehet ezt megvalósítani, de nem látjuk ezt sem az ördögtől valónak. Kiterjesztik a vendéglátó-ipari, illetve közétkeztető intézményekre is a hatáskört, ahol is hatósági bizonyítványt is kiadnak, és ehhez néhány pluszintézkedést tartalmaz a szabályozás. Úgy néz ki az LMP álláspontja szerint, hogy ez ilyen szokásos reszelgetése a szabálynak, nyilvánvalóan több EU-s szabályozás átvétele. Nyilvánvalóan látszódik az, amit naponta többször elmondhatunk, hogy a kapkodó jogszabályalkotás - 2013 decemberéről beszélünk - miatt kénytelenek a hibát orvosolni. Folyamatosan látszódik, hogy az ország állandó tesztüzemben van a jogszabályalkotás tekintetében, és folyamatos tesztüzem miatt ülhetünk itt és töltjük itt az időt.

Egy kicsi aggályunk azzal kapcsolatban szintén van, hogy lehet, hogy ezeknek az intézkedéseknek egy része jogos, de látható, hogy a Nébih egyre nagyobb, egyre jobban dagad, ez is olyan kisgömböc lesz, mint a kormányhivatal, és egyre inkább vannak aggályok, hogy az ellenőrzést, az adminisztrációt meg tudják-e ezek valósítani és végre tudják-e hajtani. Ez leginkább azért merül fel, mert ha csak az elmúlt egy-két hét eseményeire tekintünk: kiszáradt múmiapatkányokat találtak olyan üzemből, ami egyébként, nem is tudom, milyen biominősítéssel, meg ősember- vagy *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Paleolit.)* paleo étkezési micsodával rendelkezik, utána nem telt el két nap, egy újabb üzemet találtak, ahol mindenféle kistrágcsláló-ürülék és madárürülék mellett tárolták nagy mennyiségben az átcímkezett ételeket.

Nyilvánvalóan én nem gondolom, hogy ezt fideszesek csinálták, de azt gondolom, hogy a kormányzati források és a jogszabályok végrehajtására irányuló kevés kapacitás hozzájárulnak ehhez. Ha kevés a forrása a szakigazgatásnak, hogy megfelelő mennyiségű ellenőrzéssel, folyamatos jelenléttel visszatartsanak ilyen magatartástól embereket, ak-

kor bizony el kell gondolkodni azon, hogy hogyan lehet ezt a rendszert megerősíteni. A legfontosabb tapasztalat véleményem szerint nyilvánvalóan az ebben, hogy nem elég folyamatosan jogszabályt alkotni, azokat végre is kellene hajtatni.

A Lehet Más a Politika, amit biztosan mondhatok, az, hogy bizonyos feltételekkel tudná támogatni ezt az előterjesztést. Nagyon-nagyon szeretnénk, hogy a Fidesz által és a miniszterelnök úr által folyamatosan emlegetett, egyszerű dolgozó népet és a kistermelőket segítse a szabály. Ugyanis a 13. § (2) bekezdése, amikor definiálja a vendéglátó-ipari létesítmény fogalmát, nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy a termelői vendégasztal fogalmának a megalkotásán dolgozik a Nemzetgazdasági Minisztérium egy műhelymunka formájában, és már most lehet látni azt, hogy reményeink szerint meglesz a kormányzati fogadókészség arra, hogy azok a falusi vendégasztalok vagy egyéb falusi szálláshelyek, lakásétermek, amelyek termelői vendégasztal-szolgáltatásokat nyújtanak, tehát gyakorlatilag nem iparszerűen, hanem egy általános falusi turizmussal egybeépített szolgáltatást nyújtanak, azok esetében egy könnyítés legyen, tehát hogy ne legyen beleértve ebbe az ipari jellegű vendéglátó-létesítménybe.

(15.00)

Ez az egyik módosító kérésünk, amit szeretnénk, hogyha a kormánypártok is támogatnának, hiszen annak a célcsoportnak kedveznénk azzal, amit a kormánypártok is rendszeresen fontosnak ítélnék.

Ezenkívül gyakorlatilag még két olyan rendelkezés van, ami gyakorlatilag az étel- és italbiztonságról szóló jogszabály alapján ezt a könnyítést megteheti. Nem mondom el részletesen, hiszen nem részletes vitát folytatunk, de két-három pontban a kistermelői, falusi vendéglátói szolgáltatásokat szeretnénk helyzetbe hozni azáltal, hogy kicsi könnyítéseket tegyünk. Ha az étel- és italbiztonságról van szó, akkor azt gondoljuk azért, hogy ott a legkisebb az aggálya az ezzel kapcsolatos mulasztásoknak, ahol a vendég közvetlenül nemhogy az étel készítőjét, hanem még az udvaron a tyúkot is látja. Tehát ezeknél a helyeknél, amelyek ilyen jellegű vendéglátási szolgáltatásokat nyújtanak, nagyon szeretnénk, hogy könnyítéseket engedjenek meg a kormánypártok.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és további jó munkát mindenkinek.

ELNÖK: Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Z. Kárpát Dániel képviselő úr a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném megjegyezni, hogy az iméntiekben elhangzott érvek nagy részével én tudok

azonosulni, de a Nébih kapcsán azért pár fontos gondolatot engedjenek meg nekem.

Önmagában én nem érzem azt problémának, hogy a Nébih hatalmasra duzzadt, sokkal inkább annak hatékonysága érdekel. Mi magunk, jobbkosok egyébként az előző ciklusban személyesen is felkerestük a Nébih vezetőjét, és meg kell hogy mondjam, a negatív várakozásaink ellenére igen kellemes tapasztalatokkal gazdagodtunk.

A fő probléma az, hogy - még egyszer mondom - mi megtettünk egy nagyon fontos lépést, keresztülvertünk az előző ciklusban egy módosítót, aminek értelmében 2 milliárd forinttal is lehetne büntetni az étel- és italbiztonsági csalogásokat, visszaélőket, a probléma az, hogy sajnálatos módon ezt az eszközt, ezt a kiváló szankcionálási eszközt nagyon ritkán alkalmazzák a hivatalos szervek. Ott tartottunk, hogy megint uniós szabályok átültetésétől várják a csodát, miközben itt mindenki elmondta a Fidesz, KDNP részéről, hogy milyen fontos az étel- és italbiztonság.

Hadd mondjak még egy 2015-ös példát, jó, tehát a szabályok szigorítása után, ami egyébként a halak „hamisításáról” szól. Első olvasatra meglehetősen komikus volt a történet. Itt jellemzően az szokott előfordulni, hogy különböző halfajtákat más halfajtákként tüntetnek fel. A legérzékenyebb típusok az alaszakai tőkehal, a tengeri sügér és a tonhal. Utóbbit gyakran helyettesítik egy vajhal gúnynévvel illetett fajtával, amire az európai gyomor egyébként különösen érzékeny. Magyarországon az egyik nagyobb halfesztivál előtt vont ki a hivatal majdnem 3,5 mázsát ebből a fajtából, tehát egy olyan komoly mennyiséget, amivel azért le lehetett volna mérgezni a fél rendezvényt, maradjunk ennyiben. És nem látjuk azt, hogy a milliárdos nagyságrendű bírságok ezt követően röpködnének.

Tehát van egy eszközrendszer, van egy szervezet, de azt látjuk, hogy ez a szervezet bizony élhetne ezen szankciórendszerrel sokkal keményebben is. Ne rójuk fel ezt kizárólag a Nébih és társai hibájául. Itt nyilvánvaló módon egy olyan kormányzati akaratra is szükség lenne, amely ebbe az irányba elviszi az ügyeket. Ezt tökéletesen hiányoljuk, hisz - még egyszer mondom - ami előttünk van, uniós ötletek átültetése, de a saját elgondolás ezek mellől fájó módon hiányzik. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Ugyancsak kétperces hozzászólásra Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mindössze reagálni szerettem volna az előbbi felvetésre. Elnézést kérek, hogyha félreérthető voltam. Nem a Nébih szakmai munkáját kifogásoltam, hanem azt, hogy az eddigi összeolvasztás és nagyobbítás nem járt azzal együtt, hogy megfelelő pluszkapacitásokat kapjon. Ha nincs meg a megfelelő szakszemélyzet, ha nincs meg a forrás az ellenőrzésekhez, ha nincs ember meg háttér, hogy kimenje-

nek és megcsinálják az ellenőrzéseket, akkor semmit nem ér az, hogy maga az intézményi háttér egy kis létszámmal rendelkezésre áll. Még az is lehet, hogy ott egyébként egy szűk szakmai szempontok szerint működő társaságról van szó.

Csak arra utaltam, amit rendszeresen megtesznek: a jogszabály halála, ha nem alkalmazzák. Gyakorlatilag arról van szó, hogy hiába alkotunk ilyeneket, ha nincs meg a megfelelő háttér mindezek végrehajtásához.

Tehát ma már javasoltam államtitkár úrnak egy-két dolgot, hogy a kormányüléseken mikre kérjen pénzt. Szerintem ezt is nyugodtan hozzátehetjük a listához, hogy a Nébih végrehajtási kompetenciáinak és végrehajtási kapacitásainak a növelésére is lényegesen nagyobb erőforrásokra lenne szükség. Tehát erre utaltam, és elnézést, ha félreérthető voltam. Viszonthallásra... - dehogyan viszonthallásra. *(Derült-ség a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most normál szót kérőként Szakács László képviselő úrnak adom meg a szót, az MSZP részéről.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha nem lett volna a vezérszónoki felszólalásban ez a kicsit rossz szájizzel kicsengő dolog, hogy mert azt mondták az ellenzékiek, mert ezt mondták az ellenzékiek ebben a dologban, ha megfigyelték, mi azt mondjuk, hogy tudjuk támogatni.

Nem értünk azzal egyet, hogy ezt ebben a terjedelemben kellene mindössze vizsgálni. Egyet tudunk érteni azokkal a felvetésekkel, amelyek azt mondják, hogy nem az EU-s jogszabályok tükröfordítására, hanem azoknak a magyar viszonyokhoz, a magyar piachoz, a magyar fogyasztási szokásokhoz való megfelelő implementálásával kellene hogy ezt ellássa a kormány. De mi meg tudjuk azt érteni, hogy pillanatnyilag ennyivel kell beérni. Aztán bízunk benne, hogy a következő időszakban, ahogy azt Sallai R. Benedek is mondta, mielőtt elköszönt, hogy legyen ez egy jó alap, aztán a kormány pedig foglalkozzon még azzal, hogy ezt egy kicsit kiszélesítsék.

De hogy a közös emlékezetünk egy kicsit legyen ennél pontosabb: Pócs képviselő úr, nem mi mondtuk, hogy tönkre fognak menni a kiskereskedelmi láncok, azt a kiskereskedelmi láncok mondták. Mi azt mondtuk, hogy akkor, amikor megjelent a költségvetésben ez a relatíve nagy összeg, hiszen ha jól emlékszem, akkor 6 ezrelékről 6 százalékra sikerült emelni az élelmiszer-biztonsági díjat, akkor két dolgot mondtunk. Az egyik az, hogy a díjjal szemben mindig szolgáltatás áll, még akkor is, ha az állam az, amely a díjat beszedi, akkor az államnak is ezzel szemben szolgáltatást kell beállítani. Amennyiben nincs a díjjal szemben szolgáltatás, addig ezt, minekutána kötelezően megfizetendő, és a kiskereskedelmi láncok nyilvánvalóan át fogják hárítani, az

árban érvényesíteni fogják, akkor ez egy forgalmi típusú adóként fog viselkedni. Mi ezt mondtuk, csak hogy a közös emlékezetünk ugyanazt mondja vissza és ugyanarról tájékoztasson mindannyiunkat.

Most azt látjuk, hogy van egyfajta törekvés arra, és ezért fogjuk támogatni, hogy ezzel a beszedett díjjal szemben, amivel egyébként óriásira lehetne duzzasztani a Nébihet, mi is annak idején mondtuk a vitában, hogy valószínűleg az összes állatorvos és laboráns, aki az országban él és dolgozik, most mindenki a Nébihnek fog dolgozni, akkor, hogyha ezt a rengeteg pénzt el akarják költeni. Mégis ezzel szemben most legalább papíron valamilyen tükörfordítás alapján egy jogszabálytervezetet kapunk, és ezzel szemben, tehát a díjjal szemben valamilyen szolgáltatásra számíthatunk. Én úgy gondolom, hogy ez egy jó első lépés, de annál nem több, annál semmi esetre sem több.

Ahogy az korábban is elhangzott, szakszemélyzet, infrastruktúra, forrás és a jogszabály betartása az, amire, én úgy gondolom, hogy szükség van akkor, amikor hatalmas pénzeket szed be ebből az állam. Áthárítják a kiskereskedők nyilvánvalóan és az árban érvényesítik egyébként ezt a díjat, tehát nyugodtan elvárhat érte szolgáltatást a vásárló minden további nélkül, és mégsem történt három hónapig semmi.

Emlékezzenek rá vissza, a költségvetés elfogadása előtt ugyan önök ezt a díjat már megszavazták, ez a megalapozó törvények között volt, de a költségvetésben még mindig nem szerepelt a Nébih során. Kétszer-háromszor kellett rá a költségvetésben föl-hívni a figyelmet, hogy beszédnek önök egy Nébih-díjat, beszédnek egy élelmiszer-biztonsági díjat, és ez még mindig nem szerepel az azzal foglalkozó hivatal megfelelő során. Nagyjában-egészében harmadik-negyedik alkalommal, amikor elmondtuk, utána sikerült átvezetni egyáltalán ezt a fajta díjat, illetve ennek megtalálni a megfelelő költségvetési sorát. Most önök azzal kísérleteznek, amit mi önöktől akkor számon kértünk: rendeljenek mellé feladatot, rendeljenek mellé infrastruktúrát, szakszemélyzetet és rendeljenek mellé szakértelmet és hajtsák végre a törvényt. Ez egy jó első lépés.

Én csak azért kértem szót, hogy a közös emlékezetünk legyen egyforma. Egy picit megelőzte a lovakat a kocs, szaladnak most utána; egy kicsit szedjék gyorsabban a lábaikat, és jobb szabályokat hozzanak. Ezt mi természetesen támogatni fogjuk. Köszönöm a figyelmet. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: Most Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Z. Kárpát Dániel képviselőtársamra szeretnék ráerősíteni. A botrányokkal kapcsolatban azért az is elég beszédes, hogy olyan nevek, olyan szereplők kerülnek előtérbe évről évre, akiknek bizony már

nem az első élelmiszer-ipari botrányuk az, ami aktuálisan megjelenik. A legutóbbi információink szerint már három korábbi megelőző esetben érintett volt az illető.

(15.10)

Tehát azért itt át kellene gondolni a polgári törvénykönyvnek meg a büntető törvénykönyvnek is a vonatkozó előírásait, hogy ez miként képzelhető el, hogy valaki egyszer egy ennyire társadalmi problémára rámutató ügyben megbukik, egy ennyire, akár életet veszélyeztető területen garázdálkodik, és akkor utána egy életen át ezt még gyakorlatilag folytathatja. Szintén probléma az ilyen esetekben, hogy gyakran bizony feltételezhetően kormány közeli érdekek is felvetődnek, ha másra nem gondolunk itt, a CBA környéki cégeknek az átsomagolási botrányaira, amikor lejárt szavatosságú élelmiszereket próbáltak meg újra boltokba juttatni.

S ha már a kormány kedvenc élelmiszerláncáról van szó, azért olyan sajtóhírek is megjelentek, hogy a hozzájuk beszállító kereskedők - és itt most nyilván nem tudjuk azt bizonyítani, hogy ők ezt a kereskedőlánc tulajdonosainak tudtával vagy anélkül tették -, de bizony, mondjuk, a rábaközi gazdákat úgy keresik meg, hogy az adott sertésállományánál, amit el kívánnak vinni, annál előre közlik, hogy az 50 százalékaról nem kérnek papírt, csak így hajlandóak elszállítani. Tehát azért ez ezzel is összefügg, hiszen akkor ezek innentől kezdve már feketén beszerzett jószágok, amelyeknek a feldolgozása, értékesítése is könnyedén megtörténhet feketén.

És ha már itt vagyunk, akkor egy nem közvetlenül és szorosan a tárgyhoz tartozó probléma: az áfának a kérdése. Európa vagy a világ leggazdagabb országa lehetünk, így a kívülről szemében mindenképpen, hiszen ha ilyen magas áfát képesek vagyunk megfizetni, akkor bizonyára így van - de hát a valóságban tudjuk, hogy nem ez az oka annak, hogy ilyen áfa van Magyarországon. Ha ezt újragondolnák, komolyan vennék, átgondolnák, és felfognák azt, hogy milyen következményei vannak ennek az áfának, akkor eljutunk odáig is, hogy az élelmiszerhamisításos élelmiszerbotrányokról is sokkal ritkábban esne szó, és kevesebbet kellene beszélnünk, hogyha nem lennének érdekeltek ezek a bünszervezetek abban, hogy hamisítsák az élelmiszert.

A GMO is szóba került az államtitkár úr részéről, ennek nagyon örülök. Ugyanis, ahogy már Z. Kárpát Dániel képviselőtársam említette, hogyha ez a szabadkereskedelmi megállapodás létrejön az Európai Unió és az USA között, akkor aztán teljesen mindegy, hogy önök mit fogalmaztak meg az Alaptörvényben.

Azon részével maximálisan egyetértettünk, minden fórumon elmondták a jobbikosok, hogy a GMO-

mentességünk megőrzése az Magyarországnak egyébként mind mezőgazdasági, minden szempontból, élelmezés-egészségügyi szempontból is kulcskérdés, és az utolsó csepp vérünkig küzdeni fogunk azért, hogy ez a mentesség fennmaradjon.

Ugyanakkor itt a vitában, amikor a szabadkereskedelmi vita zajlott a parlamentben, nem kaptunk egyenes, egyértelmű választ arra vonatkozóan, hogy ha aláírásra kerül ez az egyezmény, akkor mit fog érni akár alaptörvényi szinten az állítólagos mentességünk és annak kimondása. Ez a hallgatás vagy ez a mellébeszélés, amit akkor tapasztaltunk, jó eséllyel azt jelenti, hogy vagy önök sincsenek tisztában annak a majdani következményeivel, vagy pedig tisztában vannak vele, és azt jelenti, hogy bizony semmit nem fog érni még az alaptörvényi védelem sem.

Ha már GMO, akkor meg kell említenem azt, amit Morvai Krisztina és európai parlamenti képviselőink javasoltak kint Brüsszelben, és jó lenne, ha a kormány mögé állna és segítené ezt a harcot, hogy vigyük át azt végre, hogy az élelmiszereken kötelezően jelölni kelljen, nagy betűkkel, olvashatóan, jól elkülöníthetően a többi információtól azt, hogy genetikailag módosított szervezeteket tartalmaz vagy nem az az adott élelmiszer. Sőt, továbbmentünk: el kellene érni azt, hogy az Európai Unió területén külön polcon kelljen árulni az ilyen termékeket, és bízunk innentől kezdve akkor valóban a fogyasztóra, hogy mely terméket fogja választani: amely tartalmaz ilyen összetevőket, vagy amely mentes ilyen összetevőktől. Nincsenek illúzióink, jól ismerjük a felméréseket, nagyon jól tudjuk, hogy a GMO-s élelmiszerek egy ilyen versenyben nagyon gyors úton-módon ki lennének mosva a piacról, és akkor még meg sem sértettük azt a nagy szabadkereskedelmi imádatot, amit itt önök és Brüsszel képvisel gyakran a parlamentben, tehát betartottuk kvázi a játékszabályokat.

Úgyhogy biztatom az államtitkár urat, hogy tolmácsolja ezt a kormányülésen, és támogassák a jobbikos európai parlamenti képviselőket ezen küzdelemben. Óriási lehetőség lenne ez a magyar élelmiszeriparnak.

A GMO-ról még egy gondolat, államtitkár úr, beszéljünk róla őszintén, komoly zavarok vannak Magyarországon a fejekben: sajnos Magyarország nem GMO-mentes. Természetesen természeteni nem lehet, az az egy-két próbálkozás, ami állítólag véletlen volt ezen amerikai hátterű multinacionális vállalatok részéről, az időben valóban megfogásra került és megakadályozásra került a szennyezés, ezt elismerjük, ennek örülünk, de nap mint nap fogyasztunk GMO-s élelmiszereket. Gyakorlatilag nincs olyan, Magyarországon előállított húsipari termék - nagyüzemi körülmények között biztosan nincs -, ami ne tartalmazna GMO-s származékot, olyan növényit, akár mondjuk, a szója a legtipikusabb példa, ami ne GMO-s lenne.

Ezt csak azért fontos itt is hangsúlyozni, hogy ne áltassuk magunkat, nagyon sok teendő van GMO-

kérdésben, még ha az Alaptörvény értelmében meg is tudjuk majd akadályozni akár a szabadkereskedelmi egyezménytől is a GMO-t, és nem engedjük továbbra sem, hogy Magyarországon a köztermesztésbe bekerüljön és térnyerése megvalósuljon, akkor is komoly teendők vannak. Olyan fehérjenövények tömegeit kell újra meghonosítani hazánkban, amelyek képesek az itteni klimatikai viszonyok mellett is olyan minőségű és mennyiségű fehérjét biztosítani az állatainknak, amelyek aztán ki fogják tudni váltani a GMO-s szóját és az egyéb GMO-s termékeket.

Tudom, hogy nem szorosan ezen törvény tárgyházhoz tartozik, csak az államtitkár úr megemlítette a GMO-t, és úgy gondoltam, hogy fontos lenne itt is tisztázni azt, hogy nagyon sok teendőnk van ezen a területen, még akkor is, ha megmarad az az esélyünk, hogy képesek vagyunk alaptörvényi szinten tisztázni a kérdést, és megőrizni a mostani szinten a mentességünket. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Magyar Zoltán hozzászólása ihletett arra, hogy egy kétpercest nyomjak, hiszen itt nagyon hosszan beszélt a GMO-mentességről, amit természetesen a Fidesz és a kormányzat is támogat, nem véletlenül tettük be az Alaptörvénybe. Viszont itt tévesen elhangzott az a TTIP-pel kapcsolatban, tehát az Amerika és az Európai Unió közötti szabadkereskedelmi egyezménynél, hogy az egyáltalán ezt felülírhatja-e.

Nagyon határozottan elhangzott itt abban a vitában, hogy mind a Fidesz-KDNP frakciója, mind pedig a kormány elkötelezett abban a kérdésben, hogy akkor beszélhetünk majd egyáltalán arról, hogy a TTIP-et Magyarország elfogadja, illetve a parlament ratifikálja, hogyha a GMO-mentesség benne lesz. Tehát hogyha benne lesz abban a TTIP-ben, hogy egyes országok vagy akár Európa egésze, de nyilván nem erről lesz szó, hanem egyes országok, nevezetesen, jelesül Magyarország a GMO-mentességet fenntarthatja, és ugyanúgy ragaszkodunk ahhoz, hogy az élelmiszereken ezek feltüntetésre kerüljenek, legalábbis a Magyarországon forgalmazott élelmiszereken.

Nyilván arra törekszünk és az az érdekünk, hogy ez Európában, egész Európában így legyen. Ezt nem tudja a magyar kormányzat nyilván garantálni, megpróbáljuk, de hogy Magyarországon csak akkor beszélhetünk arról, hogy a TTIP-hez csatlakozik Magyarország, hogyha a GMO-mentesség benne van, az egészen biztos, és a vitában is így hangzott el. Köszönöm. *(Boldog István tapsol.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, csak reagálni szeretnék erre a felszólalásra.

Abban a vitában még azt se tudta megmondani a kormány, hogy kik fognak tárgyalni ezen ügyben Brüsszelben, azt se tudta megmondani, hogy esetleg kin kéne számon kérni azt, hogy az érdekeinket képviselje, vagy azt, ami itt elhangzott a Ház falai között. Innentől kezdve azért furcsállom, hogy ezzel védekeznek. Nagyon örülök, ha így lesz.

Hozzáteszem: azt most meg tudom mondani, hogy kizárt, hogy ezen egyezményben szerepeljen az tételesen, hogy Magyarország vagy bármely tagország megőrizheti a GMO-mentességet, vagy hogy ez tagállami szinten lenne szabályozva. Ilyen egyezményt az USA még nem kötött, és szerintem nem is fog a jövőben.

Innentől kezdve viszont az elég aggályos, hogy a választottbírók ügye, amiről itt hosszasan vitatkoztunk, ott meg simán elvérzik majd Magyarország egy ilyen területen is. Úgyhogy én nem lennék ennyire optimista. Nézzük meg, mi történt Kanadával, Mexikóval, Ausztráliával, akik hasonló egyezményeket már kötöttek az USA-val, mind-mind más területen, de elbukták az összes hasonló ügyet.

Úgyhogy amiket ott hosszasan föl is hoztunk példaképpen a vitában, nem is akarom ezeket megismételni, csak erre kívántam reagálni, hogy én nem tudom, hogy hova ez az optimizmus, mert még azt sem tudták megmondani, hogy kik tárgyalnak. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(15.20)

ELNÖK: Most normál időkeretben Z. Kárpát Dánielnek adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Éppen szerettem volna leszűrni kormánypárti képviselőtársaimat, micsoda dolog az, hogy nincs kívül vitatkozni, a jobbikosok egymás után hoznak fel újabb érveket, amelyekre nem reagál senki. Ez részben igaz is, de azért ismerjük el, hogy legalább egy felvetésre némiképp reagáltak, ami viszont egészen elképesztő.

Önök itt voltak a transzatlanti egyezményről szóló vitanapon. Fogjanak egymással kezét, ott ülnek egymástól pár méterre: ön mellett ül, nem messze öntől ül az az ember, aki azt mondta, megkéri az ellenzéki képviselőket is, hogy támogassák a transzatlanti befektetési egyezményt. Nem volt szó feltételről. De most már szerencsére elhangzott az, hogy önök akarják a GMO-mentességet, ez nagyon fontos, nagyon jó, de felteszem a kérdést: láttak-e már önök az Amerikai Egyesült Államok által aláírt olyan élelmiszer-ipari termékekről is szóló egyezményt, amely bármiféle hasonló kitételnek teret engedett volna?

De mondok egy még durvább forgatókönyvet. A transzatlanti egyezmény tervezetében, amit jelenleg tudunk róla, nemcsak az van benne, hogy a multik választottbírók elé vihetik pereiket a magyar állam ellen, vagy mondjuk, a verespataki beruházást kikényszeríthetik ily módon, de az is benne van, hogy az elfogadott alapegyezményhez képest utólagosan lehet különböző megállapításokat, szabályokat hozni, amelyekről nem kell feltétlenül kikérni a tagállamok véleményét. Tehát adott esetben önök egy olyan biankó csekket is aláírhatnak, amelybe nincs beleírva, hogy a GMO-mentességünk veszélybe kerül, de majd utólag beleteszik, azt viszont önöknek már nem kell ratifikálni.

Nehogy abban a tündérmesében ringassák magukat, hogy önök majd nem ratifikálják, ha ez nem lesz benne! Nem lesz beleírva! Az se lesz beleírva, hogy a GMO-szemét elárasztja Európát, mégis így lesz a valóságban. Álláspontom szerint felelős politikusan fel sem merülhetne, hogy ezt az örületet a jelenlegi formájában támogassa, hiszen nincsenek mérhető előnyei. Itt csak a brüsszeli lobbisták beszéltek minimális előnyökről, éves szinten átszámítva családonként körülbelül egypár tízezer forintos pénzügyi előnyről, amivel szemben a másik oldalon ott van egymillió európai uniós munkahely lehetséges elvesztése. Önök nem tudják védeni ezt az egyezményt, ne is próbálják már előre, hogy akkor, ha ez és ez benne lesz, aláírják. Ez védhetetlen! Aki ezt aláírja, az ugyanakkora hazaárulást követ el, mint aki a lisszaboni szerződést aláírta itt a parlamentben, nagykoalícióban, fideszesek, MSZP-szek együttesen. Ez ugyanolyan lemoshatatlan bűn lesz.

De hogy egy kicsit békésebb vizekre evezzünk, és visszatérjünk arra, ami előttünk van: nagyon fontos lenne beszélni arról, hogyan tudjuk vizsgálni, hogy Magyarországon génkezelt szemét megjelenik-e vagy sem. Az előző ciklusban már történt egy hatékony vizsgálat ez ügyben, meg is találták, ki is tárcsázták az érintett területen az érintett összetevőt tartalmazó terményt, és ott megoldottnak tekinthető a probléma, de nagyon helyesen elhangzott, hogy a takarmányozás szintjén vagy az élelmiszer-adalékanyagok szintjén a genetikailag módosított összetevők bizony itt vannak ma a polcokon, az asztalokon. Hogy egyetlen példát mondjunk, a legújabb kutatások szerint ilyenek bizonyos fajta csomósodásgátlók; általában a szójalecitin és társai szoktak idesorolásra kerülni. Az úgynevezett rendszerváltás óta ezekhez kötik a legújabbfajta kutatások azt, hogy mintegy négyszeresére nőttek bizonyos gyulladásozó típusú bélbetegségek előfordulási számai.

Nyilvánvaló, hogy ezek folyamatban lévő kutatások, de azért arra engednek következtetni, hogy itt egy sokkal szélesebb spektrumban kellene vizsgálni azokat az összetevőket, amelyek piacra kerülnek. Ehhez viszont kellene egy hatékony, magyar kézben lévő, független laborrendszer, annak visszaállítása, amennyire lehet, valamint bővítése és folyamatos

erősítése. Amikor itt több ellenzéki erő is amellel tört lándzsát, hogy akár a Nébih, akár a különböző hatóságok eszközrendszerét szélesíteni kell, akkor ezért mondjuk mi el ugyanezt minden költségvetési vitában, hogy további forrásokat kell iderendelni, hogy saját laborrendszerrel, hatékony fellépéssel olyan eredményeket lehessen elérni, amelyek a minimum minimumát képezhetnék.

De hogy még egy nagyon fontos kitélt említsünk: az 5. § értelmében további új feladatkörök megállapításán belül a közétkeztetés vizsgálata is bekerül a vendéglátó-ipari létesítmények mellett vagy között - itt gyakorlatilag mellérendelő viszony van -, ez nagyon helyes út, nagyon jó út, csak egy dolgot nem látunk. 2010-ben vitatkoztunk erről a parlamentben, és egyetértettünk abban, hogy minél több helyi terményt minél magasabb arányban be kell juttatni a közétkeztetésbe. Ha megvizsgáljuk a 2014-es és 2015-ös statisztikákat, azt látjuk, hogy négy-öt év alatt áttérés ezen a területen nem következett be.

Összefoglalva: igazából az a ciki, hogy a transzatlanti megállapodás, a brüsszeli irányelvek átültetése területén ezen pár év alatt nagyon komoly „előrelépés” mutatható ki, álláspontom szerint Magyarország kárára, de erről lehet vitatkozni. A lényeg az, hogy a külföldi boszorkánykonyhákban dolgoznak. Magyarországon viszont az utóbbi négy-öt évben nem tudunk érzékelhető előrelépést kimutatni azokon a stratégiai területeken, ahol önerőből tudnánk előrelépni. Tehát az, hogy a közétkeztetésbe minél nagyobb arányban helyi termelést vonjunk be, erről hosszú távú szerződések szülessenek, adott esetben a Pick vagy más szalámigyár ne kényszerüljön arra, hogy külföldről szerezzen húst a termékébe, hanem hosszú távú szerződésekkel a hátszót Magyarországon tudja biztosítani, alapvető, elvárható dolog lenne. Négy-öt év alatt ezen a téren sajnos mégsem tudtak eleget felmutatni, sőt mondjuk ki, szinte semmit.

Mi nem vagyunk ellendrukkerek, én nagyon szívesen gratulálok minden fontos lépéshez, mint ahogy a GMO-s termék kitércsázásához ezúton több évre visszamenőleg, utólag is gratulálok. Csak azt kell mondjuk, azt kell lássuk, hogy mindez kevés. Rendszerszintű változás nem következett be, és a transzatlanti egyezménnyel, a multik kezelésével, az önök stratégiai szerződéseivel nemcsak a magyar kis- és középvállalkozók vannak kiszolgáltatva ezeknek a nemzetközi hálózatoknak, hanem sajnálatos módon a magyar fogyasztók, a magyar polgárok is, ami pedig elfogadhatatlan állapot. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Pócs János képviselő úrnak adom meg a szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Jobbikos Kép-

viselőtársaim! A mai nap is tapasztalhattuk, hogy önöknek mindenről mindig csak egy dolog jut eszükbe, amit sajnálatosnak tartok. A jelen napirendi pontnál az élelmiszer-felügyeletről, az élelmiszerbiztonságról, a közétkeztetésről és az emberek biztonságáról van szó.

Nem is értem, hogy jön ide, de ha már rámutattak, szívesen emlékeztetem képviselőtársaimat arra, hogy mit mondtam a transzatlanti egyezmény tárgyalásával kapcsolatban. Azt mondtam tisztelt képviselőtársaimnak, kiemelve jobbikos képviselőtársaim figyelmét, a demokrácia deficitje az, hogyha van olyan ügy, amit még csak tárgyalásra sem méltatunk. A Jobbiknál biztos az a trendi, hogy egy falu, egy nóta; ha valamit utálni kell, azt utáljuk, ha valamit gyűlölni kell, azt zsigerből gyűlöljük anélkül, hogy az érveket ütköztetnénk.

A felszólalásomban - szeretném még egyszer kiemelni, ha már több alkalommal rámutattak - kifejezetten azt kértem, hogy a tárgyalások lefolytatását kérjük támogatni.

Kiemeltem a mondanivalómban, hogy szigorú GMO-s feltételek mellett, és szigorúan a magyar érdekek védelme mellett. Hangsúlyozom még egyszer: a tárgyalások lefolytatására kértem képviselőtársaim támogatását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Pócs János képviselőtársamra reagálok. Teljes mértékben egyetértek vele, mi, jobbikosok is úgy gondoljuk, hogy amiről tárgyalni nem lehet, az eleve a demokráciadeficitet jelzi. Ezért ezúton is biztatom a kormányt, hogy az általam benyújtott nemzeti vidékstratégiát és a Kincsem nemzeti lovasprogramot azon logika mentén, amit a kormánypárti képviselő úr elmondott, legyen szíves a Ház elé hozni. Köszönöm szépen, hogy ezen érvekkel is alátámasztja annak fontosságát, hogy érdemes ezekről a kérdésekről beszélni. Már csak azért is, mert mind a két dokumentum a Fidesz, a kormánypártok részéről került kidolgozásra. Az már egy másik történet, hogy az elmúlt néhány évben elfelejtették ezeket a dokumentumokat megvalósítani. De hát épp itt az ideje, és örülök, hogy Pócs képviselőtársam még egyszer aláhúzta, hogy újra beszéljünk ezekről a nagyon súlyos és fontos problémákról, hiszen gondolom, hogy a kormány nem akar demokráciadeficitbe futni ezen a területen.

És várom államtitkár úr támogatását is, hiszen jól látható, hogy a fideszes képviselők részéről ez megvan már. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs je-*

lentkező.) Úgy látom, hogy nem. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(V. Németh Zsolt jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. V. Németh Zsolt államtitkár úré a szó.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Végighallgatva a vitát, hadd ismételjem meg, hogy valóban az élelmiszerláncról és a hatósági felügyeletről szóló törvény vitáját kellett lefolytatnunk. S bár valóban vannak kapcsolódások európai uniós jogszabályokhoz, ez azért van, kedves Z. Kárpát Dániel képviselő úr, mert tagjai vagyunk az Európai Uniónak, és mivel tagjai vagyunk, ezért van például az önök képviselője is ott abban a parlamentben. Tehát el kellene már döntenünk, hogy ott vannak, nincsenek, kilépünk, ne lépünk ki... Még egyszer mondom, fontos, hogy átültessük, és ha tagállam vagyunk, akkor át kell ültetni a jogszabályokat.

(15.30)

Ezt viszont a legkevésbé... *(Z. Kárpát Dániel: Csak nem szó szerint.)* - így van, a legkevésbé sem tesszük meg szolgai módon. Erre a legjobb példa egyébként pont a GMO-t érintő magyar álláspont. Fazekas miniszter úr következetesen és módszeresen harcol azért, hogy az Európai Unió minél több, ha lehet, az összes tagállama GMO-mentes legyen. Ez ügyben szinte naponta van esemény. Biztos vagyok abban, hogy ez az az ügy, amelyikben közmegegyezést tudunk kialakítani hazánkban is, mert érezzük valamennyien azokat az egészségügyi kockázatokat, amelyekről képviselő urak beszéltek.

Nos, úgy vélem, szükséges az, hogy például a GMO-t érintően minden részletszabály ne ide kerüljön, a Ház elé, hanem a szakminiszter rendeletalkotási hatáskörébe tartozzon. Hiszen készülünk is arra, hogy meghatározzuk, mi tekinthető GMO-mentes terméknek. Gondoljunk egy csirkére: ha az kikerül a boltba, az vajon akkor GMO-mentes, ha nem evett sohasem GMO-s takarmányt, vagy akkor, ha a tojás is az? Vagy meddig menjünk vissza? Tehát ez egy nagyon-nagyon fontos és részletes kidolgozást igénylő kérdés. Nem biztos, hogy ide, a plenáris ülésre való.

Mindent összevetve köszönöm a felvetéseiket, és természetesen a jobbító szándékú módosító javaslatokat meg fogjuk fogadni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/3752. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót újból V. Németh Zsoltnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosítását az Országgyűlés az elmúlt év végén fogadta el, 2015. január 1-jén lépett hatályba. A hatálybalépést követően a jogalkalmazóktól, valamint egyes érintett gazdálkodóktól kapott észrevételek arra engedtek következtetni, hogy a termékdíjról szóló törvény bizonyos pontjai nem egyértelműek, ami jogbizonytalanságot keltett a kötelezettek körében. Ezen túlmenően a hulladékgazdálkodásban történt szervezeti átalakítás folytán is szükséges bizonyos részletszabályokon változtatni.

A tisztelt Országgyűlés elé beterjesztett törvény módosítás célja, hogy az említett problémákra megoldást kínáljon. Így a törvény módosító javaslat kiterjed az irodai papír definíciójának pontosítására, hiszen a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény tárgyi hatálya 2015. január 1-jétől kibővült, többek között az irodai papír termékkel. A definíció pontosítása megkönnyíti annak eldöntését, hogy egy adott termék a törvény tárgyi hatálya alá tartozik-e vagy sem. Mint azt bizonyára tudják, az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség Közhasznú Nonprofit Kft. 2015. január 1-jei megszűnésével feladatkörét az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség szervezeti egységeként a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Igazgatóság vette át. A Nemzeti Hulladékgazdálkodási Igazgatóság feladatainak ellátásához költségvetési támogatást kap az erre szolgáló fejezeti kezelésű előirányzatból.

A javaslat további célja, hogy megteremtse a szóban forgó támogatás felhasználásához elengedhetetlen elkülönített számlán történő nyilvántartásának és kezelésének lehetőségét. Jelen szabályozási környezetben ugyanis a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Igazgatóság költségvetési támogatása az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőséggel egy számlára érkezne. Tekintettel arra, hogy a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Igazgatóság feladatkörén belül a megítélt támogatások terhére hulladékgazdálkodással összefüggő szolgáltatásvásárlási szerződéseket köt, a kifizetéseket nagymértékben megnehezítené, bonyolítaná a közös számlavezetés, valamint annak átláthatóságát gátolja. A transzparencia megóvása és a gördülékeny kifizetések érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést ezen javaslati pont támogatására.

A törvényjavaslat további célja, hogy az egyes termékdíjköteles elektromos, elektronikai berendezések pontos azonosításához szükséges korrekciót megtegye. A termékdíjtörvény 1. számú melléklete tartalmazza a törvény tárgyi hatálya alá tartozó ter-

mékek megnevezését, a megnevezéshez tartozó vámtarifaszám, harmonizált rendszer alszám és kombinált nómenklatúra alszám feltüntetésével. Egyes termékek esetében a megnevezés és a hozzá tartozó kódszám ellentmondásban áll, vagy a 2010. január 1-jén hatályos kombinált nómenklatúra alapján nem megfelelő, ami megnehezíti a termékdíjköteles termékek pontos meghatározását.

A módosítással az érintett elektromos és elektronikai termékekkel, mint például az elektromágnesekkel, elektromos vezérlésre vagy elektromosság elosztására szolgáló készülékekkel, illetve a laboratóriumi mérő vagy ellenőrző elektromos és elektronikus készülékekkel kapcsolatos ellentmondások megszűnnek, a termékek lehatárolása egyértelművé válik a kötelezettek számára. Fontosnak tartom kiemelni, hogy a módosítás nem bővíti a termékdíjköteles termékek körét, kizárólag azok jogalkotói szándékkal egyező értelmezését segíti elő.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy az elmondott indokok alapján a törvény módosítási javaslatot megtárgyalni, majd azt követően elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek, itt is a vezérszónoki felszólalások. Ennek értelmében Bartos Mónika képviselő asszonynak adom meg a szót, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Azt gondolom, egyetértünk abban, hogy a környezettudatos gondolkodáshoz a hulladékkezelés is hozzátartozik, és gondoskodnunk kell arról, hogy a termékek, miután használtuk őket és hulladékká váltak, helyes módon legyenek felhasználva. Hazánk, azt gondolom, élen jár ezen a területen, hiszen itthon 1995-től törvény írja elő, hogy egyes, környezetvédelmi szempontból kockázatos termékek első magyarországi forgalomba hozásakor vagy saját célú felhasználásakor termékdíjat kell fizetni.

Ez a környezetterhelés csökkentésének egyik fontos ösztönző eszköze. Az érintett termékek, ahogy képviselőtársaim is tudják, az akkumulátor, a csomagolóeszközök és egyéb csomagolószerek, egyéb kőolajtermékek, elektromos és elektronikai berendezések, gumibroncs, továbbá a reklámhordozó papír és 2015-től az egyéb műanyag termékek, egyéb vegyipari termékek és az irodai papír. 2011-ben a termékdíjrendszert teljes mértékben újraszabályozta a kormány. 2012. január 1-jén lépett hatályba a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény, és a végrehajtásáról szóló kormányrendelet célja - a hulladéktörvényhez igazodva - a megelőzés és az újrahasználat ösztönzése.

Az új szabályozás, ahogy ismerjük, számos korábbi termékdíj meg nem fizetését lehetővé tevő

jogintézményt szüntetett meg, így a mentességet, a kedvezményt, a levonást. A termékdíjköteles termékekből képződött hulladékok hasznosításának rendszerbe történő szervezését száz százalékban állami tulajdonú, állami hulladékgazdálkodást közvetítő szervezet vette át. Ezekre a módosításokra azért volt szükség, mert a hulladékok gyűjtése és hasznosítása területén az államot terheli a végső felelősség, mert amennyiben nem sikerül teljesíteni a részben hazai, részben pedig nemzetközi előírásokat és vállalásokat, az állam köteles ezekért helytállni.

Ez csak abban az esetben lehetséges, ha az állam az irányítást biztosító jogokat és kötelezettségeket átveszi, a szükséges feladatokat és felelőségeket pedig felvállalja. Azaz az állam a teljesítési kötelezettség mellé érdekkörébe vonja az irányítást és az ellenőrzést is.

(15.40)

A 2010-ben meghirdetett kormányzati szakpolitikai célkitűzések alapján alapvető változások történtek a környezetvédelem és a hulladékgazdálkodás területén, így a környezetvédelmi termékdíj szabályozásában is. Az eredményeket kívánom néhány gondolatban összegezni. Így tehát: a sokszereplős állami felügyelet nélküli koordinátori rendszer kivezetésre került; a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény alanyi és tárgyi hatályának megváltoztatásával javult az adómorál; a tényleges termékdíjkötelezettek köre mintegy 50 ezer alannyal csökkent; a mentességek és indokolatlan kedvezmények megszüntetésére kerültek; az általános termékdíj rendszere hozzáigazításra került a tényleges kibocsátási szintekhez; az adminisztrációs kötelezettségek csökkentek; a költségvetés jelentős többletbevételre tett szert, 19-21 milliárd forintról 48-56 milliárd forintra nőtt a termékdíjbevétel 2011-2013-ig, eközben a szektor teljesítménye nem csökkent; végül, de nem utolsósorban a gyártói felelősség érvényesítése sokkal inkább jelentkezik, markánsabban jelenik meg a szabályozásban.

Ugyanakkor a környezetvédelmi termékdíj-szabályozás hatálybalépése óta a jogalkalmazói gyakorlatban szerzett tapasztalatok alapján szükségesnek mutatkoznak további módosítások a rendszer egyszerűbbé tételéhez és az Európai Unió által támogatott hulladékgazdálkodási kötelezettségek eléréséhez szükséges feltételek megteremtéséhez, az előttünk fekvő javaslat is ezt a célt szolgálja.

Ahogy államtitkár úr is mondta, jogalkalmazást segítő pontosításokat tartalmaz, tehát egyrészt definíciópontosításokat fogalmaz meg, célja az, hogy az állami hulladékgazdálkodást közvetítő szervezet feladatainak ellátásához költségvetési támogatást kapjon az erre szolgáló fejezeti kezelésű előirányzatból, amelynek felhasználásához elengedhetetlen a

támogatás elkülönített számlán történő nyilvántartása és kezelése; és a harmadik fontos pont, ahogy államtitkár úr említette, hogy a megnevezésekben, kódszámi besorolásokban lévő ellentmondásokat orvosolja.

Azt gondolom, hogy a környezetvédelmi termékdíj bevezetésével elért sikereinket is erősíti a most előttünk álló javaslat, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az indítványt. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Heringes Anitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Az MSZP már a termékdíjról szóló eredeti, 2011. évi módosítást sem támogatta - amelyik még Illés Zoltán nevéhez fűződött, aki azóta már önöket éppen elégszer kritizálta -, mert annak eredményeképpen egy olyan rossz és a vállalkozások számára túlzott adminisztrációt jelentő szabályozás jött létre. E szabályozás problémáinak kezelésére csak egy teljesen új törvény jelentene megoldást.

Bebizonyosodott azóta, hogy a kormány a termékdíjra vonatkozó szabályozással csak egy ésszerűtlen pénzbehajtás rendszerének alapjait kívánta megteremteni, így az elmúlt időszakban olyan ésszerűtlen intézkedések is bevezetésre kerültek, mint a szappanadó, samponadó, napelemadó és a gázkészülékek kazánjainak adója. Miközben a javaslat a környezetvédelmi termékdíjjal terhelt termékek körét bővíti, az látszik, hogy hiába a 2015. évre tervezett 63 milliárd forintos környezetvédelmi termékdíjbevétel, a kormány a befolyt bevételeknek még a negyedét sem fordítja a hazai hulladékgazdálkodási rendszer támogatására. Akkor hiába mondják, azzal, hogy emelik ezt az összeget, majd jobb a hulladékgazdálkodási rendszernek, ha nem arra költik el a pénzt, mint amire beszédtek, de ezt már nagyon sokszor elmondtuk ezzel a témával kapcsolatban önöknek. Így a rezsicsökkentéssel, a lerakási járulékkal is sújtott, valamint egyre nagyobb gazdasági problémákkal küzdő rendszer országszerte óriási problémákat jelent a településeknek.

Ismert tény, hogy több száz hazai településen ma már a katasztrófavédelem végzi a szemétszállítást, és az is tény, hogy a veszteségek ma már Nyíregyházától Mosonmagyaróvárig jelentkeznek a hulladékgazdálkodást végző nonprofit szolgáltatóknál. Mint ahogy a kéményseprésnél is elmondtuk önöknek, az a nagy probléma, hogy önök lassan már mindent a katasztrófavédelemre fognak bízni. Láttuk évekkor elelőtt márciusban, hogy milyen jól megy nekik a munka, de ezenfelül pluszpénzt nem biztosítanak nekik, lassan tényleg már mindent a katasztrófavédelem végez a hulladékszállítástól a kéményseprésen keresztül a tűzoltásig.

Uraim, ez a törvénymódosítás megint csak elfogadhatatlan az MSZP számára. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Kepli Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A környezetvédelmi termékdíjjal kapcsolatos szabályozás annak idején azzal a céllal, azzal az elméleti céllal jött létre, hogy azon termékek esetében, amelyek vagy olyan összetevőket tartalmaznak, amelyek a termék hulladékká válása után a környezetre ártalmasak lehetnek, vagy pedig mennyiségük miatt olyan nagy mennyiségű hulladékot képeznek, ami külön kezelést igényel, vagy külön költségessé teszi azoknak a kezelését, ezekre egy pénzügyi alapot teremtsünk. Az elmúlt években, már látható, hogy ez a cél nem valósult meg, a környezetvédelmi termékdíj-szabályozást folyamatosan, évről évre módosítják, toldozzák-foldozzák, mindig az éppen aktuális költségvetési vagy egyéb céloknak alárendelten, ahogy már az előttem szóló MSZP-s képviselőtársamtól is elhangzott, egyfajta pénzbe gyűjtési ágazatnak vagy módozatnak használják csupán az adóbevételek növelése céljából.

Ezért számunkra így, ezen az úton már nem támogatható. Azért nem támogatható, mert miközben egyre nagyobbak és nagyobbak a termékdíjbevételek, aközben hulladékkezelésben és különösen a veszélyes hulladékok kezelésében nem nagyon látunk érdemi javulást; Magyarországon, úgy általában a hulladékkezelés mint olyan, mint ágazat, meglehetősen kritikus helyzetben van.

Az utóbbi időben már az is előfordult, amit aztán a 2015. január 1-jétől életbe léptetett módosítások érintettek, hogy olyan termékekre is környezetvédelmi termékdíjat vetett ki a kormány, amelyek konkrétan környezetvédelmi célokat is szolgálnak áttételesen. Itt a megújuló energiát termelő berendezésekről, konkrétan a fotovoltikus elemekről, a napelemekről beszélek, ami azért nonszensz, mert ha alapvetően egy környezetvédelmi termékdíj - már a nevében is benne van, hogy környezetvédelmi célokat kellene hogy szolgáljon -, akkor hogyan gondolja azt a kormány, hogy olyan termékekre veti ki, amelyek ugyan valóban tartalmaznak, tartalmazhatnak veszélyes összetevőket, mégis az volna a cél, hogy minél inkább elterjedjenek, minél nagyobb számban vásárolják és telepítsék ezeket a berendezéseket az emberek, hogy ezekre a termékekre újabb és újabb díjakat, adókat, termékdíjakat vet ki.

Már önmagában az áfatartalom is épp elég viszsztatartó ok ahhoz, hogy ne tudják az emberek megvásárolni ezeket a berendezéseket, de ha még erre rájön a környezetvédelmi termékdíj és rájönnek egyéb díjak, az biztos feltétele vagy oka annak, hogy ezek a megújuló energiát termelő berendezések ne

terjedjenek el Magyarországon. Ez meg is látszik, én azt gondolom, hiszen elég bármelyik irányba elindulunk most már Magyarországról, minden országban szinte több, nagyobb arányban találunk megújuló energiát hasznosító berendezéseket, akár napelemeket, akár szélkerekeket, szélműveket, akár más egyéb megújulóenergia-termelő berendezéseket.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Schmuck Erzsébet váltja fel.)*

Ez azért nagy probléma, mert energiasztratégiai vitákban mindig, minden alkalommal elmondják, hogy milyen nagy hiány van és még nagyobb hiány lesz Magyarországon energiatermelő kapacitásokból évtizedeken belül, amit leginkább energiahatékonysági beruházásokkal és megújulóenergia-termelő berendezésekkel lehetne kiváltani, túl azon, hogy nagy erőművekre bizony szükség van, több ezer megawatt beépített teljesítményű nagy erőművekre, mint a Paksi Atomerőmű vagy más erőművek. Ez most nem egy energiasztratégiai vita, ezt most csak azért említettem meg, mert a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény is egy olyan irányba indult el, egy olyan irányba halad, ami nemhogy nem a környezet védelmét szolgálja, hanem lassan már azzal ellentétes célokat fogalmaz meg. Különböző érdekkörök, különböző gazdasági hátterek, pénzügyi csoportok érdekeit szolgálja jogalkotási folyamataival a kormány az elmúlt években, és ehhez, mint ahogy az eddigiekben sem, ezután sem fogunk, nem kívánunk asszisztálni.

Itt most, jelen pillanatban egy technikai jellegűnek tűnő módosításról van szó, ahogy már az elhangzott államtitkár úr expozéjában is, de egy ilyen vita, amikor egy termékdíjtörvény a Ház elé kerül, mindig alkalmat ad arra, hogy tágabb értelemben beszéljünk az adott törvényről, és ne csak - részletes vitába illően - az adott szakaszokat vagy az ahhoz benyújtandó esetleges módosító indítványokat tárgyaljuk ki, hanem beszéljünk arról, hogy miért volna jó, hogyha a környezetvédelmi termékdíj valóban a hulladékáramok csökkenését szolgálná.

(15.50)

Sajnos itt a hulladéknál is azt szoktuk mondani, hogy nyilván az a legjobb hulladék, ami nem is keletkezik, amit megelőzünk. A megelőzés a legjobb módszer, tehát a környezetvédelmi termékdíjból vagy más környezetvédelmi díjakból, adókból befolyó összegeket is minél nagyobb arányban arra kellene fordítani, hogy a megelőzést preferáljuk, támogassuk, és annak a módszereit dolgozzuk ki kormányzati szinten, törvényi szinten, mert lassan elborít minket egy hulladéktenger, és ez nemcsak Magyarországra, hanem általában a lassan 7 milliárdos fölé duzzadó emberiségre igaz. Valamit kezdenünk kell a problé-

mával, akár anyagában történő hasznosítás, akár energetikai hasznosítás, és végső esetben szabad csak, hogy szóba jöjjön a lerakás. Ezeket a hierarchiai, stratégiai lépcsőket mindig végig kell járni, és minél nagyobb hangsúlyt kell szentelni a legelső és legmagasabb fokozatnak, a megelőzésnek. Azért is, mert tulajdonképpen akár reklámhordozó papírokról van szó, ami szintén környezetvédelmi termékdíjjal sújtott vagy a környezetvédelmi termékdíj törvényének a hatálya alá tartozik, vagy akár más egyéb csomagolóanyagokról, azok ma már olyan mennyiségben, nagyságrendben keletkeznek, ami már-már a hétköznapi életet befolyásolja, akadályozza. Hiszen bármikor hazamegyünk, kinyitjuk a postaládánkat, kilószámra zúdul ki belőle a különböző reklámanyagok, szóróanyagok tömkelege, amelyek nélkül valamilyen bőven meg tudnánk élni, és nem láttam változást ebben, mióta a termékdíjtörvény megjelent. Holott valahol az lett volna a célja nyilvánvalóan, hogy azért visszafogja valamelyest ezeknek a szükségtelen reklámanyagoknak az elterjedését.

Nagyon nem gondolom, hogy ez egy jó irány volna, és hát a veszélyes hulladékot tartalmazó berendezéseknél sem látom, hogy elérné a célját a törvény. A legtöbb helyen, ha már, mondjuk, a lakossági veszélyes hulladékokról beszélek, még mindig annál az alapszintű problémánál tartunk, hogy a háztartási hulladékban végzik ezek a háztartásban keletkező veszélyes hulladékok, akár beszélhetek az elemekről, akkumulátorokról, vagy beszélhetek különböző folyékony veszélyes hulladékokról, vegyszerekről, amelyek a háztartásokban keletkeznek; nyilván az utóbbi kategória nem idetartozik, de mondjuk, elektromos, elektronikus berendezésekről, kisebb méretű, akár mobiltelefonokról, bármi egyébéről. Mert egyszerűen sokszor nem tudják hová elvinni, nem tudják hová leadni. Vagy beszéljünk gumiabroncsról, festékről, sorolhatnám, lejárt szavatosságú gyógyszerek, amik egy háztartásban keletkezhetnek veszélyes hulladékok. És több településen egyszerűen még a mai napig is vagy nincsenek tájékoztatva az emberek, vagy nincs is olyan alkalmas hely, ahol ők ezt leadhatják, ahol elviszik tőlük ezeket a hulladékokat. Így ezek a kommunális hulladékban kötnek ki, és így valóban a környezetet károsítják, és valóban nem volna szabad ezek közül egyetlen darabnak sem a hulladéklerakókban kikötönni.

Úgyhogy azt gondolom, hogy ha a környezetvédelmi termékdíjról van szó, és a környezetvédelmi termékdíj eredeti funkcióját szeretnénk helyreállítani, ahhoz valóban egy teljesen új törvényt kellene ide a Ház elé beterjeszteni, ami az eredeti szellemiséghez valamelyest közelítő szellemiséget hozna vissza a törvénybe, vagy pedig még annál is hatékonyabban és annál is jobban a környezet védelmét, a környezetvédelmi célokat szolgáló bekezdéseket, szakaszokat tartalmazna és célokat tenne lehetővé. Minden olyan javaslatához egyébként, ami ehhez a célhoz közelebb visz, bármikor asszisztálunk, és bármikor

biztosítjuk szavazatunkat. Azonban egy rossz irányba, negatív irányba fordult környezetvédelmi termékdíj-szabályozás, ami egyfajta sarcolás vagy adóbehajtás, pénzbehajtás, költségvetési lyukak foltozását szolgálja, ahhoz nem tudunk asszisztálni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem beszéltem össze az ellenzéki frakciók vezérszónokai-val, de nagy vonalakban egyet tudok érteni a felszólalásokkal, és tulajdonképpen el tudom mondani, hogy ez az egész jogszabály rossz.

Nem szeretném megbántani a Fideszt, de én hiszek annyira a magyar társadalomban, hogy azt gondolom, soha az életben még egyszer ennyien nem lesznek már a parlamentben, mint amennyien most vannak, és ha most ennyi ember közül nincs senki, aki értené azt, hogy mire találták ki a zöldadórendszert, akkor az már nem is lesz később sem. Ezért gondoltam azt, hogy most államtitkár úrral megosztom ezt, és akkor majd a kormányúléseken ezt hátha lehetne képviselni, hogy valaki megértse a Fideszben, hogy ezt nem arra találták ki, hogy hogyan lehet újabb sarcokat kivetni, hanem a környezet- és természetvédelmi rendszerben létrehozott zöldadórendszert, amit ugye szerte a világon alkalmaznak, az egy ösztönzőrendszer, azt arra találták ki, hogy valamilyen fogyasztói magatartásra ösztönözzön, forrásokat teremtsen valamilyen problémának a kezelésére az ezen ösztönzésből származó bevétellel.

Emiatt szerintem a termékdíjrendszer átalakítása az egyik legrosszabb jogszabályalkotása volt az Orbán-kabinet elmúlt ötéves tevékenységének, pedig nagyon szoros a verseny. Ennek ellenére ki merem jelteni, hogy ez nagyon szerencsétlen.

Államtitkár úr nagyjából, magánbeszélgetésekből tudom, hogy környezettudatos magatartást folytat, ezért azt kérdezem, hogy ha az ember el akarja dönteni egy üzletben, hogy mondjuk, egy környezetbarát újrapapírt akarok venni vagy egy nemes nyárasból létrehozott, telepített, klórozott, tehát bármilyen hagyományos papírgyártásból származó terméket, akkor mi fogja azt elősegíteni, hogy én a környezetbarát felé mozduljak. Nyilvánvalóan itt lenne az a szabályozási eszköz, hogy az egyiknek segítsem a piacra jutását, és ezt többen fogyasszák, a másikat pedig valamilyen szinten egy adóval sújtjam, hogy az azáltal keletkezett környezeti kockázatokat csökkenteni tudjam.

Ugyanez van egy mosópornál a jelenlegi szabályozásban, hogy mi a különbség egy foszfátmentes vagy egy hagyományos mosópor között, hogyha ugyanazok a termékdíjak. Jelen pillanatban ez a szabályozás azért nem zöldtermékdíjaz, mert akár

egy újrapapírról beszélünk, akár egy hagyományos papírtechnológiáról, akár egy foszfátmentes mosóporról beszélünk, akár egy hagyományos mosóporról, teljesen ugyanazokat a termékdíjakat alkalmazza. Ebből adódik az, hogy ez teljesen buta és rossz szabályozás, ez nem ösztönzi a fogyasztókat arra, hogy környezettudatosabb magatartást folytassanak. Végig lehetne menni az összes olyan technológián, az izzóktól kezdve az összes ilyen konkrét példáig, aminek hulladékkeletkeztető hatása van, hogy mi az, ami kívánatos, mi az, ami nem kívánatos. Ha némi környezettudatosság szorulna a kormányzatba, akkor nyilvánvalóan azt csinálná, hogy amilyen irányba szeretné nyomni a magyar társadalmat, azokat segítené, hogy javuljanak a piacrajutási esélyei, nem terhelné adókkal, a másikat pedig elkezdene esetleg zöldadókkal terhelni. Ez tulajdonképpen - nagyon leegyszerűsítve - ennyi lenne.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De még van hozzá egy záradék, mégpedig az, hogy a zöldadókat arra találták ki, hogy az ebből beszédett forrásokból próbálja a keletkezett környezeti terheket csökkenteni, illetve a zöld fogyasztói magatartást elősegíteni. Hogyha ezek a források nem jutnak vissza arra a célra, hogy általános fogyasztói magatartásokat alakítsanak át, és lehetőséget teremtsenek arra, hogy egy lényegesen környezettudatosabb, zöldebb gondolkodás jöjjön létre a társadalomban, akkor ez tényleg semmi más, mint ahogy az előttem szóló ellenzéki képviselők mondták, ez sima pénzlenyúlás. Ez egy új adó. Tehát költségvetési célokat szolgál ez a rendszer, aminek teljes mértékben zöld fogyasztói magatartást kellene szolgálnia. Ugye, a törvényjavaslat a környezetvédelmi termékdíjról szóló jogszabály nevet kapta, holott szó nincs erről, hogy ez ezt a célt szolgálná.

Nyilvánvalóan államtitkár úr megérti, ha én magam azért némi iróniával vagyok az ilyenekkel kapcsolatban, hiszen gyakorlatilag a fél világ rajtunk röhögött a napelemaadóval kapcsolatban vagy a hőszivattyúk zöldadóztatásával kapcsolatban, mert környezetvédelmi termékdíjat rakni azokra a termékekre, amiknek az elterjesztése lenne kívánatos környezet- és természetvédelmi szempontból, hát nyilvánvalóan olyan, amit a civilizált világ jelentős része némi megmosolygással fogad.

(16.00)

A termékdíjrendszernek a teljes átalakítására lenne szükség, ennek a teljes jogszabálynak a felülvizsgálatára, és el kellene azt érni, hogy mindazon termékek, fogyasztási termékek, amelyek bármilyen környezeti terhet jelentenek, amelyeknek a kezelése pluszterheket ró a társadalomra, pluszkiadásokat

jelent, azokon legyen sokkal nagyobb mértékű termékdíj, míg azok, amelyeknek a fogyasztását szeretnénk, hogy növekedjen, azokon viszont lehetőség szerint ne legyen semmi ilyesmi.

Az az érdekes, hogy semmi köze nincs a környezet- és természetvédelemhez, de hallottam a rádióban, hogy valamelyik miniszter a kormányukból arról nyilatkozott, hogy az elektromos autók elterjedését akarják majd akár áfacsökkenéssel is segíteni a magyar társadalomban. Érdekes módon az áfacsökkenést mint környezetvédelmi eszközt, hogy egy kibocsátás tekintetében kedvezőbb technológiára álljanak át, az áfat akarják erre használni, miközben a környezetvédelmi termékdíjat meg nem akarják arra használni, amire való. Tehát ez az, ami azt mutatja, hogy gyakorlatilag nem értik azt a rendszert, hogy ezt mire találták ki.

Nyilvánvalóan a teljes átalakítás során felül kellene bírálni azt, hogy mindazokat a technológiákat hogyan lehet segíteni, hogy piacra jussanak, ezzel kapcsolatban Szél Bernadett képviselőtársam éppen nemrégén nyújtott be módosító indítványt azért, hogy a napelemeket és hőszivattyúkat sújtó termékadókat meg lehessen szüntetni. A Fenntartható fejlődés bizottsága elé került tárgysorozatba vételre ez a tervezet, nyilvánvalóan a kormánypárti többség leköpörte, hogy erre nincs szükség. Akkor azt mondta Szél Bernadett képviselőtársam, hogy na jó, hogyha erre nincs szükség, akkor legalább csináljuk azt, hogy a nagy környezeti teherrel járó, atomhulladékkal járó, kezelési költségekkel járó, atomreaktorral kapcsolatos költségekre akkor tegyünk termékdíjat. Arra is azt mondták, hogy nincs rá szükség.

Tehát gyakorlatilag a Fidesz magatartása azt mutatja, hogy ami környezetterhelő, ami nagy kockázatot jelent, azt segítsük, ami pedig kellene, hogy a fogyasztói társadalomban minél jobban, szélesebb körben eljusson az emberekhez, a megújuló energiaforrások használatát segítse, azokat pedig próbáljuk meggátolni termékdíjjal, tehát hozzuk piaci hátrányba.

Az a fő gond ezzel, hogy ezeknek a piaci hátrányoknak a leküzdését semmilyen formában nem segíti. Hogyha egy újrapapírnak a technológiájával figyelembe vesszük a begyűjtési, feldolgozási költségeknek a többletét, akkor nyilvánvalóan azt mondhatjuk, hogy ezeknek az előállítására valami többletköltséget jelent a hagyományos papírral szemben. Hogyha emiatt a boltban az egyiket drágábban adják, a másikat olcsóbban, és azonos termékdíjat tesznek rá, akkor soha az életben nem fogja a fogyasztó azt választani, ami a környezetbarátabb megoldás lenne. Ilyenkor jöhetne a termékdíj, és ezt kellene szolgálnia ennek a szabályozásnak.

Itt van előttünk ez a tényleg nyúl farknyi kis módosítás és pontosítás, amiről simán azt gondolná az ember, hogy nem kell róla mit vitázni, de definiálja az irodai papírt. Anélkül, hogy megkülönböztetné, hogy az a papír hogyan lett előállítva, milyen környezeti teherrel, mit lehet még vele utána csinálni; gya-

korlatilag ennek nincs környezetvédelmi vonatkozása. Ez egy újabb pénzlenyúlása az államnak, hogy lehetőség szerint olyan helyeken is szedjen be adót, ahol még idáig nem szedett, és most kitalálja, hogy de jó lenne minél több dolgot megadóztatni.

Tehát összességében szemléletileg ezzel a termékdíjakról szóló módosítással nem tudunk egyetérteni, magával a jogszabállyal sem tudunk egyetérteni. Azzal, hogy ez évtől a napelemeket és a hőszivattyúkat sújtó termékdíjrendszer van, azzal meg főleg nagyon-nagyon nem tudunk, és azt gondoljuk, hogy ezeknek az intézkedéseknek egy jó része szöges elentétben van azzal, amit Orbán Viktor miniszterelnök úr többször hangoztat a parlamentben.

Államtitkár urat most először kérem meg a mai nap folyamán nagy tisztelettel, hogy ha van módja, akkor úgy válaszoljon már, legyen szíves, hogy tudjak még reagálni, mert hogyha valamit mond, akkor utána nehezebben tudok esetleg választ adni, mert itt jó néhány olyan felvetés van, amiben merülhetnek fel szakmai kérdések, amelyekre szívesen adok még választ. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egyrészt szeretettel köszöntöm valamennyiüket ismételt találkozásunk alkalmából, másrészt pedig „a vezérszónoki felszólalások végére értünk” bejelentést is megteszem.

Most lenne lehetőség független képviselői felszólalásokra, amennyiben a független képviselőket érdekelné a téma; és innen van lehetőség kétperces felszólalásra is. Pillanatnyilag senkit nem látok, aki élni szeretne ezzel, viszont V. Németh Zsolt államtitkár úr szót kért. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény módosítása most lehetőséget ad arra valóban, hogy beszéljünk a törvényről is, hogy mi a célja, mert mindenki, ha meghallja, hogy környezetvédelmi termékdíj, akkor természetesen nem megkérdőjelezve a környezet ügye iránti elkötelezettségét, de mindenfélét belegondol, amit a természet megóvása szerinte szükségessé tesz.

Amikor ezt a törvényt megalkották, akkor a preambulumban az volt, hogy hozzájáruljon a környezetszennyezés megelőzéséhez, csökkentéséhez, de az is, hogy pénzügyi forrásokat teremtsen, segítse az európai uniós hulladékgazdálkodási szabályozás által hazánk, illetve a piaci szereplők részére meghatározott környezetvédelmi előírások teljesítését.

Nem szeretném megkerülni azt az elemet, amelyet többen is említettek, Heringes Anita képviselő asszony is például, hogy a töredékét fordítjuk a befolyt környezetvédelmi termékdíjnak a hulladékok újrahasznosítására, viszont merészelem azt mondani, hogy ahogy önök tágan értelmezik a környezetvédelmi termékdíjat, én is hadd értelmezem tágan

ennek a keretnek a felhasználását, mert azt határozottan állítom, hogy a hatvan-egynéhány milliárd az utolsó fillérig a környezetvédelemre jut. Egyrészt fenntartja az állam magát az intézményrendszerét, de ha megnézzük azt a támogatást, amely az európai uniós források révén felhasználható, és amelyhez hazai társfinanszírozást is kell biztosítani, akkor egészen biztosan így van. Hiszen magánál a környezeti és energiahatékonysági operatív programnál 300 milliárd van erre a célra, energiahatékonyságra, illetve megújuló energiákra; de amúgy a gazdaságfejlesztési innovációs operatív program hitelkeretet biztosít, 70 milliárd forintos nagyságrendben támogatást biztosít; a vidékfejlesztési programnak mintegy 100 milliárdja az, amely a megújulók körébe tartozhat, amúgy az egész vidékfejlesztési program egyharmada az, ami a környezetügyet szolgálja.

De vegyük szűkebb értelemben véve a környezetvédelmi termékdíjat, amellyel én néha azt gondolom, hogy csupán a neve a baj. Ugyanis ilyen adók, ahogy mondják, zöldadók vannak másutt is. Nyugat-Európában is szednek a termékek iránt, ott licencdíjnak hívják ezt, és azt a célt szolgálja, hogy amikor egy termék hulladékká válik, akkor azt újra tudják hasznosítani, ezért civil koordináló szervezetek szedik ezt a licencdíjat; de van egyébként hasonló díj, hogy ne csak Nyugat-Európát említsem, hanem mondjuk, Csehországot, és hogy rátérjek erre a szimbolikus elemre, a napelemre, ott például 0,34 euró, közel annyi, mint Magyarországon a termékdíj.

Tehát még egyszer azt mondom, hogy másutt is van, például Csehországban is a napelemre termékdíj. Azért, mert az idevonatkozó európai uniós jogszabály, az elektromos és elektronikus berendezésekről szóló irányelv pontosan meghatározza, hogy az ebben a termékkörben lévő termékeket, amelybe éppúgy beletartoznak a szórakoztató elektronikai cikkek, mint a napelem, milyen mértékben kell gyűjtenie az országnak, milyen mértékben újrahasznosítani, mégpedig az adott évben éppen kereskedelmi forgalomba kerülőhöz is és a hulladékká válthoz képest is. Ezek a hasznosítási arányok egyre magasabbak, és függetlenül attól, hogy az a termék az életciklusa folytán mi célt szolgált, ezt gyűjteni kell, hasznosítani, ami pénzbe kerül.

A kérdés az, hogy ezt ki fizesse meg. Az fizesse meg, akinek a házára felrakták ezt az elemet, vagy az is megfizesse adóból, akinek nem. Az is fizessen a hőszivattyú után, akinek soha nem lesz ilyen korszerű fűtése, és nem feltétlenül a közép- vagy az alsó kategóriába tartozó emberek, vagy mindenki megfizesse. Tehát el kell ezt dönteni.

A másik dolog, hogy mikor kell ezt fizetni. Természetesen akkor, amikor forgalomba hozzák a terméket, mert amikor ezt kivonják a használati körből, akkor már utolérhetetlen a gyártó, mert ezt a felelőséget egyébként az európai uniós jogszabály a gyártóra adja, és ezt veszi át nálunk a törvényben a magyar állam. Ezért értelmetlen dolog idehozni az

atomeróművet, mert ott egyértelmű az állami felelősség, és a magyar állam meglesz 30, 50 meg 100 év múlva is, ellentétben egy forprofit szektorban lévő szereplővel.

Miért vetünk ki adót ilyen-olyan célból, ki kellene ezeket venni, mondják önök. De van egy rakás olyan termék, amely használható ilyen meg olyan területen is. Példát mondok. A hibrid autónak a savas akkumulátora az bizony termékdíjköteles termék. Ha ugyanazt az akkumulátort berakom egy benzines vagy egy gázolajos kocsiba, akkor káros, ha a másikban van, akkor nem? Ezt a boltban meg kellene kérdezni? Vagy a villanyautónak a gumibroncsa, akkor nem fizetünk rá, hogyha az éppen villanyautón van, de akkor fizetünk rá, hogyha az másutt?

(16.10)

A geotermikus energiánál hasznosítható bűvár-szivattyú, ugyanaz a típus adott esetben éppúgy használható egy ásványvíz-palackozó üzemet kiszolgáló kútnál is, vagy éppen szennyvíz továbbításánál, vagy egy másik helyen. Tehát nem lehet ezt elkülöníteni, elkezdhetnénk csipegetni ezeket az elemeket, de nem lenne egy koherens rendszer.

Tehát arra kérem képviselő urat és azokat, akik ebben fölszólaltak, hogy ezt a fajta logikát is tessenek befogadni, itt nem valamiféle gonoszkodásról van szó. Tehát még egyszer is azt mondom, hogy ha csak ezt használnánk fel arra, hogy elterjesszük a megújulókat, akkor ez hatástalan lenne. Ez olyan kicsi nagyságrend, 2 százalék például egy napelemnél, 5 százalék magán az anyagon, de azt be is kell építeni, tehát egy beruházásnál ez jelentéktelen nagyságrend, és szinte kivétel nélkül állami, illetve európai uniós támogatás jár hozzá, és ez az az elem, amivel mi ösztönözzük több százmilliárd forintos nagyságrendben, még egyszer is azt mondom.

A törvényjavaslat valóban itt most csak ésszerűsítéseket vezet be, pontosításokat, és itt elfogadom azokat a kritikákat, hogy nem szabadna, hogy gyakran módosítsunk egy jogszabályt, de azért akár a vidékfejlesztés területén levő jogszabályalkotást is ideemlítem, mert módomban van azt végigkövetni. Nagyon sokszor ugyanazok a szakmai szervezetek, akikhez kiküldtük az adott jogszabályt és jóváhagyták, ők javasolták a hatálybalépése után két hónappal, hogy ez meg az kimaradt. Olyan hihetetlen nagy ismeretanyagot kellene felhalmozni a jogszabályalkotónak, ami, azt kell hogy mondjam, részletkérdésekre nem terjedhet ki.

Heringes Anita fölhasználta ezt az alkalmat, hogy ideemlítsa a szappanadót, ha már egyszer napadó is van. Azt is többször elmondtuk, hogy 1 forintot emelt körülbelül ez egy szappan árán. Képviselő úr említette azt, hogy milyen módon szorgalmazzuk a környezetbarát termékeket, például a környezetbarát védjeggel is. Maga az irodai papír azért került be ebbe a körbe, hogy ne nyomtassák ki, például ne

legyen annyi papír, mint épp itt most előttem; ne nyomtassák ki az emberek lehetőleg az elektronikus úton továbbított információt, tehát próbáljuk ily módon is környezettudatosságra szorítani a vásárlókat.

Mindezeket követően természetesen még a végén összefoglalom, de képviselő úr kérésének megfelelően örülök, hogy ezt a néhány gondolatot elmondhattam. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most kettőperces hozzászólások következnek. Sallai R. Benedek képviselő úrnak úgy tudok adni most két percre lehetőséget, hogy hozzászóljon, hogy utána Szakács László rendes felszólalását követően van ismét lehetősége hozzászólásra. *(Sallai R. Benedek: Megvárom Szakács László urat. Köszönöm szépen.)* Jó, köszönöm szépen. Akkor kétperces hozzászólásra Keppli Lajos képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, én abszolút megértem, amit államtitkár úr mond, hogy hogyan lehet ösztönözni ezeknek a megújuló energiát termelő berendezéseknek az elterjedését. Önmagában az, hogy egy akkumulátort milyen autóban használunk fel, elektromosban, hibrid autóban vagy rendes benzines autóban, az nem változtat azon, hogy mennyire környezetkárosító, ez tény és való. Azonban az ösztönzés pont arról szól, hogy bizonyos termékeket, habár egyébként a törvény hatálya alá esnének, de mivel azok önmagukban környezetvédelmi célt szolgálnak, ezért kivételként állítjuk a törvénybe, és ezáltal is kedvezőbbé vagy vonzóbbá tesszük az elterjedésüket.

Ugyanez igaz lehetne akár az áfatartalom csökkentésére vagy más olyan adókedvezményekre, vagy egyéb kedvezményekre, amelyek tovább ösztönöznék az elterjedésüket. Mert valóban, hulladékként ugyanazt a kezelést igényli, mint egy rendes benzines vagy gázolajos üzemű autóból származó akkumulátor, ha ugyanolyan típusú akkumulátorról van szó, de a cél, amelynek érdekében felhasználják, mégiscsak igényel bizonyos különbségtételt. Ha több hasznót hajt azáltal, hogy egy elektromos autóban üzemel, és mondjuk, ezáltal csökkenti a nagyvárosi levegőszennyezést, akkor érdemes megfontolni azt, hogy ezáltal kivegyük a termékdíjtörvény hatálya alól; és ugyan a hulladékkezelés által ugyanazt az eljárást igényli, mint egy más típusú hulladék, de mégis azt mondjuk, hogy ennyivel a kormány vagy a központi költségvetés hozzájárul ahhoz, hogy jobban, könnyebben elterjedjenek akár az elektromos autók, akár a napelemek, akár a hibrid autók, vagy bármilyen más, a környezet védelmét is szolgáló eszközről legyen szó. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Akkor rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából

Szakács László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azért kértem szót, mert itt újra vissza kell utaljunk a költségvetést megalapozó törvények vitájára, ahol ugyanúgy többször elmondtuk, hogy most bejön egyfajta új adó, ami a köznyelvbe úgy ment át, mint szappanadó, samponadó vagy éppen napelemadó. Értem államtitkár úrnak azt a fajta hozzáállását, illetve magyarázatát, hogy hiszen csak egy forinttal emeltük, hiszen csak 2 százalék ez a napelem tekintetében, én mégis azt mondom, ez 2 százalékkal több meg 1 forinttal több, mint amennyi eddig volt. Ha azt is figyelembe vesszük és pusztán költségvetési szempontból figyelem, nem pedig olyan szakmai és mélyen szakmai indokok alapján, mint ahogyan önök ezt eddig elmondták, akkor is azt kell lássuk, hogy azért ennek a negyedét sem költik arra.

Volt nekem egy vitám ebben az önök egyik képviselőjével, ahol megkérdeztem, hogy kiválóak ezek a célok, amelyeket elmond, és nyilvánvalóan nincs olyan, aki ezzel ne tudna egyetérteni, hogy a hulladékkezelés a jövő záloga, a vízbázisok védelmétől elkezdve a saját élő környezetünk megóvásáig, ez nyilvánvalóan mindannyiunknak egy kiemelt célja kell legyen, akkor miért csak az egynegyedét költik valójában a hulladékkezelési eljárásokra.

Látom azt és érzem azt, hogy ugyanabban a vitában vagyunk, mint amiben az előző törvény kapcsán, hogy korábban meghozzuk a forrásokra vonatkozó jogszabályokat, és már kivetjük ezt a fajta adót, majd később ezt próbáljuk megtölteni tartalommal. Az előző nem annyira sikerült, hiszen sikerült lefordítani egy európai uniós jogszabályt szinte tükörfordításban. Ez a mostani, úgy gondolom, hogy még ennél is kevesebb, mert még mindig nem kapunk arra magyarázatot, hogy ennek a kivetett adónak mi történik a fennmaradó háromnegyedével, usque 45 milliárd forinttal azon kívül, hogy ezt besöpri a költségvetés, majd onnan nem tudjuk, hogy mi történik vele, mit támogat, támogatja-e azokat a célokat, amelyeket, úgy gondolom, hogy ez a törvény, illetve a természetvédelmi célok ebben mindenféleképpen alátámasztanak.

Amit viszont látunk, hogy van egy átgondolatlanság, van egy 45 milliárdos nem megmagyarázott költségteher, és amit még ebben látunk, hogy azért közben meg elhalad mellettünk az élet. Örülök annak, ha a parlamentben már olyan mély szakmai viták is vannak - és most elnézést kérek mindenkitől, nem cinikusan akarom mondani -, hogy melyik autóban milyen lítiumos akkumulátor van; ezek szakmai viták, amelyekről úgy gondolom, nem baj, ha a politikai döntéshozó testület tud róla, de ha nem erről folyik itt a parlamentben a vita, az nem baj. Viszont ha emellett úgy megy el mellettünk a világ, hogy majd' tíz évig tartott megépíteni regionális

hulladéklerakó telepeket, amelyek közel három-négy év alatt szinte azonnal megtelnek, az újrahasznosítás területén nem lépünk akkorákat előre, mint amekkorát tőlünk megkövetel ez a fajta kihívás... - mindig azt a példát szoktuk elmondani, hogy ha korábban, 15-20 évvel ezelőtt valaki elment vásárolni, akkor azokból a csomagolóanyagokból, amit hazavitt, mennyi kommunális hulladék keletkezett. Ha elmegy valaki vásárolni és ugyanazokat a termékeket megveszi, mennyivel több, akár köbméterében, akár szennyezésében, minden másban mennyivel több hulladék keletkezik!

Úgy gondolom, hogy ha ezekből a termékekből mindenáron a kormány be akar szedni adót, akkor úgy gondolom, hogy van ott még olyan lemaradás akár azokhoz az európai uniós országokhoz képest is, amelyekre hivatkozott államtitkár úr, no pláne, nyugatabbra eső európai uniós országoknál, ahol, úgy gondoljuk, lenne merre elindulni ebben a tekintetben az újrahasznosítás, a hulladékkezelés vagy éppen ezeknek a helyzeteknek a kezelése kapcsán.

(16.20)

Persze furcsa dolog a rezsicsökkentés jegyében megkapni egy újabb adót. Engedjék meg, hogy egy pillanatra a rezsicsökkentés kapcsán egy félreértésre visszatérjek egy másik napirendhez egy mondat erejéig, elnök úr. Olvastam a Fidesz közleményét, valószínűleg félreértették, amit mi a kéményseprésről mondtunk. Mi azt mondtuk, hogy mi azt támogatjuk, hogy ez legyen ingyenes. Azt nem támogatjuk, hogy önök államosítsák, mert a végén még az lesz belőle, mint az oktatással és a kórházakkal, hogy nem fog az jobban működni ezektől.

Azt gondolom, hogy itt is a rezsicsökkentés jegyében kapott új adó, amelynek a háromnegyede nem tudjuk, mire megy el, nem támogatható még akkor sem, ha kiszélesítik ennek a körét. Úgy gondolom, valójában arról kellene itt vitatkozni, hogy van-e olyan stratégia, van-e olyan, az országot lefedő elképzelés, van-e olyan, az ország jövőjét 5-10-15 évre legalább középtávon átfogó elképzelés, amely arra vonatkozik, hogy ezeket az összegeket most be kell szedni. A világ errefelé halad, a világ nagyobbik része errefelé halad, az informatikai hulladékoktól a veszélyes hulladékokon keresztül azoknak a kezeléséig, amelyekről pillanatnyilag itt most egy nagyon mély szakmai vita folyik, és hogy azokat milyen ütemben kívánjuk és hol megvalósítani. Úgy gondolom, hogy ez a parlamentre tartozik. Örülök annak is, ha az akkumulátorok minőségéről is vitatkozunk egy kicsit, de mégis talán ez a fajta stratégiai gondolkodás meg kellene hogy legyen.

Megint azt látjuk, mint az előbb, volt a költségvetést megalapozó törvény, ahol önök megszavazták, hogy ezt a pénzt be kell szedni, ez ahhoz kell, hogy egyensúlyban maradjon a mai magyar költségvetés, a 2015. évi magyar költségvetés. Ezt majd meglátjuk, hogy ettől egyensúlyban marad-e. Most megpróbál-

ják megtölteni valamilyen tartalommal, amit mi nagyon nehezen tudunk támogatni azért, mert nem látjuk, hogy hova vezet. A pénzt már beszedik, de még nem tudják, hogy mit akarnak belőle pontosan csinálni. Ezért nem fogjuk mi ezt támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Sallai R. Benedek képviselő úr, amikor lemegy a kör, akkor van csak lehetőség kettőperces felszólalásra. Most tehát Sallai R. Benedek képviselő úr következik.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Külön köszönöm államtitkár úrnak, hogy részt vesz a vitában, és tudunk párbeszédet folytatni. Azt gondolom, az, hogy az 1. § (1) bekezdése b) pontjának hatodik szava milyen lesz, azt majd a részletes vitában lefolytatjuk, viszont nekem, ha nem tartok fel ezzel nagyon senkit, akkor igenis szükségem van arra, hogy ideológiailag értem azt, mit is szeretne a Fidesz.

Az LMP-nek van egy jövőképe, hogy hogyan kéne kinéznie az országnak. A Fideszéről nagyon keveset tudunk. Azt látjuk, hogy megy különböző utakon, az egyik úttal egyet lehet érteni, a másik úttal nem lehet egyetérteni, de hogy mi a víziója az ország jövőjéről, arról nagyon keveset tudhattunk meg. Ez nyilvánvalóan azért fontos ebben a témában, mert ha arról folytatunk szakmai párbeszédet, hogy mit jelent az, hogy zöldadó, mit jelent az, hogy környezetvédelmi termékdíj, és ha azt mondja államtitkár úr, hogy márpedig környezetvédelemre lett fordítva, akkor nyugodtan definiálni kell azt is, hogy mi a környezetvédelem, és hogy valóban arra lett-e fordítva. Mert ha ezeknek a tevékenységeknek és pénzfelhasználásoknak jó része egyszerű csővégi pénzfelhasználás - tehát van egy kémény, jön ki a korom, fulladnak tőle az emberek, és nem azt csinálom, hogy megszüntetem, hogy ne jöjjön ki korom, hanem ráteszek először egy ilyen szűrőt, utána még egy szűrőt, azoknak az előállítását... -, ez mind csővégi dolog, csakúgy, mint a hulladékelhelyezés.

Kepeli képviselőtársam már belement egy picit ebbe szakmailag, hogy nyilvánvalóan a hulladékkezelés megelőzése lenne a jó, utána az anyagában történő újrahasznosítás, és akkor itt jön az, hogy mi a Fidesz víziója erről, hogy képzelet el a termékdíj rendszerét, a magyar hulladékot teremtő különböző anyagok jövőjét. Van-e, mondjuk, ilyen víziója, valaki beszél-e arról a Fideszben, hogy a visszaváltható üveg-rendszert kellene visszahozni? Van erre európai példa, meg lehet csinálni, a PET-palackokat ki kell vonni. Itt a szemünk láttára történt az elmúlt tizenöt évben, amikor folyt a csapból a víz, egészséges, jó víz volt, utána meg átszoktatták a társadalmat arra, hogy palackból kell venni a vizet, de minden mást is PET-palackból kell venni. Van-e arra egy vízió, hogy mi lesz ezzel, hogyan fogják ezt kezelni? Azt tudom, hogy az LMP-nek mi a víziója, mert tu-

dom, hogy milyen jól nézne ki a tejesüvegünk is, hogy merre mennénk, de nem látom a Fideszét. És miután nem látom a víziót, nem tudom, mit akar szolgálni ez a jogszabály. Ha az a víziója a Fidesznek, hogy milyen jó a sok PET-palack, meg a Tetra Pak a tuti, mert az még nagyon jó lehet, akkor nyilvánvalóan jó ez a szabályozás.

De az, amit mi gondolunk Magyarország jövőjéről, hogy hogyan nézzen ki, mondjuk, a fogyasztás, meg a fogyasztói szokások miként alakuljanak, akkor mi azt gondoljuk, hogy nem az a környezetvédelem, amikor feltettük a kéményre a szűrőt, hanem az, ha megelőzzük ezeknek a keletkezését. Akár hulladékról beszélünk, akár energiáról, akár másról, mindenütt ez a szemlélet van, hogy hogyan lehet megelőzni azt, hogy ezek a problémák keletkezzenek. Nem arról akarok államtitkár úrral vitázni, hogy milyen forrásból és hogyan kezeljük majd létrejött környezeti terheket, hanem abban lenne jó, ha egyetértenénk, hogy hogyan előzzük meg ezeket a terheket, hogy ne kelljen a kezelésre forrást biztosítani, ne kelljen a társadalomra átruházni ennek a költségeit, és így tovább.

Ha most, jelen pillanatban ezen költségek felhasználása vagy a bevételek felhasználása nem a megelőzést szolgálja, akkor az semmi mást nem csinál, mint egy ilyen kis lelkiismereti tapaszt ad, hogy tulajdonképpen a környezetvédelmet szolgáltuk azal, hogy tettünk rá egy termékdíjat, de nem segítette ezt a rendszert, nem segítette azt, hogy létrejöjjön egy olyan, hogy márpedig visszaváltható üveg-rendszerben forgalmazzák Magyarországon az üdítőitalokat; hogy a Tetra Pakot, amelyet gyakorlatilag alig-alig lehet jól újrahasznosítani, illetve nagyon bonyolult technológiával, kivonjuk a forgalomból, és megpróbáljuk mással helyettesíteni; az, hogy a PET-palackokkal mi legyen. Tehát ennek a vízióját kellene hogy segítse ez.

És az, hogy a világ bonyolult, meg már megörökölték a sok bajt, és biztos a nyolc év alatt csinálták az MSZP-sek a sok baj jelentős részét, ezt már azért nem tudom elfogadni, mert gyakorlatilag az elmúlt öt évben is megvolt arra az esély, és ezzel a termékdíj-szabályozással, amely önközöz köttődik, meg lett volna az, hogy ezt a víziót szolgálja. Gyakorlatilag bármit meg lehet csinálni az országban. A magyar társadalom nagyon nagy felhatalmazással megadta önközöz erre a lehetőséget. Jogszabályi háttér, mit engedek, mit tiltok, adópolitika, és itt van a termékdíjakról szó, hogy mi az, amit adóztatni fogok, és mondjuk, támogatáspolitikát, hogy mit akarok segíteni. Igenis az az irány, hogy minden egyes háztartásba kerüljön napelem vagy hőszivattyú, mert ez lenne a cél, hogy a társadalmat összezárdjuk, ne nagyon szegények legyenek és nagyon gazdagok, hanem egy erős polgárságot építsünk ki. Korábban, az első Orbán-kabinet idején ez egy kimondott célja volt a Fidesznek, amit a második Orbán-kabinetől már kevesebbet hallunk, hogy mi lesz a polgársággal és

mi lesz a közép réteggel. Ez azért probléma, mert nyilvánvalóan az államtitkár úr tisztában van ezzel gyakorlott politikusként, hogy mindenre lehet példát hozni, és mindennek az ellenkezőjére is lehet. Csehország említése azért mókás, mert tud másik EU-s országot, ahol van ilyen? Én nem tudok másikat, de lehet, hogy van. Kerestem a Google-ban, hogy mi van, semmi más ilyet nem tudok. Mindenütt más-képp alkalmazzák ezt, és ebből adódóan kicsit ilyen furcsa ez a minta.

Ugyanígy felmerül az, hogy tetszett volt mondani a hulladékok újrahasznosításának rendszerét, hogy milyen jó lenne, ha azt ösztönöznénk, hogy ne keletkezzen akár a kéretlen, megelőzhető csomagolóanyagokkal. Az Eurostat adatai szerint 2012-ben is csökkent Magyarországon az újrahasznosítás mértéke, 2013-ban is, és 2014-ben már azzal az adattal van kiegészülve, hogy az európai uniós kötelezettségvállalás 2016-os szintjét Magyarország nem fogja tudni teljesíteni. Nyilvánvalóan itt ezek a termékdíj-szabályozások hatással vannak erre. Ha a termékdíjat lényegesen nagyobb mértékben, lényegesen több pénzzel és nagyobb terhekkkel megpróbálnám azokra a termékekre tenni, amelyek nemkívánatosak a magyar fogyasztásban és fogyasztói kultúrában, amelyek a sok újra nem használható hulladékot hozzák létre, akkor más lenne a háttér.

Azért nagyon fontos ez a kérdés, mert valahol valaki mindig megfizeti ezeket. Ott, ahol lakom, és pont most a képviselőtársam is itt van, kétpói hulladéklerakónak hívják azt a különböző EU-s forrásokból épült hatalmas lerakót, amihez nagyon sok európai vagy nagyon sok magyarországi példa van, a tipikus példái annak, hogy milyen hihetetlen pénzekbe kerül, milyen elképesztő közforrásokat és közpénzt kell felhasználni arra, hogy olyan rendszereket hozzanak létre, amelyek utána egyébként tetézik a bajt. Az összes ilyen, ahol már létre kell hozni, gyakorlatilag úgy, ahogy elmondta államtitkár úr is, csak egy újabb és újabb problémát fog generálni. Azért fontos az, hogy ez a termékdíj jó legyen, azért kellene az, hogy ezt az egyoldalú szabályozást nyugodtan vonja vissza a kormány, és az egészet gondoljuk újra, és terjessze be nyugodtan a kormány. Nem az kell, hogy ellenzéki előterjesztésben jöjjön ide. Csak gondolja újra, hogy mik azok a termékek, amelyek olyan mennyiségű hulladékot keletkeztetnek, amik majd újabb közpénzfelhasználással, nagyon-nagyon költségesen lesznek kezelhetőek. Ezt nem kezeli ez a jogszabály, és ez nem segíti azt, hogy a környezettudatosabb fogyasztói magatartás megerősödjön Magyarországon.

Sokkal súlyosabb zöldadóterhekre lenne szükség a környezetet erőteljesen terhelő termékek esetében, és a teljes elhagyásra lenne szükség azoknál, amelyek fogyasztását elő szeretném segíteni. Ha az államtitkár úr úgy képzelem el a magyar jövőt, hogy lehetőség szerint minél nagyobb arányban használjanak az emberek újrapapírt, minél nagyobb arányban üveg-

és visszaváltható flakomból fogyasszanak, és még sorolhatnám a példákat, vagy a magyar társadalom minél nagyobb része juthasson hozzá a napelemhez, hőszivattyúhoz, akkor ezeket nem szabad adóztatni, viszont súlyos adókkal kell illetni azokat, amelyek ezzel ellentétes piaci helyzetben vannak, és esetleg lépéselőnyben vannak ezekkel szemben.

(16.30)

Ennek a szabályozásnak ezt kellene szolgálni. Jelen gyakorlatban ellentétes a szabályozás, és nyilvánvalóan ezért nem érezzük ezt támogathatónak. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalások következnek. Elsőnek Bartos Mónika képviselő asszonymnak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Egyrészt nagyon felemelő részt venni ebben a vitában vagy hallgatni ezt a vitát, mert minden megszólaló képviselőtársam arról az elkötelezettségről ad hangot és tanúságot ad róla, ami azt jelenti, hogy fontos számára a környezet állapotának megóvása és a környezetkímélő berendezések, termékek elterjedése.

Ugyanakkor folyamatosan azt érzem, hogy nem értjük egymást, és hogy elbeszélünk egymás mellett. Egyre inkább látom, hogy igaz államtitkár úrnak az a megjegyzése, hogy az elnevezésben lehet a hiba; tehát hogy környezetvédelmi termékdíjról beszélünk, merthogy ez az elnevezés, ahogyan a termékekre irányítja a fókusz, az életciklus elejére koncentrál, ugyanakkor a szabályozás az életciklus végét szabályozza. Tehát a hulladékkezelésről, illetve a termékdíjköteles termékekből képződött hulladékokkal történő hulladékgazdálkodásról, -hasznosításról beszél.

Tehát én azt érzékelem, hogy olyan dolgokat is várnak képviselőtársaim ettől a javaslatától vagy ettől a törvénytől, ami nincs benne. Ezért gondolom azt, amit államtitkár úr mondott, hogy az elnevezésben hiba lehet. Valóban, itt realitássá válik, hiszen a vitában is olyan sok kérdés merül föl, ami persze kapcsolódik a témához, hiszen a környezetvédelemhez, környezetkíméléshez sok minden kapcsolódik, csak nem ebben a törvényben van szabályozva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kepli Lajos képviselő úr következik, a Jobbik-képviselőcsoportból.

Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy kicsit úgy érzem, mintha a Fidesz egy

kicsit a múltban, az LMP meg egy kicsit a jövőben élne itt a környezetvédelemmel kapcsolatos dolgok terén, és valójában a döntéseket a jelenben kell meghozni. Az egyik oldalon a csővégi technológiák, a másik oldalon a sokszor ma még vagy megfizethetetlen, vagy valami módon nem megfelelő mértékben felhasználható, akár megújuló energia, akár más olyan technológiák, amelyek még ki sem fejlődtek olyan szinten a mai nappal vagy a mai napig, hogy ezeket ilyen mértékben fel lehetne használni.

A kettő egymással nem szögesen ellentétes, hanem a kettővel együtt kell itt a jelenben élnünk, és a döntéseket úgy kell meghoznunk, hogy mind az elmúlt évtizedekben felhalmozódott környezeti kár felszámolása elsődrendű cél legyen, mind pedig az, hogy a jövőben minél inkább, ahogy itt Sallai képviselőtársam elmondta, megpróbáljuk kiváltani a keletkező hulladékokat, hogy egyáltalán ne is keletkezzenek, illetve ez nyilván célként, elméleti célként meghatározható, de a valóságban ilyen soha nem lesz. Egy fogyasztói társadalomban élünk, ennek az összes hátrányával együtt. Hulladékok mindig keletkezni fognak, veszélyes hulladékok is, sajnos úgy tűnik, hogy egyre nagyobb arányban, de meg kell próbálni minél nagyobb arányban ezeket kiváltani, és természetesen nem szabad közben megfélemlíteni, ahogy mondom, az elmúlt évtizedekben felhalmozódott környezetkárosítás, környezetszennyezés felszámolásáról és a most még napjainkban folyamatosan keletkező hulladékok kezeléséről.

Ezért az az út sem egyedül való, hogy mi most itt környezetvédelmi termékdíjjal sújtjuk a keletkező hulladékokat, és abból valóban visszaforgatással az ő hasznosításukat segítsük elő, illetve az az út sem, hogy próbáljuk megelőzni mind a környezetszennyező módon történő energiatermelést, mind pedig a hulladékok keletkezését, hiszen a meg nem termelt energia a legjobb, leghatékonyabb energia, és az a hulladék, ami nem is keletkezett, nyilván annak a legkisebb környezeti hatása és a legkisebb költségű a kezelése.

Úgyhogy ezt együtt kellene szem előtt tartani és a jelenben kellene élni. Köszönöm szépen. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Sallai R. Benedek képviselő úr következik kettő percre.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, így egyszerre két dologra reagálhatok. Keppli képviselőtársamnak mondom, hogy én olyan technológiát nem említettem, ami a jelenben nem áll rendelkezésünkre és nincs meg. Érdekességképpen mondom, hogy például a Hulladék Munkaszövetség a '90-es évek közepén, vége felé csinált egy olyan versenyt, hogy a meglévő ilyen kólásüvegeknek melyik a legrégebbi gyártása. Még forgalomban voltak akkor, az alján volt mindig az évszám: '68-as még a '90-es évek második felében volt forgalomban.

Tehát szó nincs arról, hogy ilyen futurisztikus dolgokat táplálnék, hanem arról van szó, hogy a csomagolóipar gyakorlatilag elvitte az egésznek a súlyát. Miért nem lehet ezeken javítani? Környezetbarát újrapapírról beszélek. Tehát messze nem erről van szó, hogy olyanokat mondanék, amiben még a tudomány sehol nem áll. A spanyolviaszt nem kell feltalálni. Meg kell keresni azt, hogy merre szeretnénk menni. Gyakorlatilag üzleti, bizniszérdekek húzódnak a csomagolóipar mögött, erről van szó, ez egy állati nagy biznisz, mert mindent be kell csomagolni. Az a jó, ha lehetőleg többször is be kell csomagolni, és először műanyag tasakba kell tenni, meg még venni kell hozzá egy műanyag zacskót is. Tehát ennek a megszüntetésére lenne szükség.

A másik részben pedig Bartos Mónika képviselő asszonynak szerettem volna mondani, hogy kétféleképpen közelíthetjük meg ezt a dolgot. Az egyik megközelítés az, hogy mi ezt rosszul látjuk, ez nem egy zöldadó, ez nem egy környezetvédelmi ösztönző eszköz, mert megközelíthetjük így, mert ezt a célt nem tudja szolgálni. Én ezt tudomásul veszem, ha nem ez a célja, és akkor csak rossz az elnevezés, és valójában nem is környezetvédelmi, meg nem is termékekről szól. Viszont akkor a másik cél az, hogy az életciklusból adódó elhelyezési, tárolási, ártalmatlanítási költségeket finanszírozza, az pont a mértékéből adódóan arra meg nem alkalmas, mert annyi pénz meg nem jön be belőle, hogy kezelni lehessen az összes problémát.

Tehát két dolgot tehetünk: vagy azt mondjuk, hogy kiegészítő dolgokat teszünk, és azt meg lehet akár áfa vagy bármi más formájában, hogy legyen elég pénz, és akkor csinálunk költségvetési bevételt; vagy azt mondjuk, hogy zöldadót, de akkor viszont arra a célra kell összpontosulnia. Ez jelen pillanatban egyik célnak sem felel meg. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az az igazság, hogy ha nincs rendes felszólaló, akkor nem tudok adni két percre lehetőséget. Pillanatnyilag rendes felszólalásra tudok adni. Keppli Lajos képviselő úr következik, a Jobbik képviselőcsoportjából.

KEPLI LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen. El tudom mondani normál felszólalásban, így is ugyanazt szeretném elmondani, csak reagálni Sallai képviselő úrra, hogy ne maradjon megválaszolatlan.

Itt most beszélhetünk a csomagolásokról, mert most egy kicsit áttértünk arra, de hát nyilván termékdíjköteles termék a csomagolás is. A kólásüvegekről beszélt. Szerintem az elég kirívó példa lehet, hogy annyi kört le tud egy kólásüveg futni, hacsak nem valamelyik raktárban pihent évekig, hogy évtizedeken keresztül forgalomban maradjon, hiszen az mind esztétikailag, mind pedig töréstechnikailag szinte kivitelezhetetlen. De most nem is erről beszélünk.

Ez kicsit az az egyoldalú látásmód, ami a környezetvédelmet az elmúlt évtizedekben jellemezte. Arról beszélek, hogy attól még, hogy újrahasznosítható vagy újrahasználatos üvegcsomagolásba rakjuk egyszer használatos műanyag csomagolás helyett, ott a teljes életciklusát kell szemlélni. Tehát azt kell nézni, hogy azt az üveget vissza kell gyűjteni, azt vissza kell vinni közúton, vasúton vagy bármilyen úton módon az üzembe, ahol kimossák, fertőtlenítik, tehát ott már vízszennyezés van, akkor utána újra megtöltik, visszaviszik.

Ehhez képest, mondjuk, az egyszer használatos palackot legyártják, utána hulladék lesz belőle, amit jó esetben újrahasznosítanak, mert mondjuk, polietilénből van.

Tehát ezért találták fel annak idején az életciklus-elemzést, hogy a kettőt össze lehessen hasonlítani, hogy melyiknek nagyobb összességében a környezetterhelése, és ne mondjunk olyat, hogy automatikusan, csak azért, mert az üveg visszavihető, visszaváltható és újrahasznosítható, biztos, hogy az nem környezetterhelő. Ez ugyanolyan, mint a napелеm vagy a szélkerék esetében, hogy amikor ott áll és működik, akkor nem bocsát ki füstöt, és ezért nincs környezetterhelése, holott azt valamikor le is kellett gyártani, valamikor majd hulladék lesz és újra kell hasznosítani.

Szóval, ne menjünk át ennyire demagógba, ami a környezetvédelmet vagy a környezetterhelést illeti, hanem tényleg mindig maradjunk meg a teljes életciklusos szemléletnél, és akkor tudunk olyan döntéseket hozni, ami évtizedekre valóban pozitív folyamatokat indíthat el a környezetvédelemben. Köszönöm. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimtól, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem V. Németh Zsolt államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(V. Németh Zsolt jelzésére:)* Igen. Megadom a szót. Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nyilván csak azokra térek már ki, amiket az előbbi felszólalásomban nem említettem.

Dr. Szakács László képviselő úr említi, hogy úgy ment át a köztudatba a termékdíj, mint napadó meg szappan. Nem úgy ment át, a hecckampány során önök vitték így át. Tehát nem úgy ment át természetesen, hanem ráéreztek arra, hogy itt valami szimbolikus dolgot is lehet ebből csinálni. Tehát még egyszer is azt mondom, hogy a gyakorlati terhe, jelentősége ennek töredéke, mint amit ki tetszetek hozni ebből.

De inkább a lényegi dologra, hogy rátérjek: azt említi, hogy elment mellettünk a világ,

(16.40)

Nos, hulladékgazdálkodás tekintetében nem így van. Ha valaki visszatekint csak két évtizedet, akkor azt látja, hogy Magyarország gyakorlatilag valamennyi települése bírt egy, a falu végén lévő kavicsgödörrel, szeméttelappal, ahova aztán leöntöztették egymásra a hulladékot. Nos, ezeknek a felszámolása tulajdonképpen befejeződött oly módon, hogy már tilos, hogy ott legyen, jó részének a rekultivációja jelenleg folyik, és korszerű hulladéklerakók vannak az országban, amelyben nem kettő, hanem tizenegynéhány évnyi még a szabad kapacitás.

Azonban közben elkészültek a korszerű válogatók is, különböző kezelőművek, és kialakult a hulladékgazdálkodásnak egy rendszere, amelynek fontos mérföldköve január 1-je volt. Mégpedig ettől az időponttól Magyarország valamennyi településén elkülönített rendszert kell működtetni a papír, a fém, a műanyag és az üveg vonatkozásában. Mégpedig anynyiban tér el a magyar rendszer az Európai Unióban kötelezőtől, hogy nálunk ez alapvetően házhoz menő rendszer, tehát kivételként engedi meg a jogszabály, hogy hulladékgyűjtő szigeteket használjunk. Ezért vagy kialakították ezt most már országszerte, vagy ezekben a hetekben kötik meg a szolgáltatók a szerződéseket az önkormányzatokkal, lepontosítva például a szükségszerűen fennmaradó vagy elhelyezendő gyűjtőszigetek helyét.

Magyarország jelenleg a vállalásait tartja ebben a négy hulladékáramban. Egyedül az üveggel van gond, ezt valljuk be, ott nem tudjuk még teljesíteni a ránk kirótt hasznosítási rátát. Ez egyébként némileg meg is határozza, ez az elmúlt évek beruházási sorozata a mozgásterünket, hiszen nyilvánvalóan elkészült a szelektív rendszer, elkészültek a lerakók, amivel a teljes egészében betétdíjas rendszer megvizsgálandó természetesen, nem zárkozunk el egyébként, üveg esetén különösen nem. De az az 1968-as kólásüveg ma a szigorú élelmiszer-biztonsági szabályokat nem bírná ki, mert amit ránézésre amúgy elfogadhatónak vélünk, az egészen biztosan nem az már, a '70-es években ez megfelelhett, ma ez nem így van, és valóban el kell végezni azokat a számításokat, hogy érdemes-e üres levegőt szállítani. Tehát nem véletlenül gondolták és dolgozták ki azt, hogy tömörítve szállítják újrafeldolgozásra a hulladékot.

Van-e víziónk az ország jövőjéről? Van, de most *(Dr. Szakács László: De nem mondjuk el! - Sallai R. Benedek: Csak mi tudjuk! - Derütség.)*, a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény papírra vonatkozó módosítása kapcsán ezt azért nem vázolnám föl.

Természetesen úgy gondoljuk, hogy a hulladék-hierarchiát be kell tartani, és az első a megelőzés. Ezt szolgálja egyébként a termékdíjnak az a része, nagyon hatásosan, amelyet például kivetettünk a műanyag táskákra, teljesen visszaszorult. Két-három éve még, ha beálltunk egy pénztárhoz, akkor kéretlenül a pénztárosnő minden negyedik terméknél így a

háta mögül egyet leszabva odahajított. Ma ezt nem teszik azért, mert drága, extra adó van ezen a terméken. Ezt szolgálja például a művirágokra kivetett, amely nemcsak esztétikai okokból aggályos a temetőben, hanem hasznosíthatatlan. Tehát a művirágot olyan anyagból készítik és olyan felületkezelést kap, amely után ebből nem lehet már csinálni semmit, hanem véglegesen a lerakóra kerül.

Köszönöm Kepli képviselő úr gondolatait. Egyedül azt nehezményezem, hogy a múlt, jelen, jövő hármásából bennünket a múltba pozicionált - hát én remélem, hogy ez a hozzászólás is igazolja, hogy ez a legkevésbé sincs így. Köszönöm a figyelmüket. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/3751. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, a napirendi pont előadójának, 30 perces időkeretben.

Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A módosítás a kormány egyszerűsítési törekvéssel összhangban a háttérintézmények és a bürokrácia csökkentését célozza meg, ennek keretében történik az Országos Mezőgazdasági Könyvtár és Dokumentációs Központ integrálása az Országos Mezőgazdasági Múzeumba.

A hosszú távú szakmai cél, hogy az integrációval létrejövő Országos Mezőgazdasági Múzeum és Könyvtár az agrárium, az agrárszakemberek és az érdeklődők számára egyfajta tudásközpontként is működjön tovább, ahol minden agráriummal kapcsolatos szakmai ismeret egy helyen fellelhető. Az integráció következményeként egy szakmailag is meghatározó, költséghatékony, egyszerű szervezet jön létre.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondott indokok alapján a törvényjavaslatot megtárgyalni, majd azt követően elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról, a közművelődésről szóló törvénymódosítás egy rövid anyag.

Engedelmükkel én magam is rövid leszek. Ahogy azt már az előterjesztésből is hallottuk, a Mezőgazdasági Múzeum, a Mezőgazdasági Könyvtár intézményeinek összevonásáról van szó. A módosításnak köszönhetően egy intézményként, Országos Mezőgazdasági Múzeum és Könyvtárként működik majd tovább.

Nyilván nem ok nélkül történik ez a változás. Ez egy alakuló koncepció része, amely a hazai mezőgazdasági tudásanyagunk minél jobb hozzáférhetőségét és hasznosítását szolgálja. Magam is nagy örömmel várom az intézmények fejlesztését, amit a módosítás előre jelez.

Elnök Úr! Államtitkár Úr! Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Heringes Anita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Az Országos Mezőgazdasági Könyvtár és Dokumentációs Központ és az Országos Mezőgazdasági Múzeum összevonása alapvetően egy elfogadható dolog lenne abban az esetben, hogyha ez az összevonás nem azt jelenti, hogy felelőtlenül, egy alakuló koncepció részeként, mondjuk, a Városliget átalakításának részeként a Vajdahunyadvárból kikerül majd a múzeum azért, hogy önöknek majd sikerüljön ezt vagy valami haveroknak odaadni *(V. Németh Zsolt: Nem kerül ki!)*, ahogy a cikkekben lehet olvasni, akár gasztronómiai célokra is.

Hogyha megfelelő helyre kerül a múzeum, vagy ha el is akarják költöztetni és megfelelő helyre kerülne a múzeum, akkor persze ez egy elfogadható dolog lenne, csak mi attól félünk, hogy megint területet, felületet és lehetőséget kívánnak biztosítani egy olyan átalakításhoz, amely nem a múzeum, a könyvtár érdekeit fogja szolgálni, hanem az önök érdekeit. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Szilágyi György képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bár Pócs János elmondta rövid mondatát és elment, azért én megpróbálom egy kicsit mélyebben is beleásni magam ennek a törvénynek a vállalható, látható következményeibe, amik létrejöhetnek; ugyan tech-

nikai jellegűnek mondják önök, de azért szerintem ennél sokkal mélyebb hatásai is lehetnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi törvény előttünk fekvő, technikainak tűnő módosítása a törvény mellékletében egy aprócska változtatást tartalmaz. A módosítás értelmében az Országos Mezőgazdasági és Dokumentációs Központ neve Országos Mezőgazdasági Múzeum és Könyvtárra változik.

A névváltozás mögött intézményi összevonás húzódik meg, aminek eredményeként a jelenlegi Mezőgazdasági Múzeum és az Országos Mezőgazdasági és Dokumentációs Központ összevonásra kerülnek, az indoklás szerint a könyvtár integrálásra kerül a múzeum szervezetébe.

(16.50)

Mind a könyvtár, mind a múzeum külön-külön nagy múltra visszatekintő intézmények, működésük és tevékenységük a feladataikhoz méltóan magas színvonalú és szerteágazó. A két intézmény által ellátott feladatoknak valóban vannak bizonyos határterületei és összefüggései, amelyek összekapcsolják őket. Azonban mégis e két intézmény nem véletlenül rendelkezik működési és gazdálkodási önállósággal. Az intézményeket az ágazati miniszter alapító okirattal hozta létre, így azok összeolvadása, átalakítása vagy esetleges megszüntetése is elsősorban miniszteri hatáskör. A miniszteri hatáskörbe tartozó feladatok ellátásának felügyelete és ellenőrzése nem tartozik közvetlenül az Országgyűlés hatáskörébe, azokért a mindenkori kormány tartozik felelősséggel.

Az előttünk fekvő probléma miatt - miszerint a két intézmény összevonásra kerül - szükséges egy technikai jellegű törvénymódosítást végrehajtani, s a névváltozás miatt kész tényként kezeli az intézmények összevonását. Az összevonás időpontjaként a javaslat indoklása 2015. július 1-jét jelöli meg. Arról azonban, hogy az összevonás során az intézmények hatáskörébe tartozó feladatok ellátása a jövőben hogyan történik, miként kerülnek biztosításra az új intézményen belül a törvényben meghatározott feladatok, az indoklás egyetlen szót sem tartalmaz. Úgy várja el tehát az előterjesztő a tisztelt Háztól a módosító javaslat megszavazását, hogy sem az intézményátalakítás valós indokáról, sem annak várható következményeiről, sem pedig az intézményátalakításról meghozott döntés részleteiről nem tájékoztat. Azt várja tehát tőlünk az előterjesztő, hogy egy biankó csekket írjunk alá, amelynek a birtokában majd ő azt tesz, amit akar, további kontroll nélkül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztett módosító javaslat egy olyan, még be nem következett esemény alapján kíván törvényt megváltoztatni, amely esemény bekövetkezésének mikéntje és idő-

pontja bizonytalan. A költségvetési szervek összevonással történő megszüntetéséhez az államháztartásról szóló törvény szerint nem elégséges az ágazati miniszter döntése, ahhoz a mindenkori államháztartásért felelős miniszter előzetes egyetértése is szükséges. Az indoklás nem szól arról, hogy az államháztartásért felelős miniszter az egyetértését megadta volna, de arról sem szól, hogy ezt az egyetértést a felügyeletet ellátó ágazati miniszter megkérte volna.

Nem elhanyagolható az a körülmény sem, hogy a két intézmény összevonására év közben kerül sor, ami a tárgyévi költségvetésre is hatást gyakorolhat. Ha már most, márciusban tudjuk, hogy e két intézmény összevonásra kerül, akkor miért nem január 1-jén került sor az összevonás megvalósítására? Esetleg azért, mert az összevonás ötlete a tárgyévi költségvetési törvény megalkotása után merült fel? A kérdéseim természetesen költőiek, pusztán a döntés átgondoltságával kapcsolatos aggályaimnak szeretnék hangot adni általuk. Abban az esetben, ha a két patinás intézmény összevonása a tervezett időpontig nem megvalósítható, akkor majd júliusban újra itt ülünk, és megint módosítani fogjuk a módosítást?

Az előkészítetlen, kiforratlan, ötletszerű és ad hoc döntéshozás iskolapéldája fekszik előttünk ismét. A kormányzati munka felügyelete és ellenőrzése az Országgyűlés egyik kiemelt feladata, közvetlen befolyást azonban a végrehajtó intézményrendszer munkájára csak a kormány gyakorolhat. Nekünk csak arra van módunk és lehetőségünk, hogy a jogalkotási munkánk során következetesen és pontosan járjunk el, példát mutatva ezzel az intézményrendszer egészé számára.

Mindennek tükrében kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a tárgybani módosító javaslatot utasítsuk el, térjünk vissza erre a kérdésre akkor, ha formálisnak tűnő döntésünk valós eseményen alapul. Jelen pillanatban ez nem így van, ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem fogja tudni támogatni ezt a törvénymódosítást. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Innen van lehetőség képviselői felszólalásokra, illetve kettőperces felszólalásokra. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki ezzel élni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem V. Németh Zsolt államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(V. Németh Zsolt jelzésére:)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Tájékoztatom önöket, hogy többen hivatali elfoglaltságuk miatt visszaléptek a napirend utáni felszólalástól. Nálam olyan is be van jelölve, hogy visszalép, aki itt van. *(Kepli Lajos: Téves.)* Akkor megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, aki „Nyaralj, magyar, ha van pénzed - Helyzetkép a magyarországi turizmus alakulásáról” címmel jelentkezett be napirend utáni felszólalásra. Elnézését kérem, nekem a forgatókönyvben valaki előttem ezt jelezte. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Bármennyire is ezt szeretne volna valaki, azért én elmondanám ezt a napirend utáni felszólalást.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez év elején hangosan harsogta a kormány közeli sajtó Glattfelder Béla gazdaság-szabályozásért felelős államtitkár szavait, miszerint a turizmus kiemelkedően jól teljesít, 2014-ben rekord-évet zárt. Államtitkár úr szavai szerint nagy szükség van arra, hogy a magyar turizmusban erősítsék a minőségre törekvést. De nézzük, mi is a valóság, hiszen mint tudjuk, a számokkal lehet játszani, de vannak területek, ahol a turizmusból élők nem érzik ezt a hatalmas növekedést.

Mint korábban már jeleztem napirend utáni felszólalásomban, a Balaton régió például nem osztozik ebben a nagy örömben, hiszen a belföldi vendégforgalom mindössze 4 százalékos növekedést tud felmutatni, ami a legalacsonyabb az ország turisztikai régiói közül, valamint a külföldi vendégek egyenesen elmaradnak, hiszen 1,7 százalékkal csökkent a külföldi vendégforgalom. Emlékszünk még a nyolcvanas évekre, amikor tele volt a magyar tenger partja magyar emberekkel. Természetes volt nekünk, akik nagyrészt még kisgyerekek voltunk, hogy nyáron egy-két hetet a Balatonon tölthetünk, és rengeteg külföldi turistával találkoztunk. Azonban mára már ott tartunk, hogy a kereskedelmi szálláshelyeken az 1996-os 3 millió 300 ezerről 2013-ra 1 millió 900 ezerre csökkent le a vendégéjszakák száma; ez a csökkenés 42 százalékos, kevesebb mint húsz év alatt.

Itt érdemes megjegyezni azt is, hogy változnak a nyaralási szokások is, mert ahogy a példában jeleztem, évtizedekkel ezelőtt még természetes volt, hogy egy-két hétig is nyaralt a család, mára azonban a kereskedelmi szálláshelyek statisztikái szerint az átlagos tartózkodási idő 2,4 éjszaka. Ez azt mutatja, hogy a magyar emberek nem engedhetik meg maguknak a hosszabb távú pihenést, mivel egyszerűen a keresetük ezt nem teszi lehetővé, valamint sok munkaadó sem szereti, ha hosszú távú szabadságra mennek a munkavállalói.

Jól látható az előzetes adatok alapján az is, hogy a magyar belföldi turizmust jelenleg, mondhatni, a SZÉP-kártya tartja életben, ami azonban nem feltétlenül a kormány érdeme. Ha a munkaadók csökkentik vagy megvonják ezt a fajta juttatást az önköz-

daságra, adózásra káros döntései miatt, akkor elbúcsúzhatunk a hurráoptimizmustól. A belföldi turizmus akkor tud majd igazán fejlődni, ha a magyar emberek megfelelő bérezést kapnak, valódi, jól fizető munkahelyek jönnek létre.

Álságos államtitkár úr azon fejtegetése is, hogy javítani kell a minőségen. Nyilván ezt a turisztikai szektorban jelen lévők önerejéből várják el, hiszen éppen a Fidesz-kormány az, amely évről évre csökkenti a központi költségvetésben a turisztikai célélőirányzatot, amely a 2015-ös évre mindössze 4,9 milliárd forint. Ez az összeg 2012-13-ban még 10 milliárd forint fölött volt, de 2014-ben már csak 9,9 milliárd, mostanra gyakorlatilag pedig megfeleződött. Önök hogyan várják el a turizmus fejlesztését, minőségi javítását ezekkel a számokkal?

Magyarország magas hegyek és tenger nélkül is a turizmus egyik európai fellelvára lehetne, több százezer embernek adhatna munkát. Amennyiben a turizmus támogatására nyújtott forrásokat kizárólag szakmai megfontolások szerint, közösségi érdekek mentén ítélnék oda, úgy nem csak a szavak szintjén lehetne a turizmus gazdasági mélyrepülésünk megállítása a letéteményese. A turizmus-vendéglátás a legkülönbözőbb vállalkozásoknak képes biztos megélhetést adni, akik mindannyian jelentős mértékben tudnának gazdasági növekedésünkhöz hozzájárulni. A folyamatosan hivatkozási alapként emlegetett Európai Unió egyik tagállamában sincs olyan magas általános forgalmi adó, mint hazánkban. Ugyanakkor ott még nagyon sok helyen óriási áfakedvezményt is élveznek az idegenforgalmi vállalkozások. Az áfa mérséklésével több pénz maradhatna a vállalkozásoknál, szorult helyzetükön tudnának enyhíteni a lépéssel, a csökkentett adómérték a fogyasztói árak mérséklődésével is járhatna, ami forgalomnövekedést eredményezne.

A Jobbik célja, hogy Magyarországon egyszerre erősödjön a belföldi turizmus, és eközben a nemzetközi turizmus egyik legkedveltebb úti célja is legyen. Az elmúlt időszakban többször beszéltem az egészség- és gyógyturizmussal kapcsolatos terveinkről, amelyeknek Magyarországon nagyon jó, megfelelő alapjai vannak, csak az elmúlt évtizedek kormányai nem tettek semmit az ágazat valódi fellendítéséért. Ez az egyetlen probléma ezzel.

(17.00)

A Jobbik kezdeményezte már többször a szálláshely-szolgáltatás áfatartalmának 5 százalékra történő csökkentését a költségvetési törvény vitájában és önálló törvényjavaslatként is. Mindannyiszor lesöpprésre, elutasításra került a kormánypártok részéről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nemcsak beszélni kellene, hanem tettekre van szükség. A Jobbik, ahogy eddig is, a jövőben is támogatni fog minden olyan lépést, ami az ország gazdaságának fellendíté-

sét szolgálja, amelyek valódi munkahelyeket teremtenek. A turizmus területén is várjuk a pozitív lépéseket. Ha már nem hajlandók megfogadni a mi javaslatainkat, amelyek valóban lendítenének az ágazat helyzetén, akkor álljanak elő saját, önálló javaslatokkal! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat, köszönöm a jegyzőkönyvvezetést, köszönöm az Országgyűlés Hivatala munkatársainak munkáját.

Munkánkat holnap reggel 9 órakor folytatjuk. Mindenkinek jó éjszakát kívánok! Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 17 óra 1 perckor ért véget.)

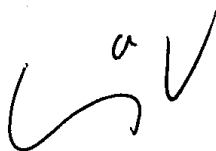
Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)